సుమతి

అంతర్జాల సమగ్ర కుటుంబ మాసపత్రిక

01-04-2025 సంపుటి -3 ఏప్రిల్ (బహుజన మాస) సంచిక-2 రూ.25/-

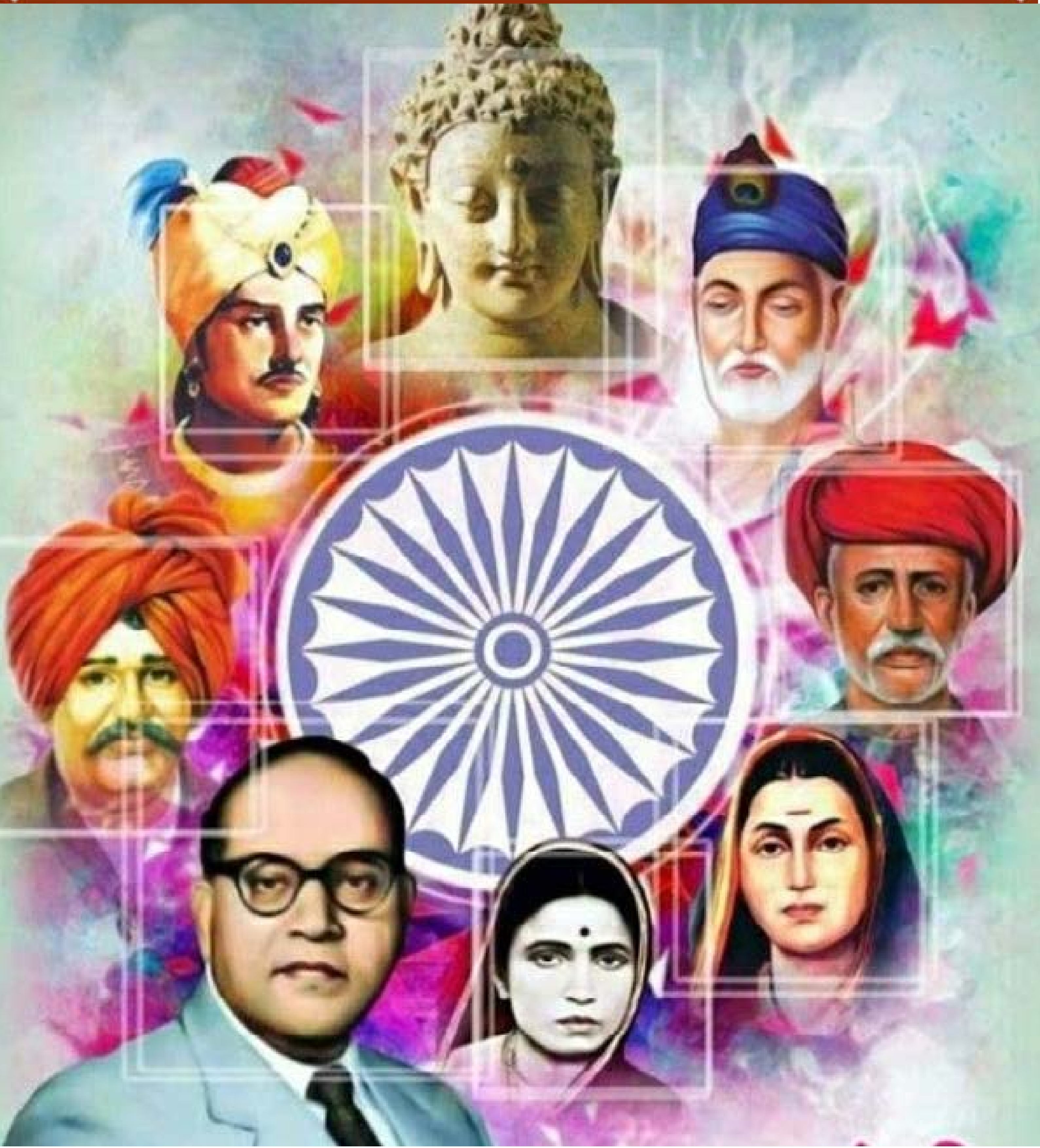

సుమతి

(సమగ్ర సకుటుంబ మాసపత్రిక)

తెలుగు సాహితీ జగత్తులో

అనతి కాలంలోనే ధ్రువతారగా సుమతి ని నిలిపినందుకు

ధన్యవాదాలు తెలుపుతూ

- ఎడిటోరియల్ బోర్డ్

సుమతిలో ప్రకటనలు ఇవ్వండి

అనతి కాలంలోనే అశేష పాఠకలోకానికి చేరువైన

సుమతి సకుటుంబ మాసపత్రికలో ప్రకటనలు ఇవ్వండి

కవర్ పేజి కలర్ :రూ.5000/-

కవర్ పేజి బ్లాక్ అండ్ వైట్ :రూ. 3000/-

లోపలి పేజీల్లో కలర్ :రూ2000 /-

లోపలి పేజీల్లో బ్లాక్ అండ్ వైట్ :రూ.1000 /-

ఆరోగ్యకరమైన సాహిత్యాన్ని కుటుంబం మొత్తానికి అందించాలని తెలుగు భాషకు మరింత ఉన్నత స్థానాన్ని కల్పించాలని మీ ముందుకు ప్రతి నెల ఒకటవ తారికునే వస్తుంది.

సుమతి పరివారం

సుమతి

మాసపత్రిక

సంపుటి :3 సంచిక:2

ఏప్రిల్ 2025

సంపాదకురాలు

అవుతు శ్రీవిద్య

సహ సంపాదకురాలు

జి .జ్ఞానిక

ముఖచిత్రం

మోక్ష

గ్రాఫిక్స్

జ్ఞానిక

చందా వివరాలు

సంవత్సర చందా రూ 250

ఐదేళ్ళ చందా రూ 1200

ప్రకటనలు , చందాలకు మరియు

రచనలు ,అభిప్రాయాలు

పంపవలసిన చిరునామా

SUMATHI.POTILU@GMAIL.COM

ప్రచురణ

సుమతి పబ్లికేషన్స్

(RC NO.:538/2006)

హౌస్ నం :26 -46 -79

వేణుగోపాల నగర్ ,గుంటూరు ,ఆంధ్రప్రదేశ్

సంపాదకీయం

ఏప్రిల్ మాసం అంటే అందరికి గుర్తుకు వచ్చేది శ్రీ రామ నవమి . శ్రీరాముడు పుట్టింది ఈ నేలేఅలోనే , సీతమ్మను పెళ్ళాడింది ఈ మాసం లోనే. యాద్రిచ్చికమో ఏమో కాని , ఈ మాసం లోనే బహుజనులకు అరాధనీయులైన మహా పురుషులందరూ జన్మించారు . జైనులకు ఆరాధ్య దైవమైన మహావీరుడు మొదలుకొని , అంబేద్కర్ పూలే , బాబు జగ్జీవన్ రాం , వంటి వారు ఈ నెలలోనే జన్మించటం వాళ్ళ ఈ నెలకు ఎంతో పవిత్రత చేకూరింది . అంతే కాకుండా ఏసు క్రీస్తును శిలువవేసిన తరువాత పునరుద్ధానం చెందినది కుడా ఈ నెలలోనే . బహుసా ఇన్ని శుభ దినాలు ఏ ఇతర మాసాలలో కూడామనకు కనపడవేమో . అందుకనే హిందువులకు, జైనులకు , బహుజనులకు ..అందరికి ఇది ఆరాధనీయమైన పవిత్ర మాసం గా పరిగణింప బడుతోంది .ఆ మహానీయుల్ని తలుచుకుంటూ ..

సుమతి

సుమతి – సుభాషితాలు

దేవుడు దుర్మార్గుడు.. కళ్లున్నాయని సంతోషించే లోపే, కన్నీళ్ళున్నాయని గుర్తు చేస్తాడు.

లోపలి పేజీలలో....

ఈ నెల సాహితి సుమాలు...

ఫీచర్స్ అందరి కోసం

5 ముఖచిత్ర కథ
7 ఈ నెల కవిత
8 నడుస్తున్న చరిత్ర
11 అంతర్నేత్రం
57 జీవన చిత్రాలు
65 నాలుగో కోతి
68 సెటైర్
71 యాత్ర
73 విహారి
95 నమ్మకాలూ –నిజాలు
97 కరెంట్ అఫైర్స్
99 అవగాహన
101 ఫోటోగ్రఫి పాఠాలు
106 యువతా తెలుసుకో
108 భేతాళ భారతం
111 మన కథానాయకులు
113 కార్టూన్స్ పేజి
114 వార్తల్లో వ్యక్తి
122 చదవాల్సిన పుస్తకం
124 చూడాల్సిన సినిమా
127 క్రాస్ రోడ్స్ కబుర్లు
130 మన పురాణాలు
133 వాల్ పోస్టర్
135 వెబ్ పోస్టర్
144 ధర్మసందేహాలు
145 సైన్స్ కథలు
147 సృజన
148 పిల్లలు పిడుగులు
149 రాశి ఫలాలు

సీరియల్స్

13 పంచవటి(కామెడి సీరియల్)
40 రక్షకుడు (క్రైం సీరియల్)
44 బాబా బాబా బ్లాక్ షీప్ (సీరియల్)
48 యూనివర్సిటీ
52 రాణ ప్రతాప్ (చరిత్రాత్మక సీరియల్)
59 ఓడిన గెలుపు
116 ఆమె ఎవరు (క్రైం సీరియల్)
170 నయన (సీరియల్)

కథలు

18 అభూత కల్పనా
23 మధురం మధురం
26 భారతి బస్సుయాత్ర
31 ఆనంద తీరం
75 వారాలు నన్ను క్షమించు
78 పెళ్ళాం చెబితే వినాలి
84 క్లూ
90 అమ్మతో కాసేపు
140 ఓ కథ వెనుక వ్యధ

కవితలు

17 ఊత కర్ర సాయం
56 ఎండ మావి
67 సంకలనం

★★★

అంబేద్కర్ అవసరం ఇంకా ఉంది

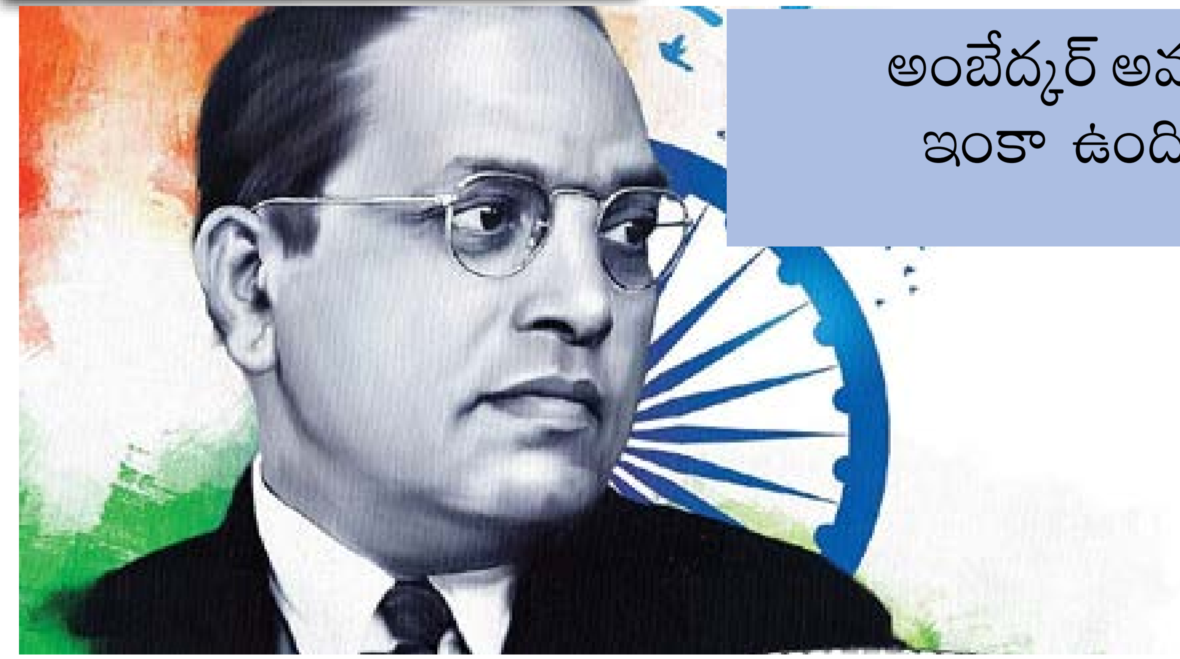

బాబాసాహెబ్ అంబేద్కర్‌ను ఒక గొప్ప వ్యక్తిగా, గొప్ప మార్గదర్శకుడిగా భారత జాతి మొత్తం గర్వంగా చెప్పుకోవటానికి ఏ మాత్రం సందేహం పడాల్సిన అవసరం లేదు. హిందూత్వ మితవాదులు కూడా అంబేద్కర్‌ను హిందూ సంఘ సంస్కర్తగా గుర్తించేందుకు అంగీకరించారు. హిందూ సాంస్కృతిక వైవిధ్యంలో కీలకమైన భాగంగా ఆయన వ్యక్తిత్వాన్ని కొనియాడారు. లెఫ్ట్-లిబరల్ మేధావి వర్గం కూడా అంబేద్కర్‌ను దేశ నిర్మాతగా, తత్వశాస్త్రం లేదా మేధో సంప్రదాయం యొక్క రంగంలో ప్రభావవంతమైన ఆయన ఉనికిని గుర్తించాలని కోరుకుంది. అంబేద్కర్ కేవలం 'దళిత వర్గాలకే కాక దేశంలోని ప్రతి వర్గానికి చెందిన గొప్ప వ్యక్తిగా, సార్వత్రిక తత్వశాస్త్రం యొక్క అత్యున్నత శిఖరంగా ఆయనను పోల్చడం ఏ మాత్రం అతిశయోక్తి కాదు.

అంబేద్కర్ కేవలం దళిత నాయకుడు మాత్రమే కాదు , సామాజిక న్యాయ రాజకీయాలలో ఒక భావోద్వేగ స్వరం. అయన ఖచ్చితంగా అటువంటి వర్గీకరణలకు అతీతుడు – శ్రామిక వర్గ సమస్యలను నొక్కిచెప్పడంలో ఆయన ప్రశంసనీయమైన నాయకత్వాన్ని పోషించారని చెప్పక తప్పదు. . మార్క్సిస్ట్-సోషలిస్ట్ ఆలోచనలతో ఆయన జరిపే విమర్శనాత్మక పరిశీలన చాలా ముఖ్యమైనది. వైస్రాయ్ కౌన్సిల్‌లో కార్మిక మంత్రిగా, ఎనిమిది గంటల పనిదినాలు, సమాన వేతనాలు మరియు ప్రసూతి సెలవుల డిమాండ్లపై కార్మిక వర్గాలకు అనేక ప్రయోజనాలను అందించటంలో కీలక పాత్ర పోషించాడు.భారతదేశంలో మహిళా విముక్తి కోసం పోరాటాలను బలోపేతం చేయడంలో, ఆయన రచనలు అత్యంత కీలకమైన పాత్ర పోషించాయి. రాజ్యాంగకర్తగా అంబేద్కర్ భారతదేశాన్ని ఆధునిక ప్రజాస్వామిక గణతంత్ర రాజ్యంగా స్థాపించడానికి విపరీతమైన ఆసక్తిని రాజకీయ దృక్పథాన్ని పరదరశించారని చెప్పక తప్పదు. మేధావిగా, పౌరసత్వం, స్వేచ్ఛ, సమానత్వం మరియు న్యాయం వంటి కీలక రాజకీయ భావనలను అర్థం చేసుకోవడానికి ఆయన ఆలోచనలు చాలా ముఖ్యమైనవి.

అంబేద్కర్‌ను జాతీయ నాయకుడిగా లేదా రాజకీయ తత్వవేత్తగా చూడాలా అనే చర్చ తరచుగా అయన తన జీవితకాలంలో నిమగ్నమై ప్రధాన సామాజిక , రాజకీయ లక్ష్యాల నుండి దూరంగా జరుగుతోంది .దళితులను అంటరానితనం సంకెళ్ల నుండి విముక్తి చేయడానికి అంబేద్కర్ చేసిన పోరాటం , ఆయన రాజకీయ మేధో వ్యక్తిత్వం అచంచలమైనది. కుల వ్యవస్థకు వ్యతిరేకంగా చేసిన పోరాటం,దేశ నిర్మాణం, రాజ్యాంగ వాదం లేదా సూత్రప్రాయ తత్వశాస్త్రం యొక్క సమస్యల కంటే, ఆయన కుల సమాజంలోని క్రూరమైన వాస్తవాలను

సరిదిద్దడానికి దృఢంగా నిమగ్నమై కట్టుబడి ఉన్నాడు . కుల వివక్షను సమూలంగా నాశనం చేసి

మెరుగైన మానవ ప్రపంచంగా మార్చాలని కోరుకున్నాడు. మనం కులం , అంటరానితనం అనే ప్రాథమిక ప్రశ్నలను విస్మరించి, ఆయనను అమూర్త జాతీయ నాయకునిగా అభివర్ణిస్తే, అది అంబేద్కర్‌కు , ఆయన మేధో విజ్ఞానానికి అపచారం చేసిన వాళ్లమవుతాం.

నేటికీ భారతదేశ సామాజిక మరియు రాజకీయ జీవితంలో కులం క్రూరమైన వాస్తవం. సాంప్రదాయిక మతపరమైన ప్రమాణంగా, కులం మానవుల మధ్య అధికారిక సమానత్వాన్ని అనుమతించదు; బదులుగా అది శాశ్వతంగా వేరు చేయబడిన , క్రమానుగత విభాగాలలో కుటుంబ , పౌర సంబంధాలను నియంత్రిస్తుంది. కులం యొక్క అహంకారం ,సామాజిక స్థితి ,ప్రతిభ, వృత్తిపరమైన నైపుణ్యం లేదా ఆర్థిక చైతన్యం ద్వారా కాకుండా, పుట్టుకతోనే నిర్ణయించబడుతుంది.కుల సమాజంలోని రుగ్మతలను గుర్తించడంలో అంబేద్కర్ కీలక పాత్ర పోషించారు. సామాజిక వివక్ష, ఆర్థిక పరాయీకరణ మరియు రాజకీయ బహిష్కరణ నుండి దళితులను విముక్తి చేయడానికి తన జీవితాంతం పోరాడారు. ఆయన ఆధునికత యొక్క గొప్ప రూపం. రాబోయే పారిశ్రామిక అభివృద్ధి, ప్రజాస్వామ్య సంస్థలు, గణతంత్ర విలువలు అంటరానివారి విముక్తికి హామీ ఇచ్చే నూతన విధానాలను ఏర్పరుస్తాయని ఆశించారు.ఆధునిక ప్రజాస్వామ్యం సెక్యులర్‌గా ఉంటుందని,పూర్వపు సామాజిక హోదాలు క్రమానుగతంగా కనుమరుగవుతాయని ఆయన ఆశాభావం వ్యక్తం చేశారు. రాజ్యాంగ నిర్దేశాలతో ,ఆధునిక సంస్థలచే రక్షించబడిన, దళితులు ఆధునిక పౌరులుగా ఉద్భవిస్తారని సామాజిక భయాలు మరియు పక్షపాతాలు లేకుండా ఉదార ప్రజాస్వామ్య ప్రయోజనాలను పొందుతారని భావించారు.

ఆధునిక లౌకిక జీవితం యొక్క ప్రగతిశీల మూల్యాంకన విధానాన్ని అంబేద్కర్ ఒప్పుకోలేదు. బదులుగా, ఆయన బ్రాహ్మణ సామాజిక ప్రపంచం మరియు కొత్త లౌకిక రాజకీయ రంగాల మధ్య విభజనను గుర్తించాడు. భారతదేశం యొక్క గణతంత్ర రాజ్యంలో, “నేడు భారతీయులు రెండు భిన్నమైన భావజాలాలచే పాలించబడుతున్నారు ఆయన అన్నారు. ఆయన రాజకీయ ఆదర్శం, రాజ్యాంగ ప్రవేశికలో, స్వేచ్ఛ, సమానత్వం మరియు సౌభ్రాతృత్వం ఆయన జీవితాన్ని ధృవీకరిస్తుంది. సమాజాన్ని కుల మతాల నుండి సంస్కరించకపోతే, సామాజిక క్రమం తప్పకుండా కొత్త లౌకిక ప్రపంచంలోని విప్లవాత్మక ఆధారాలను కలుషితం చేసి నాశనం చేయగలదని హెచ్చరించారు. హిందూ సమాజంలో సమూల సంస్కరణలు లేకుండా, ప్రజాస్వామ్యంలో కీలకమైన పురోగతి సాధించడం చాలా కష్టం. ఆధునిక రాజ్యాంగం చాలా సూక్ష్మంగా రూపొందించిన మానవతా ధర్మాలు మరియు లక్ష్యాలకు సామాజిక క్రమం తప్పనిసరిగా అనుబంధంగా ఉండాలి. కుల క్రమం తప్పనిసరిగా మానవతావాద సామాజిక వ్యవస్థగా మార్చబడాలి, ప్రతి వ్యక్తికి సమాన సామర్థ్యాలు, స్వేచ్ఛ మరియు శక్తిని వారి జీవిత లక్ష్యాలను సాధించడానికి వాగ్దానం చేయాలి.

★★★

"నగ్నముని "
కొయ్యగుర్రం కవితా సంకలనం నుండి

కవిత్వం కాగితాలపై
అక్షరాల్ని ఖననం చేసే కాటికాపరి
కవి నుండి బయటపడ్డ ప్రతి అక్షరం
భావాన్ని భ్రూణహత్య చేసిమరీ
బయటపడుతుంది
కవిని హంతకుడిగా చిత్రిస్తుంది.

అక్షరాల్ని నిత్యం శంకించి
ఉపయోగించే వాడే
నిజమైన కవి
మనిషిలోని అన్ని అంగాలూ
జంతువులుగా మారడానికే
జీవితాంతం ప్రయత్నిస్తాయి
ప్రకృతిలోని అన్ని గ్రహాలూ
భూమిని ప్రభావితం చెయ్యడానికే
గిరగిరా తిరుగుతాయి.
చివరకు మిగిలేది
గాయంగాని రక్తం
మరకగాని కనబడని హత్య మాత్రమే

బ్లూ ఆరిజిన్

జెఫ్ బెజోస్ స్థాపించిన అంతరిక్షయాన సంస్థ ‘బ్లూ ఆరిజిన్’ తన న్యూ షెపర్డ్ రాకెట్‌లో ఆరుగురు మహిళలను అంతరిక్షంలోకి పంపించింది.1963లో సోవీయట్‌కు చెందిన మహిళా కాస్మోనాట్ వాలెంటినా తెరిష్కోవా సింగిల్‌గా ప్రయాణించిన తర్వాత జరుగుతున్న పూర్తి మహిళా అంతరిక్ష ప్రయాణం ఇదే. ఈ బృందంలో పాప్ సింగర్ కేటీ పెర్రీ, జర్నలిస్ట్ గేల్ కింగ్, పౌర హక్కుల న్యాయవాది అమండా ఇంగ్యుయెన్, నాసా మాజీ శాస్త్రవేత్త ఐషా బోవే, చిత్ర నిర్మాత కెరియాన్ ఫ్లిన్ ఉన్నారు. వారితో పాటు ఆరో మహిళ లారెన్ సాంచెజ్ కూడా ఉన్నారు. ఈ బృందానికి నాయకత్వం వహించిన ఆమె జెఫ్ బెజోస్ గర్ల్‌ఫ్రెండ్ కూడా.వీళ్లందరూ భూమికి, అంతరిక్షానికి మధ్య ఉన్న ఊహాత్మక సరిహద్దు అయిన కర్మన్ రేఖను దాటి తిరిగి భూమిని చేరుకున్నారు. ఇది భూ వాతావరణానికి ఆవల ఉంటుంది

. ఈ ఆరుగురు మహిళలు న్యూ షెపర్డ్–31 మిషన్‌లో భాగంగా బ్లూ ఆరిజిన్‌కు చెందిన రాకెట్‌లో ప్రయాణించారు. దాని లోపల ఉన్న స్పేస్‌క్రాఫ్ట్ పూర్తిగా ఆటోమేటెడ్. అంటే దీనిని ఆపరేట్ చేయడానికి లోపల ఎవరూ ఉండరు. మిషన్ ప్రయాణం 10 నిమిషాల కంటే మరికొన్ని సెకన్లు పట్టింది. కర్మన్ రేఖ వద్ద ఈ మహిళలంతా కొన్ని నిమిషాలపాటు జీరో గ్రావిటీని అంటే భారరహిత స్థితిని అనుభవించారు. అంతరిక్షం నుంచి కొద్దిసేపు భూ గ్రహాన్ని వీక్షించారు.పాప్ గాయని కేటీ పెర్రీ మ్యూజిక్ టూర్ ఏప్రిల్ 23న ప్రారంభమవుతుంది. అందుకే, ఏప్రిల్ 14న ఈ మిషన్ పూర్తి చేయాలని బ్లూ ఆరిజిన్ నిర్ణయించింది.అమెరికాలోని వెస్ట్ టెక్సాస్‌లోని కంపెనీ ప్రయోగ కేంద్రం నుంచి న్యూ షెపర్డ్ రాకెట్‌ను ప్రయోగించారు.2023లో వోగ్ మ్యాగజైన్‌కు ఇచ్చిన ఇంటర్వ్యూలో, పూర్తిగా మహిళలే అంతరిక్షయానం చేయాలనే తన కల గురించి ప్రస్తావించారు లారెన్ సాంచెజ్.“ఇది కేవలం అంతరిక్ష యాత్ర కాదు. ప్రజల ఆలోచనలను మార్చడం, భవిష్యత్తు తరాలకు స్ఫూర్తినిచ్చే లక్ష్యంతో జరిగే యాత్ర.” అని బ్లూ ఆరిజిన్ ఒక ప్రకటనలో తెలిపింది.

కర్మన్ రేఖ అనేది ఒక ఊహాత్మక సరిహద్దు. దీనిని భూమిపై సముద్ర మట్టానికి 100 కి.మీ ఎత్తులో ఉన్నట్లు నిర్వచించారు. ఈ సరిహద్దును భూ వాతావరణం ముగింపు, అంతరిక్షానికి ఆరంభంగా భావిస్తారు.
భూ వాతావరణం, బాహ్య అంతరిక్షం మధ్య వ్యత్యాసాన్ని గుర్తించడానికి ఫెడరేషన్ ఏరోనాటిక్ ఇంటర్నేషనలీ

(ఎఫ్ఏఐ) అనే సంస్థ ఈ కర్మన్ రేఖను నిర్ణయించింది.ఈ ఎత్తుకు చేరుకోవడాన్ని అంతరిక్ష పరిశోధనలో ఒక ముఖ్యమైన మైలురాయిగా పరిగణిస్తారు.

అంతర్జాతీయంగా ఆమోదించిన నియమాల ప్రకారం, కర్మన్ రేఖ అనేది అంతరిక్షానికి ప్రారంభ స్థానం. భూ వాతావరణం 99.9 శాతం ముగిసే ప్రాంతమే కర్మన్ రేఖ. అది దాదాపు 100 కి.మీ ఎత్తు ఉంటుంది. అందువల్ల, దాని పైన ఉన్న ప్రాంతాన్ని అంతరిక్షంగా నిర్ణయించారు.

ఈ సరిహద్దు రేఖను దాటిన వారిని 'అంతరిక్ష యాత్రికులు'గా పరిగణిస్తారు. అందుకే బ్లూ ఆరిజిన్‌కు చెందిన రాకెట్లు ఈ రేఖను దాటి వెళ్లి, దానిలోని ప్రయాణించిన వారికి నిజమైన అంతరిక్ష అనుభవాన్ని అందించాలని లక్ష్యంగా పెట్టుకున్నాయి. సునీతా విలియమ్స్ దాదాపు 400 కి.మీ. ఎత్తులో ఉన్న అంతరిక్ష కేంద్రానికి వెళ్లారు. కానీ, ఇది అలాంటి ప్రయాణం కాదు .ఈ ప్రయాణం 11 నిమిషాలు ఉంటుంది. వారు రాకెట్‌లో 7 నిమిషాలు ప్రయాణిస్తారు. దాదాపు 48 కి.మీ. దానిలో ప్రయాణించిన తర్వాత, రాకెట్ నుంచి స్పేస్ క్రాఫ్ట్ విడిపోయి అంతరిక్షంలోకి వెళుతుంది. స్పేస్‌క్రాఫ్ట్ కర్మన్ రేఖకు కొంచెం పైన ప్రయాణించి, తర్వాత భూమికి తిరిగి వస్తుంది
ఈ ప్రాజెక్టు మహిళల పురోగతికి, భవిష్యత్ తరాలకు ప్రేరణగా ఉంటుంది .

లారెన్ సాంచెజ్

లారెన్ సాంచెజ్ ఎమ్మీ అవార్డు గెలుచుకున్న జర్నలిస్ట్. న్యూయార్క్ టైమ్స్ బెస్ట్ సెల్లింగ్ రచయిత్రి, పైలట్, బెజోస్ స్థాపించిన ఎర్త్ ఫండ్ సంస్థకు వైస్ ప్రెసిడెంట్ కూడా.

సాంచెజ్ ముగ్గురు పిల్లల తల్లి. లైసెన్స్ పొందిన హెలికాప్టర్ పైలట్. 2016లో ఆమె 'బ్లాక్ ఆప్స్ ఏవియేషన్' సంస్థను స్థాపించారు. దీనిని పూర్తిగా మహిళలే నిర్వహిస్తున్నారు.

హెలికాప్టర్ పైలట్‌గా ఆమె నైపుణ్యం, విమానయానంలో వ్యాపారవేత్తగా చేసిన కృషికి 2024లో ఎల్లింగ్ హాల్వోర్సన్ వర్టికల్ ఫ్లైట్ హాల్ ఆఫ్ ఫేమ్ గౌరవం అందుకున్నారు సాంచెజ్.

ఐషా బోవే

ఐషా బోవే బహామాస్‌కు

చెందినవారు. నాసాలో మాజీ రాకెట్ సైంటిస్ట్, ఆంట్రప్రెన్యూర్. సైన్స్, టెక్నాలజీ, ఇంజనీరింగ్, మేథమాటిక్స్ (ఎస్‌టీఈఎం) శాస్త్రాల ప్రమోటర్ కూడా.

ఆమె స్టెమ్‌బోర్డ్ అనే ఇంజనీరింగ్ కంపెనీకి సీఈవో. ఇది అమెరికాలో వేగంగా అభివృద్ధి చెందుతున్న కంపెనీల జాబితాలో రెండుసార్లు స్థానం దక్కించుకుంది.

దాదాపు పది లక్షల మంది విద్యార్థులకు సాంకేతిక నైపుణ్యాలను నేర్పించే లక్ష్యంతో లింగో అనే కంపెనీని కూడా ఐషా ప్రారంభించారు. అమండా

అమండా ఒక బయోస్పేస్ రీసర్చ్ సైంటిస్ట్. హార్వర్డ్ పట్టభద్రురాలు. హార్వర్డ్ సెంటర్ ఫర్ ఆస్ట్రోఫిజిక్స్, ఎంఐటీ, నాసా, ఇంటర్నేషనల్ ఆస్ట్రనామికల్ యూనియన్‌లో పరిశోధనలు నిర్వహించారు.

1981 నుంచి 2011 వరకు నాసాలో రీయూజబుల్ స్పేస్‌క్రాఫ్ట్ ప్రోగ్రామ్‌లో అమండా పని చేశారు. కెప్లర్ ఎక్సోప్లానెట్ మిషన్‌లో కూడా ఆమె భాగం పంచుకున్నారు.

లైంగిక హింస నుంచి బయటపడిన వారి కోసం అందించిన సహాయ కార్యక్రమాలకు ఆమెను నోబెల్ శాంతి బహుమతికి నామినేట్ కూడా చేశారు.

2022లో టైమ్ మ్యాగజైన్ 'ఉమన్ ఆఫ్ ది ఇయర్'గా కూడా అమండాను ఎంపిక చేసింది.

గేల్ కింగ్

గేల్ కింగ్ ఒక జర్నలిస్ట్, అవార్డు విన్నర్.

ఆమె 'సీబీఎస్ మార్నింగ్స్' కు కో-హోస్ట్, ఓప్రా డైలీకి ఎడిటర్-ఎట్-లార్జ్.

ఆమె సిరియస్‌ఎక్స్‌ఎమ్ రేడియోలో 'గేల్ కింగ్ ఇన్ ది హౌస్' అనే షోను కూడా నిర్వహిస్తున్నారు.

జర్నలిజంలో ఆమెకు చాలా సంవత్సరాల అనుభవం ఉంది.

కేటి పెర్రీ

కేటీ పెర్రీ పాప్ గాయని. ప్రపంచవ్యాప్తంగా పాపులర్ సింగర్. ఆమె ఆల్బమ్‌లు కాపిటల్ రికార్డ్స్ చరిత్రలో అత్యధికంగా అమ్ముడయ్యాయి.

కేటీ పాటల వీడియోలకు వందల కోట్ల వ్యూస్ ఉన్నాయి.

మానవతా కార్యక్రమాల్లో కూడా ఆమె చురుకుగా పాల్గొంటుంటారు.

యునిసెఫ్ గుడ్‌విల్ అంబాసిడర్‌గా పిల్లల హక్కుల కోసం ఉద్యమిస్తుంటారు కేటీ.

కెరియాన్ ఫ్లిన్

ఫ్యాషన్, మానవ వనరుల రంగాలలో పనిచేశారు కెరియాన్ ఫ్లిన్.

గత దశాబ్ద కాలంగా ది అలెన్-స్టీవెన్సన్ స్కూల్, ది హై లైన్, హడ్సన్ రివర్ పార్క్ వంటి స్వచ్ఛంద సంస్థలలో వలంటీర్‌గా చేశారు.

హాలీవుడ్‌లోని మహిళల చరిత్రను అన్వేషించే దిస్ చేంజ్స్ ఎవ్రీథింగ్ (2018), లిల్లీ (2024) వంటి ఆలోచింపజేసే సినిమాలను నిర్మించారు కెరియాన్ .

★★★★

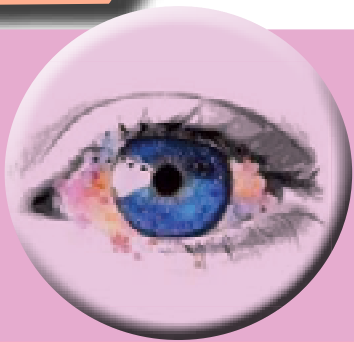

అంతర్నేత్రం

దేవుడెక్కడెక్కడ వున్నాడు?

దేవుడి కోసం ఎంతోమంది ఎన్నో రకాలుగా ప్రయత్నిస్తుంటారు. కొందరు దేవుడ్ని వెతకుట భ్రమ అని సరిపెట్టుకుంటారు. కొంతమంది దేవుడే లేడంటారు. దేవుడు వున్నాడా లేడానేది ఓ నమ్మకమని కొందరంటారు. నిజానికి దేవుడు ఎప్పుడూ వున్నాడు అతన్ని చూసే కళ్ళే మనకు లేవు. కాబట్టి మనం వెతకాల్సింది దేవుడి కోసం కాదు, దేవుడ్ని చూపించగల సరైన చూపుకోసం.

దేవుడ్ని దర్శించాలంటే నాలుగు మెట్లు ఎక్కాలి. మొదటి మెట్టు విగ్రహారాధన, రెండవది స్తోత్రం, మూడోది మానసిక ఆరాధన, నాలుగవది ఆత్మజ్ఞానం. చివరి మెట్టు చేరుకుంటే నీలోనే భగవంతుడు వున్నాడని తెలుసుకుంటావు. ఏ వస్తువైనా అద్దంలో ప్రతిబింబిస్తుంది. వస్తువు, ప్రతిబింబం రెండైన, అక్కడ ఉన్నది ఒక్కటే. ప్రపంచం పరమాత్మ ప్రతిబింబం. అక్కడ కూడా వున్నది ఒక్కటే. నీలోనే పరమాత్మ, పరమాత్మలోనే నీవున్నావు.

అనంతమైన, నిరామయమైన హద్దులు లేని అద్వితీయమైన ఓ దివ్యశక్తే దేవుడు. అటువంటి శక్తి ప్రకృతిలోను, ప్రతి మనిషిలోను దాగుంది. తనను తాను చూడగలిగితే, తానేమిటో తెలుసుకోగలిగితే, దేవుడ్ని కనుగొన్నట్లే. దీనికి జ్ఞాన నేత్రం అవసరం. దేవుడు

పరిణితి

నీలోనే కాదు నిర్మలమైన
పసిపిల్ల చిరునవ్వుల్లో
వున్నాడు, విరబూసిన
పువ్వుల్లో వున్నాడు, దీనులు,
హీనులు, దుర్బలురకు సేవ
చేసే మనసుల్లో వున్నాడు.
ఎవరి ఊహలకు
అనుగుణంగా వారు దైవాన్ని
ఊహించుకుం టుంటారు.
కాని ఆయన ప్రేమ రూపంలో
వున్నాడు. నీలో ప్రేమ వుంటే
నీవే దేవుడివి. ప్రేమకు పరిధి
లేదు. దేవుడికి అవధి లేదు.
నీలో ప్రేమ నిండి వుంటే
ప్రపంచమే నీదవుతుంది.
నిజమైన ప్రేమ నీకు
అనుభవంలోకి వచ్చినప్పుడు
దైవాన్ని అవగాహన చేసుకునే
విధానమే మారిపోతుంది. ఓ
విత్తనం భూమిలో పాతాం.
అది మాయమైపోలేదు. తన
ఉ నికిని పోగొట్టుకుంది.
కొంతకాలం తరువాత
అంకురంగా మొలిచింది.
మనిషి కూడా అంతే. తన
ఉనికిని పోగొట్టుకుంటే
నూతనంగా జన్మిస్తాడు.
నూతన చైతన్యాన్ని
పొందుతాడు. మనలోనే,
మనతోనే ఉన్న ఆత్మశక్తిని
సాధించాలి. ఆత్మ ప్రకాశం

ప్రపంచం పరమాత్మ
ప్రతిబింబం. అక్కడ
కూడా వున్నది ఒక్కటే.
నీలోనే పరమాత్మ,
పరమాత్మలోనే
నీవున్నావు.

మనిషి అంతర్ జ్యోతి
సీమలను బహిర్గతం
చేస్తుంది. దైవత్వాన్ని
తేటతెల్లం చేస్తుంది.

కామెడి సీరియల్

పంచవటి

ఓ పదిళ్ళ లోగిలి

అలేఖ్య

స్వామీజీ సత్సంగానికి పెద్ద పెద్ద వాళ్లందరికీ ఆహ్వానాలు అందాయట నిజమేనా .. " భార్యఉమను అడిగాడు శంకరం.

"దానికి సత్సంగం అని పేరుపెట్టటం ఎందుకు, అది హవాలా మీటింగ్ అంటే బాగుంటుంది.... "కొడుకు మాటల్ని సరిదిద్దాడు వర్లు గారు

" మీరన్నది నిజం మామయ్యా, ఊళో వున్నకోటీశ్వరులకు ఆహ్వానాలు పంపారు. ఏదో యాగం అట . ప్రత్యేకంగా ఆహ్వానాలు పంపించారు , స్వామిజి దగ్గర ఉంది యాగం కూడా 'చేయిస్తారట. ఒక్కక్కరికి లక్ష రూపాయలట . ఆ వసూళ్ళ కార్యక్ర మం కూడా మా పోలీసుల మీదే పెట్టారు. . " మావగారి మాటల్ని సమర్థిస్తూ అన్నది.

" అంటే నువ్వు కూడా వసూలు చెయ్యలా ? ."అనుమానంగా అడిగాడు శంకరం భార్య వంక చూస్తూ

జరిగిన కథ
ఉమా ,శంకరం భార్య భర్తలు. ఉమా ఉళ్ళోని పోలీస్ స్టేషన్ లో ఎస్ ఐ గా పనిచేస్తూ ఉంటె , శంకరం చెట్టు కింద ప్లీడరు గా పేరుపడి వాదించటానికి కేసులు లేక ఇంటిదగ్గరే ఉండి ఇంటిపనులు చుసు కుంటూ ఉంటాడు . వర్లుగారి స్నేహితుడు తాతారావు వంటపని ఇంటిపని చేస్తూ భార్య చాటు భర్తగా గడుపుతుంటాడు . కాలనీ చుట్టూ అపార్ట్మెంట్లు రావటం తో నీటి ఎద్దడి రావటంతో మినిష్టేర్ని కలవల్సుకుంటారు వర్లు గారు . మునిసిపల్ కమిషనర్ ణి కలిసిన ఫలితం ఉండదు .హెడ్ కానిస్టేబులు రంగనాథం శంకరం దగ్గరకు చిన్న చిన్న కేసులు తీసుకువస్తుంటాడు .తాతారావు కొడుకు పద్మనాభం అందరిని పార్టీకి పిలుస్తాడు.పార్టీలో రియల్ ఎస్టేట్ కింగ్ హరీష్ ని అందరికి పరిచయం చేస్తా డు పద్మనాభం . కొంత మంది రౌడీలు తమ ఇల్లు ఆక్రమించారని శంకరాన్ని సంప్రదిస్తాడు ఆ ఉరి పోస్టు మాస్టర్ .ఉమ శంకరం కలిసి వాళ్ళ ఆట కట్టిస్తారు .కోబ్రా పేరుతో కోసి నది పరివాహక ప్రాంతంలో కట్టిన ఇళ్ళను కులగొడతారు మాహనగర్ మునిసిపాలిటి వాళ్ళు .పేదవాళ్ళు శంకరం దగ్గరకోస్తారు కేసు వాదించమని . సి .ఎం స్వామిజి గురించి ఆరా తీస్తాడు .స్వామిజి సిటిలో పెద్ద సభకు ప్లాన్ చేస్తాడు .
ఇక చదవండి

“నాదాకా రాలేదండి, ఆ పని డిఎస్పీ స్థాయి వాళ్ళకు అప్పగించారు. అదీ వాళ్ళకు నమ్మకస్తులు అనుకున్న వాళ్ళతో చేయిస్తున్నారు ”

‘చివరికి మూడు సింహాలు సన్నాసుల కోసం జోలె పట్టాయి అన్న మాట. ఒక రాజకీయ నాయకుడు వెధవ అయితే వ్యవస్థలు ఎలా భ్రష్టు పడతాయో అనటానికి ఇదే ప్రత్యక్ష నిదర్శనం” వర్లు గారు గొణిగారు

“ నాకు తెలిసినంత వరకూ సి.ఎమ్ గారు మంచి వాళ్ళే మామయ్య, హోం మినిష్టరే ఇవన్నీ చేయిస్తున్నాడని అందరూ అంటుంటారు. “తనకు తెలిసిన విషయం చెప్పింది.

”అవును నేను అదే విన్నాను… భార్య మాటలకు మద్దతు పలికాడు శంకరం

“అవును, అంతా అభాస్కరరావు గాడే ఇవన్నీ చేయించేది. ఒకప్పుడు వీధిరౌడి. వాడిని పోలీసులు నడి బజారులో కొట్టుకుంటూ తీసుకెళ్ళటం ఈ కళ్ళతో చూసాను. ఇప్పుడు వాడు అపోలీసు వ్యవస్థతో నే ఆడు కుంటున్నాడు. ఏం చేస్తాం మన ప్రజాస్వామ్య వ్యవస్థకు

గిలిగింతలు పెట్టె హాస్య వల్లరి
కడుపుబ్బా నవ్వించే
కామెడి సీరియల్

ఓనమ్మస్కారం పెట్టటం తప్పు – "వర్లు గారు గతాన్ని గుర్తు చేసుకున్నారు.

"ఇంతకీ పాసుల సంగతి ఏం చేసావు ... "గుర్తుకు వచ్చి అడిగాడ శంకరం

"ఇంక పాసులు ఏమిలేవండి, మామూలు సభకు ఎవరైనా హాజరవ్వ వచ్చు. కాని యాగానికి మాత్రం లక్ష రూపాయలు కట్టాల్సింది. అయినా చూద్దాం ఒక వేళ యాగం దగ్గర బందోలుస్తు డ్యూటీ వేస్తే మన పని తేలిక అవుతుంది." మరో మార్గం వుంది అన్నట్టు భరోసా ఇచ్చింది ఉమ.

"నిన్ను అక్కడ ఎందుకు వేస్తారు, వాళ్ళ వాళ్ళను వేస్తారు, నీకు బహిరంగ సభ దగ్గర వేస్తారు"

" ఏదో ఒకటి వెయ్యనివ్వరా? కోడలు పిల్ల ఏం చేస్తుంది. వాళ్ళకే అన్ని తెలివితేటలుంది, చదువుకున్న వాళ్ళం మనకు వుండవా?..' అంటు మనసులోనే ఏం చెయ్యలో నిర్ణయించుకున్నారు వర్లుగారు

★★★

" ఏమయా భాస్కర రావు ముందేమో ఏదో సభఅన్నావు ఆ సన్యాసితో. ఇప్పుడేదో హోమాలు గీమాలు అంటున్నాడంట, హోమం పేరు చెప్పి లక్షలు వసూలు చేస్తున్నారంట... ఏమిటయ్యా ఇదంతా.. అనలు ఏం జరుగుతుంది "

'అబ్బే అటువంటిది ఏమిలేదుసార్, స్వామిజీ ఇక్కడేదో చిన్న ఆశ్రమం కట్టుకుంటారట, అందుకని ఆయన మీద భక్తి వున్న వాళ్లని వారి స్థోమతకు తగ్గట్టు చందాలు అడుగుతున్నాము... అంతే సార్"

"ఊరంతా గగ్గోలు పెడుతుంటే, నువ్వు ఏమి లేదంటావు, నువ్వు ఆ సన్నాసి గాడు కలసి ఏదో పెద్ద గూడు పుఠాణి చేస్తున్నారు.. పోలీస్సులు నీచేతులో వున్నారు కదా అని నీ ఇష్టం వచ్చినట్టు ఆడుతున్నావు "

" మీకు ప్రతిదీ అనుమానమే సార్, ఆ స్వామీజి ఏదో ఆశ్రమంకోసం నలుగురి దగ్గర చందాలు వసూలు చేసుకుంటుంటే మీరు కంగారు పడుతున్నారు..! "

"చందాలు స్వామిజీ వసూలు చేస్తున్నాడా? ఆయన పేరు చెప్పి నుపువ్ పోలీసులతో బలవంతంగా వసూలు చేస్తున్నావా . " ఆగ్రహం వ్యక్తం చేసాడు సి.ఎమ్ మహేంద్ర)

" ఏమండి ఇలా అయినదానికీ కానిదానికి నామీద పడటం మీకు అలవాటయ్యింది . ఎవరో గిట్టనివాళ్ళు నామీద మీకు లేనిపోనివి చెపుతున్నారు .కావాలంటే మీరు రండి , మీ పేరుతో కుడా యాగం చేయిస్తున్నా .."

"నీ గురించి ఒకళ్ళు చెప్పాలా , నాకు తెలియదా నువ్వు ఎక్కడనుంచి , ఎలా వచ్చావో పైకి ..ఏదన్నా తేడా కొడితే నేను ఎవర్ని లెక్క చెయ్యను అని తెలుసుగదా " అంటూ ఫోన్ పెట్టెసాడు

కాని సి ఎం మహేంద్రకు తెలియదు , రాష్ట్ర చరిత్రను మార్చబోయే పరిణామాలు ముందు ముందు చోటు చేసుకోపోతున్నాయని .

(ఇంకా ఉంది)

ఊతకర్ర సాయం

ఎస్ శ్రీనివాస రావు

ఆమె చీకటిని అమ్ముకుంటున్నది
వెలుగులో శరీరాన్ని ఆరబెట్టుకోనివ్వని జనం
నిశిలో తనువును వేలం పాడి కొంటున్నారు

పిడికెడు గుండెతో ఎవరికీ పనిలేదు
ఎత్తులు, పల్లాలు చేతికి అందితే చాలు
అరువు ప్రేమతో ఆకలి కంచం తెరుస్తారు

మనసు నవ్వడం ఎప్పుడో మానేసింది
పెదవుల నిండా ప్లాస్టిక్ మెరుపులే
తనువంతా అబద్ధపు పులకరింతలే

ప్రాణమున్న మైనపుముద్దతో మురిపాలు చిలికి
మంచానికి మామూలు మాలకట్టి అతను వెళ్ళాడు
దళారీల దండు దండుకుపోగా మిగిలిన
చిరుకానుకను చూసి కళ్ళు వెక్కిరించాయి

వళ్ళు అలవనివాడు మూడొంతులు దోచేస్తే
మిగిలిన వంతు ఆకలిని, రోగాలను తూకమేసింది
కన్నెతనాన్ని కాసుకు ఎరవేసి, అమ్మతనాన్ని ఉరివేసుకున్నా
జానెడు పొట్టకు చాలని జీవితం ప్రశ్నార్థకమయింది

వదలిన దేహం వాకిట్లోకి విసరివేయబడింది
వాడుకున్న వాడెవ్వడు వాకిలి తెరవలేదు
కుళ్ళిన శరీరమిప్పుడు ఆలయ గడపను చేరింది

జానెడు పొట్టకోసం చేజారిన జీవితానికి
నిచ్చెనగా కాకపోయినా ఊతకర్ర సాయమిస్తే చాలు
మగతనానికి శిలువవేసి మానవత్వపు తలుపులు తెరిస్తే చాలు..

★★★★★★★★

కథ

అభూత కల్పన

యం. రమేష్ కుమార్

ఒక్కసారిగా కెవ్వున కేకేసి మంచం మీద లేచి కూర్చున్నాడు వామన్రావ్. అదిరిపోయి లేచి "ఏమైందండీ..? పీడకలగానీ వచ్చిందా? అలా అరిచారేమిటి?" ఆందోళనగా అడిగింది ఆండాళ్ళు.

"పీడకల కాదే.. దెయ్యం.. బాబోయ్ దెయ్యం!" వణుకుతూ అన్నాడు వామన్రావ్.

"దెయ్యమేమిటండీ..?"

"అవును.. దెయ్యమే! దాహం వేసి లేచేసరికి అదుగో.. ఆ కిటికీ అద్దం వెనకాల నీడలాగా ఏదో ఆకారం కనబడింది. ఆ మొహం నా వంకే చూస్తోంది. అది దెయ్యమే! నాకింకా ఒణుకు తగ్గలేదు" భయంగా అన్నాడు వామన్రావ్.

ఆండాళ్ళు వెళ్లి కిటికీ తెరిచి చూసింది. అక్కడేమీ కనబడలేదు. కిటికీ మూసి వచ్చేసరికి వామన్రావ్ కనబడలేదు. "ఏవండీ.. ఎక్కడున్నారు?" గట్టిగా అడిగింది ఆండాళ్ళు.

"అరవకు.. బాత్ రూమ్ లో వున్నాను. ఆ దెయ్యం గానీ లోపలకి రాలేదు కదా?" బాత్ రూమ్ నుంచి అడిగాడు వామన్రావ్.

ఆండాళ్ళుకి కోపం పెరిగిపోయింది. "అంటే ఏమిటి మీ ఉద్దేశ్యం? ఒకవేళ నిజంగా దెయ్యం వుంటే అది లోపలకు వచ్చేసి నన్నేమైనా చేసినా పర్వాలేదా? మీరు మాత్రం బాత్ రూమ్ లోకి పోయి దాక్కుంటారా? బైటికి రండి ముందు" అని గద్దించింది. వామన్రావ్ బాత్ రూమ్ నుంచి నెమ్మదిగా బైటకొచ్చాడు.

"అసలేమీ లేదు. మీకేదో కల వచ్చి వుంటుంది. ఎందుకు అనవసరంగా భయపడి ఛస్తారు?" కోపంగా అడిగింది.

"అదికాదే బాబూ.. నిజంగా నేను చూశాను కదా.. అద్దం వెనకాల ఏదో మొహం చేతులు రెండూ పైకెత్తి పిలుస్తోంది. అది చూసి నా గుండె జారిపోయింది.." ఇంకా వణుకుతూనే అన్నాడు.

ఆండాళ్ళు పూజ గదిలోకి వెళ్లి బొట్టు తెచ్చి వామన్రావ్ కి పెట్టింది. "కొంచెం మంచినీళ్ళు తాగి పడుకోండి. దెయ్యం గియ్యం ఏమీలేదు.. నిద్ర మత్తులో ఏదో చూసి భయపడి వుంటారు" అంది.

వామన్రావ్ వణుకుతూనే దుప్పటి పూర్తిగా ముసుగేసి పడుకున్నాడు.

మర్నాడు ఉదయం నిద్రలేచి తలుపు తీసిన ఆండాళ్ళు కెవ్వున కేకేసింది. గుమ్మం ముందు పుర్రె, ఎముకల డిజైన్ తో ఒక ముగ్గు కనిపించింది. వెంటనే లోపలికెళ్ళి వామన్రావ్ ని లేపింది. బద్ధకంగా లేచిన వామన్రావ్ కి విషయం చెప్పేసరికి అతడి నిద్ర ఎగిరిపోయింది. అతడూ వచ్చి చూశాడు.

"చూశావా? రాత్రి నేను చెబితే నమ్మలేదు. ఇదేదో దెయ్యం పనే! ఇంట్లో ఏదో దెయ్యం చేరింది" గజగజలాడుతూ అన్నాడు వామన్రావ్.

"నాకేమీ నమ్మకం కలగడం లేదు. దెయ్యమైతే ఇలా ఇంటి ముందు ముగ్గులేస్తుందా? ఇదేదో కావాలనే ఎవరో చేస్తున్నట్టుంది" ఆలోచిస్తూ అంది ఆండాళ్ళు.

"నీ మొహం! మనకి ఇక్కడ శత్రువులు ఎవరూ లేరు. ఇది ఖచ్చితంగా దెయ్యం పనే! కోరికలు తీరక చనిపోయిన వాళ్ళు ఇలా దెయ్యాలవుతారని చదివాను. వాటికి కొన్ని శక్తులు కూడా వుంటాయట. ఇది అలాంటి దెయ్యం పనే. ఇప్పుడెలా?" భయంగా అన్నాడు వామన్రావ్.

"మీరు అనవసరంగా భయపడుతున్నారండీ.. అలా ఏమీ కాదు. చూద్దాం" అంది ఆండాళ్ళు. ఆ ముగ్గు పిల్లలు చూస్తే భయపడతారని వెంటనే చెరిపేసింది.

★ ★

"ఏమండీ.. నాకొకటి అనిపిస్తోంది. ఈ ఇంటి నుండి మనల్ని తరిమేయడానికి ఇది ఎవరో చేస్తున్న ప్లానేమో అని అనుమానంగా వుంది" ఆరోజు రాత్రి అంది ఆండాళ్ళు.

"ఎవరైనా అలా ఎందుకు చేస్తారే?" అన్నాడు వామన్రావ్.

"అదికాదండీ.. ఇల్లు మంచి లొకాలిటీలో వుంది. అద్దె కూడా తక్కువే. ఓనర్ ఎక్కడో దూరంగా వుంటాడు. రిపేర్లు లాంటివి ఏమైనా వుంటే మనల్నే చేయించి అద్దెలో విరగ్గొట్టుకోమంటాడు. ఇవన్నీ బావున్నాయనిపించి ఎవరో మనల్ని లేపేసి ఇక్కడ అద్దెకు చేరాలనుకుంటున్నారేమో?"

"చాల్లాలే.. నువ్వనుకున్నట్టు ఈ అద్దె మరీ తక్కువేం కాదు. ఇది పాత కొంప. అందుకే కాస్త అద్దె తగ్గించాడు. పైగా ఎప్పుడూ ఏవో రిపేర్లు వుంటూనే వున్నాయి. మనం ఆ ప్లంబర్నో, ఎలక్ట్రీషియన్నో పిలుచుకొని వాళ్ళచేత రిపేర్లు చేయించేసరికి తలప్రాణం తోకకొస్తోంది. పైగా ఆ రిపేరుకు అంతెందుకయింది? ఇంకా తక్కువలోనే అయిపోతుందే..? అని అనుమానం ప్రశ్నలేస్తాడు ఓనర్. ఈ ఇంటికోసం ఎవరైనా ఇంత పని చేస్తారని నేనయితే అనుకోను" ఖండితంగా చెప్పాడు వామన్రావ్.

ఆండాళ్ళుకి కూడా ఆ మాట నిజమే అనిపించింది.

ఆరోజు అర్థరాత్రి ఇంట్లో

ఏదో పెద్ద శబ్దం వచ్చింది. ఆండాళ్ళు గబుక్కున లేచి వెళ్లి చూసేసరికి స్టోర్ రూమ్ లో అటక మీద వున్న దేగిశా క్రింద పడిపోయి వుంది. అసలు ఆ దేగిశాతో పనిలేదని దాన్ని అటక మీద అటు చివరకు పెట్టారు. ఆ స్టోర్ రూమ్ లోకి ఎవరూ వెళ్లరు కూడా. అలాంటిది ఆ దేగిశా అంత ముందుకు వచ్చేసి క్రింద ఎలా పడిందో ఆండాళ్ళుకి అర్థం కాలేదు.

"ఇది తప్పకుండా దెయ్యం పనే! అదే దేగిశాని క్రిందకు తోసేసి వుంటుంది. నాకు చాలా భయంగా వుంది ఆండాళ్ళూ.." అన్నాడు వామన్రావు. ఆ శబ్దానికి పిల్లలిద్దరూ నిద్రలేచారు. పదేళ్ళ చింటూ గాడికీ, ఆరేళ్ళ బుజ్జికీ ఏం జరుగుతోందో అర్థం కాలేదు.

"అమ్మా.. డాడీ ఎందుకలా భయపడుతున్నారు? ఆ శబ్దం ఏమిటి?" అనడిగాడు చింటూ.

"ఏం లేదు నాన్నా.. అటక మీది సామానుని ఎలక క్రిందకు తోసేసింది. అందుకే శబ్దం వచ్చింది" అని సర్దిచెప్పింది. కానీ అటక మీద ఎక్కడో వెనుక వున్న దేగిశాని ఎలక క్రిందికి తొయ్యడం సాధ్యంకాదని ఆమెకు తెలుసు. అసలు ఆ ఇంట్లో ఎలకలు గానీ, పిల్లులు గానీ లేవని కూడా తెలుసు. మరి ఇదెలా జరిగిందో ఆండాళ్ళుకి అర్థంకాలేదు. కొంపదీసి ఇది నిజంగా దెయ్యం పనేనా అనుకుంది ఆమె.

★ ★

"ఏమండీ.. మా అన్నయ్య భూతవైద్యుణ్ణి తీసుకొస్తానన్నాడండీ" అంది ఆండాళ్ళు.

"ఎందుకూ.. మంత్రాలకి చింతకాయలు రాల్తాయా ఏమిటి?" అన్నాడు వామన్రావ్.

"చింతకాయలు రాల్తాయో లేదో తెలీదు గానీ ఆ భూతవైద్యుడు మనింట్లోని భూతాన్నో, దెయ్యాన్నో తరిమేస్తాడట! నాకయితే పెద్దగా నమ్మకం లేదు గానీ ఈ దెయ్యం విషయం విన్న దగ్గర్నుంచీ మా అన్నయ్య చాలా కంగారుపడుతున్నాడు. అందుకే రేపే భూతవైద్యుణ్ణి తీసుకొస్తానని చెప్పాడు"

"సరే రానీ.. ఎవరి చేతిలో ఎవరికి మూడుతుందో" అన్నాడు వామన్రావ్.

మర్నాడు భూతవైద్యుణ్ణి వెంటబెట్టుకుని వచ్చాడు వామన్రావ్ బావమరిది ఆనందం. ఇలాంటి పూజల దగ్గర ఆడవాళ్ళు, చిన్నపిల్లలు వుండకూడదని చెప్పేసరికి ఆండాళ్ళు పిల్లల్ని తీసుకుని వాళ్ళ అన్నయ్య ఇంటికి వెళ్ళిపోయింది. వచ్చిన భూతవైద్యుడు నల్లటి శరీరంతో, ఎర్రటి కళ్ళతో, కాషాయరంగు పంచె ధోవతీలు ధరించి, తెల్లటి బూడిదను ఒళ్ళంతా పూసుకుని దెయ్యాలకే ఝడుపు పుట్టించేలా వున్నాడు. నట్టింట్లో దీక్షగా ఏవో ముగ్గులు వేశాడు.

"రోజూ మీ ఇంటి వాకిట్లో మీరే ముగ్గులేస్తుంటారా?" అడిగాడు వామన్రావు.

భూతవైద్యుడు కొరకొరా చూశాడు.

"వూరికే.. హి హి.. తెల్సుకుందామని అడిగానంతే" పిచ్చినవ్వు నవ్వుతూ అన్నాడు వామన్రావ్.

భూతవైద్యుడు ఇటుకలు పెట్టి బొగ్గులు, కట్టెపుల్లలు వేసి వెలిగించి చిన్న హోమం తయారుచేశాడు. తర్వాత "ఓం హ్రీం క్రీం.." అంటూ ఏవో మంత్రాలు చదివి నిమ్మకాయ కోశాడు. అందులోంచి రక్తం లాగా ఎర్రటి చుక్కలు కారాయి. "చూశారా.. మీ ఇంట్లో దెయ్యం చేరింది" చెప్పాడు అతడు. "ఈ బొగ్గు పొడి జల్లితే దెయ్యం సంగతి తెలుతుంది" అని చెప్పి ఎదురుగా వున్న హోమంలో గుప్పెటతో నల్లటి పొడి జల్లాడు. అది సుర సురమని మండుతూ భగ్గుమని మంట లేచింది. "దెయ్యం చాలా కోపంగా వుంది. అదెంత కోపంగా వున్నా పర్వాలేదు. దానికేం చెయ్యాలో నాకు బాగా తెలుసు" మళ్ళీ చెప్పాడు భూతవైద్యుడు.

"అంటే కామెడీ చేసి దెయ్యాన్ని కూల్ చేస్తారా?" మళ్ళీ అడిగాడు వామన్రావ్. భూతవైద్యుడి అరికాలి మంట నెత్తికెక్కి వామన్రావ్ ని కోపంగా చూశాడు.

"బావా.. భూతవైద్యుడితో అలా పరాచికాలు ఆడకూడదు" మందలిస్తూ అన్నాడు ఆనందం. సరేనని చెప్పి గప్ చుప్ గా జరిగేది చూడసాగాడు వామన్రావ్.

"ఇలాంటి దెయ్యాల్ని చాలా చూశాను. నా దెబ్బకు ఝడుసుకుని పరుగుదియ్యాల్సిందే.." పూజ

చేస్తూనే అన్నాడు భూతవైద్యుడు.

"మాక్కావాల్సింది అదే" అన్నాడు ఆనందం.

"మిమ్మల్ని కొబ్బరికాయ తెమ్మన్నాను.. ఏదీ?"

అక్కడే పెట్టిన కొబ్బరికాయ తెచ్చి భూతవైద్యుడి చేతికిచ్చాడు ఆనందం. దాన్ని భూతవైద్యుడు పగలగొట్టేసరికి అందులోంచి ఎర్రగా, చిక్కగా నిజమైన రక్తమే కారింది. భూతవైద్యుడు కొయ్యబారిపోయాడు.

"మి.. మి.. మీ ఇంట్లో నిజంగానే దెయ్యం వున్నట్టుంది" భయంగా చెప్పాడు.

"అదేంటీ.. ఆ మాట ఇందాకే చెప్పారు గదా" అన్నాడు ఆనందం. ఈలోపు ఏ పొడీ వెయ్యకుండానే హోమం లోనుంచి భగ్గుమని మంట వచ్చింది. భూతవైద్యుడు అదిరిపోయాడు.

ఒక్క ఉదుటన లేచి 'నన్నొదిలేయండి బాబోయ్.. నావల్ల కాదు' అంటూ పరుగు లంకించుకున్నాడు. ఆనందం, వామన్రావ్ లిద్దరూ నివ్వెరబోయి చూడసాగారు.

ఇది జరిగిన నాలుగు రోజులకు వామన్రావ్ కుటుంబం ఆ ఇల్లు ఖాళీ చేసి వేరే ఇల్లు చూసుకుని వెళ్ళిపోయారు.

★ ★

ఆఫీస్ లో వామన్రావ్ సీరియస్ గా పనిచేసుకుంటుండగా కొలీగ్, బెస్ట్ ఫ్రెండ్ అయిన పరమేశం వచ్చాడు. "ఒరేయ్ వామనం.. మీరు ఖాళీ చేసిన ఇంట్లో దిగుతామని మా కజిన్ అన్నాడు. అద్దైతే వాడి ఆఫీసుకు దగ్గరట. ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ అందులో వద్దనీ, అది దెయ్యాల కొంపనీ చెప్పాను" అన్నాడు.

"ఏం చేస్తున్నాడు అతను?" అడిగాడు వామన్రావ్.

"ఏదో సాఫ్ట్ వేర్ కంపెనీలో పనిచేస్తున్నాడు. ఫ్లాట్ కొనుక్కున్న తర్వాత పెళ్లి చేసుకుందామని వాడి ఆలోచన.. ఇప్పుడు వాడుంటున్న ఏరియా ఆఫీసుకు మరీ దూరమట. అందుకే ఇల్లు మారదామని చూస్తున్నాడు"

"ఇకనేం? భేషుగ్గా ఆ ఇంట్లోనే దిగమను.. కొంచెం పాత ఇల్లన్న మాటే గానీ అన్ని ఫెసిలిటీస్ వున్నాయ్. అద్దె కూడా అక్కడ మిగతా ఇళ్ళతో పోలిస్తే తక్కువే" అన్నాడు వామన్రావ్.

"అదేంట్రా.. ఆ ఇంటి గురించి అన్ని విషయాలు చెప్పి, చివరికి నువ్వే ఇల్లు ఖాళీ చేసి మళ్ళీ మావాణ్ణి దిగమంటావ్?"

"అన్ని విషయాలు చెప్పిన మాట వాస్తవమే గానీ అసలు విషయం చెప్పలేదు నీకు"

"ఏమిటా అసలు విషయం?" అడిగాడు పరమేశం.

"అదంతా నేనే కావాలని ఆడిన నాటకం! ఆ ఇంట్లో నుంచి ఎలాగైనా మారిపోదామని అలా చేశాను" తాపీగా చెప్పాడు వామన్రావ్.

"అదేం?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు పరమేశం.

"ఏం చెప్పమంటావు నా పాట్లు? అక్కడ చుట్టుపక్కల ఇళ్ళల్లో అందరూ మంచి పొజిషన్ లో వున్నవారు. పెద్ద పోస్టుల్లో వుండి ఆస్థిపాస్తులు కూడా కలిగినవారు. వాళ్ళతో మా ఆవిడ పోటీ పడ్డం మొదలెట్టింది. వాళ్ళ ఇళ్ళలో ఆడవాళ్ళు మంచి ఖరీదైన చీరలు కొంటుంటే మా ఆవిడ కూడా వాళ్ళ దగ్గర తన స్టేటస్ తగ్గకూడదని అలాంటి చీరలే నాచేత కొనిపించేది. వాళ్ళు వాడే ఖరీదైన వస్తువులు చూసి అలాంటివే కొనాలని పట్టుపట్టేది. అది మాత్రమే కాదు.. ఆ మధ్య ఒక పెద్ద కంపెనీలో అసిస్టెంట్ మేనేజర్ పోస్టులో వున్నాయన వాళ్ళ అబ్బాయి పుట్టినరోజు చేస్తూ అందర్నీ ఆహ్వానించి బ్రహ్మాండమైన డిన్నర్ పెట్టి, ఖరీదైన గిఫ్టులు కూడా పంచిపెట్టాడు. వాళ్ళది మా పక్క ఇల్లే! అది చూసి మా ఆవిడ మా బాబు పుట్టినరోజు కూడా అలా అందరికీ డిన్నర్ పెట్టి గిఫ్టులు ఇద్దామని పట్టుబట్టింది. తప్పనిసరై అప్పు చేసి మరీ ఫంక్షన్ చేశాను. ఎంత చెప్పినా మా ఆవిడ వినే రకం కాదు. ఇల్లు మారదామని ఒకసారి అంటే ససేమిరా అంది. దాంతో కొన్ని రోజులు కామ్ గా వూరుకుని ఆ తర్వాత ఇలా నాటకం మొదలుపెట్టేను.. అంతకుముందే ఒక ఇల్లు చూసి ఉంచాను. ఇలాంటి చోట కాకుండా

మధ్యతరగతి వాళ్ళుండే కాలనీలో ఇల్లు చూశాను. నాటకం రక్తి కట్టి మా ఆవిడ, మా బావమరిది కూడా ఇల్లు మారమని గోల పెట్టాక ఆ ఇంట్లోకి మారిపోయాం.. అదీ కథ. మీ కజిన్ పరిస్థితి వేరు కాబట్టి ఆ ఇంట్లో హేపీగా దిగిపోవచ్చు"

వామన్రావ్ చెప్పిందంతా నోరు తెరుచుకుని విన్న పరబ్రహ్మం "మరి నీకు దెయ్యం కనిపించడం, ఇంటి బైట ముగ్గు, అటక మీద నుంచి దేగిశా పడిపోవడం, ముఖ్యంగా మీ ఇంటికి వచ్చిన భూతవైద్యుడు కొబ్బరికాయలో రక్తం చూసి పారిపోవడం.. ఇవన్నీ ఎలా..?" సందేహంగా అడిగాడు.

"అన్నీ నేనే మానేజ్ చేశా. నాకు కిటికీలో దెయ్యం కనబడ్డం అంతా నా ఏక్టింగ్. గుమ్మంలో ముగ్గు నేనే వేశాను. మా ఆవిడ చూడకుండా ఆ దేగిశాని బాగా ముందుకు జరిపి అంచు దగ్గర చిన్న ఐసు ముక్క పెట్టి నిలబెట్టి వుంచాను. ఐసు కరిగిపోయాక దేగిశా బేలన్స్ తప్పి క్రిందపడింది. మా బావమరిది పట్టుపట్టి భూతవైద్యుణ్ణి తెచ్చాడు. ఆ భూతవైద్యుడికి కూడా నేనే షాక్ ట్రీట్ మెంట్ ఇచ్చాను. నిమ్మకాయలో ఎర్రరంగు ఇంజెక్ట్ చేసి తెచ్చాడు వాడు. అలాగే హోమంలో మంట భగ్గున లేచేందుకు గంధకం, సురేకారం, బొగ్గు కలిపిన పొడి జల్లాడు. ఈ ట్రిక్కులన్నీ మనకి తెలిసినవే. క్షుద్ర పూజకి కావలసిన కొబ్బరికాయ, పసుపు కుంకుమలు, ముగ్గు పొడి ఇంకా పూజ సామగ్రి అంతా తనే కొనుక్కొస్తానని మా బావమరిది నాకు చెప్పాడు. నేను ముందుగానే ఒక కొబ్బరికాయను కొని దాని పీచు క్రింద కళ్ళ దగ్గర మెత్తగా వుండే భాగంలో చిన్న కన్నం చేసి అందులో నీళ్ళు తీసేశాను. మా వీధి చికెన్ కొట్టు సాయిబు దగ్గర మా ఇంట్లో దెయ్యాన్ని తరిమేసే పూజ కోసం కోడి రక్తం కావాలని భూతవైద్యుడు అడిగాడని చెప్పి చిన్న పాత్రలో కోడి రక్తం తెచ్చి దాన్ని సూది లేని సిరెంజితో కొబ్బరికాయలోకి ఇంజెక్ట్ చేసి సరిపడే రంగు టైల్స్ పౌడర్ పొడితో ఆ కన్నాన్ని మూసేసి పీచు మామూలుగా కప్పాను. మా బావమరిది తెచ్చిన కొబ్బరికాయ స్థానంలో దీన్ని వుంచాను. అందువల్లనే భూతవైద్యుడు దాన్ని పగలగొట్టగానే రక్తం వచ్చింది. అదేవిధంగా దీపావళి చిచ్చుబుడ్డి మందు పొడిని కాగితంలో రెడీగా వుంచాను. కొబ్బరికాయలో రక్తం వచ్చిన కంగారులో భూతవైద్యుడు వుండగా ఆ పొడిని వెనుకనుంచి మంటలోకి వేసేశాను. దాంతో భగ్గున మంట వచ్చింది. తన ట్రిక్కులకు మించిన తతంగం తన ప్రమేయం లేకుండానే జరగడంతో భూతవైద్యుడు జడుసుకుని పారిపోయాడు. ఆ తర్వాత ఇల్లు మారడం అనేది ఈజీగా జరిగిపోయింది. అదన్నమాట సంగతి!" విపులంగా చెప్పాడు వామన్రావ్.

అదంతా ఆసక్తిగా విన్న తర్వాత "మరిప్పుడు కొత్త ఇంట్లో నీ కాపురం ఎలావుంది?" అడిగాడు పరమేశం.

"బ్రహ్మాండంగా వుంది. చుట్టుపక్కల ఆడవాళ్ళు అందరూ మాలాగా మధ్యతరగతి వాళ్ళే కావడంతో ఇంట్లో ఖర్చులు తగ్గించి చీటీలు వేసి డబ్బు పొదుపు చేసుకోవడం, తక్కువ రేటువైనా ఎక్కువ ఖరీదులా కనిపించే చీరలు కొనుక్కోవడం, సంసారాన్ని పొదుపుగా నడిపించుకోవడం.. తదితర విద్యలన్నీ మా ఆవిడకి నేర్పిస్తున్నారు. అంచేత హ్యాపీగా వున్నాను" ఆనందంగా చెప్పాడు వామన్రావ్.

★★★★

కథ

మధురం ..మధురం

అయ్యలసోమయాజుల సుబ్రహ్మణ్యము

తెల్లారితే ఆదివారం అనగా రాధిక పెళ్ళి.నెచ్చెలులు అంతా పల్లవి, రాగిణి, ప్రమీళ వచ్చారు.పల్లవి పెళ్ళయి నాలుగు నెలలే అయ్యింది.రాగిణి,ప్రమీళ లకు ఇంకా పెళ్ళి కాలేదు.ముగ్గురు కలిసి ఒకరోజు ముందే రావడంతో వాళ్ళకో గది ఇచ్చేసారు.అర్ధరాత్రి పెళ్ళి అట్టహాసంగా జరుగింది.బోజనాలయ్యాక ఆదివారం మధ్యాహ్నం మిత్రురాళ్ళంతా బయలుదేరుతుంటే ......" ఈ రాత్రే శోభనం.ఆ ముచ్చట చూసి వెళ్ళండి" అంది రాధిక.పెళ్ళి ముచ్చటలంటే చూసాం.శోభనం ముచ్చట్లు ఎలా చూస్తామే.మీ ఆయన ఉంటాడుగా నిన్ను చూసి తరంచడానికి. రాధిక కూడా నవ్వుతూ' చూసి వెళ్ళమంటే అది అయ్యింతరువాత వెళ్ళమని.అంతేకానీ నన్ను ఆట పట్టించమని కాదు.నాకు ధైర్యంగా ఉంటుంది మీరుంటే.పల్లవి కూడా తన అనుభవాలు చెబుతే నాకు ఇంకొంచం ధైర్యం ఉంటుంది.అందరూ కలిసి పల్లవి నిబతిమిలాడారు.

పల్లవి తన ప్రణయరాత్రి సరిగమల, సల్లాపాలను సరసమైన మాటలలో ఇలా చెప్పింది.
మాది పల్లెటూరు. నేను కాలేజీకి రోజూ సిటీకి వచ్చేదాన్ని కదా! మా ఇంట్లోనే
మా మేనత్త, బామ్మ ఉండే వారు.చిన్నప్పటినుంచి వాళ్ళే నాకు అన్నీ.మా అమ్మ కంటే వాళ్ళ దగ్గరే ఎక్కువ ఉండేదాన్ని.మొదటిరాత్రి గురించి ఎన్నోఊహలపల్లకీలలో ఊరేగుతుంటాముకదా.ఎన్నో మధురమైన ఊహలు, కలలు కంటాము కదా.

నాకు మాత్రము భయం,
సిగ్గు,బిడియం లతో
బిగుసుకుపోయి తలుపు వెనుక
అలా నిలుచుండిపోయాను.కానీ
మా ఆయనే భుజం మీద చెయ్యివేసి
మంచం వరకు నడిపించుకు
వెళ్ళారు.” ఏం మీ వారు నిన్ను
ఎత్తుకుని తీసుకెళ్ళలేదా? అని రాగిణి
అడిగింది.’ రేపు నీకు పెళ్ళయ్యకా
నిన్ను ఎత్తుకుని మీ ఆయన
పడుకోబెడతారులే” అని పరిమళ
అంది.ఆ మాటకి అందరూ పక్కున
నవ్వారు.
బ్రేకులెయ్యకండే.దానిని
చెప్పనియ్యండి.” మంచందగ్గర
కెళ్ళాక నించొని తలవొంచుకునే
మావారిని ఓరగంట చూసి పాలగ్లాసు
వున్న చేతిని ముందుకు చాచి’ పాలు’
అన్నా లో గొంతుకతో.మా వారు
నా భయాన్ని , బెరుకుతనాన్నిబాగా
గమనించారు.........
‘ పాల సంగతి తరువాత.ముందు
మనం సరదాగా అలా హాయిగా
కూర్చొని
మాట్లాడుకుందాం.సరేనా, రా అని
చెప్పి పాలగ్లాసు బల్లమీద పెట్టి
నన్ను మంచం మీద తన పక్కనే
కూర్చోబెట్టుకున్నారు.– నేను అడిగిన
దానికి సమాధానం చెప్పాలీ.
“ పాలంటే నీకు ఇష్టమేనా?” అంటూ
అడిగారు.” నాకు ఇష్టమే, మరి మీకు?
అని అడిగా.– “ నిజంగానా ? అంటూ
అనుమానంగా అడిగా.
“ నిజంగానే.నీ మీద ఒట్టు!” అంటూ
నా గుండెల మీద చేయి వేసి చెప్పారు.
మా వారి
చెయ్యి అక్కడ పడగానే నా ఒళ్ళు
మొదటిసారి మగస్పర్శ కు జల్లుమంది.
సిగ్గు ముంచుకు వచ్చింది.బుగ్గలు
ఎర్రబడ్డాయి.శరీరం మెలికలు
తిరిగింది.మళ్ళీ ఆయన
వంకచూసి “ ఒట్టు తలమీద.
లేకపోతే చేతిలో చెయ్యేసి చెబుతారు.
మీరేంటి నా గుండె లమీద చేయివేసి
ఒట్టుబెట్టారు?” అని అడిగా. మా
వారు నవ్వుతూ మనం
పాలగురించి
మాట్లాడుకుంటున్నాము కదా।
అందుకని పాలు వచ్చేచోటు దగ్గర
చేయి
వేసి చెబుతే బాగుంటుందని!”.
అన్నారు.
“ ఇప్పటికిప్పుడు ఇక్కడ పాలు
రావుగా అంటూ నా ఎదను
చూసుకుంటూ.
“ రప్పించాలనే కదా మనపెద్దలు
మననీ గదిలో బందించారు.
శోభనం పేరుతో.
“ ఔనా? అన్నాను. కాదా?”
మరి అంటు ఎదురు అడిగారు.–
ఎదురుగా గోడమీద వేళ్ళాడుతున్న
పటంలో దిశమొలతో కూర్చొని
వేలుచీకుతున్న చంటబ్బాయి బొమ్మ
కనబడగానే నాకు ఏదో గుర్తుకు
వచ్చినవ్వుకుంటుంటే, మా వారు
కూడా జతకలిసారు.” మీ వారు
మహా చిలిపి .నిన్ను మాటలలో బెట్టి
నిన్ను ముగ్గులోకి లాగేసారన్నమాట.
అంది పరిమళ. “ నువ్విలా
మద్యమధ్యలో బ్రేకులివ్వకే.దాని
సొంతం చెప్పనియ్యి.అదసలే
పిరికిగొడ్డు.–– మా వారు పాలు
చూపిస్తు మొత్తం నేనే
తాగాలా, లేక సగం నీకు కూడా
ఇవ్వాలా? అని అడిగారు. “
పాలుచెరిసగం తాగాలని
మా బామ్మ చెప్పింది.–” అయితే
ఆడవాళ్ళకి మొదటి చాన్స్.కాబట్టి
నువ్వు తాగి ఇవ్వమన్నారు.నేనన్నా,
మొగవాళ్ళు తాగి ఇవ్వాళట.మా
బామ్మ చెప్పింది అన్నా.
అమ్మో! ఇంకా ఏమిటేమిటి
చెప్పిందేమిటి మీ బామ్మ” అని
అన్నారు.
“ మొగుడు చెప్పిన మాట ముందు
వింటే జీవితాంతం వాళ్ళు మన
మాట వింటా
రని చెప్పింది అన్నాన్నేను.– “
అమ్మబాబోయ్! ఇంత కుట్ర,
గూడపుఠానీ ఉందన్నమాట అన్నారు
నా వైపు చూసి.
ఇందులో కుట్రలూ,
గూడపూఠాణీలూ, కుతంత్రాలూ
ఏమీ ఉండవు.మొగుడుపెళ్ళా
లన్నాక ఒకరి మాట ఒకరు వినాలి.
అన్నా. “ అయితే నేనో మాట చెబుతా
వింటావా?
అని అడిగారు.” ఎందుకు వినను.
ఇవాళ మీరేం చెప్పినా అడ్డు
చెప్పకూడదని మా బామ్మ చెప్పింది”
అన్నా. అయితే కొన్ని పాలు తాగి
నాకివ్వు అన్నారు.కొన్ని తాగి ఆయ
నకిచ్చాను.ఆయన కొన్ని తాగి ఈ
పాలు ఇంత తియ్యాగా ఉన్నాయేంటి
అన్నారు.మా
అమ్మ చక్కెర ఎక్కువ కలిపిందేమో
అన్నాను. మళ్ళీ నన్ను తాగమన్నారు.
ఈ సారి కూడా పాలు తియ్యగా
ఉందన్నారు.మీరు తమాషా
చేస్తున్నారు.ఇలా ఒకళ్ళకొకళ్ళము
తాగించుకొంటుంటే ఆయన
అన్నారు.” నీ పెదాల లో ఏదో
అమృతము దాగివుంది.
అందుకనే ఈ పాలు ఇంత తియ్యగా
ఉందన్నారు.
అలా మేము మాట్లాడుకుంటుంటే
నేనే ఒక్కసారి అరిచి అమ్మో। మన
మాటలు అందరూ వింటున్నారు
అన్నాను.మనం మాట్లాడుకోవటం

లేదు అరుచుకుంటున్నా
ము.అందరూ వినరా మరి అన్నారు.–
– నేను సరే యని తలుపు కు గడియ
పెట్టి లోపలికి వెళ్ళి మా ఆయన్ని
అంటుకుని కూర్చున్నాను.అప్పుడు
ఎంత ఒత్తుగా,మత్తు
గా, హాయిగా హత్తుగా ఉంటుందో
తెలుసా? – నిజంగానా యని రాగిణి
అంది.
ఆ అనుభవంలో సిగ్గు, భయం, లజ్జ
అలా మాయమైపోతాయి.మగవాడి
స్పర్శ సుఖం ఏమిటో అప్పుడే
తెలిసిపోతాయి.మా వారు నన్ను
ఎప్పుడు దగ్గరకు తీసు
కుంటారా యని చూస్తున్నాను.అది
తను కనిపెట్టారే, ఆయనకు కూడా
ఆ కోరిక కలిగిందో ‘ నా దో కోరిక’
అన్నారు.–– ‘ ఏంటీ ? అంటూ
అడగ్గానే.......
“ నీ అసలైన అందాలను చూడాలని
ఉంది.నీ వేమో అమ్మవారి గెటప్ లో
ఉన్నావు.అందుకని....అందుకని”
అంటూ నసుగుతుంటే , “
అందుకని?” ఏమిట
న్నట్టు కళ్ళతోనే అడిగా.
“ అందుకని నీ బట్టలు తీసెయ్యనా,
మరి “ అని దగ్గరికి వచ్చి చెవి దగ్గర
గుగుసలా
డారు.తన పెదాలు మరీ తగిలిస్తూ ,
వేడి పుట్టిస్తూ తనువులో.
“ నువ్వేమన్నావు?తీసెయ్యడానికి
ఒప్పుకున్నావా? అడిగింది పరిమళ.
గదిలో ఉన్నది ఇద్దరం.జరిగేది
శోభనం.ఇంక బట్టలు అవసరమా.ఊ
అన్నాను.
అంతే మా వారు గబగబా నా
ఒంటిమీద బట్టలు ఒక్కొక్కటి
ఒలిచేసారు.–అమ్మో!
సిగ్గేస్తోంది.ముందు లైట్ తీసెయ్యండి
అన్నా.మా వారు ఆ నిమిషం
కూడానన్ను
వదలలేక తన చూపులను
బలవంతంగా ‘ నా యవ్వన ఎద గిరి
ద్వయం’ నుంచి
మరల్చి లైట్ తీసేసి బెడ్‌లాంప్
వెలిగించారు. –అప్పటికే మా
వారిలో నిద్రాణమై ఉన్న కోరికలు
బాగా విజృంభించాయేమో నన్ను
అమాంతం బిగియార కౌగలించు
కుని శరవేగంగా ముద్దులు
కురుపిస్తూ నన్ను పూర్తిగా
ఆక్రమించుకున్నారు.
నేను కూడా పొందుగురించి తెగ
ఆత్రుతతో ఎదురుచూస్తుండడం
మా వారి చేష్టలకు అన్ని విధాల
సహకరిస్తూ , ఎదురు ఒత్తులు ఇస్తూ
విజృంభించా నేను
కూడా! ఇద్దరం మొదటి
కలయికలోని మజా, సుఖాలను
ఆనందంగా అనుభవిం
చాం.––అంతటితో మా తృష్ణ,
ఆరాటం ఇంకా ఇంకా అంటూ
తెల్లవారేవరకు మా
కలయికలు కొనసాగాయి.ఎవ్వరూ
రనౌట్ కాలేదు.” అలా జీవితాంతం
గుర్తుండి
పోయేలా సాగిన తన తొలిరాత్రి “
మురిపాల ముచ్చట్లు”(మధురం
మధురం–మురిపాలు
మధురం) అనుభవాలను
నెచ్చెలులతో పంచుకుంది రాధిక.
శుభం –––––––శోభనం –––––
శుభస్కరం –––––––

కథ

భారతి బస్సు యాత్ర

ఎనుగంటి వేణుగోపాల్

ఒక చిన్న ప్లాస్టిక్ కవర్లో కొన్ని అరిసెలు,మరొక దాంట్లో చేగోడీలు,ఇంకొక కవర్లో మినపప్పు గారెలు,నాలుగో దాంట్లో సున్నుండలు,అయిదవ కవర్లో కారప్పూస పెట్టేసి వీటన్నింటిని ఒక పెద్ద హ్యాండ్ బ్యాగ్ లో కుక్కేసింది భారతి.

రెండు జతల చీరలు,సెల్లు వగైరాలు లెదర్ బ్యాగులో సర్దేసుకొని ప్రయాణానికి రెడీ అయిపోయింది.

"మొత్తానికి రాత్రి రెండు దాకా నిద్రపోకుండా పిల్లల కోసమని తినుబండారాలు చేశావు. గుడ్!" ప్యాక్ చేసిన స్నాక్స్ కవర్స్ ని చూస్తూ భార్యని మెచ్చుకున్నాడు అరుణ్ కుమార్.

"మీరు భలేవారే శ్రీవారూ!ఈ స్నాక్సా?ఇంకా నయం.ఫోన్ చేసి మీకోసం మీ మమ్మీ స్నాక్స్ తెస్తోందని పిల్లలకు చెప్పలేదు.వాటిని తీసి చెత్తబుట్టలో పడేసి రమ్మంటారు.నేను వాళ్ళ రూమ్ కి వెళ్ళాక డబ్బులు ఇస్తే డి మాట్ కో, సి మాల్ కో రత్నదీప్ కో, ముత్యలైట్ కో ఎగిరి గంతేస్తూ వెళ్లి వాళ్లకు నచ్చినవి తెచ్చుకోరూ?"

"మరి ఇవన్నీ ఎందుకోయ్?!" కళ్ళు గిలపరిస్తూ.. ఆశ్చర్యాన్ని చిలకరిస్తూ... సందేహాన్ని వెలువరించాడు...అరుణ్ కుమార్.

"అయ్యో!మీకేం తెలీదు.మీరూరుకోండి!"

"అవును.నిజమే! పెళ్లయిన నాటినుండి నాకేమీ తెలియడం లేదు..."తనలో తాను సన్నగా గొణుక్కున్నాడు అరుణ్ కుమార్.

"సెటైర్లకేం తక్కువ లేదు!"మూతి నూటపదహార్ల వంకలు తిప్పింది భారతి భర్త సణుగుడు వినపడి.

అరుణ్ కుమార్ నోరు టక్కున మూత పడింది.

"నేనిప్పుడు ప్రయాణించబోతున్నది ఆధార్ కార్డుతో ఫ్రీ...ఫ్రీ..ఉచితంగా ఆర్టీసీ వారి బస్సులో కదా!జగిత్యాల నుండి బయల్దేరి నాలుగు గంటల్లో హైదరాబాదుకి చేరాలి. కానీ ఆర్టీసీ వారికి ఎంత లేదన్నా ఏడెనిమిది గంటలు పడుతోంది చేరడానికి.

అందుకే దారిలో నా పంటికి పనికి వస్తాయని చేసాను ఈ స్నాక్స్ అన్నీను!కొన్ని మీకు కూడా ఉంచాను లెండి!"అంటూ బిగ్గరగా నవ్వింది భారతి.

బైక్ మీద భార్యను బస్టాండ్ లో దింపేసి ఆఫీస్ కు టైమవుతోందని ఇంటికి వచ్చేసాడు అరుణ్ కుమార్.

అలా బస్సు బస్టాండులో ఆగీ అగడంతోనే భారతి ఎక్కేసింది గబగబా. ధీర్పూర్ లక్ష్మీనరసింహస్వామి జాతరలో పోటెత్తిన భక్తుల్లా పోలో మంటూ పుల్లుగా బస్సులోకి దూరి పోయారు ప్రయాణీకులు.

బస్సు 'ఫుల్లు' అయ్యాక,కండక్టర్ కనకారావు "రైట్ !రైట్ !" అనగానే సరదా రాయుడైన డ్రైవర్ ధనుంజయరావు"డన్!డన్!" అంటూ...వేములవాడ శివయ్య గుడిలోని కోడె రంకె వేస్తున్నట్టు... బస్సును ముందుకు ఉరికించాడు.

నిలబడిపోయిన ప్రయాణికులు జబ్బలతో... చపాతీ పిండిలా కసా పిసా కండక్టర్ కనకారావుని అటూ ఇటూ ఎడాపెడా ఒత్తి పడేస్తూ వాలీబాల్ ఆడేస్తుంటే... చేసేదేం లేక కిక్కురు మనకుండా మొహం వేలాడేసుకొని టికెట్స్ ఇష్యూ చేస్తూ ముందుకు వెళుతున్నాడు.

'ఇంటికి వెళ్ళాక ఎలాగూ భార్యతో వేడి నీళ్ల కాపడం పెట్టించుకోక తప్పదు కదా!'అనుకుంటూ.

భారతి దగ్గరకు వచ్చాడు.

చప్పున తన లెదర్ బ్యాగ్ జిప్ తీసి హడావుడిగా పర్సులోంచి ఒక పేపర్ తీసి కనకారావుకు ఇచ్చింది.

"తల్లీ!ఇది మీ బర్త్ డే సర్టిఫికెట్ !వచ్చింది ఇంటర్వ్యూకి కాదు..."అంటూ చిరాగ్గా మొహం పెట్టాడు.

చప్పున నాలుక కరుచుకుంది భారతి.

ఆర్టీసీ వారు ఏది అడిగినా తీసి ఇవ్వడానికి ముందస్తు జాగ్రత్తగా పర్సులో అన్ని సర్టిఫికెట్స్ పెట్టి పంపాడు అరుణ్ కుమార్ అతి తెలివిగా.

ఈసారి చాలా జాగ్రత్తగా వెతికి ఆధార్ కార్డు తీసి కనకారావుకి అందించింది.

ఆ ఆధార్ కార్డు ప్లస్ టికెట్ అందించి "మీరేం చదువుకున్నారమ్మా?"అని అడిగాడు టంగ్ స్లిప్పై... బుద్ధి గడ్డి తిని!

"డిగ్రీ పాసయ్యానండీ!"

క్యాజువల్ గా అడిగేసి ముందుకు వెళ్లబోయాడు కనకారావు.

"అయ్యో!డిగ్రీ పాస్ సర్టిఫికెట్ ఒక్కటే తేలేదు. ఆధార్ తో పాటు అది కూడా మీకు చూపించాలా?అయ్యయ్యో?ఇప్పుడేం కాదుగా? ఎవరైనా పై ఆఫీసర్ చెకింగ్ కి వస్తే ఫైన్ కట్టించుకోరుగా!" అడిగింది అమాయకంగా.

భారతి మాటలకు కనకారావు కంగుతిన్నాడు.

ఆమెను నమిలి మింగేలా చూస్తూ 'ఎక్కడినుండి వస్తార్రా బాబూ!ఇలాంటి వాళ్లు ' అనుకుంటూ కంగారుగా ముందుకు కదలబోయాడు.

కనకారావు నుండి ఎలాంటి సమాధానం రాకపోవడంతో మరింత ఆందోళన పడిన భారతి "సార్!కండక్టర్ సార్!"అంటూ అతడిని వెనకనుండి తడుతూ ఆపబోయింది.

కానీ మరోలా జరిగింది.అతడి షర్ట్ ఆమె చేతికి చిక్కింది. దాన్ని పట్టుకుని ఆమె బలంగా వెనక్కి లాగింది.

భారతి ఆ విషయం గ్రహించేసరికి ఆలస్యమై పోయింది.అప్పటికే

జరగాల్సిన ప్రమాదం జరిగి పోయింది.

పాపం బ్యాలెన్స్ తప్పిన కనకారావు వెనక్కి రాలేక ముందుకు వెళ్లలేక బ్యాలెన్స్ తప్పి తూలి పడిపోయాడు.

గతుక్కుమంది భారతి!

కనకారావుది పాపం బ్యాడ్ టైమ్!ఆ పడిపోవడం కూడా ఎరక్కపోయి రేబన్ కళ్లద్దాల బామ్మగారి మీద పడిపోయాడు.ఇక చూడాలి 'తకధిమి తోమ్' సీన్!

తన పెళ్లిరోజు కూడా పడనన్ని అక్షింతలు ఈరోజు వడ్డీతో సహా కనకారావుకి గట్టిగానే పడ్డాయి. గ్యాప్ లేకుండా ఆ బామ్మగారు తిట్టిన తిట్ల పురాణానికి కండక్టర్ కి ఏడుపు ఒక్కటే తక్కువైంది.

పంచర్ అయిన టైర్ లా ముఖం పెట్టాడు.ఎవరిని ఏమీ అనలేక మనిషి బాగా ఫీలయ్యాడు!

మరు జన్మంటూ ఉంటే ఈ కండక్టర్ ఉద్యోగం మాత్రం చచ్చినా చేయకూడదని నొప్పి తెలియని మూగబాధతో కుమిలి పోయాడు.

కనకారావుకి జరిగిన సుయోధన పరాభవానికి భారతి భయం భయంగా చూస్తూనే "కాస్త అల్వాల్ రాగానే బస్సు ఆపండేం!"అంది.ఈ రష్ లో కండక్టర్ మళ్లీ తనకి దొరుకుతాడో లేదోనని.

ఆమె వంక జాలిగాను...తనపై తానే కోపంగాను చూసుకుంటూ... రెండు చేతుల్ని జోడించడానికి రోబోలా ప్రయత్నం చేసి సఫలుడై మొక్కుతూ "అలాగే మహాతల్లీ!"అని వగరుస్తూ ఏడవలేక నవ్వుతూ ముందుకు వెళ్లిపోయాడు కనకారావు.

తారు రోడ్డు మీద పెళ్ళి శోభాయాత్రలా నెమ్మదిగా పోతున్న బస్సు కుదుపులకు ప్రయాణికులకు ఊయలలో కూర్చుండబెట్టి ఊపుతున్నట్టుగా ఉంది.

అప్పటికే తాతారావు అనబడే సదరు సీనియర్ సిటీజన్ ప్రయాణికుడు... అమ్మ పాడుతున్న జోల పాటకి బజ్జున్న బుజ్జాయిలా...మాంచి నిద్రలోకి జారుకున్నాడు!ఇంట్లో కూడా అంత బాగా కునుకు పట్టి ఉండదు అతడికి.

మధ్యమధ్యలో" కిట్..కిట్.. కిట్.."మని చిట్టెలుకలు దేన్నో కొరుకుతున్న సౌండ్ వినవస్తూ నిద్రాభంగం అవుతోందతనికి.

కానీ మాంచి ఊపు మీదున్న నిద్రకి కళ్ళు తెరవలేకపోయాడు తాతారావు.

పదే పదే అదే శబ్దం"కిట్..కిట్.. కిట్.." మని వినిపించి... ఆ సౌండ్ ఎక్కువై ఈ సారి"ఫట్!ఫట్!"మని సుత్తితో తల మీద బలంగా మోది గాయపరిచినట్టు అనిపించింది.

ఆ సౌండ్ వితౌట్ గ్యాప్ వినిపిస్తుంటే ఇక ప్యూర్ గా నిద్రపోలేక బలవంతంగా కళ్ళు తెరిచాడు.

తన సీటుకు పక్కనున్న సీటుకు ఆవైపునున్న భారతి అరచేయి అడ్డం పెట్టుకొని వేటినో "కిట్..కిట్.. కిట్.."మని కొరుక్కు తింటున్న దృశ్యం కళ్ళద్దాల్లోంచి లీలగా కనబడింది తాతారావుకి.

"పర్లేదు!హ్యాపీగా పడుకోండి. మీకు సౌండ్ వినపడకూడదని ఈ చేగోడీలను చేయి అడ్డం పెట్టుకుని మరీ నెమ్మదిగా కొరుక్కుని తింటున్నాను" పాపం పెద్దాయనకి వినపడుతుందో లేదో అని బస్సు అదిరిపోయేలా అరిచి చెప్పింది భారతి.

పక్క సీటు ఆవిడ గమ్మున చెవులు మూసుకుంది ఆ భయంకర సౌండ్ కి.

తల్లి గద్దిరిస్తే భయపడిన చిన్న పిల్లాడిలా ఆ కేకకి ఝడుసుకున్నాడు తాతారావు.ఇందాక భారతి వల్ల కనకారావుకి జరిగిన బామ్మ పరాభవం గుర్తొచ్చి ఎందుకైనా మంచిదని చప్పున కళ్ళు మూసుకున్నాడు నిద్రపోతున్నట్టు నటిస్తూ!

ఎవరైనా టికెట్ తీసుకోవడం మిస్సయ్యారేమోనని చెక్ చేసుకుంటూ...నిలబడ్డవారిని బ్రతిమిలాడుతూ పక్కకు జరుపుకుంటూ...ఎలాగోలా మరో మారు అటుగా వచ్చాడు కనకారావు.

అతడు కనబడడం ఆలస్యం"సార్..."అని పిలిచింది భారతి.

"ఊ!"పొడిగా అన్నాడు కనకారావు ఏమంటే ఏమవుతుందోనని భయంభయంగా ఆమె వైపు చూడకుండానే.ఇందాకటి దారుణ దృశ్యం నుండి ఇంకా తేరుకోలేదు అతను.

"మర్చిపోకండి!అల్వాల్ రాగానే కాస్త బస్సు ఆపడం మర్చిపోకండి"అంటూ గుర్తుచేసింది.

బస్సు టైర్ కింద పడిన పాతకాలపు నయా పైసలా ముఖాన్ని చిట్లించుకుంటూ"తల్లీ!లాస్ట్ స్టేజ్ అయిన హైదరాబాదులో ఈ బస్సు ఆపుతానో లేదో తెలీదు గానీ...తప్పక అల్వాల్ లో ఆపుతానమ్మా!ఈ ట్రిప్ కే కాదు.మరో వంద ట్రిప్పుల వరకైనా మర్చిపోన్లే!సరేనా?" అంటూ ఆమెను తప్పించుకుని జనం మధ్యలో దూరి ముందుకు వెళ్లడానికి తిరిగి కసరత్తు ప్రారంభించాడు.

భారతి గ్యాప్ లేకుండా చిన్న పిల్లలా

గారెలు, సున్నుండలు,కారప్పూస అలా తెచ్చుకున్న ఐటమ్స్ అన్నీ వరుస పెట్టి ఒక్కటొక్కటిగా పూర్తిచేసే ఆ ఫుడ్ ఎపిసోడ్ ని నిర్విఘ్నంగా కొనసాగిస్తోంది.

ఆ వాసన భరింపలేక పక్కావిడ ముక్కు మూసుకుంటూ...ఊపిరాడక తిరిగి తెరుస్తూ లెఫ్ట్ కు రైటుకు పదే పదే ఇబ్బందిగా కదులుతూ చివరికి భళ్ళున వాంతి చేసుకుంది.

ఆవిడది కిటికీ పక్క సీట్ కనక సరిపోయింది.

అక్కడున్న ప్రయాణీకులు బ్రతికిపోయారు!

అదేమీ పెద్దగా పట్టించుకోలేదు భారతి.మధ్య మధ్యలో షరా మాములుగా వాటర్ తాగేస్తూ తను తెచ్చుకున్న పిండి వంటలను హ్యాపీగా లాగించేసే పనిలో నిమగ్నమై పోయింది.

స్టేజీ వచ్చేలోగా వాటిని తినడం పూర్తి చేయాలన్న పర్ఫెక్ట్ టార్గెట్ తో!

ఇంతలో ఏం కనబడిందో ఏమో"బస్సాపండి.. ఆపండి..."పెద్ద పెట్టున కేకలు వేసింది భారతి, బస్ అదిరిపోయేలా.

అందరూ ఏమైందోనని హడలి చచ్చారు.

ముఖ్యంగా ఓపెన్ హార్ట్ సర్జరీ చేయించుకున్న డ్రైవర్ గుండె దడదడ లాడుతుంటే చప్పున బస్సు ఆపేసాడు.

కనకారావు గాభరాగా కిందా మీదా పడుతూ పరుగెత్తుకు వచ్చాడక్కడికి.

“ఏమైంది...తల్లీ?" అనడిగాడు.

“నేను దిగే స్టాప్ వచ్చింది.తొండి! ఆల్వాల్ రాగానే మీరు బస్సు ఆపుతానన్నారు.మరేమైంది?" అడిగింది భారతి లగేజ్ తీసుకోవడానికి సీట్లోంచి లేస్తూ.

“నీకు దండం పెడతానమ్మా! ఆల్వాల్ రావడానికి ఇంకా ముప్పావు గంట టైముంది. బ్రతికుండగానే మమ్మల్ని చంపకండి.నేను ఆపుతానన్నానుగా!"

తుళ్ళిపడింది భారతి.

ఏడవలేక నవ్వుతూ...నవ్వలేక ఏడుపు ముఖం పెట్టాడు కనకారావు.

“అంటే... మరిచిపోకుండా తప్పక ఆపుతారుగా?" అంది బుంగమూతి పెడుతూ.

“అమ్మా! మహాతల్లీ నా జ్ఞాపక శక్తికి ఎలాంటి ఢోకా లేదు.ఆపుతాను...ఆపుతాను... ఆపుతాను... ఒకవేళ వెళ్లేటప్పుడు మిస్ అయినా తిరిగి వచ్చేటప్పుడు తప్పక ఆపే పూచినాది!సరేనా? " కన్నీళ్ల పర్యంతమవుతూ దీనంగా అన్నాడు కనకారావు.

“బస్సు ఆ చివరి నుండి ఈ చివరి దాకా ఇంత రష్ లో రావాలంటే ఎంత కష్టమవుతుందో నా బాధ మీకు తెలిస్తే ఇలా నాతో ఆడుకోరమ్మా!"

తన బాధను వెళ్లగక్కుకుంటూ కనకారావు వెనుదిరిగి పోతుంటే రేబన్ గ్లాసెస్ బామ్మ కుడి చూపుడు వేలెత్తి ఊపుతూ తనకు వార్నింగ్ ఇస్తున్నట్టు మసగ్గా కనబడింది.

గమ్మున తలదించుకొని స్విమ్మింగ్ చేస్తున్న వాడిలా అందరినీ తప్పించుకుంటూ ఆదరా బాదరాగా ముందుకు కదిలిపోయాడు.

ముప్పావు గంట మూడు క్షణాల్లా ఇట్టే గడిచిపోయింది.అప్పటికే బస్సులో ఉన్న ముప్పాతిక వంతు మంది సూపర్ నిద్రలో జోగాడుతున్నారు.

“రావాలి!రావాలి!ఆల్వాల్ స్టేజీవచ్చేసింది.ఇక్కడ దిగాల్సిన వారు రావాలి..."సైరన్ మోతలా అరిచాడు కనకారావు.

అప్పటికే డ్రైవర్ బస్సు ఓ పక్కన ఆపేశాడు.

ఉలుకు లేదు పలుకు లేదు.

అయిదు నిమిషాలు గడిచినా ఎవరూ డోర్ దగ్గరికి వచ్చిన దాఖలాలు లేవు.

తిక్క రేగింది కనకారావుకి.

‘ఆల్వాల్ రాగానే ఆపమని బయల్దేరే ముందు నుండి కాల్చుకు తిన్న ఆ మహాతల్లి దిగదేం?' విసుక్కున్నాడు.

“డ్రైవర్ సాబ్!ఏమైంది?బస్సు కదలడం లేదు. బస్సు ముందుకు పోదా?పోనీ తిరిగి వెనక్కి అయినా పదండి!"అంటూ బస్సులోంచి ఎవరో సెటైర్ విసిరారు.

కనకారావు అపసోపాలు పడుతూ ఎట్టకేలకు భారతి సీటు దగ్గరికి చేరుకున్నాడు.

అక్కడ భారతిని ఆ స్థితిలో చూసిన కనకారావుకి బస్సు కిటికీలో నుంచి తక్షణం బయటకు దూకేయాలనిపించింది.

కిటికీ గ్లాస్ కి తల ఆనించి భారతి గాఢ నిద్రలో జోగాడుతోంది.

“అమ్మా తల్లీ!ఆల్వాల్ వచ్చింది కాస్త నిద్రలేవమ్మా!"

ఆక్రోశంతో కనకారావు ఎంత బిగ్గరగా అరిచాడంటే నిద్రపోతున్న ప్రయాణికులంతా ఉలిక్కిపడి లేచారు.

ఒక్క భారతి తప్ప!

పైగా “ఎందుకు డిస్టర్బ్ చేస్తున్నారు?పడుకున్నాగా!" కళ్ళు తెరవకుండానే గొణికింది భారతి.

"ఆల్వాల్...ఆల్వాల్...మీరు దిగే స్టేజీ వచ్చిందమ్మా!"

పాపం కనకారావు ముఖం చూడాలి...పరిస్థితి దయనీయంగా ఉంది.

ఆ రేబన్ గ్లాసెస్ తీసి మరీ బామ్మ గారు ఉరుమురిమి చూస్తోంది కనకారావుని.

బిక్క చచ్చిపోయాడు కనకారావు.

ఇక లాభం లేదని పక్కనున్న ఆంటీ రంగంలోకి దిగింది.భారతిని భుజాలు పట్టి కుదిపింది.

మెళకువ వచ్చినట్టు కాస్త అటూ ఇటూ కదిలింది భారతి.

"ఆంటీ!ఆ కండక్టర్ ఇటువైపు వస్తే కనుక ఆల్వాల్ స్టేజీ రాగానే బస్సు ఆపమని చెప్పండి"అంది కనురెప్పలు తెరవకుండానే.

పూర్తిగా కళ్ళు తెరవకుండానే ఓరకంటితో ఆ తతంగమంతా గమనిస్తున్న తాతారావు బీపీ నెమ్మదిగా డౌన్ అవుతోంది.

"అమ్మాయ్!ఇవేవో పిండి వంటలున్నట్టున్నాయి. కింద పడి పోతున్నాయి.నీవేనా చూడూ!"అంటూ ఒక ట్రిక్ ప్లే చేసింది పక్క సీటు ఆంటీ.

దెబ్బకు నిద్రమత్తు వదిలిన భారతి"అయ్యో!అలాగా ఆంటీ ?సంచీ ముడి గట్టిగానే వేశానే?" అంటూ కళ్ళు తెరిచింది.

ఎదురుగా దైన్య స్థితిలో కనకారావు!

"సర్!దయచేసి మర్చిపోకండి. ఆల్వాల్ స్టేజీ రాగానే బస్ ఆప..."

ఇక భారతికి ఆ వాక్యాన్ని పూర్తిచేసే చాన్స్ ఇవ్వలేదు కనకారావు.

రెండు చేతులు జోడించి"డ్యూటీ పూర్తయ్యాక గుడికి వెళ్లి నూటొక్క కొబ్బరికాయలు కొట్టుకుంటానమ్మా!నా సర్వీస్ పూర్తయ్యేంతవరకు ఇలాంటి సంఘటన మరొకటి మళ్లీ ఎదురు కాకుండా ఉండడానికి!"జీర బోయిన గొంతుతో చెప్పాడు కనకారావు.

తన సంచీ ముడిగట్టిగానే ఉందని నిర్ధారించుకున్న భారతికి కండక్టర్ మాటలు అయోమయానికి గురిచేసాయి.

శిలా ప్రతిమలా నిలబడిపోయిన కండక్టర్ ని పట్టించుకోకుండా"అమ్మా!ఆల్వాల్ స్టేజీ వచ్చేసిందమ్మా!ప్లీజ్... దిగండి"ఈసారి బస్సులో ఉన్న ప్రయాణికులంతా ముక్తకంఠంతో అరిచారు.

"మరి చెప్పరేం?"కంగారు కంగారుగా తన లగేజీ తీసుకొని గబగబా డోర్ వైపు కదిలింది భారతి.

తలలు పట్టుకున్నారంతా!

★★★★★

ఆనందతీరం

కథ

ఎస్ శ్రీనివాసరావు

ఆకాశానికి పట్టిన మబ్బులా మనసంతా ఆలోచనలు కమ్ముకున్నాయి. చల్లగా వేపచెట్టు గాలులు వంటికి తగులుతున్నా ఎదలో వేడిసెగలకు వళ్ళంతా చెమటలు పడుతున్నాయి. ఉద్యోగం చేసినన్ని రోజులు ఒక రకమైన టెన్షనయితే, పదవీ విరమణ అయాక మరొక రకమైన టెన్షన్. 'ఇలాంటి టెన్షన్లు నాకేనా, అందరికీ ఉన్నాయా' అన్న ప్రశ్న నాకు సమాధానం దొరకని ప్రశ్నలా తయారయింది. ఉద్యోగం వెలగబెట్టే రోజులలో ఏదో నేనే ఆఫీసులో సిన్సియర్ ని అని తెగ ఫీలయిపోతూ అవిశ్రాంతంగా పనిచేసేవాడిని. పాత రోజులలో చెప్పిన ముతక సామెత "ఎగిరెగిరి దంచినా అదే కూలీ, ఊరక దంచినా అదే కూలీ" అన్నట్లు నాకు కూడ అందరిలానే రిటైరుమెంటు ప్రయోజనాలు వచ్చాయే తప్ప, పెద్దగా ఒరిగిందేమీ లేదు. మా అమ్మాయి విదర్భ వివాహానికి, అబ్బాయి హైందవ చదువుకు నేను ప్రావిడెంటు ఫండు నుంచి తీసుకున్న పది లక్షల అప్పు కారణంగా నాకు వడ్డీతో కలుపుకుని పదిహేను లక్షలు బొక్కబడి, చివరకు ఇరవై లక్షలు చేతికి వచ్చాయి. ఇక గ్రాట్యుటి, తదితర బెనిఫిట్స్ కలిపి వచ్చిన నలభై లక్షలను బ్యాంకులో వేశాను. ప్రస్తుతం నేను, నా భార్య విలాసిని నాకు వచ్చే పెన్షనుతో కాలం వెళ్ళబుస్తున్నాము. అంతా సజావుగా జరిగిపోతున్నదని అనుకుంటున్న సమయంలో పండుగకని వచ్చి నా కొడుకు చేసిన ప్రపోజల్ ఇప్పుడు నన్ను ఇరకాటంలో పడవేసింది. 'కరవమంటే కప్పకు కోపం, విడవమంటే పాముకు కోపం' అన్న సామెతలా ఉంది ఇప్పటి నా పరిస్థితి.

ఇటువంటి ఇబ్బందికర పరిస్థితులలో ఏదో ఒక సలహా ఇచ్చి నన్ను గట్టున పడవేసే నా బాల్యమిత్రుడు నరసింహుడి కోసం చూస్తున్నాను. వాడు నాకు బాల్యమిత్రుడే కాదు, నాకు కాస్త దూరపు బంధువు కూడ. వాడికి చదువు పెద్దగా అబ్బకపోవడంతో ఇంటరులోనే చదువు మానేసి వాళ్ళ వంశంపారంపార్యాన్ని కాపాడుతూ, వాళ్ళ నాన్న ప్లీడరు గుమాస్తా వృత్తిని వీడు కూడ చేపట్టాడు. చదువయితే అబ్బలేదుగానీ, వాడి మేనమామ రాఘవయ్య గారి కరణం తెలివితేటలు బాగా అబ్బాయి నరసింహానికి. వేలికివేస్తే కాలికి, కాలికివేస్తే వేలికి వేస్తూ, తన వృత్తిలో బాగానే సంపాదించాడు. వీళ్ళ లాయరుకు ఒక కేసు వస్తే చాలు ఒక అయిదు సంవత్సరాల పాటు వీళ్ళిద్దరి కుటుంబాలకు ఏ లోటులేకుండా గడిచినట్లే. అంత పకడ్బందీగా ఎవరికీ ఎటువంటి అనుమానం రాకుండా కేసును వాయిదాలు వేయిస్తూ పబ్బం గడుపుకుంటారు ఇద్దరూ.

"ఒరేయ్ శీనా..ఎంతసేపయిందిరా వచ్చి" అంటూ నా ఆలోచనలకు చుక్కపెడుతూ వచ్చి నా పక్కన తిష్టవేశాడు నరసింహ. మా తాత ఇష్టపడి నాకు పెట్టిన పేరు శ్రీనివాస సిద్దార్థ. అందరూ నన్ను సిద్దూ అనో, సిద్దార్థ అనో పిలుస్తుంటే, వీడు, మా నాన్న మాత్రం నన్ను ఇలా 'ఒరేయ్ శీనా' అని పిలుస్తారు. నిజానికి అలా పిలిపించుకోవడం నాకు చాలా ఇష్టం.
"వచ్చి అరగంటయింది. నీకోసమే ఎదురుచూపు"

"ఏదయినా సమస్య వస్తే తప్ప నువ్వు నన్ను ఊరికి దూరంగా ఉండే కలుగోలయ్య పార్కుకు రమ్మని పిలవవు. ఇంతకూ ఏమిటిరా నీ సమస్య"
"అదేరా.. హైందవ, కోడలు మిళింద వచ్చారు కదా. నిన్న సాయంత్రం అందరం కూర్చుని మాట్లాడుకుంటుంటే వాడొక ప్రపోజల్ పెట్టి, నాకు పరీక్ష పెట్టాడు"
"ఏందిరా ఆ ప్రపోజల్"
"ఏముందిరా.. విదర్భ ఎలాగూ అమెరికాలో ఉంటున్నది కదా. దాని దగ్గరకు వెళ్ళి వుండే అవకాశాలు మీకు తక్కువ. అది వచ్చేది కూడ ఏ మూడు సంవత్సరాలకో, నాలుగు సంవత్సరాలకో ఒకసారి కదా. అందుకని మీరు ఈ ఇల్లు ఖాళీ చేసి మా దగ్గరకు వచ్చెయ్యమంటున్నాడురా"
"మరి నువ్వేమన్నావు?"
"నేనేమీ సమాధానం చెప్పలేదురా. ఆలోచిద్దాం అని మాత్రం చెప్పాను"
"దీనికి విలాసిని ఏమంటున్నది? తనకు ఇష్టమేనా?"

"దానికి అసలు ఇష్టంలేదు. మేము వాళ్ళింటికి చేరితే తను వంటమనిషి, నేను పనివాడు అయిపోతామంటున్నది. ఒంట్లో ఓపిక ఉన్నంతకాలం మనం విడిగానే ఉందామని అంటున్నది"
"సరే..అమ్మాయి అన్న మాట పక్కనబెట్టు. నీ మనస్సాక్షి ఏమంటున్నదో చెప్పు"
"నాకు కూడ ఓపిక సన్నగిల్లుతున్నదిరా. శారీరకంగా కంటే మానసికంగా బలహీనపడి పోతున్నాను. ఏదో తెలియని భయం నన్ను వెంటాడుతున్నది. ఏ అర్థరాత్రో, అపరాత్రో మాకు ఏదయినా జరగరానిది జరిగితే మమ్మల్ని చూసేదెవరురా. నిన్ను పిలవాలన్నా, నువ్వుకూడ చిన్నవాడివి కాదుగా. అదీగాక పిల్లలుండి కూడ అనాథలలాగ ఒంటరిగా ఉండడమేమిటి..అని నాకనిపిస్తున్నదిరా. వాడి ఉద్దేశ్యం ఏమిటో నాకు తెలియదుకానీ మమ్మల్ని రమ్మనడం నాకు నచ్చింది"

"నువ్వు చెప్పింది నిజమేరా. ఇప్పటి ఉద్యోగాలతో బాగా బిజీగా ఉండిపోతున్నారు పిల్లలు. ఉన్నపళంగా సెలవులు పెట్టి రావాలన్నా కష్టంగానే ఉంటుంది వాళ్ళకు. అటువంటి పరిస్థితులలో మనం వాళ్ళ దగ్గర ఉండడం అనేది మంచి ఆలోచనే. కానీ ఇందులో వాళ్ళ మతలబు ఏమిటో మనకు ముందు అర్థం కావాలి. వాళ్ళు మనమీద చూపే ప్రేమ అసలునా? నకిలీనా? అని తెలియాలంటే నువ్వు వాళ్ళతో నేను చెప్పిన విధంగా చెప్పు. నువ్వు చెప్పిన దానికి వాళ్ళు ఒప్పుకుంటే వాళ్ళ ప్రేమ నిఖార్సయినదని నమ్మవచ్చు. కాదని అంటే కేవలం వాళ్ళు మన వద్ద నుంచి డబ్బులు రాబట్టుకోవడానికి చూపించే నకిలీ ప్రేమని అనుకోవాలి. అప్పుడు మన జాగ్రత్తలో మనం ఉండాలి. బహుశా నేను చెప్పే పద్ధతి విలాసినికి కూడ నచ్చవచ్చు"
"సరేరా..నువ్వు నాకంటే చిన్నవాడివయినా ఎన్నో కేసులు చూసిన అనుభవం ఉన్నది కదా. చెప్పు చూద్దాం"

అలా సంభాషణలు జరిగిన తరువాత

నేను ఏమి చేయాలో, ఏమేమి అడగాలో అన్నీ వివరంగా చెప్పాడు నరసింహ. వాడి మాటలు విన్న తరువాత నాకు వాడి ఆలోచన సబబుగానే అనిపించింది. నాకు వచ్చిన అనుమానాలు కూడ వాడి ముందు వెళ్ళగక్కి వాటిని నివృత్తి చేసుకుని ఎవరి ఇళ్ళకు వాళ్ళము బయలుదేరాము. రేపటితో ఈ సమస్యకు చుక్క పెట్టాలని అనుకున్నాను.

★★★★★★

"హైందవ రెండు రోజులలో ఊరికి వెళ్ళిపోతాడట. వాడికి మనం వాళ్ళింటికి రామని చెప్పెయ్యండి" పంచలో కూర్చుని పేపరు చదువుతున్న నా దగ్గరికి వచ్చి చెప్పింది విలాసిని.

"చెప్తాలే..అన్నింటికి తొందరే నీకు. ఇదిగో చూడు. నేను వాడితో మాట్లాడేటప్పుడు నువ్వు నోరెత్తకుండ కూర్చో. నీకు అసలే నోటిదూల ఎక్కువ. వాడి మనసులో ఏముందో తెలుసుకుని, తరువాత మన నిర్ణయం చెబుదాం. ఇంకా రెండు రోజులు ఉంటాడు కదా"

"మీకు నన్ను ఆడిపోసుకోవడం తప్ప వేరే పనిలేదు. నన్ను బలవంతంగా లాక్కుపోయినా అక్కడ వీసమెత్తు పనిచేయను. తరువాత మీరు అరిచినా, గింజుకున్నా లాభం లేదు. తెలుసుగా..నేను సీతమ్మను.. ఎవరిమాట వినను"

"సరే సీతమ్మా..పోయి వంట మొదలెట్టు" అని పేపరులో తలపెట్టాను. చీరకొంగును ఒక విదిలింపు విదిలించి వెళ్ళిపోయింది విలాసిని.

★★★★★★

రాత్రి భోజనాలు అయిన తరువాత అందరమూ హాలులోకి చేరాము. పడక కుర్చీలో వాలి విషయాన్ని ఎలా మొదలుపెట్టాలా అని ఆలోచిస్తున్నాను. ఇంతలో హైందవ మొదలుపెట్టనే పెట్టాడు.

"ఎప్పుడు బయలుదేరుతున్నారు నాన్నా?"

"ఎక్కడికిరా"

"అదేంటి మళ్ళీ అడుగుతారు.. హైదరాబాదుకు"

"మేము రాములేరా. మాకు ఇక్కడే హాయిగా ఉంది. అక్కడికొస్తే మాకు తోచి చావదు"

"అక్కడ మా కాలనీలో కూడ మీ వయసు వాళ్ళు చాలామంది ఉన్నారు. ఒక్క నెల వారితో తిరిగారంటే ఇక్కడికంటే అక్కడే బాగుంది అంటారు"

"ఏమిటి మామయ్యా..అక్కడికి వస్తే అత్తయ్య చేత వంట చేయిస్తానని భయపడుతున్నారా?" అందుకుంది మిళింద.

"ఛ..ఛ..అదేంకాదమ్మా. మా ఒంట్లో ఇంకా ఓపిక ఉంది కదా. అప్పుడే వచ్చి మిమ్మల్ని ఇబ్బంది పెట్టడం దేనికని" అన్నాను.

"అదేదో తమాషాగా అన్నదిలే నాన్నా. అయినా మా ఇంటికి మీరు వచ్చేది హాయిగా విశ్రాంతి తీసుకోవడానికి. ప్రశాంతంగా పుస్తకాలు చదువుకుంటూ, తీర్థయాత్రలు చేస్తూ కాలక్షేపం చేయడానికి. ఇక్కడ మీకు బాగులేదని కాదు నాన్నా. మీకు అర్జంటుగా అవసరమైతే అందుబాటులో నేను ఉండను కదా అని. మనమంతా కలిసివుంటే బాగుంటుందని. రేపు మాకు పిల్లలు పుడితే వాళ్ళకు మీ మార్గదర్శకం కూడ ఉంటుందని ఆశ"

"నిజమేరా..కానీ అందరం ఒకే ఇంట్లో ఉంటే మనస్పర్థలకు అవకాశం వస్తుందేమోనని. అంతేకాక నువ్వు చెప్పినట్లు ఈ ఇల్లు అమ్మేస్తే నాకంటూ ఇల్లు లేకుండా పోతుంది కదా.. అందుకని"

"అదేమిటి మామయ్య గారు..మీ అబ్బాయి ఇల్లు మీ ఇల్లు కాదా. మనందరం కలిసివుంటే కొంత ఖర్చు కలిసి వస్తుంది కదా"

కోడలి మాటలలో అంతరం అర్థమయింది విలాసినికి.

'ఎంత చాకచక్యంగా పథకం వేసింది. మేము వాళ్ళ కొంపలో చేరితే, నా చేత ఇంటెడు చాకిరి చేయించుకుంటూ, ఆయన పెన్షనును అప్పనంగా తీసుకుని మా ముఖాన అంత ముద్దపడేసి, ఎంచక్కా ఆ డబ్బును బ్యాంకు వాయిదాలకు చెల్లించుకోవడానికి వాడుకోవచ్చునని. అమ్మో ఏమో అనుకున్నా. ఎంత నెరజాణవే నువ్వు' పైకి అనాలనుకున్న మాటలను కడుపులోనే దాచుకుని ఒక్క ఈసడింపు చూపును కోడలి వైపుకు విసిరింది విలాసిని.

"ఖర్చు కలిసి వస్తుందని ఇల్లు లేకుండా చేసుకోమంటావా అమ్మా" నా మనసులో బాధ నా మాటల్లో తొంగి చూసింది. దాన్ని పసికట్టాడేమో హైందవ.."నాన్నా.. మీరు ఇల్లు లేకుండా చేసుకోవద్దు.

ఒక పని చేయండి. ఈ ఇంటిని అమ్మితే సుమారు కోటి రూపాయల వరకు వస్తుంది. అందులో ఒక యాభై లక్షలు పెట్టి హైదరాబాదులో మా కాలనీలోనే ఒక చిన్న ఇల్లు తీసుకోండి. మిగిలిన సొమ్ము బ్యాంకులో వేసుకోండి. నాకేమి అక్కరలేదు నాన్నా. నా సంపాదనతో నేను బ్యాంకు వాయిదాలు కట్టుకోగలను. ఇల్లు అమ్మడం ఇష్టం లేదంటే మీరు మాతో పాటే ఉండండి. ఈ ఇల్లు అద్దెకు ఇచ్చేద్దాం. నా కోరికల్లా ఒకటే నాన్న. కొడుకుగా నా బాధ్యత నేను నిర్వర్తించాలని. నేను ఉద్యోగం వదులుకుని ఇక్కడకు రాలేను కనుక, మిమ్మల్ని అక్కడికి తీసుకువెళతానని అంటున్నాను. అంతే తప్ప. మీ డబ్బు ఆశించి కాదు. ఇది విదర్భ ఆలోచన కూడ. 'అమ్మను, నాన్నను అలా ఒంటరిగా వదిలేయకురా' అని ఫోను చేసినప్పుడల్లా చెబుతుంది. ఇక నా భార్య మిమ్మల్ని తీసుకురమ్మనే చెబుతుంది. దాని ఆశ ఏమిటో తెలుసా అమ్మా. నానమ్మ, తాతయ్యల పెంపకంలో తన బిడ్డలు సంస్కారవంతులుగా పెరుగుతారని, ప్రేమ, బంధాల విలువలు తెలుసుకుంటారని. ఇంతకు మించి మా ఆలోచనలలో ఏ దురుద్దేశమూ లేదు. మీరు మాకు దగ్గరలో ఉండాలి. అదే మా కోరిక" మనసులో మాట చెప్పాడు హైందవ. నాకు, నరసింహ చెప్పిన మాట గుర్తుకు వచ్చింది.

"ఒరేయ్ శీనా..నువ్వు హైదరాబాదుకు వచ్చినా వేరే ఇంటిలో ఉంటానని చెప్పు. దానికి వాడు ఒప్పుకోకపోతే, వాడు కేవలం నీ ఇల్లు అమ్మిన డబ్బును తన్నుకు పోవాలనే నిన్ను రమ్మంటున్నాడని లెక్క. అది నకిలీ ప్రేమ. అలాకాకుండా వాడు మీరు వేరే ఉన్నా నాకు ఇష్టమే, నా కళ్ళముందు మీరుంటే చాలని అంటే, వాడిది అసలైన ప్రేమని అర్థం. అప్పుడు నువ్వు నిస్సందేహంగా వాడితో వెళ్ళిపోవచ్చు. శీనా..ఒకటి మాత్రం గుర్తుపెట్టుకో..మనకు ఈ వయసులో పిల్లల అండ కావాలి. ఒకమాట అన్నా, అనిపించుకున్నా తప్పులేదు. వాళ్ళు మన రక్తం పంచుకు పుట్టినవాళ్ళే కదురా. ఒంటరిగా ఉండి ఎవడినో సహాయానికి దేబిరించే బదులు, ఆ ఏడుపేదో పిల్లల దగ్గరే ఉండి ఏడిస్తే పోలేదా. కాకపోతే నా సలహా ఒక్కటేరా.. సొంత ఇల్లు లేకుండా మాత్రం ఉండకు"

'అవును. వాడు చెప్పినట్లు హైందవది అసలైన ప్రేమే. వాడికి దగ్గరలో మేము ఉండాలని కోరుకుంటున్నాడు. అందులో తప్పేముంది. మాకు కూడ వాడి అండ వుంటే మంచిదేకదా అనిపించింది. కానీ ఇందుకు విలాసిని ఒప్పుకుంటుందా?' అనే సందేహం మనసులో మెదులుతున్నది.

"అమ్మా..ఇందులో బలవంతం ఏమీ లేదు. నా ప్రపోజల్ చెప్పాను. మీరు ఎలా చెయ్యమంటే అలా చేస్తాను. రాత్రికి ఆలోచించుకుని ఒక నిర్ణయానికి వచ్చెయ్యండి. మీరు ఎక్కడవున్నా మీ బాధ్యత మాదే" అని లేచి వెళ్ళారు నా కొడుకు, కోడలు. మేము కూడ లేచి మా గదిలోకి నడిచాము.

★★★★★★

"కేవలం ఏడు సంవత్సరాల వయసులో భగవద్గీతలోని శ్లోకాలను, సుమతి, వేమన శతకాలను ఇలా అనర్గళంగా చెప్పగలగడం అంత సామాన్యమైన విషయం కాదు. తెలుగు మాట్లాడడమే తప్పుగా యువతరం భావిస్తున్న ఈ రోజులలో పిల్లలను ఇంతలా ప్రోత్సహిస్తున్న హైందవ దంపతులను సభాముఖంగా అభినందిస్తున్నాను" అని చెప్పి హైందవను వేదిక మీదకు ఆహ్వానించారు విశ్వజనీన సంస్థ నిర్వాహకుల వారు.

మైకు అందుకున్న హైందవ మాట్లాడుతూ "అందరికీ నమస్కారములు. నా కొడుకును ఇలా తీర్చిదిద్దింది మా నాన్నగారు, అమ్మగారు. మా సొంత ఊరిలో హాయిగా ఉంటున్న వారిని బలవంతంగా ఇక్కడికి తీసుకువచ్చాను. అందులో బాధ్యతే కాకుండా నా స్వార్థం కూడ దాగి ఉన్నది. అది ఏమిటంటే..వాళ్ళ చేతులలో నా బిడ్డలు పెరగాలని. సమాజానికి సంస్కారవంతమైన పౌరులను అందించాలని. ఈ రోజు నా కొడుకు విహ్వాన్ ఈ ఘనత సాధించాడంటే దానికి కారణం నా తల్లిదండ్రులే. అటువంటి తల్లిదండ్రులను కలిగి ఉండడం నా అదృష్టం. మా బాబును ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొనడానికి అవకాశం ఇచ్చిన నిర్వాహకులకు మా కృతజ్ఞతలు" అని చెప్పి వారి అనుమతితో మమ్మల్ని వేదిక మీదకు ఆహ్వానించాడు హైందవ. నా మనసు ఆనందంతో నిండిపోయింది. ఉమ్మడి కుటుంబంలో ఉన్న అనుకూలనాలను నా కొడుకులా అందరూ ఆలోచిస్తే వృద్ధాశ్రమాల అవసరం ఉండదుకదా అనిపించింది నాకు. నాకింత గుర్తింపు తెచ్చిన హైందవను, నా మనవడు విహ్వాన్

ను దగ్గరకు తీసుకున్నాను.
ఇప్పుడు నాకు పుత్రోత్సాహముతో పాటు, మనవడోత్సాహము కూడ తోడయింది.
“తాతయ్యా..నాకు రామాయణం, భారతం కూడ చెప్పు.. తెలుసుకోవాలనుంది” అంటున్న విహ్వాన్ ను చూస్తుంటే, ‘మన సంప్రదాయాలను చంపేస్తున్నది మనమేగానీ, మన తరువాతి తరాలు కాదని అనిపించింది. పిల్లలు మనం ఏది చెబితే అది చేస్తారు. ఏది నేర్పితే అది నేర్చుకుంటారు. తెలుగు భాష, మృతభాషలా మారడానికి కారణం మనమే తప్పు, మన తరువాతి తరం కాదు’ అని అనిపించింది. నా తెలుగు భాషను, నా సంప్రదాయాలను కాపాడుకోవడానికి నా వంతు కృషి చేయాలని విహ్వాన్ కు నా అంగీకారం తెలిపాను. ఇప్పుడు నా మనసు ఆనందతీరాల వైపుకు సాగుతున్నది. దీనికంతటికి కారణమైన నా మనవడిని ఎత్తుకుని తనివితీరా ముద్దు పెట్టుకున్నాను.

★★★★★★★★★★★★★★★

“కొత్త సీరియల్..”

“నైటింగేల్”
జీవితాన్ని జీవించనివ్వండి
తన వాళ్ళ కోసం , తన చుట్టూ ఉన్న వాళ్ళ కోసం జీవితాన్నే త్యాగం చేసిన ఓ త్యాగమూర్తి వాస్తవ కధ
“త్వరలో...”

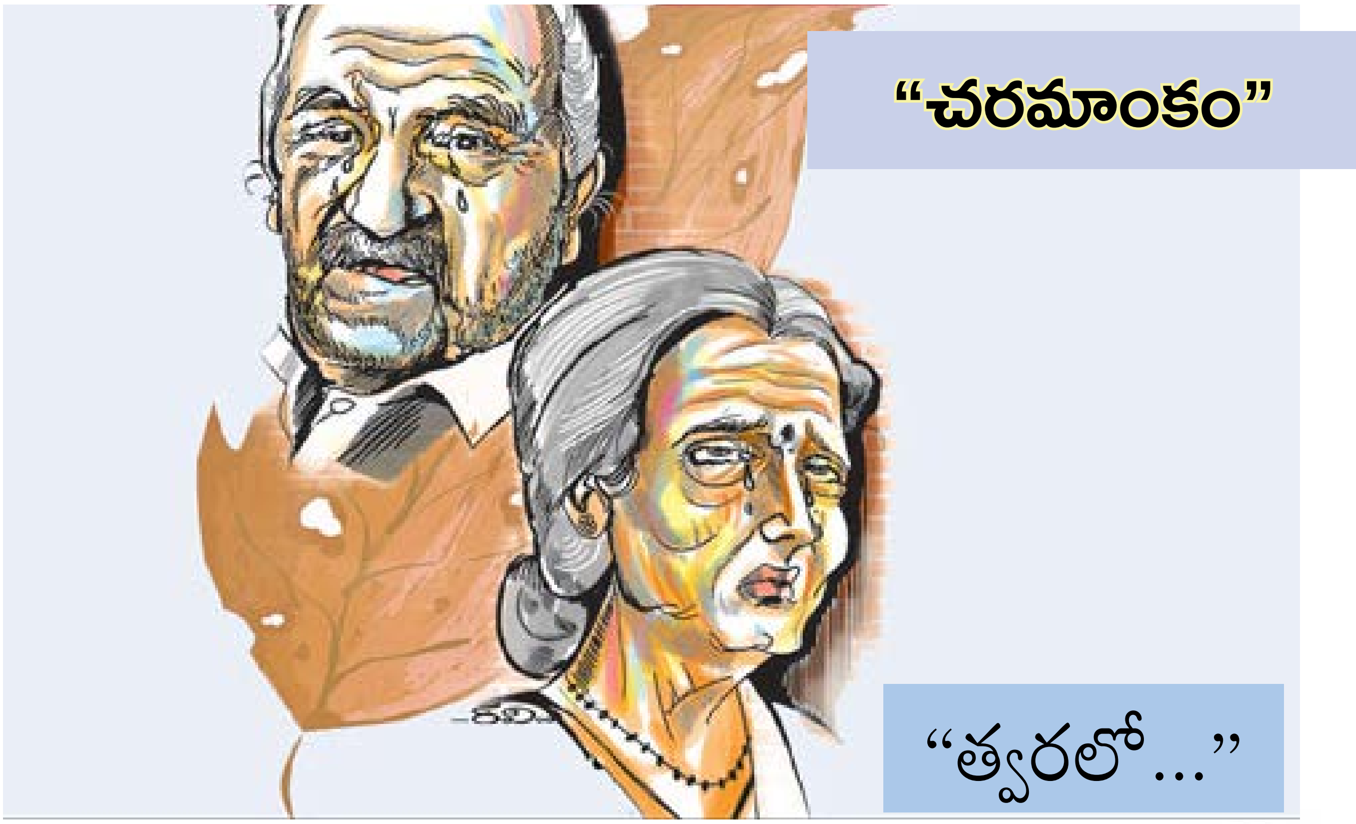
“చరమాంకం”
“త్వరలో...”

ఆంజనేయులు -అమెరికా రిటర్న్

ధారావాహిక

ఎపిసోడ్ –3 సెయింట్ లూలా ఇంటర్నేషనల్ స్కూల్

అమెరికాలో ఉద్యోగంసంపాదించి , కోట్లకు కోట్లు సంపాదించాలనే దురాశతో , దొంగ సర్టిఫికేట్లతో అడ్డ దారిలో వీసాలు సంపాదించి , అక్కడ దిగబడ్డ అనేకమంది, ఉద్యోగాలు దొరకక చిన్న చితక పనులు చేసుకుంటూ కాలం వెళ్ళబోస్తు జీవితాలు గడిపేస్తుంటారు. కాని ట్రంప్ మాహాశయుడు గెలిచినా తరువాత ,తాను ఎన్నికల్లో ఇచ్చిన వాగ్దానాల మేరకు ,ఇప్పుడు వాళ్ళందరిని తిరుగుటపాలో చేతులకు కాళ్ళకు సంకెళ్ళు వేసి మరి మన దేశం లో దిగబెడుతున్నాడు.

మన ఆంజనేయులు కూడా ఇదే బాపతు మరి . మనవాడు డిగ్రీ పాస్ అవ్వకపోయినా దొంగ సర్టిఫికేట్లతో అమెరిక చెక్కేశాడు.అప్పుడు ఎవ్వరు అంతగా పట్టించుకోలేదు డిగ్రీ తప్పినవాడు అమెరికా ఎలా వెళ్ళాడు అని . నిజం చెప్పాలంటే అమెరిక వెళ్ళే ఎక్కువమంది ఇక్కడ చెల్లని నాణాలే.

రేపో మాపో ఇదే పరిస్థితి మన ఆంజనేయులు ఎదుర్కోవలసి ఉంది . ప్రస్తుతానికి ట్రంపుగారి పరివారానికి చ్చిక్కకుండా తిరుగుతున్నాడు కాని , ఎదో ఒకరోజు చిక్కక తప్పదు . అందుకే ఆంజనేయులుకి ఏమి చెయ్యాలో అర్థం కాక వాళ్ళ నాన్నకు వాట్సాప్పు లో ఫోన్ చేసాడు .

నాన్నా .. అమెరికా లో నా ఉద్యోగం పోయేలా ఉంది '

" లక్షలు ఖర్చుపెట్టి అమెరికా పంపిస్తే ఇప్పుడ ఉద్యోగం పోయేలా ఉందంటావు, ఇక్కడకొచ్చి ఏమి చేస్తావు . ఆ సన్నాసి ఎదవలతో తిరగటం తప్పా " ఇంతెత్తున లేచాడు ఆంజనేయులు తండ్రి ఉరఫ్ వెంకటరావు

'ఏం ఫర్లేదు .. అక్కడికొచ్చి ఎదో ఒకటి చేస్తా '

'వచ్చి ఏం చేస్తావ్ ? నీది దొంగ సర్టిఫికేట్ అని తెలిసిపోతుంది ఎవ్వరు ఉద్యోగం ఇవ్వరు కదా ?"

'ఉద్యోగం చెయ్యాల్సిన కర్మ నాకేం పట్టింది , మనమే ఓ స్కూలు పెడదాం ?'

'ఏ స్కూలు ? డ్రైవింగ్ స్కూలా ?'

'డ్రైవింగ్ స్కూల్ కాదు నాన్నా .. ఇంటర్నేషనల్ స్కూలు .. స్టార్టెడ్ బై ఫారిన్ రిటర్న్డ ఎన్నారై అని టాగ్ లైన్ పెడదాం '

'ఎన్నారై అంటేనే ఫారెన్ కి వెళ్లినవాడు కదా .. మళ్ళీ ఫారిన్ రిటర్న్డ ఎందుకు ?'

'నేను తిరిగొస్తున్నాగా ..అందుకు .. అయినా మన వాళ్ళు ఫారిన్ రిటర్న్డ అంటే గాదిదనైనా నెత్తినెట్టుకుంటారు నాన్నా .. '

'సరే .. స్కూలెక్కడ పెడదాం ? బోల్డు స్థలం, పర్మిషన్లు గట్రా కావాలి కదా '

'ఏవక్కర్లేదు .. మన అపార్ట్మెంట్ కాంప్లెక్సులో నేను పంపిన డబ్బుల్తో మూడు ఫ్లాట్లు కొన్నాం కదా .. రెండు ఫ్లాట్లు కలిపి స్కూలెట్టేద్దాం '

" వాటిని అద్దెకిచ్చాం కదా ?"

" ఇప్పుడు ఖాళీ చేయుంచు .."

'అపార్టుమెంట్లో స్కూలా ?.. జనం వస్తారా ?'

'జనందేముంది ?.. ఏవెట్టినా వస్తారు .. కొంచెం హడావిడి చెయ్యాలంతే .. '

'హడావిడి ఏమిటి ?'

'అంటే .. ఆల్రౌండ్ డెవలప్మెంట్ అఫ్ కిడ్స్ , మల్టీ-లాంగ్వేజ్ స్కిల్స్ , టాబ్లెట్ బేస్ట్ టీచింగ్, హార్స్ రైడింగ్ , స్విమ్మింగ్ లాంటివి బ్రోచర్ లో పెట్టామంటే .. ఇంక చూస్కో '

'ఏమిటీ ..అవన్నీ నేర్పిస్తామా ?'

'మరదే ..రోజూ చిప్పూ , అడ్డమైన చెత్తా మన స్కూల్లో కొనిపిస్తాం కదా ..గుండ్రం గా పెరుగుతారు.. అదే ఆల్రౌండ్ డెవలప్మెంట్ , ఇంక ఆళ్ళు ఎలాగా ఇంట్లో ఇంగ్లిష్ మాట్లాడతారు , మన స్కూల్లో తెలుగు , హిందీ చెప్పేమనుకో అదే మల్టీ లాంగ్వేజ్ స్కిల్స్ .. టాబ్లెట్ లో గేమ్స్ నేర్పిద్దాం .. టాబ్లెట్ బేస్డ్ టీచింగ్ .. ఆళ్లిచ్చే డొనేషన్ తో వచ్చే ఏడాది కల్లా .. శంషాబాద్ తర్వాత చీపుగా ల్యాండ్ కొనేసి ఇంటర్నేషనల్ క్యాంపస్ అని ఓ బిల్డింగ్ కట్టేసి , పక్కనే ఒక స్విమ్మింగ్ పూలూ , ఓ రెండు గుర్రాలూ కొన్నామంటే సరిపోద్ది '

'బావుంది ..కానీ ఇన్నేసి స్కూళ్ళు ఉండగా మన స్కూలుకే ఎందుకెక్కువగా రావాలి ?'

'ఎందుకంటే .. మన స్కూల్లో ఫీజెక్కువ కాబట్టి .. మన ఎదవ జనానికి రేటెక్కువ అంటే క్వాలిటీ ఎక్కువ కామోసనుకునే వెర్రి ఉందిగా మరి !'

'మరి పర్మిషన్లు ?'

'పర్మిషన్లదేముంది ? గులాబీ రంగు బోర్డెట్టి , గులాబీ రంగు యూనిఫారం పెట్టి , లోకల్ ఎమ్మెల్యే ని ఓపెనింగ్ కి పిలిచేమంటే , మనం స్కూలు రోడ్డు మీదెట్టినా ఎగురుకుంటూ వచ్చి, పర్మిషన్లిచ్చి, ఓపినింగు చేసేస్తాడు '

'బావుంది ..స్కూలుకి పేరేం పెడదాం?.. తాతయ్య పేరెడదామా ?'

'నువ్వింకా మారలేదు నాన్న .. నీ పేరు , తాత పేరు పెడితే ఎవ్వరు రారు . పైపెచ్చు మన వెంకట్రావ్ స్కూలే కదా అని ఒక్కడు కుడా పైసా ఫీజు కట్టడు .

" అందుకని 'ఆఁ ..అందుకే ?'

'సెయింట్ లులూ ఇంటర్నేషనల్ పబ్లిక్ స్కూల్, బై ఎన్నారైస్ , ఫర్

ఎన్నారైస్ , ఆఫ్ ఎన్నారైస్ అని పెట్టేమంటే గచ్చిబౌలి నుంచి అమీర్ పేట దాకా ఉన్న వెర్రాళ్లందరూ ఎగబడి మరీ వాళ్ళ పిల్లల్ని జాయిన్ చేసేస్తారు '

" ఈ లులూ ఎవరు ...అదేదో లులూ మాల్ లా ఉంది "

"అబ్బా అదే నాన్న నన్ను అమెరికాలో పిలచేది అలాగే కదా .. మర్చిపోయావా .."

" అవునుకదా .. హనుమాన్లు ..గుర్తొచ్చింది...మరి ఇంటర్నేషనల్ స్కూల్ అంటున్నావు ఓ ఆంగ్లో ఇండియన్ ప్రిన్సిపాలు దొరకాలిగా ..."

" ఆ మాటకు ఆంజనేయులు పెద్దగా నవ్వేసాడు ...ప్రిన్సిపాలు ..ఆంగ్లో ఇండియన్ ..మన ఉళ్ళో సుబ్బారావ్ లేదు వాడే ప్రిన్సిపాల్ .."

" వాడా ప్రిన్సిపాల్ ...వాడికి వాళ్ళంతా బొల్లి కదా ..."

" అందుకే వాడు ప్రిన్సిపాల్. .. వాడిని చూసి అందరు ఆంగ్లో ఇండియన్ అనుకుంటారు

"ఇంతకి మరి ఇంగ్లిషు వచ్చిన టీచర్లు ఎక్కడనుంచి వస్తారు .."

"ఇంగ్లిషు చెప్పాలంటే ఇంగ్లిషు రానక్కరలేదు నాన్న .."

" అది ఎలారా ?"

" నీకు అన్ని వివరంగా చెప్పాలి ..నాకు ఇంగ్లిషు వచ్చే అమెరికా వెళ్ళనా ?"

" నీకా తెలుగే సరిగా రాదు ..."

" అవును కదా .. మరి భయం ఎందుకు ... మన సన్నాసి గ్యాంగ్ ఉంది కదా ..వాళ్ళకే సూటు బూటు వేసి టయ్యి కడితే సరి .."

" అవుననుకో కాని కనిపెట్టేస్తారేమో ..'

"ఎలా కనిపెడతారు ...ఇంగ్లీషు లో మాట్లాడకపోతే ..ఫైన్ వేస్తాం పిల్లలకు ..దానితో వాళ్ళే నేర్చుకుని మాట్లాడతారు .. నువ్వేమి భయపడకు .. అన్ని నేను వచ్చి న తరువాత చూసుకుంటాగా ..'

" అంతేనంటావా ? అయితే రేపు పొద్దున్నే ఫస్టు బస్సు అదే ఎయిరు బస్సు పట్టుకుని వచ్చేయ్.. నేను అద్దెకు ఉన్నవాళ్ళను ఖాళీ చేయించే పనిలో ఉంటా..."
అంటూ ఫోన్ పెట్టెసాడు .

★★★★

క్రైం సీరియల్

సీరియల్

రక్షకుడు

డా.సి.ఎస్.జి .కృష్ణమాచార్యులు

ఆమె మాధవ్ కుడి చేతిని తన చేతుల్లోకి తీసుకుని," తమ్ముడూ! నిన్ను నమ్ముతున్నాను. నీహారికది సున్నితమైన మనస్తత్వం. తల్లి దూరమైందన్నబాధ ఆమెను ఎంతో గాయపరిచింది. ఆమె కంట నీరు పెట్టకుండా చూసుకో. తేడా వస్తే, మేము నిన్ను చంపి పాతరేస్తాం!"

" అక్కా! నీకా బెంగ అక్కరలేదు. ఆమె తండ్రి నాకు గురువు, దైవము. ఆయన కిచ్చిన మాట కోసం, నా జీవి తాన్నిత్యాగం చేయడానికి నాకెటువంటి అభ్యంతరం లేదు".

అతని మాటలతో వారు సంతృప్తి చెందారు. కొద్ది సేపు యెవరికి వారే ఆలోచనలోపడి మౌనంగా వుండిపోయారు. వారి మౌనం మాధవ్ కి ఆహ్లాదకరంగా, నీహారికకు ఇబ్బందికరంగా వుంది. కొద్దిసేపలా వున్నాక,"మీరేమిటి, నన్ను వదిలేసి, అతని తరపున వకాల్తా తీసుకున్నారా?" అని విసుగ్గా అంది నీహారిక

" లేదు. నీ మంచి అతనితో వుందని నమ్మినిన్నుఅతనికి అప్పగిస్తున్నాం. ఎప్పుడైనా అతడు నీ స్వేచ్ఛకు, నీ అభీష్టానికి వ్యతిరేకంగా ప్రవర్తిస్తే నాకు చెప్పు. తగిన బుద్ధి చెబుతా."అని అనునయ పూర్వకంగా చెప్పింది మైత్రేయి.

నీహారిక అసంతృప్తితో నిట్టూర్చింది. తండ్రి మాట కాదని ఆస్థిని పోగొట్టుకోలేదు. అది లేకుంటే అక్షయ్ దూరం కావచ్చన్న భయం ఆమెకు వుంది. అందుకే ఆమె రాజీ పడింది.

క్రైం సీరియల్

జరిగిన కథ:
నీహారిక , మాధవ్ ను తన స్నేహితురాళ్ళకు పరిచయం చేస్తుంది .మాధవ్ తన గురువు గారి మాట కాదనలేక నిహారిక ఎండలో తాళి కడతాడు . కాని నీహారికకకు ఆ పెళ్లి సైతం ఉండదు .నీహారిక ఆస్తికి మాధవ్ రక్షుడిగా నియమిస్తాడు అతని మాస్టారు .

ఇక చదవండి

తండ్రికి తలవంచినా, నా బలం నాకుందని మాధవ్ కి చెప్పాలనే ఈ ప్రయత్నం చేసింది. తనకు ఇంత కన్నాగొప్ప మేలు జరుగుతుందని, ఆమె అనుకోలేదు. స్నేహితుల అరకొర మద్దతు ఆమెకు ఒక రకంగా వూరట నిచ్చింది. మాధవ్ తో పెళ్ళి జరిగినా, అతనితో కాపురం చెయ్యనవసరంలేదు. అతడు మాట తప్పితే, వీరు తనకు అండగా నిలుస్తారు.

మాధవ్ కి ఈ సమావేశం ఎంతో మేలు చేసింది. ఈ మహా ప్రస్థానంలో అతడు ఒంటరి కాదని, అతనికి ఒక అక్క తోడుంటుందని, తెలియచేసింది. మాధవ్ సంతృప్తిగా నిట్టూర్చాడు.

ఇంతలో వారు ఆర్డరు చేసిన పదార్థాలన్నీ వచ్చాయి.

దక్కనివాడైనా, మాధవ్ నాకు ప్రియస్నేహితుడేనని అనుకుంటూ, ఇందిర ప్రత్యేక శ్రద్ధ తీసుకుని అతనికి వడ్డించింది. ఇప్పుడు అందరూ, ఆమెకు అతని పట్ల వున్నయిష్టాన్ని గ్రహించారు. నీహాలో అసూయ రగిలిచడానికి తప్ప ఆ యిష్టం వల్ల వేరే ప్రయోజనమేమీ వుండదని, వారు అనుకున్నారు. ప్రస్తుతానికి నీహా మానసిక స్థితి అందుకు సిద్ధంగా లేదు. సరదాగా కబుర్లు చెప్పుకుంటూ వారు భోజనం ముగించారు.

@@@@

ఉదయం యెనిమిది గంటల వేళ అల్పాహారం తీసుకుని, మందులు వేసుకుని, ప్రొఫెసరు వెంకట రమణ విశ్రాంతిగా సోఫాలో వెనక్కి వాలి కనులు మూసుకున్నాడు. ఒక అరగంట క్రితం నిద్రలేచిన నీహారిక యోగా చేస్తోంది. సాధారణంగా వుదయమే వచ్చే మాధవ్ ఇంకా రాలేదు. ఎప్పుడు తీరిక దొరికినా మొదట వెంకట రమణకి జ్ఞప్తికి వచ్చేది ఆయన మధురమైన ప్రేమ కథ.

యూనివర్సిటీలో అసిస్టెంట్ ప్రొఫెసరుగా చేరిన కొద్ది రోజులకే ఆయన ప్రేమ కథకు అంకురార్పణ జరిగింది. యూనివర్సిటీ ప్రాంగణంలో వున్న బ్యాంకులో అకౌంట్ తెరవడానికి వెళ్ళిన అతనికి అక్కడ చేపకళ్ళ సుందరి దర్శనమిచ్చింది. ఆమె చూపులు వాడిగా మరుని బాణాలై ఆయన హృదయాన్ని తాకాయి. ఆమె చూపులతో తన చూపులు కలపలేక, ఆమెను చూడకుండా వుండలేక, ఆయన ఆ రోజు యెంతో సతమతమయ్యాడు. ఆ తర్వాత ప్రతి రోజూ బ్యాంకుకు వెళ్ళాలనిపించినా నిగ్రహించుకున్నాడు. యూనివర్సిటీ అధ్యాపకుడు ఆడపిల్లకు సైటు కొట్టడానికి బ్యాంకుకు వెళ్ళాడని సహోద్యోగులకు తెలిస్తే, విద్యార్థులు గమనిస్తే, ఇంకేమన్నా వుందా, అల్లరైపోవడం ఖాయం. అందుకే ఆయన నిగ్రహించుకున్నాడు.

మరుసటి నెల మొదటి వారంలో, తండ్రి అకౌంటుకు డబ్బుపంపడానికి, ఆయన సహోద్యోగితో కలిసి బ్యాంకుకు వెళ్ళాడు. ఆమెను చూసి, వదనంలో వెన్నెల ప్రకాశం, బుగ్గల్లో ఎర్రతామర పూల వికాసం, పెదవులపై గులాబీల సోయగాలు ఆమె సొత్తు, ఆమె ముందు నేను చిత్తు అని అనుకున్నాడు. వీలు దొరికితే చూపులు కలపాలని ప్రయత్నించి కొంత సఫలుడయ్యాడు. అలా చూపులు కలిసినప్పుడు, ఆమె చిందించిన చిరు దరహాసం ఆయన మనసులో ప్రేమ గంటను మ్రోగించింది .

ఆ రోజు రాత్రి ఆయన అద్దం ముందు నిలబడి తన అందాన్ని పరిశీలనగా పరికించాడు. చామన ఛాయ, విశాలమైన నుదురు, రింగుల జుట్టు, నల్లని నేత్రాలు, తీరైన ముక్కు, విశాల వక్ష స్థలం, వ్యాయామంతో సరైన ఆకృతిలోవున్న శరీరం...

పర్వాలేదు. కన్యా వరయతే రూపం! అన్నది నిజమైతె, తనకు కాస్త ఎక్కువ ఛాన్సు వుంటుందని మనసుకు నచ్చచెప్పుకున్నాడు. ఒక రకమైన ఆదుర్దాతో, తనలో విశ్వాసాన్ని నింపుకుంటూ తిరిగిన, ఆ నాటి జ్ఞాపకాలు, ఈ రోజు ఆయనకి పిల్ల చేష్టలుగా అనిపించి మనసును గిలిగింతలు పెట్టాయి.

సరిగ్గా అప్పుడే నీహారిక తండ్రి దగ్గరకు వచ్చింది. " ఎలా వున్నారు నాన్నా? "అని ప్రేమగా అడిగింది.

" బాగానే వున్నాను. టిఫిన్ చేసేసి, మందులు వేసుకున్నాను. నువ్వుకూడా తిను."

నీహారిక బదులివ్వబోయి మాధవ్ రాక గమనించి మౌనంగా వుండిపోయింది.

"గుడ్ మార్నింగ్ సర్! మందులు, పళ్ళు కొనడానికి బజారుకి వెళ్ళాను. చాలా రద్దీగా వుండడంతో అలస్యమైంది" అని మాధవ్, వెంకట రమణకి చెప్పి నీహారిక వైపు తిరిగి, " గుడ్ మార్నింగ్" అన్నాడు.

నీహారిక అతని వైపు చూడకుండా, బదులేమీ యివ్వకుండా అక్కడినుంచి వెళ్ళిపోయింది.

అది గమనించిన వెంకట రమణ నొచ్చుకున్నాడు.

ఆయన మాధవ్ తో," నీహారిక మొండితనం తెలుసు కదా. ఈ మొండితన వల్లనే, నేనూ, అరుంధతి కలిసి తీసుకున్న కఠినమైన నిర్ణయం గురించి వినడానికి, తను ఇష్టపడడం లేదు. జరిగింది నా వరకు ఒక పీడకల. ఎలా జరిగినా ఆ సంగతులు గుర్తుకు తెచ్చుకోవడం ఇష్టం లేదని వినకుండానే వెళ్ళిపోతుంది. మాట వినని తన మనసు మార్చేదెలా?"

" బాధపడకండి. కాలమే ఒక రోజు తనని శ్రోతగా కూర్చోబెడుతుంది. పోతే మా పెళ్ళి విషయమే, మీరు పునరాలోచిస్తే బాగుంటుంది."

"కాటు వేయడానికి సిద్ధంగా వున్న నా చెల్లెలు, తమ్ముడు ఒక ప్రక్క, వ్యసనపరుడు, మోసగాడైన నీహా ప్రేమికుడింకొక ప్రక్క, లౌక్యం, వ్యవహార జ్ఞానం లేని కూతురు. రేపో మాపో గుటుక్కుమనే నా ప్రాణం. ఈ పరిస్థితిలో ఏదైనా మార్పు వుందా? ఉంటే చెప్పు."

" నా మీద నీహారిక కు చాలా కోపం వుంది. వేరే వ్యక్తి తొ పెళ్ళి జరిపిస్తే?"

"ఆస్తి నీహారిక పేర వ్రాసి, ఆమెకు వేరే వాడితో పెళ్ళి చేస్తే, ఆమె ప్రాణానికే ప్రమాదం. ఆస్తి కోసం వాడు, దాన్ని రాచి రంపాన పెట్టడన్న నమ్మకం ఏమిటి? ఈ రోజుల్లో సహజీవనాలైతే బ్రేకప్ తో, వివాహాలు విడాకులతో ముగిసిపోతున్నాయి."

" నిజమే కానీ! నా కెందుకో మనం నీహారికను కాపాడుకునే ప్రయత్నంలో, ఆమెను చిక్కుల్లోకి నెట్టేస్తున్నామనిపిస్తోంది."

" నేను చనిపోయాక, నీహారిక ధైర్యంగా నిలబడినా నా అనుకున్న వాళ్ళే , ఆమెను కోర్టు చుట్టూ తిప్పుతారు. సూటిపోటి మాటలతో విసిగిస్తారు. ఆస్తి దక్కేదాకా వారు చెసే వికృత చేష్టలు నా చిట్టి తల్లి తట్టుకోలేదు. పోనీ అక్షయ్ వచ్చి ఆ భారం వహిస్తాడా అంటే అతను యెప్పుడు వచ్చేది నిశ్చయంగా చెప్పడం లేదు. అంతే కాదు లిటిగేషన్ల లేని ఆస్తి కావాలంటున్నాడు."

చాటుగా వీరి సంభాషణ వింటున్న నీహారికకు తండ్రి మనో వేదన అర్ధమైంది. నిన్న రాత్రి అక్షయ్ ఆమెతో అలాగే చెప్పాడు.

" నేను కళా కారుడిని. నాకు లిటిగేషన్లు అర్ధం కావు. వాళ్ళు కిరాయి గూండాలతో తన్నిస్తే, చంపేస్తే, సంగీతాకాశాన్ని వెలిగించిన ఒక ధృవ తార అస్తమయం అని మీడియా గగ్గోలు పెడుతుంది. ఆ తిప్పలేవో అతడిని పడనీ, లోకల్ కాబట్టి అతను యెదుర్కోగలడు. ఇంక పెళ్ళంటావా,మనసులేని మగువకి తాళి కట్టిన వాడు మొగుడూ కాడు, శోభనం జరగని పెళ్ళి పెళ్ళే కాదు. వాడు నిన్ను తాకకుండా నా కప్పగిస్తానంటున్నాడు. వాడిని లిటిగేషన్లు ఎదుర్కోనీ. అన్ని చిక్కులు విడిపోయాక, నేను వచ్చి నిన్ను పెళ్ళాడి, ఆస్తి నీ పేర పెట్టిస్తాను"

అక్షయ్ మాటలలోని స్వార్ధం ఆమెకు నచ్చలేదు. అయితే అతని ఆల్బములకి, అతని ప్రోగ్రాములకు యువత పిచ్చెత్తిపోవడం ఆమె చూసింది. అందువల్ల ఆమె మనసు అతని వైపే మొగ్గింది.నిజానికి స్వాభిమానం మెండుగా వున్న యువతులు అక్షయ్ మాటలను హర్షించరు. ఆస్తి కోసం ఒకడితో తాళి కట్టించుకోవడం ఆ తర్వాత, ఆ ఆస్తితో ఇంకోడికి భార్య అవడాన్ని ఒక జుగుప్సాకరమైన ఆలోచనగా భావిస్తారు. కానీ అతని మాయాజాలంలో చిక్కుకున్న నీహారిక ఆ దిశగా ఆలోచించలేదు.

ఆమె తండ్రి ముందుకు వచ్చి," మీరు నా గురించి ఆలోచిస్తూ మీ ఆరోగ్యాన్ని పాడు చేసుకోకండి. అక్షయ్ రాగానే నన్ను అతనికి అప్పగిస్తానని అంటున్నాడుగా, మా పెళ్ళి చేసి మీరు మరింత ఆరోగ్యంగా వుండాలని, నేనీ పెళ్ళికి ఒప్పుకుంటున్నా. పెళ్ళికి చట్టబద్ధత వుంటే చాలు కాబట్టి, కల్యాణ

మంటపాలు భజంత్రీలు, మంత్రాలు, అవీ లేకుండా రిజిస్ట్రారు ఆఫీసులో జరిపించండి." అంది.
"చాలా సంతోషం తల్లీ! మాధవ్ చేతిలో నిన్ను పెడితే, నాకు ఏ చింతా వుండదు. మాధవ్! ఆ యేర్పాట్లు చూడు. మన మేనేజ్మెంటు డిపార్టుమెంటు వారిని పెళ్ళికి పిలు. నీహా తనకిష్టమైన వారిని పిలుస్తుంది. నా చెల్లెలు, తమ్ముడు ముఖ్య మైన అతిధులు. తేదీ నిశ్చయమైన వెంటనే వారికి వాట్సాప్ సందేశం పంపు. నేను ఫోన్ చేసి చెబుతాను." ఆయన ముఖంలో వెల్లివిరిసిన ఆనందాన్ని చూసి, మాధవ్, నీహారికల మనసులు ఆర్ద్రమైనాయి. నీహారిక వెళ్ళి తండ్రి ప్రక్కన కూర్చుని ఆయన భుజం మీద తల వాల్చింది. ముచ్చట గొలిపే ఆ తండ్రికూతుళ్ళ ప్రేమ బాంధవ్యాన్ని కొద్ది సేపు గమనించి, చిరుదరహాసంతో మాధవ్ అక్కడనుంచి వెళ్ళిపోయాడు.
అయిదు నిమిషాల తర్వాత, నీహారిక కూడా లేచి, తండ్రికి జాగ్రత్తలు చెప్పి యూనివర్సిటీకి బయలుదేరింది. నీహారిక వెడుతున్న వైపు చూస్తూ, వెంకట రమణ తృప్తిగా నిట్టూర్చాడు. ఎంతో కాలంగా వేధిస్తున్న సమస్యకు ఒక పరిష్కారం దొరికింది. అదీ ఆయన సంతృప్తికి కారణం. అయితే ఆయన తన కూతురి మనస్తత్వాన్ని తలచుకుని ఒకింత బాధకు లోనయ్యాడు. తల్లీ తండ్రి దగ్గర పెరిగిన బిడ్డలకుండే సమయానుకూల వర్తన, సమస్యలనెదిరించగలిగే ఆత్మ విశ్వాసం, నీహారికకు అబ్బలేదు. తను నమ్మినదే కరక్టనే పట్టుదల వల్ల ఆమె విచక్షణ కోల్పోతోందని ఆయన చింతిల్లాడు. ఆయన మనసు మళ్ళీ భార్య జ్ఞాపకాలవైపు మళ్ళింది.
కొన్ని రోజుల తర్జన భర్జన తర్వాత, వెంకటరమణ ఆమె యిల్లు ఎక్కడ వుందో తెలుసుకుని ఆమె తల్లి దండ్రులను కలవాలని నిశ్చయించుకున్నాడు. సాయంత్రం బ్యాంకు మూసివేసే సమయానికి సందు చివర బైకుతో నిలబడ్డాడు. ఎవరికీ అనుమానం రాకుండా బ్యాంకు వైపు చూడకుండా నిరీక్షించాడు. ఆమె బయటికి వచ్చింది. సందు చివర నిలుచుని వున్న అతడిని గమనించింది. చిరునవ్వుతో, సహోద్యోగినితో కలిసి ముందుకు సాగిపోయింది. అతడు నేరుగా యూనివర్సిటీ గేటు దగ్గర బస్ స్టాప్ దగ్గరకి వెళ్ళి అక్కడ నించున్నాడు. నాలుగు నిమిషాల తర్వాత ఆమె అక్కడకు చేరుకుని, అప్పుడే వచ్చిన బస్సు ఎక్కి వెళ్ళిపోయింది. ఆయన బస్సు వెంట వెళ్ళి ఆమె దిగిన చోటు గమనించాడు కానీ యింటి దాకా వెంట వెళ్ళడానికి సాహసించలేక పోయాడు. అలా ఆయన ప్రయత్నం విఫలమైంది.
తర్వాత ఆయన ఎందుకైనా మంచిదని నాలుగురోజుల పాటు బ్యాంకు వైపు వెళ్ళలేదు. ఆ తర్వాత, ఎలాగైనా ఆమెను పలకరించాలనే కృత నిశ్చయంతో బ్యాంకు బయట, రోడ్డు వారగా బైకు నిలిపి నిరీక్షించాడు. బ్యాంకు నుంచి ఒక్కొక్కరూ బయటికి రావడం మొదలైంది. ఆయన గుండె దడదడ కొట్టుకోసాగింది. ఎవరైనా తెలిసిన వారు అక్కడ వున్నారా అని చుట్టూ చూసాడు. ఎవరూ లేరని నిశ్చయించుకుని, గట్టిగా వూపిరి పీల్చేలోపు, ఇద్దరు విద్యార్థులు బ్యాంకు నుంచి బయటికివచ్చి, ఆయనని చూసి, అభివాదం చేసి పలకరించారు.
"దేవుడా! సరైన సమయంలో వేటు వేసావు కదా" అని అనుకుంటూ, కృత్రిమమైన చిరునవ్వుతో వాళ్ళతో మాట్లాడ సాగాడు.
"సర్! ఎవరికోసం చూస్తున్నారు?" ఏ ప్రశ్న అడగకుండా వుంటే బాగుంటుందని ఆయన దైవాన్ని ప్రార్థించాడో, అదే ప్రశ్న వారు అడిగారు. అతను సమాధానం చెప్పడానికి తటపటాయిస్తుండగా, ఆమె వచ్చి, అతని దగ్గర నిలబడి," వెడదామా?" అంది.
విద్యార్థులు ఆమెను చూసి, " వస్తాం సార్!" అని అతని దగ్గర సెలవు తీసుకుని వెళ్ళిపోయారు. మంత్ర ముగ్ధునిలా వెంకట రమణ బైకు స్టార్ట్ చేసాడు. ఆమె బైకు వెనకాల కూర్చుని అతని భుజం మీద చెయ్యి వేసి, " పదండి" అంది.

(ఇంకా ఉంది)

’బాబా ఆ ప్రొఫెసర్ గారి అమ్మాయిల గొడవతో, మన ఆశ్రమం పేరు కాస్త పలచబడింది. అదీ కాక పోలీస్సులు కూడా మన ఆశ్రమం మీద నిఘపెంచారని విన్నాను. ఆశ్రమం బయట ఈ మధ్య చాలామంది కొత్త వ్యక్తులు కనపడుతున్నారు” బాబా చెవిదగ్గర వినయంగా వంగి విన్న వించుకున్నాడు ఆశ్రమంలో నెంబరు 2 అనబడే బాబా అంతరంగిక శిష్యుడు శరత్ మహాపాత్ర

పేరుకు తగ్గట్టే అతనిది ఆశ్రమంలో మహాపాత్ర. బాబాను ఎవరు కలవాలన్నా అతని అనుమతి తప్పని సరి. ప్రతి చిన్న విషయానికి బాబా శంకర్ మీదే ఆధార పడుతాడు. ఒకరకంగా చెప్పాలంటే బాబా శంకర్ చేతిలో కీలు బొమ్మ అని అందరూ అంటూ వుంటారు.

శంకర్ కుర్రాడిగా వున్నప్పుడు, బాబా బోధనలకు బాగా ఆకర్షితుడై ఆశ్రమంలో చేరిపోయాడు .అప్పటి నుండి బాబా చేసే ప్రతి పనిలోసాయపడుతూ అతితక్కువ కాలంలోనే ఆశ్రమంలో నెంబరు 2 స్థాయికి చేరుకున్నాడు.

శంకర్ మాటలు విన్న బాబా, ‘అలాగే..’ అన్నట్టు తల ఆడిస్తూ

జరిగిన కథ:

సుఖ్ భోగ బాబా అసలు పేరు చంద్ర చంద్ర మోహన్ . చిన్న తనం లోనే తల్లి తండ్రులను కొల్పొవటం తో , అనాధ ఆశ్రమం లో పెరుగుతాడు . చిన్నతనం నుండే ధ్యానం యోగా వంటివి నేర్చుకుని తనదైనా దారిలో బతకటం నేర్చుకున్నాడు . బాబా తన కూతుళ్ళను కిడ్నాప్ చేసాడని ప్రొ గంగాధర్ ప్రెస్ మీట్ పెడతాడు.పోలీసులు బాబా ఆశ్రమాన్ని తనిఖి చేస్తారు . ప్రొఫెసర్ కూతుళ్ళు తమంతట తామే వచ్చామని చెప్పటం తో చేసేది ఏమి లేక వేనుతిరుగుతారు

ఇక చదవండి

“కొన్నాళ్ళ పాటు ఆశ)మంలోపలికి కొత్త వాళ్ళ నెవ్వరినీ లోపలికి రానివ్వకండి. అన్నట్టు ఆ ఇద్దరు ఆడపిల్లల పరిస్థితి ఏమిటి.. “శంకర్ వంక చూస్తూ అడిగాడు బాబా

”ప్రస్తుతానికి వాళ్ళతో మనకు ఇబ్బంది ఏమిలేదు. పూర్తిగా మన అధీనంలోనే వున్నారు..”

‘అధీనంలో వుండటం కాదు, మనం చెప్పి నట్లు చేయాలి... ప్రసాదం పెడుతున్నారుగా రోజు “

“ పెడుతున్నాము బాబా. “

‘కొనాళ్ళు ప్రసాదం ఆపండి.. దాంతో గిలగిల కొట్టు కుని మనం ఏ చెబితే అది చేస్తారు. అప్పుడు వాళ్లని మన కైలాస పర్వతానికి పంపండి..” అంటు కర్తవ్యం ఉపదేశించాడు

బాబా ‘కాస్త ఈ గొడవ సద్దు మణిగిన తరువాత పంపిస్తాను”

ఒకపని చేయి, నగరంలో భారీ స్థాయిలో మన సత్సంగం ఏర్పాటు చేయించు. రాజకీయ నాయకులకు కూడా ఆహ్వానాలు పంపించు. దానితో అందరి దృష్టి అటు మళ్ళుతుంది. పోలీస్సులు కూడా అక్కడే తిష్ట వేస్తారు.

. "స్వామీ జీ మాటలు పూర్తి కాకముందే

" అదే మంచి సమయం మన భక్తులను కైలాస పర్వతం పంపించటానికి ..కదా స్వామీ "
నవ్వుతూ అన్నాడు శంకర్ స్వామీజి వంక చూస్తూ

" నువ్వు చాలా ఎదిగి పోయావ్ శంకర్ ..."

" అంతా మీ దయ బాబా .."అంటూ క్కదనుంచి నిష్క్రమించాడు శంకర్

కాని ముందు ముందు బాబాకి శంకర్ వల్లే ముప్పు ఏర్పడుతుంది అని బాబాకు తెలియదు .
★★★

చిన్నప్పటి నుంచి బాబా కు ప్రశ్నలు అడగడం, ప్రయోగాలు చేయడమనే తత్వం ఉండేది. ప్రజలపట్ల ఆయనకు చాలా ఆసక్తి ఉండేది. మనుషుల ప్రవర్తనను చాలా నిశితంగా గమనించేవారు. సుఖ్ భోగ్ బాబా తొలినుంచి శతాబ్దాల తరబడి పాతకుపోయిన మతపరమైన ఆచారవ్యవహారాలకు వ్యతిరేకంగా గొంతెత్తేవారు. ఓ ఆధ్యాత్మిక గురువుగా, వ్యవస్థీకృత మతం ప్రజలలో ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానాన్ని కలిగించడానికి బదులుగా విభజన సాధనంగా మారిందని నమ్మేవారు.

మతమనేది చెడుకు బాధితురాలిగా మారి, తన ప్రాముఖ్యాన్ని కోల్పోయిందని ఆయన అభిప్రాయం. మతం, రాజకీయం అనేవి ఒకే నాణానికి ఉన్న బొమ్మా బొరుసువంటివని, ఈ రెండింటి లక్ష్యం అంతిమంగా ప్రజలను నియంత్రించడమేనని ఆయన అభిప్రాయపడేవారు. ఆయన ప్రజల ముందు పాశ్చాత్య తాత్వికతలోని సమన్వయాన్ని, ఫ్రాయిడ్ మనోవిశ్లేషణలను వివరించేవారు. బహిరంగంగా లైంగిక స్వేచ్ఛ గురించి బోధించేవారు. సంక్లిష్టమైన విషయాలను సరళమైన భాషలో చెప్పే ఆయన నైపుణ్యం అనేక రంగాలవారిని ఆకర్షించేలా చేసింది.

బాబాకు మగ భక్తుల కంటే మహిళా భాక్తులే ఎక్కువగా ఉండే వారు . తన మహిళా అనుచరులందరినీ 'మదర్' అని పిలిచేవారు. ఎందుకంటే ప్రతి మహిళను ఆయన మాతృత్వానికి ప్రతీకగా పరిగణించేవారు. అలాగే ప్రతి మగ అనుచరుడిని 'స్వామీ' అని పిలిచేవారు. తన శిష్యులందరికీ చెక్కతో చేసిన జపమాలను ఇచ్చేవారు. ఇది ఓ లాకెట్‌ను

కలిగి ఉండేది. ఈ లాకెట్‌కు ఇరువైపులా బాబా బొమ్మ ఉండేది. ప్రతి సన్యాసి ఈ లాకెట్‌ను ఎల్లవేళలా ధరించాలని భావించేవారు. ఆయన ప్రతి సన్యాసికి ఓ కొత్త పేరు ఇచ్చేవారు. దీనివల్ల వీరు గతాన్నుంచి వేరుపడతారని ఆయన భావన. తన శిష్యులందరూ ఆరంజ్ లేదా ఎరుపు వస్త్రాలు ధరించాలని కోరుకునేవారు. ఈ వస్త్రాలు వదులుగా ఉండటం కూడా చాలా ముఖ్యం. దీనివల్ల శరీరంలోకి శక్తి తేలికగా ప్రసరిస్తుందని నమ్మేవారు.

బాబా తెలుగు ,తమిల్ ,హిందీలోగానీ, ఇంగ్లిష్‌లోగాని ప్రసంగించేవారు. ఆయన మాట్లాడుతున్నప్పుడు శిష్యులందరూ కళ్ళు మూసుకుని ఉండాలనే నిబంధన ఉండేది. వివాదాస్పద విషయాలపై తన అభిప్రాయాలతో ఎంతో ప్రసిద్ధి పొందారు బాబా

(ఇంకా ఉంది)

నిమ్మకాయల బాబా

రాష్ట్రవ్యాప్తంగా బాబా ముసుగులో లైంగిక దాడులకు పాల్పడుతున్న ఓ దొంగ బాబా బాగోతాన్ని సిరిసిల్ల జిల్లా పోలీసులు బట్టబయలు చేశారు. మహిళలకు మత్తు మందు ఇచ్చి లైంగిక దాడులకు పాల్పడుతున్న ఓ ఫేక్ బాబా ఆటకట్టించారు. వేములవాడకి చెందిన బాపు స్వామి అనే వ్యక్తి.. సమస్యలను పరిష్కరిస్తానంటూ.. ఆరోగ్యం బాగలేకపోతే నయం చేస్తానని నమ్మించి ఆడవాళ్లను మోసం చేస్తున్నాడు. కుటుంబంలో ఎవరైనా అనారోగ్యంతో ఉంటే తాను పూజలు చేసి నయం చేస్తానని నమ్మించి.. ప్రత్యేక పూజల పేరుతో మహిళలకు మత్తు మందు ఇచ్చి, స్పృహ కోల్పోయిన తర్వాత లైంగిక దాడులకు పాల్పడేవాడు. ఈ ఫేక్ బాబా తన పూజల సమయంలో నిమ్మకాయలలో నిద్రమాత్రలు కలిపి మహిళలకు వాసన చూపించి, వాటిని తాగించేవాడు.. స్పృహ కోల్పోయిన తర్వాత వారిపై లైంగిక వేధింపులకు పాల్పడేవాడు.

ఆ దృశ్యాలను తన మొబైల్ ఫోన్లో రికార్డు చేసి, బాధితులను బ్లాక్ మెయిల్ చేసేవాడు. నిందితుడి నుంచి పోలీసులు రెండు సెల్ ఫోన్లను స్వాధీనం చేసుకున్నారు. వాటిలో వందలాది మహిళల వీడియోలు ఉన్నట్లు గుర్తించారు. నిందితుడిని అరెస్ట్ చేసిన పోలీసులు రిమాండ్కు తరలించారు.

సీరియల్

యూనివర్సిటీ

పాంచజన్య

అనుకున్నట్టె పక్క రోజు పేపర్లలో, యూనివర్శిటీలో జరిగిన గొడవల గురించి తాటికాయంత అక్షరాలతో ప్రచరించారు.

ప్రభుత్వానికి అనుకూలంగా వున్న పత్రికలలో ,” విశ్వ విద్యాలయాలు కరుడు కట్టిన నేరస్థులకు నిలయాలు’ అని హెడ్డింగులు పెట్టి వార్తలు ప్రచురిస్తే, విపక్షాలకు అనుకూలంగా నిలబడిన పత్రికలు “ విశ్వ విద్యాలయాల్లో వి.సి.ల ఇష్టారాజ్యం “ అని హెడ్డింగులు పెట్టి వార్తలు ప్రచు రించాయి.

దాడి జరిగింది వామ పక్ష యూనియన్ విద్యా ర్థులపై కాబట్టి, ఆ భావజాలం వున్న పత్రికలు , “భావ స్వేచ్ఛపై లారీల దాడి “ అంటూ రాసుకొచ్చాయి.

పావలా కోడికి ముపావలా మసాలా అన్నట్టు ,ఎవరి కోణంలో వాళ్ళు జరిగిన వాస్తవానికి మసాలా కలిపి వండి వడ్డించారు. అసలు సమస్యమాత్రం మరుగున పడిపోయింది.

పోనీ అంతటితో ఊరుకున్నారా అంటే అదీలేదు, తెల్లవారేసరికి విశ్వవిద్యాలయం ఎద్దురుగా పోటా పోటిగా దీక్షా శిబిరాలు ప్రారంభించాయి అధికార, విపక్షాలు .

మళ్ళీ ఎక్కడ గొడవ పడతారో అని ముందుగానే మొహరించారు పోలీసులు అక్కడ . నిజానికి నాలుగు పీకి ఆ శిబిరాలు పీకి వెయ్యటం పోలీసులకు పెద్ద పనేమి కాదు. కాని నిన్న జరిగిన దానికి పోలీసుల తీరును అన్ని పత్రికలు ఎండ కట్టటంతో, మిన్నకుండి పోయారు . పైపెచ్చు పైఅధికారులు కూడా అక్షింతలు వెయ్యటం తో వెనక్కు తగ్గాల్సి వచ్చింది.

★★★

"సార్ మినిష్టర్ గారి పేషి నుంచి ఫోన్ "పి.ఏ. ఫోన్ తీసుకు వచ్చి ఇచ్చాడు కులపతికి

"ఏమినిష్టర్.. " కాస్త చిరాకుగా అడిగాడు

'ఎడ్యుకేషన్ మినిష్టర్ ' అంటూ సైగ చేశాడు పి ఏ

ఆ

మాటతో కుర్చీ లో నీరసంగా చారిగిల పడి వున్న కులపతి , సర్దుకుని కూర్చుని ఫోన్ అందుకుని

"నమస్తే సార్.. "అన్నాడు"

"ఏమయ్యా ఏం జరుగుతుంది మీ యూనివర్శిటీలో, సి.ఎమ్ ఇక్కడ నన్ను దొబ్బుతున్నాడు.. "అంటు అరిచినంత పని చేశాడు మినిష్టరు

"అబ్బే ఏం లేదు సార్ చిన్న విషయమే నేను చూసుకుంటా సార్, మీరు కంగారు పడకండి " బ్రతిమలాడే ధోరణిలో మాట్లాడాడు కులపతి

"కుర్రాళ్ళ మీద పోలిసుల లాతిలు విరిగాయి , ఓ నలుగు రి తలకాయలు పగిలి,

యూనివర్సిటి ఆస్తులు తగలబడితే ఏమిలేదంటావేమిటి, అస్సలు నువ్వు ఎక్కడవున్నావు . ఇంత జరిగినా నీకు చీమ కుట్టి నట్టు లేదు .. .. "

" లేదు సార్, అంత తెలుసు, నేనుకూడా సమస్యను పరిష్క రించే దిశగా చర్యలు తీసుకుంటున్నా. .."

"ఏంటయ్యా నువ్వు తీసుకునేది. ఏదామనోడివి కదా అని నిన్ను అక్కడ కూర్చో బెడితే, అసలుకే మోసం తెస్తున్నావు. అసలు నిన్నుమెస్ ఛార్జీలు ఎవరు పెంచమన్నారు. పెంచే ముందు మాకు ఒక మాట చెప్పాలి కదా. ముందు వెనుక ఏంజరుగుతుందో ఆలో చించ కుండా చేస్తే ఇలాగే తగలడుతుంది.. "
" అది కాదు సార్ ఇప్పటికే స్టూ డెంట్ లు చాల బకాయిలు పడ్డారు . మెస్సు నడపటమే కష్టం అయి పోతోంది .."

" నీ ముందు ఉన్నవాళ్లు ఎలా నడిపారయ్యా ..నీకు చేత కాకపోతే దిగి పో ..." విసుక్కున్నాడు మినిస్టరు

" నా ముందు వాళ్ళు పట్టించ్చుకోక బట్టే బకాయిలు కొట్లలో పేరుకు పోయాయి ...?

"వాళ్ళకు లేని నొప్పి నీకెందుకయ్యా .."

" అడిగాడుస్ ఆర్ రేపు మెస్సు మూతా పడితే ..అప్పుడు కుడా స్టూ దేంట్లు రోడ్డు ఎక్కుతారు ..అప్పుడు కుడా ప్రభుత్వానికి చెడ్డ పెరే కదా సార్.."

" అందుకని నీ ఇష్టం వచ్చినట్టు ఫీజులు పెంచుతవా ...రేపు అసెంబ్లీ లో విపక్షాలు అడిగే ప్రశ్నలకు ఎవరుసమాధానం చేపుతారు ..."

ఆ ప్రశ్నకు కులపతి మౌనం వహించాడు

" అయినా నా ద్రుష్టి కి తీసుకువస్తే నేను ఏదో ఒక ఏర్పాతుక్ చేసేవాడిని కదా ..."
" సార్ మీకు ఈ విషయం పై చాలా సార్లు నాట్ పంపాను ..కాని మీరు స్పందించలేదు ..'

" నాకు నీ ఒక్కడి పనేనా ఏమిటి ...నువ్వే దగ్గరుండి నాకు చెబితే ఇంత దాక వచ్చేది కాదు ..'

"ఇప్పుడేమి చెయ్యమంటారు సార ..'' బతిమిలాడుతున్నట్టు అడిగాడు కులపతి

" ముందు మెస్ చార్జీలు తగ్గించు తరువాత ఏమి చెయ్యాలో చెపుతాను ...పేపర్ వల్లనున్పిలిచి ప్రకటన చెయ్యి ..' అంటూ ఫోన్ పెట్టెసాడు

కులపతి ఏమి చెయ్యాలో పాలు పోలా. ఇంత జరిగినా సమస్య మాత్రం అక్కడే ఉంది .విస్వద్యలయాల్లో అంతే .ఎక్కడి సమయాలు అక్కడే ఉంటాయి .అందుకే అవి అలా వెనకబడి పోయాయి .(ఇంకా ఉంది)

హైదరాబాద్ సెంట్రల్ యూనివర్సిటీ (హెచ్సీయూ) భూములను ప్రైవేట్ వ్యక్తులకు అమ్మడాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ.. విద్యార్థులు ఆందోళన చేస్తున్నారు. హెచ్సీయూ భూములను ప్రైవేట్ వ్యక్తులకు విక్రయించే ప్రతిపాదనను వ్యతిరేకిస్తున్నారు. భూముల వేలాన్ని తక్షణమే నిలిపివేయాలని విద్యార్థులు డిమాండ్ చేస్తున్నారు. ఆందోళనలను అణచివేయడానికి పోలీసులు భారీగా మోహరించారు. ఆందోళన చేస్తున్న విద్యార్థులను పోలీసులు అరెస్టు చేశారు. శాంతియుతంగా నిరసన వ్యక్తం చేస్తున్న తమపై పోలీసులు లాఠీచార్జి చేశారని విద్యార్థులు ఆరోపించారు.

యూనివర్శిటీ పరిధిలోని పచ్చచెట్లను నరికివేయడానికి ప్రభుత్వం పూనుకోవడంతో విద్యార్థులు అడ్డుకున్నారు. ఈ భూములలో అనేక జీవజాతులు, వృక్ష సంపద, వైవిధ్యమైన రాళ్లు ఉన్నాయని విద్యార్థులు వాదిస్తున్నారు. విద్యార్థుల అరెస్టులను తెలంగాణ ఎస్ఎఫ్ఎ ఖండించింది. వెంటనే అరెస్ట్ చేసిన విద్యార్థులను విడిచిపెట్టాలని డిమాండ్ చేసింది. ముఖ్యమంత్రి రేవంత్ రెడ్డి అసెంబ్లీలో చేసిన వ్యాఖ్యలపై కూడా విద్యార్థులు ఆగ్రహం వ్యక్తం చేస్తున్నారు.

సీరియల్

రాణాప్రతాప్

డా. పులిచెర్ల సాంబశివరావు

ప్రతాపుడు తాను చేసిన ప్రతిజ్ఞ ప్రకారం, మేవాడ రాజ్యం పూర్తిగా రాణాల వశం కాలేదుగనుక, ఆకులతో వేసిన గుడిసెలోనే జీవిస్తున్నాడు. గడ్డిపరచిన శయ్యపైనే పండుకున్నాడు.

కుమార అమరసింహుడు హడావుడిగా తండ్రిగారి కుటీరప్రాంతంలోకి వచ్చి, పొట్టిగా ఉన్న ద్వారంలోంచి గుడిసెలోనికి పోబోగా, కప్పుకు వేసిన వెదురుబొంగు ఒకటి అతని నుదుటికి తగిలి గీసుకుపోయింది.

ఈ సవ్వడికి లోన భూమిపై గడ్డినే శయ్యగా చేసుకునివున్న ప్రతాపుడు కళ్ళుతెరచి ఎదురుగా వస్తున్న కుమారుణ్ణి చూశాడు.

'అబ్బా' అంటూ అమరుడు నుదురు తడుముకున్నాడు. చేతికి వెచ్చటి తడి అయింది. చేతిని మాచురోగా ఎర్రటి రక్తం అతడి కళ్ళబడింది.
హు! రాజకుమారుడవై ఉండి గూడా ఎంత దరిద్రం అనుభవించవలసి వచ్చింది! చివరకు పూరికొంపల్లో జీవింపవలసివచ్చింది.
అక్బర్ చక్రవర్తితో శత్రుత్వమున్నంతకాలం ఎత్తయిన మేడల్లో నివసించే అదృష్టానికి
“ఇంకా ఎన్నాళ్ళు ఈ కష్టాలు!!”
అమరసింహుని నోటివెంట విసుగును సూచించే ఈ మాటలు వెలువడినవో లేవో

అవి సూటిగా దర్భశయ్యపై
ఉన్న మహారాణా హృదయానికి
నిశితబాణాలై తగిలాయి! ఆయన
గుండె విలవిలలాడింది. చెప్పరాని
బాధతో ఆయన ముఖం జేగురించింది.
అమరుడు సరాసరి వచ్చి తండ్రిగారి
ప్రక్కన కూర్చుని "ఎలా ఉంది
నాన్నగారూ!"
మహారాణా నేత్రద్వయం
బాష్పపూరితమైంది. ఆయన
నోటివెంట మాటలు రావడం
ఇంతలో రాజా తురిఘుడియల్లో
ఉన్నాడన్న సంగతి గుప్పుమని
వ్యాపించగా ముఖ్యానుచరులు,
సేనానులు వచ్చి ఆయన చుట్టూ
వ్రాలారు. అందరి ముఖాల్లో, విషాదం
గూడుకట్టి ఉంది.
రాజ్యాప్రతాపుని కళ్ళవెంట
బాష ధారలు బుగ్గలమీదుగా
జారి క్రిందవున్న దర్భలను
తడుపుతున్నాయి.
గడ్డిపోచంపై నిలిచిన కన్నీటి
బిందువులు, ప్రతాపుని పరిస్థితికి
భారతమాత విలపిస్తు
రావుడు తన మనస్సులో దాగిన వాథ
చెప్పలేక, విలపిస్తున్నాడని అందరికీ
ఇందాక తన కుమారుని ప్రవర్తన
చూచిన తరువాత ఆయన బాధ
ద్విగుణీకృతమైంది.
– జీవితమే ఒక సమరంగా
పాతికేండ్లపాటు కడుపుకు
తిండి, కంటికి వేంగా రాత్రాలూ
శత్రువులతో యుద్ధం వేస్తూ గడిపాడు.
ఎందుకోసం?
ఎండ కన్నెరుగని సుకుమారి అయిన
రాణిని మండుటెండల్లో తిప్పారు
ఎందువల్ల?
బంగారు తూగుటుయ్యాలలో
పవళించి, దాసదాసీజనులచే
సపర్యలు చేయించు కోవలసిన
తన ముద్దుబిడ్డలను చెట్లకు గుడ్డ
ఉయ్యాలలువేసి వేలాడదీశాడు.
ఏమిచాభం?
సర్వసుఖాలతో తులతూగవలసిన
మేవాడ దేశ ప్రజలను
అడవిమృగాలవలె ఆకులలములు
తింటూ పర్వతారణ్యాల్లో
సంచరింపచేశాడు..
ఏమి ఆశించి?
మాతృదేశ స్వాతంత్ర్యం
సంపాదనకోసం! దేశమాత
దాస్యశృంఖలాలను ఛేదించేందుకు
ఇన్ని కష్టాలూ, ఇన్నాళ్ళూ పడ్డారు.
భారతమాత తురుష్కుల
కబంధహస్తాల్లో చిక్కి
దీనవదనంతో కన్నబిడ్డలవైపు
చూస్త ఉండగా, రఘువంశ శ్రేష్ఠుల
రక్తం ప్రవహించే వీరవరులైన
పుత్రరత్నాలకు కడుపుకు కబళం
వెలుతుందా? కంటికి నిద్దుర
పడుతుందా? అమ్మ గోమాంస
భక్షకుల కరకు కరవాలాలకు ఎర
అవుతుంటే ఆ అమ్మ కన్నబిడ్డలు
మిన్నకుండగలరా? మేవాడలక్ష్మి
చెరసాలలో నరకయాతన
పడుతుంటే, తాము మేడలలో
కులుకుతూ కాలం గడపగలరా?
ఎన్నటికీ అలా జరగదు!
పురాతన భారతీయ తేజం
పునర్వికాసం చెందేదాకా తాము
మిద్దెల్లో మేడల్లో ఉండగూడదని
భావించి పూరిండ్లల్లో కాపురం
ఉంటున్నారు. హైందవధర్మం
తిరుగులేనిదని నిరూపించేదాకా
తాము బంగారు పళ్ళాలలో
భుజింపగూడదని ప్రతిజ్ఞచేసి
ఆకులలో తింటున్నారు. తనమాట
జవదాటరాదని భావించి ఇన్నాళ్ళూ
ఈ వీరులందరూ త్యాగనిరతిని
ప్రదర్శిస్తూ ఉన్నారు.
కానీ, ఈనాడు?
తన పుత్రరత్నం కుమార
అమరసింహుడు–
తాను ఉంటున్న పూరిగుడిశెను
చూచి అసహ్యించుకుంటున్నాడు!
చిన్నదెబ్బకే ఖిన్నుడయ్యాడు.
ఇక ఇతడేం చేయగలడు!
తన ఆశలు సఫలమవుతాయా?
ఆశయాలు గట్టెక్కుతాయా?
కలలు నిజమవుతాయా?

మేవాడ రాజ్యం సర్వ
స్వతంత్రమవుతుందా?
భారతమాతకు పరపీడన
తప్పుతుందా?
తన రక్తతర్పణం రిత్తపోతుందా?
మహారాణా కన్నులేదుట
భరతమాత దీనవదనం
ప్రత్యక్షమైంది.
ఆ తల్లి నేత్రద్వయం వెంట
ఎడతెరపిలేని కన్నీరు!
రాణాప్రతాపుడు గడగడ
వణికిపోయాడు!
అయ్యో తల్లీ!
ఈ వృద్ధజీవి తన బొందిలో ప్రాణం
ఉండగానే నీ చిరుదరహాసాన్ని
చూచి మురిసిపోదామనుకున్నాడే?
నీ అమేయ తేజం నలుదెసలా
వ్యాపించగా చూచి
హర్షిద్దామనుకున్నాడే!
నీ కాషాయధ్వజం రెపరెపలను
తట్టుకోలేక తురుష్కులు
పరుగులు పెడుతుండగా చూచి
పకపకలాడాలని కలలు కన్నాడే!
అన్నీ కల్లలయ్యాయి!
దేశమాత విలాపాన్ని తుదిక్షణాల్లో
చూడవలసి వస్తోంది!
రాణాప్రతాపుడు కుమిలి కుమిలి
ఏడ్వసాగాడు.

చరిత్రాత్మక సీరియల్

జరిగిన కథ అక్బర్ చక్రవర్తి! అశేష సైన్యసమూహాలతో, విశేషాయుధ సంపత్తితో చిత్తోడ్ను కైవసం చేసుకోవడానికి అవకాశం కోసం ఎదురుచూస్తున్నాడు! ఈ ఆలోచనలతో సతమతమవుతూ, మనశ్శాంతి కోసం ఉదయసింహుడు రాజధానిని విడిచి అరణ్యమార్గాన అనుచరవర్గంతో ఏకలింగనాథస్వామి సన్నిధికి చేరాడు.అక్కడ 'ఓం నమశ్శివాయ!' అంటూ వినపడింది. ఆ శబ్దం వచ్చిన దిశగా వెతుక్కుంటూ వెళితే ఓ సాధువు కనిపించాడు . 'ఉదయా చిత్తోడ్ వదిలి నేను చుపించాచోట కోట నిర్మంచమని చెపుతాడు . దానికి ఉదయసింహుడి మంత్రులు అది పిచ్చి ఆలోచన అంటారు .కాని ఉదయ సింహుడి కొడుకు మాత్రం తండ్రి ఆజ్ఞ పాటించలంటాడు. అక్బర్ అనుమతితో బైరాంఖాన్ తన కరకు కరవాలంతో హేమూ శిరమును ఒక దెబ్బతో తెగనరికాడు .చిత్తోడ్ అక్బర్ వశంఅయ్యింది . అగ్ర కోటకి ఇరు వైపులా జయమల్, పత్తా విగ్రహాలను నిలిపాడు అక్బర్ .చిత్తోడ్ మొత్తం శ్మశానంలా మారిపోయింది.దానితో దిగులుతో మంచం ఎక్కాడు ఉదయ సింహుడు .చిన్నరాణి తనకొడుకు జగమ్మల్లుడికి పట్టాభిషేకం చెయ్యమంటుంది .మాట ఇచ్చి మరణిస్తాడు ఉదయ సింహుడు. కాని అక్కడి సర్దారులు అందుకు ఒప్పుకోరు . రాణాప్రతపుడికే పట్టం కడతారు .దానితో జగమల్లుడు పగ బడతాడు .రాజ మాన్సింగ్ షోలాపూర్ జయిస్తాడు .మాన్సింగ్ను రాణాప్రత్జాప్ అవమానిస్తాడు . తగిన గుణ పాఠం చెప్పాలని అక్బర్ అనుకుంటాడు .మాన్ సింగ్ ను సర్వ సైన్యా ధ్యక్షుడిగా నియమించి రణ ప్రతాప్ మీదకు యుద్దానికి పంపుతాడు అక్బర్ .రాజా రాం తన కొడుకు శాలివాహన్ తో యూద్దనికి వస్తాడు .రాజా జగన్నాధ్ వెన్నుపోటుతో దాందాస్ మరణిస్తాడు రాణాప్రతాప్ రామ్ప్రసాద్ అనే ఏనుగు ను మొఘలుల మీదకు పంపిస్తాడు. దాన్ని వాళ్ళు స్వాధీనం చేసుకుంటారు . ప్రతాప్ మాన్సిన్హ తో తల పడతాడు . మొఘలుల సైన్యం ఎక్కువగా ఉండటం వల్ల ప్రతాప్ కు గాయాలవుతాయి.ఝులా ప్రతాప్ సుర్యద్వాజం తీసుకుని పారిపోతాడు .ప్రతాప్ పరిపోతున్నాడని అతని వెంటపడి అతన్ని హతమారుస్తారు మొఘలులు.గాయపడ్డ ప్రతాప్ ణి అతన్ని గుర్రం చేతక్ దూరంగా రహస్య ప్రదేశానికి తీసుకు వెళుతుంది

ఇక చదవండి

చుట్టూ చేరిన ఆత్మీయులు ఆయన ఆవేదనకు అర్థం తెలియక తికమకపడ్డారు.

"మహారాజా! మీ బాధ ఏమిటో మాకు అవగతం కావడంలేదు! గాయం ఎక్కువ నొప్పి కలిగిస్తోందా?" సలుంబ్రాకృష్ణుడు ప్రశ్నించాడు.

రాజా తల అడ్డంగా ఊపాడు.

"సరి... ఇంకేదైనా మీ మనస్సులో కోరిక ఉంటే చెప్పండి! మేం తీరుస్తాం!" మహారాణా సైగచేయగా ఆయనకు అమరసింహుడు తులసితీర్థాన్ని అందించాడు. రాణా పెరవులు తడుపుకున్నాడు.

లేవదానికి ప్రయత్నించగా సబుంద్రాధిపతి ఆయన తలక్రింద చేయి పెట్టి, కొంచెం లేపి, తన గుండెపై ప్రజాపుని శిరస్సును ఆనించుకున్నాడు.. ప్రజాపుడు చుట్టూ కలయచూశాడు.

అంతా వీరాధివీరుల దేశభక్తులు! తాను ఆజ్ఞాపిస్తే చాలు, వీరసింహాలై విజృంభించి శాత్రవ మత్తేభాలను సైతం చిత్తు చేయగలరు. దేశంకోసం దేహాలను బలిపెట్టగలరు!

ప్రతాపుడు గొంతు సవరించుకున్నాడు. అంతా ఊపిరి బిగబట్టి ప్రతాపుని పలుకులను ఆలకిస్తున్నారు.

"నా బాధ... ఒక్కటే!"

ఒక్క క్షణం ఆపి రాణా శ్వాసపీల్చి సత్తువ తెచ్చుకొని చెప్పాడు.

"ఇన్నేళ్ళూ ఏకలింగేశ్వరుని దయవలన మనమంతా మేవాడ స్వాతంత్ర్యాన్ని కాపాడటానికి కృషిగావించాం. అడవుల్లో పదరాని ఇదుములు పడ్డాం. ఈనాడు మనకు మంచిరోజులు వచ్చాయి. పోయిన రాజ్యభోగాలను చాలవరకు పొందగలిగాము, కానీ..."

ఆపై చెప్పలేక ప్రభువు దీనంగా కుమార అనరసింహునివైపు చూడసాగాడు.

"కానీ... చెప్పండి మహారాణా!" సలుంబ్రాధిపతి రాణా చెంపలపై కారే కన్నీటిని తుడుస్తూ అన్నాడు.

"కానీ... మనలో ఆ త్యాగనిరతి తగ్గిపోతుందేమో అని అనుమానం కలుగుతోంది! భోగభాగ్యాలకోసం మీరు ఈ పూరిండ్లను పెరికివేసి వీటి స్థానంలో మహాసౌధాలను నిర్మించుకోరు కదా! మేవాడు

స్వాతంత్ర్యాన్ని బలిపెట్టరుగదా! అదే నా దిగులు!"
తండ్రి మాటలకు కుమార అమరసింహుడు సిగ్గుతో తలవాల్చాడు.
"భోగభాగ్యాలపై మనసు మళ్ళినవాడు దేశ సేవ చేయలేడు! దేశమాత దాస్య బంధనాలు తెంచగలవాడు పూరిగుడిసెనే స్వర్ణసౌధంగా భావింపగలడు! అట్టి త్యాగ భావం మీలో నశిస్తే..."
"లేదు ప్రతాప్! ఏనాటికీ అలా జరుగదు! మాలో పరిశుద్ధమైన హైందవ రక్తం ప్రవహిస్తున్నంతకాలం స్వసుఖాలకోసం మాతృదేశాన్ని పణంగా పెట్టం!"
దృఢనిశ్చయంతో సలుంబ్రాధినాథుడన్నాడు.
"మీ మనస్సులో ఇంకా ఏదో ఆవేదన దాగి ఉన్నట్లనిపిస్తోంది! సెలవివ్వండి! అది ఎంత కఠినమైనదైనా సరే సాధించి తీరుతాం!"
రాజా ముఖం విప్పారింది.
"అవునా చివరికోరిక తీరుస్తారుగదు..."
"ఏకలింగేశ్వరునిపై అన! మీ మనోవాంఛితం నెరవేరేవరకూ మేము ఎక్కడా స్థిరనివాసం చేయం! ఇది సత్యం!" అంతా కాషాయధ్వజం తారీ ప్రమాణం గావించారు.
"చెప్పండి నాన్నగారూ!"
అమరసింహుడు తండ్రి పాదాలపై శిరస్సును ఆనించి
"మేవాడ్ రాజ్యభాగాలైన చిత్తోడ్, మండల్ గఢ్, అజ్మేర్... ప్రాంతాలను తిరిగి మీరు వశం చేసుకోవాలి!
మహారాణా ప్రతాప్ చివరికోరిక తెలిసినంతనే అక్కడ సమావేశమైన ప్రతి ప్రాణీ దేశభక్తితో పులకించిపోయింది! ముక్తకంఠంతో అంతా ప్రమాణం గావించారు.
"మీపై అన ఏనాటికైనా మనం పోగొట్టుకున్న కోటలను తిరిగి స్వాధీనం గావించుకుని మేవాడ నేలతల్లికి పురావైభవాన్ని తిరిగి చేకూర్చుతాం! అప్పటిదాకా మేము వాడ్లో భవనాలను నిర్మించు..
ముఖం దిన్నలేలపుతో వెలిగిపోతోంది! ఆ క్షణంలో ఆయనలో అణువణువూ ప్లేతో నిండిపోయింది!
రాధాప్రకాపుని కన్నుల్లో నుండి రెండు బాష్పబిందువులు చటుక్కున జారిపడ్డాయి.
అమన నేత్రపద్మాలు శాశ్వతంగా ముకుళించుకుపోయాయి!
మరుక్షణంలోనే ప్రతాపుని ప్రాణాలు ఏకలింగేశ్వరునిలో చేరాయి.
"నాయనా ప్రకాష్ మంచంపై ఉంటే నేలతల్లికి కొంత ఎడమవుతామోనని, భూమిపైనే శాశ్వతంగా నిద్రించావా తండ్రీ!"
సలుంబ్రాకృష్ణుడు విలపించాడు.
చెంత చేరినవారు దురంత చింతాక్రాంతులై దురపిల్లారు.
వారి దుఃఖం దుర్భరమై, అపారమై వర్ణనాతీతంగా ఉంది. వారి పరివేదనకు సాక్షీభూతంగా కన్నీరుమున్నీరై ప్రవహింపసాగింది.
ఆత్మీయుల విషాదాలాపాలకు అంతులేదు.
"భూసురాశీర్వాదాలతో, భాసుర వేదనినాదాలతో నిన్ను సింహాసనంపై కూర్చుండ బెట్టిన ఈ చేతులతోనే నిన్ను శ్మశానానికి పంపుతున్నాను...!"
సలుంబ్రాకృష్ణుడు కన్నీరు తుడుచుకున్నాడు..
"హిందూమత ధర్మ సాంప్రదాయాలను పునరుద్ధరింపగలవని, శత్రు హస్తగతమైన సామ్రాజ్య రమను తిరిగి సాధింపగలవని ఆశలు పెంచుకున్న మమ్ము దిగనాడి వెళ్ళిపోయావా మహారాణా!"
విలపించాడు భామాషాహ్!
తన వంశంలో జన్మించిన మహాపురుషుని మరణానికి దురపిల్లుతూ సూర్య భగవానుడు ముఖం ఎర్రగా చేసుకుని పడమటి దిక్కుకు జారుతున్నాడు.
మేది హిమాచలంలాగా ఆచంద్రార్కం నిర్విక్రమముగా నిలువగలిగిన మహా ప్రతాపశాలి, హైందవ జననీ గర్భసంభూతుడు, దుర్నిరీక్ష్యుడు, హిందూ సామ్రాజ్య భానుడు అస్తంగతుడయ్యాడు.
రాణాప్రతాప్
దుస్సహమైన పరాధీనత తొలగిపోయి, హిందూ స్వతంత్రభానుని ఉదయం ఎప్పుడో?
అది జనవరి 19, 1597, గురువారం!
హిందూ జాతి చరిత్రలో దుర్దినం.
అవతారపురుషుడు, ఆత్మదేశ సేవాపరతంత్రుడు, భావిభారత స్వాతంత్య వీరులకు ఆదర్శపురుషుడు మహారాణా ప్రతాపసింహుడు మరణించాడు.
ఆయన చితాభస్మంనుండి ఏ శివాజీ ఉద్భవిస్తాడో ఎవరికెరుక?
సమర దీక్షాదక్షుల పంక్తిలో త్యాగమూర్తుల పేరులలో ప్రథమస్థానం ప్రతాపునిదే!
ఆయన శౌర్యమూ, దేశాభిమానమూ త్యాగనిరతీ నేటి ప్రతి భారతీయుడికి పవిత్రాదర్శం!
(అయిపోయింది)

ఎండ మావి

దుర్గమ్ భైతి

గుండె చెరువవుతున్నది
గొంతు మూగబోతున్నది
నిండు పున్నమై కాంతులీనే
పసి మొగ్గల బతుకు చిత్రాలు
కాళరాత్రిని సైతం వణికించే
కర్కోటకుల కామ దాహానికి
మంచులా కరిగి పోతున్నాయి
ఇందు గలదు అందు గలదు
ఎందెందు చూసినా ఏమున్నది
నిత్యం ఆడపిల్లలపై ఆకృత్యాలే
గడప దాటినా చిన్నారి పిల్లలు
మానవ మృగాల బారిన పడక
గూడు చేరడం గగన కుసుమమే

ఊరు వాడ పట్నం ఏ చోటైనా
ఆడతనం ఒక ఆటబొమ్మనే
అత్యాచారాల రావణ కాష్టమే
సృష్టికి జన్మనిచ్చిన పవిత్రులకు
ఆ రూపమే తీరని శాపమేల
సాటి మనుషులపై కనికరమే
చూపని ఈ సభ్య సమాజంలో
కన్నె పిల్లల రక్షణ ఎండమావే
కామాంధులకు కఠిన శిక్షలు కలే !

కదిలే మంచం కారు

ఇటీవల ఒక వీడియో సోషల్ మీడియాలో వైరల్ అయింది. అందులో ఒక వ్యక్తి మంచం మీద కూర్చుని కనిపించారు. అందులో ఫన్నీ విషయం ఏంటంటే, ఆ మంచం రోడ్డు మీద వెళుతోంది.నిజానికి, అది ఒక మొబైల్ బెడ్ లేదా బెడ్–కార్ అని కూడా అనొచ్చు. సాధారణంగా ఇళ్లలో మంచాలపై ఉన్నట్లుగానే దానిపై పరుపు, దుప్పట్లు, దిండ్లు పెట్టారు. పశ్చిమ బెంగాల్‌లోని ముర్షిదాబాద్ జిల్లా నివాసి నవాబ్ షేక్ సుమారు ఏడాదిన్నరపాటు కష్టపడి ఈ మొబైల్ బెడ్‌ను తయారు చేశారు.తాను తయారు చేసిన ఈ ప్రత్యేకమైన కారును రంజాన్ (ఈద్) రోజున రోడ్డు మీదకు తీసుకెళ్లి పరీక్షించారు.ఆయన బెడ్–కార్‌పై ప్రయాణించడాన్ని కొంతమంది వీడియో తీశారు. అది సోషల్ మీడియాలో వైరల్ అయింది. కానీ, ఈ కారు నడపడం నిబంధనలకు విరుద్ధమని పోలీసులు దాన్ని పట్టుకెళ్లారు. సోషల్ మీడియాలో ఫేమస్ కావడానికి కొందరు ఎలాంటి ఐడియాలను బయటకు తీస్తున్నారో చెప్పడానికి నవాబ్ షేక్ తయారు చేసిన పల్లంగ్–కారు (బెడ్ కార్) ఒక ఉదాహరణ.వైరల్ కావాలని మాత్రమే కాదు, ఈ మంచం మీద కూర్చొని టీ తాగే విలాసాన్ని అనుభవించాలని ఆయన కోరుకున్నారట."ఒకరోజు నేను ఈ మంచంమీద నుంచి లేవకుండా, దీనిపైనే పడుకుని టీ తాగగలిగితే ఎంత అద్భుతంగా ఉంటుందో అని కల కన్నాను. ఈ కలను నిజం నిజం చేసుకోవడానికి, నా మంచానికి కారు ఆకారాన్ని ఇచ్చే పని మొదలుపెట్టా." అని నవాబ్ చెప్పారు." మొదట మంచానికి నాలుగు చక్రాలను బిగించా. అయితే నెట్టినప్పుడు మాత్రమే అది ముందుకు కదులుతుంది. ఆ తర్వాత, దానికి ఇంజిన్‌ను అమర్చి మొబైల్ బెడ్ తయారు చేశా. దానిని ఒకసారి పరీక్షిద్దామని ఈద్ రోజున రోడ్డుపైకి తీసుకెళ్లాను. నా

స్నేహితులు కొందరు వీడియోఫ్రేమ్)ను కొనుగోలు
తీశారు. నేను ఆ వీడియోలను చేశారు ఆలంగీర్. దీనికోసం

నా ఫేస్‌బుక్ పేజీలో పోస్ట్ చేశాను." అని ఆయన చెప్పారు. సుకోవడానికి, నా మంచానికి కారు ఆకారాన్ని ఇచ్చే పని మొదలుపెట్టా." అని నవాబ్ చెప్పారు.నవాబ్ షేక్ సోదరుడు ఆలంగీర్ షేక్

ఆయన రూ.2.15 లక్షలు ఖర్చు చేయాల్సి వచ్చింది. "నవాబ్ ఇంతకు ముందు నుంచీ యూట్యూబ్ కోసం కంటెంట్ క్రియేట్ చేసేవారు. మొబైల్ బెడ్ తయారు చేయాలనేది

అని చెప్పారు.షేక్ తన ఇంటి దగ్గర నివసించే కార్పెంటర్‌లు, కార్ మెకానిక్‌ల సాయంతో ఈ కారును తయారుచేశారు. జీవనోపాధి కోసం డ్రైవర్‌గా పనిచేసే నవాబ్.. నెలకు రూ. 9 వేల వరకు సంపాదిస్తారు.

కూడా బెడ్ కారు తయారీలో ఆయనకి సహాయం చేశారు. స్థానిక కార్ల మెకానిక్ షాప్ నుంచి, దాదాపు ఏడాదిన్నర కాలంలో ఇంజిన్, స్టీరింగ్, ఆయిల్ ట్యాంక్, కారు ఛాసిస్ (వాహనం చుట్టూ నిర్మించిన

ఆయన ఆలోచన. బెడ్‌ను అప్పటికే చెక్కతో తయారు చేశాం. కాబట్టి దానిలో 800 సీసీ ఇంజిన్‌ను అమర్చాం. దీనికి మారుతి ఓమ్ని ఛాసిస్‌ని ఉపయోగించాం."

ఈ కారు తయారు చేయడానికి డబ్బుకోసం, తన భార్య నగలు కొన్ని అమ్మాల్సి వచ్చిందని ఆయన స్థానిక పాత్రికేయులతో చెప్పారు.

★★★

సీరియల్

ఓడిన గెలుపు

వాడపల్లి పూర్ణ కామేశ్వరి

మద్రాసు మహా నగరంలోని ఓ చక్కటి ప్రాంతం. అడయార్ అన్నది ధనికులు అధికంగా ఉండే ప్రాంతమని తెలియకుండానే అక్కడో ఇల్లు అమర్చుకున్న రోజులవి. ఉద్యోగానికంటూ పొట్టపట్టుకుని వచ్చిన కొద్ది రోజుల్లోనే సంసార పక్షంగా మహా నగరంలో ఇల్లు అమర్చుకోవడమంటే ఆషామాషీ కాదు. అద్దె కట్టే డబ్బుతో ఈ.ఎమ్.ఐ కడితే ఇల్లు స్వంతం చేసుకోవచ్చుననుకునే మధ్య తరగతి వారిలో మేమూ ఉన్నాము. ఆరు వేలు అద్దె అంటే అమ్మో అనిపించే రోజులు మరి!!

“ఇంతలేసి అద్దెలు కట్టుకునే కంటే ఇంకో రెండు మూడు వేలు మనవి కావనుకుంటే ఇల్లు మనదవుతుందిగా!” అని చెవులో ఇల్లు కట్టుకుని పోరి మరీ ఆయన్ని ఒప్పించాను. ఆయనతో అవుననిపించుకునేందుకు సమయం ఎక్కువ పట్టినా, మొదటి అడుగు పెద్దదే వేస్తారు. మా తాహతకు మించినదే కొన్నాము. మొదటి అడుగుకు వెనకాడే మనిషేకానీ, వేసాకా ఆగదు ఆ బండి. కాకపోతే అప్పుడప్పుడు నీవల్లనే అప్పుల్లో పడిపోయానంటూ దెప్పుళ్లు మాత్రం వినాలి.

సీరియల్

"మనింట్లో మనం చారూ అన్నం తిన్నా ఆ తృప్తే వేరు వసూ" ఇల్లు అమరిన ఆరేళ్ళకి ఆయన నోట్లోంచే వచ్చిన మాట.

"ఏవండీ, నేను రైల్వే స్టేషను నుంచీ అలా మేడమ్ గారింటికి వెళ్ళి వస్తాను" కంప్యూటర్లో నిమగ్నమై పోయిన శ్రీవారితో అన్నాను.

నా వైపుకి కూడా తిరిగి చూడకుండా "వెళ్ళిరా, ఈ రోజు బోలెడన్ని ఆన్-లైను మీటింగులున్నాయి. రైల్వే స్టేషనుకి కూడా నీతో రాలేను. వచ్చిన వాళ్ళని వెళ్లి బండెక్కించే పూచీ నీదే" సంజాయిషీగా బదులిచ్చారు శ్రీవారు.

నేను ఒక్కద్దాన్నే రైల్వే స్టేషనుకి వెళ్ళాల్సి వస్తుందని ఊహించిన నేను ఉదయాన్నే ఆ విషయాన్ని నిశ్చయించేసుకున్నాను. వాళ్ళను దింపి అలా మిగిలి పనులు చేసుకోవచ్చునని నిశ్చయించేసుకున్నాను కూడా.

ఆ రోజు చుట్టాలు రావడం వల్లనే ఆఫీసుకి సెలవు పెట్టాల్సొచ్చింది. అడపా దడపా వీసా పేరు చెప్పుకుని మద్రాసు ఎవరో ఒకరు రావడం తప్పడం లేదు. ఇలా అనుకోని చుట్టాలు రావడం, అప్పటికప్పుడు ఆఫీసుకి సెలవు పెట్టడం అస్తమానూ జరుగుతున్నదే.

అనుకోకుండా రానున్న చుట్టాల రందితో సతమతమవుతున్నా మనసు మాత్రం మనస్విని గారి గురించే ఆలోచిస్తోంది. ఎవరికీ చెప్పుకోలేని మానసిక వేదనను అనుభవిస్తున్నా గంభీరంగా కనిపిస్తున్న మనస్విని గారిని చూసి బాధ కలిగినా ఏమీ చేయలేని నిస్సహాయతతో కేవలం దాన్ని వీక్షించే ప్రత్యక్ష సాక్షిగా మిగిలిపోయాను.

ఉదయాన్నే ఆఫీసుకి రావడం, ఆవేల్టి ఫళ్ళన్నీ పరిశీలించి క్లియర్ చేసేసి, మధ్యాహ్నం భోజనం సమయంలో ఆసుపత్రికి వెళ్ళి అమ్మను చూసి రావడం, మళ్ళీ సాయంకాలం ఆఫీసు నుండి నేరుగా ఆసుపత్రికి వెళ్ళడం. పదిహేను రోజులుగా మనస్విని దేవి గారి దినచర్య ఇదే. వాళ్ళ అమ్మగారి అస్వస్థత మరింత పెరగడం వల్ల వారం రోజులుగా ఆసుపత్రి లోనే ఉండి పోయారు. అత్యవసరంగా ఆమోదించ వలసిన ఫైళ్ళన్నీ కూడా అక్కడికే పంపిస్తున్నాము. ఎప్పుడూ సెలవు పెట్టని ఆవిడ, ఇన్నాళ్ళపాటు ఆఫీసుకి దూరంగా ఉండడం బహుశా ఆవిడ కరీర్ లోనే ఇది మొదటి సారి అయ్యి వుంటుంది.

కెరియర్ పేరు చెప్పుకునే కదా ఆమె వ్యక్తిగత జీవితాన్ని కూడా కొంత వరకూ కోల్పోయారు. ఆమెను తెలిసిన ప్రతీ వారూ అది ఒప్పుకోక తప్పదు.

★★★★★

స్టెర్లింగ్ రోడ్ లోకి ప్రవేశించింది నా ఆటో. అడకత్తిరిలో పోకచెక్కలా ఉన్న పరిస్థితిలో ఒక్కత్తీ బయలుదేర వలసిన ఆ చిన్న ప్రయాణంన నాది. ఎప్పుడో కానీ చూడని ఆ ప్రాంతాన్ని ఆటోలోంచే పరికించి చూడ సాగాను.

నలభై అడుగుల విశాలమైన రహదారి. వేగంగా దూసుకుపోతున్న వాహనాలతో ఇరువైపుల రహదార్లు బిజీగా ఉన్నాయి. ఎప్పుడో తెల్ల దొరలు ఏలిన కాలంలో ఏర్పడిన రహదారులవి. ఆ దారులను కాస్తూ శతాబ్దకాలం పాటు సాక్షీభూతమై విస్తరించుకుని నిలిచిన వృక్షాలు. నాడు చకచకా పరుగులెట్టిన జోడెడ్ల బళ్ళూ, గుర్రపు బళ్ళనూ అవే రహదారుల్లో చూసిన వారు కొందరు ఆ వైభోగాన్ని ఇప్పుడూ వల్లిస్తూ ఉంటారు. ఆ మాటలు నేనూ విన్నాను. అవే దారుల్లో రెయ్యిమంటూ దూసుకు పోతున్న నేటి వాహనాలు. నాటికీ నేటికీ కాలం పుంజుకున్న వేగాన్ని చూసి మార్పు సహజం అనుకుంటూ ఏ మాత్రం మారకుండా వీక్షిస్తూ నిలబడిన ఆ వృక్ష సంపదను చూస్తే అబ్బురం కలిగింది. ఆ కథలనే అవి గుసగుసలుగా చెప్పుకుంటున్నట్టనిపించింది. తమ నీడలో మండు వేసవిలో సైతం చల్లదనాలను కురిపించే సంపదలు అవి.

ఐ.డీ.ఈ.ఎస్. భారతీయ రక్షా సంపద సేవ అధికారుల క్వార్టర్ల వరుస. కంటోన్మెంటు భూములు, సంపదలూ పరిరక్షణ, నిర్వహణ బాధ్యతలూ చూసుకునే విభాగాధికారుల క్వార్టర్లు అవి. ఒక్కొక్క టవరుకూ బెనోయ్, బాదల్, దినేష్, నాచ్చియార్, పీర్ అలీ, సెహగల్ అని స్వతంత్ర పోరాటంలో ప్రాణాలకు తెగించి

పోరాడి ప్రాణాలు అర్పించిన యోధుల పేర్లు పెట్టారు. ఆ వీధిలోని అధునాతన భవంతుల్లా జనాల దృష్టిలో ఎక్కువగా పడని ఈ కాలనీకి మల్లేనే, స్వతంత్ర పోరాటంలో ప్రాణాలొడ్డినా చరిత్ర పుటల్లో ఎక్కువగా ప్రస్తావించని పేర్లు అవి. ఈ కాలనీ పేరు వారియర్స్ ఎన్క్లేవ్.

దానికి కుడివైపున ఒక పార్కు అందంగా అమరి ఉంది. కళ్ళకింపైన వాయిద్యాల రూపాలతో చేసిన సిమెంటు బొమ్మలతో అలంకరించబడి వుంది. అచ్చంగా వీణ, గిటారు, తబలా, మృదంగాల్లా వున్నాయవి. వాటి మధ్యన కూర్చునేందుకు బెంచీలు అమరియున్నాయి. కొద్దిగా దూరంగా పిల్లలు ఆడుకునేందుకు జారుడు బల్లలూ, ఉయ్యాలలూ అమర్చి వున్నాయి. అక్కడక్కడా కూర్చోవడానికి వేసిన బెంచీల పై కూర్చుని కబుర్లు చెప్పుకుంటున్న సీనియర్ సిటిజెన్లూ. పార్కుకి ఆవల పక్కన మరో పెద్ద గేటు. పార్కుకి ఇరువైపులా రెండు గేట్లన్నమాట.

అవతల గేట్ లోపల బంగళాల వరుస వుంది. ఒక్కో బంగళాలో సుమారు పదిహేను గదులకు పై చిలుకే వుంటాయనిపించింది. ప్రతీ బంగళా చుట్టూ పచ్చని లాను, మధ్యమధ్యలో పూల మొక్కలూ. ఒక్కో బంగళాకూ ఒక్కో అవుట్-హౌస్ వున్నాయి.

అమలాపురం నుంచీ అమాంతం అమెరికా లో అడుగు పెట్టినట్టనిపించింది. తప్పని తప్పనిసరి ప్రయాణం అది.

వేగంగా సాగిపోతున్న ఆటో లోంచే ఆ విశాల, సంపన్నుల ప్రపంచాన్ని చూడ సాగాను. పెద్ద గేట్ ముందు ఆగిన నా ఆటోలోంచి దిగకుండానే సరైన చోటేనా కాదా అన్న అనుమానంతో వెలుపలికి చూసాను. ఎదురుగా వస్తున్న మా ఆఫీసు సిబ్బందిని చూసిన నాకు ప్రాణం లేచొచ్చింది. సరైన చోటే అని నిర్ధారణ అయ్యింది.

“లోపలి వరకు ఆటోలోనే వెళ్ళు, ఇంకా చాలా దూరమే ఉంది. ఐదవ నెంబర్ బంగళా దగ్గర దిగితే సరిపోతుంది” అంటూ మార్గాన్ని తెలిపారు వారిలో ఒకరు.

రోజంతా అలసిన నాకు ఆ కాస్త నడకా తప్పించినందుకు ఆనందమే కలిగింది. కాస్త బలంగా ఊపిరి తీసుకుని, లోపలి వరకూ వెళ్ళమని ఆటో డ్రైవరుకి చెప్పాను. అప్పటి వరకూ బరువెక్కి వున్న నా మనసు వారిని చూసాక కాస్త తేలిక పడింది. ఆ రోజు ఆఫీసుకి సెలవు పెట్టడంతో, అందరితో పాటూ రాలేకపోవడం ఇప్పుడిలా తప్పని సరిగా విడిగా రావలసి వచ్చిందని మనసులోనే అనుకున్నాను. ఆ మేరకు గాభరా పడడమూ అయ్యింది. ఆటోవాలా గేటులోని వరకూ పోనిచ్చాడు. సరిగ్గా ఐదవ నెంబరు బంగళా ముందర ఆపాడు. అక్కడంతా హడావిడిగా ఉంటుందని ఊహించిన నాకు అక్కడా నిశ్శబ్దమే ఎదురైయ్యింది.

ఇరువైపులా ఉన్న బంగళా వరుసలను చూస్తూ ఉండిపోయాను. నిర్మానుష్యంగా వున్న ఆ కాలనీని విస్మయంగా చూస్తూ నిముషం పాటు నిలబడిపోయాను. కర్మచారులకు కేటాయించిన ఆఫీసు క్వార్టర్లలో ఇంతటి ప్రశాంతత గానీ, ఇన్ని సౌకర్యాలు కానీ ఉండవు. అధికారుల కాలనీ లోని ఒక్కో ఇల్లూ, అక్కడి ఆరు ఇళ్లకు సమానమని చెప్పొచ్చు. ఆ కాలనీని చూస్తుంటే ఆశ్చర్యంతో పాటు ఆనందమూ కలిగింది. అందుకు కారణమూ లేకపోలేదు.

నా చిన్నతనమంతా అలాంటి ప్రభుత్వ క్వార్టర్లలోనే గడపడం, ఆ గడిపిన రోజులను గురించి సంబర పడడం జరిగినా, ఇంతటి వైభోగంగా ఉండే బంగళాలను చూసాకా అవి ఎంత ఇరుకోనని ఇప్పుడు అనిపిస్తోంది. పాతరోజుల్లోలా కాకుండా, అందరి జీవన ప్రమాణాలూ కొద్దో గొప్పో పెరిగాయి. అలా మారిన లైఫ్-స్టైలే దానికి కారణం కావచ్చు.

మొన్నామధ్య మా ఆఫీస్ కొలీగ్ ఇంటికి వారి అమ్మాయి సీమంతం వేడుకకి వెళ్ళినప్పుడు ఆ చిన్ననాటి జ్ఞాపకాలు మళ్ళీ మదిలో మెదిలాయి. మేము పెరిగినటువంటి చిన్నచిన్న ప్రభుత్వ క్వార్టర్లాంటి ఇంట్లోనే జరిగిన వేడుక అది. మూడు గదుల చిన్న ఇల్లు.

ఈ విశాలమైన కాలనీ చూస్తే... అమ్మో అనిపించింది. ఎందుకంటే, ఈ ఇల్లూ తోటా కలిపితే మధ్యతరగతి పెళ్ళిల్లు జరిగే కళ్యాణ మండపం సైజుంటుంది. నా వివాహమూ అలాంటి

మండపంలోనే జరిగింది. అదీ మధ్య వర్గం ప్రభుత్వోద్యోగులకై నిర్మించబడిన మండపమే కనుక.

ఎన్నెన్నో ఆలోచనలతో చుట్టూ పరికించి చూస్తూ ఉండిపోయాను. ఐదవ నెంబర్ బంగళా గేటుకు దగ్గరగా నడిచాను. ముఖ్యమైన ఆరోజు కూడా ఆ గేటు వేసే వుంది. ఖాకీ యూనిఫామ్ లో వాచ్మాన్ అలెర్ట్ గా వున్నాడు. ఒక నలభై అడుగుల దూరంలో ఓ పెద్ద పోర్టికో కనిపించింది. కాంపౌండు నిండా బోలెడు వాహనాలు ఆగి వున్నాయి. విశాలమైన ఆ బంగళాకు పెద్ద ఎత్తైన తలుపులు వున్నాయి. పోర్టికోలో కొన్ని కుర్చీలు వేసి వున్నాయి. అక్కడక్కడా కొంత మంది నిలబడి అతి నెమ్మదిగా మాట్లాడుకుంటున్నారు. అక్కడి వాతావరణం అంతా చాలా ప్రశాంతంగా కనిపించింది. ఆ పెద్ద తలుపులు ఉన్న గుమ్మంలోకి నెమ్మదిగా ప్రవేశించాను.

ఎడమ వైపుగా డాబా పైకి దారితీస్తూ మెట్లూ, దానికి కుడివైపున ఒక చిన్న హాల్లోనూ కొన్ని కుర్చీలు వేసి వున్నాయి. ఆ హాలుకి ఎదురుగా మరో పెద్ద హాలు ఉంది. దానికి కుడి వైపున మరో హాల్ కనిపించింది. బిక్కుబిక్కుమంటూ నడిచాను.

ఎట్టకేలకు అందులో కనిపించింది అందంగా అలంకరించ బడిన ఐసు డబ్బా. ప్రశాంతంగా నిదుర పోతున్నట్టున్న అమ్మాచీ అందులోంచి చిరు మందహాసంతో "ఇంక ఈ లోకంతో నాకు ఋణం తీరిపోయింది" అంటున్నట్టుగా వున్నారు. ఐసు పెట్టె చుట్టూ అందంగా పువ్వులు అలంకరించబడి వున్నాయి. బోకేలూ, రీత్ లూ వరుసలుగా పేర్చి వున్నాయి.

పెట్టెలో హాయిగా పడుకుని చిరునవ్వు చిందిస్తున్నట్టుగా వున్న అమ్మాచీకి వారం క్రితమే నూట ఐదవ జన్మదినం జరిగింది. కోవిడ్ వచ్చిన దగ్గర నుంచీ అమ్మాచీ పుట్టినరోజు సంబరాలు వేడుకగా జరపడం మానేశారు మనస్విని గారు. ఇంట్లోనే కేక్ కట్టింగుతో చిన్న పండగలా చేసుకుంటున్నారు. తనకెంతో ఇష్టమైన హిమ, కుందనలతో గడపడం అమ్మాచీకి పండగే. అలా ఒక్కో పుట్టిన రోజు పండుగ నాడూ అమ్మను ఆనందంగా ఉంచుతూ, అంతకంటే అపురూపంగా చూసుకుంటూ వచ్చారు మనస్విని. ఈ ఏడాది పుట్టిన రోజు పండుగ జరిగి సరిగ్గా వారమే అయ్యింది. ఆవేళ తప్పకుండా మనస్విని గారికి ఇష్టమైన ఆ పాత చేతి గడియారం పెట్టుకు రావడం ప్రతీ ఏడూ నేను గమనిస్తూనే వుంటాను. నిలువెల్లా నూతనంగా కొత్త కొత్త అలంకార వస్తువులతో అలంకరించుకున్న ఆమె, చేతికి మాత్రం ఆవేళ్టి రోజు ఎప్పుడూ ఆ పాత చేతిగడియారాన్నే పెట్టుకోవడం నాకు ఆశ్చర్యంగా అనిపించేది. ఆ చేతి గడియారం అంత అపురూపమైనదని ఇట్టే తెలుస్తుంది. ఆ గడియారానికున్న ప్రాముఖ్యతా అంతటిది కనుకే. తానందించిన సేవలను కొనియాడుతూ డాక్టర్ అమృతగారికి ప్రభుత్వం పురస్కారంగా బహూకరించినది. మనస్విని గారినెరిగిన వారందరికీ అమ్మాచీగా పిలుచుకునే ఆమె డాక్టర్ అమృత అని తెలుసు.

అలా గాజు పెట్టెలో ఉన్న అమ్మాచీని చూసిన నాకు దుఃఖం కంటే ఆనందమే ఎక్కువ కలిగింది. కారణం, జీవితాంతం ఆమె ముఖంలో వెలిగిపోయిన చిరు మందహాసమే అప్పుడు కూడా కనపడడం. శరీరంతో ఉన్నప్పుడు మనసారా చిందించిన చిరునవ్వు, విగతమైన ఆమెలో కనబడడం నాకు కొంత విస్మయాన్ని కలిగించినా, ఆమె స్వభావాన్ని ఎరిగిన నాకు అది అతిశయోక్తిగా అనిపించలేదు. ఆమె ముఖంలో చిరాకు నేనెన్నడూ చూసి ఎరుగను. శివలోక ప్రాప్తిని పొందినపుడూ అదే ప్రశాంతత కనబడుతున్న ఆ వదనాన్ని చూస్తున్న నాకు, ఆమె మనసారా దీవించిన రోజు జ్ఞాపకం వచ్చింది. ఒక తెలియని అనుభూతి ఆ క్షణంలో నాకు కలిగింది. కళ్ళు అప్రయత్నంగా చమరుస్తున్నా, మనసు మాత్రం ఏదో తెలియని సంతృప్తిని పొందింది.

"అమ్మాచీ నన్ను మనసారా దీవించారు మేడమ్. నాకు చాలా సంతోషంగా ఉంది" ఆనందంతో పరవశించిపోతూ అన్న ఆనాటి మాటలు ఇంకా గుర్తున్నాయి.

సరిగ్గా రెండేళ్ల క్రితం నాటి మాట అది. మేడంగారి ఇంటికి ఒక ముఖ్యమైన పని నిమిత్తం వెళ్ళిన రోజు. అప్పుడు వారిది బంగళా నివాసం కాదు. ముందుగా వున్న టవర్ ఫ్లాట్లలో ఉండే వారు.

తన రెండు చేతుల్లోకీ నా ముఖాన్ని తీసుకుని, "పిల్లా పాపలతో నీ ఇల్లు ఎల్లప్పుడూ ఆనందంగా వర్ధిల్లాలి" అంటూ దీవించారు అమ్మాచి. ఆమె ముఖంలోని నిష్కల్మషమైన చిరునవ్వు నా మనస్సులో నిలిచిపోయింది.

ఆ నాటి మాటలను తలచుకుని, చమర్చిన కళ్ళతో రెండు చేతులూ జోడించి ఆ అమృతమూర్తికి అశ్రు–అంజలి ఘటించాను.

పక్కనే ఉన్న ఒక చెక్క కుర్చీలో కూర్చుని వున్నారు మనస్విని గారు. బంధువర్గంతో మాట్లాడుతున్న ఆమె నన్ను గమనించడానికి కొంత సమయం పట్టింది. వారి మాటలు పూర్తవ్వడంకోసం అక్కడే నిలబడి వేచి వున్నాను.

"సారీ, హరితా, గమనించలేదూ", సవినయంగా అన్నారు.

అలసిన కళ్ళు. ప్రకృతితో ఎదురీది పోరాడి పోరాడి ఓడానన్న భావన కనిపించింది ఆ చూపులో. అదే సమయం, ఇది బాధ పడవలసిన సమయం కాదన్న మనోధైర్యమూ ఆ చూపులో స్పష్టంగా కనబడుతూనే వున్నది. ఆ ద్వంద్వ భావాలను చురుగ్గా చదివాను.

"నమస్తే మేడం" రెండు చేతులూ జోడించి అన్నాను.

విషాదకరమైన ఆ సమయంలోనూ చిరునవ్వుతో పక్కనే కూర్చున్న వారి అక్కతో,

"ఈమె హరిత. నా పర్సనల్ సెక్రెట్రీ. మన కుందన అడ్మిషన్ సమయంలో దానికెంతో చేదోడువాదోడుగా ఉంటూ ఆ పనులన్నిటికీ తానే పరుగులు పెట్టింది. ఎన్నో విధాల వాళ్ళకు సాయపడింది. అమ్మకి కూడా హరిత అంటే చాలా ఇష్టం తెలుసా!?" అంటూ పరిచయం చేసారు.

రెండు చేతులూ జోడించి వారికి నమస్కరిస్తూ, "బెంగళూరు లో వుండే అక్కయ్య గారా మేడం" ప్రశ్నార్థకంగా చూస్తూ అడిగాను.

అవునన్నట్టుగా తల ఊపుతూ, "మీ గురించి మినీ అస్తమానూ చెపుతూనే ఉంటుంది" అనునయంగా అన్నారు ఆమె.

హోదాలో ఎంతో ఉన్నత స్థాయిలోనున్న మనస్విని గారికి సాంత్వనగా నాలుగు మాటలు చెప్పడానికి జీవితానుభవం మాత్రమే కాదు, వయసూ సరిపోదు. అంచేత అక్కడ అంతకన్నా అధిక ప్రసంగితనంగా మాట్లాడకుండా, నా నడవడికతోనే ఆమెను పరామర్శించడం పూర్తి చేసాను.

"ఆ రోజు నన్ను మనసారా దీవించినప్పుడు ఎలా వున్నారో, ఇప్పుడు కూడా అలాగే ఉంది అమ్మ ముఖంలోని చిరునవ్వు. వారు మనని విడిచి వెళ్లినట్టు మాత్రం అసలు అనిపించడం లేదు" అన్న ఒక్క మాటా మేడం గారితో అన్నాను.

"అవును హరితా, అమ్మ నిరాశగా ఉండడం నేను యాభైయ్యేదేళ్ళ నా జీవితంలో ఎన్నడూ చూడలేదు. ఇలా జరిగి వుండాల్సిందేమో అలా జరిగి వుండాల్సిందేమో అని ఎప్పుడు అనుకునేది కాదు. జీవితం ఎలా నడిపిస్తే అలా ఆనందంగా నడుస్తూ, అందరికీ ఉపయోగ పడుతూ గడపడమే చూసాము. జీవితంలో కొరతలు అసలే వెతికేది కాదు. ఆమెను అశాంతిగా నేను చూసి ఎరుగను" ఎప్పుడూ గంభీరంగా కనబడే మేడం గారి కళ్ళల్లోని తడిని నేడు స్పష్టంగా చూస్తున్నాను.

అంతలోనే మరో విభాగం నుంచి మరి కొందరు స్టాఫ్ వచ్చారు. నేను సెలవు తీసుకుని బయట హాలులోకి వచ్చాను.

నేను లోపలికి రావడం గమనించి, నాకోసం అన్నట్టుగా అటుగా నిలబడి వున్న హిమను చూసాను. మొహమంతా పీక్కుపోయి కళా–కాంతీ లేకుండా క్షీణించి కనిపించింది. హిమ పక్కనే కుందన నిలబడి బేలగా చూస్తోంది.

"కుందనా, బాగున్నావా అమ్మా" ఆప్యాయంగా పలకరించాను.

"బాగున్నాను ఆంటీ" చిరునవ్వు పులుముకుంటూ

బదులిచ్చింది.

కుందన హిమ కూతురు. డిగ్రీ రెండో సంవత్సరం చదువుతోంది. పేరుకు తగ్గట్టుగానే కుందనపు బొమ్మలా వుంటుంది. 'మా వారు అచ్చంగా అలాగే ఉండేవారు. దానివన్నీ వాళ్ళ నాన్న పోలికలే' అని హిమ అంటూ వుంటుంది. కుందనను చూసినప్పుడల్లా ఆ మాటలు గుర్తు రాక మానవు.

కుందన సంగతి ఎలా ఉన్నా, హిమ మాత్రం చాలా నీరసంగా కనిపించింది. చిక్కి వాడిన మొహంతో శూన్యం లోకి చూస్తున్న హిమతో

"హిమా, నువ్వు చేసిన సేవలే అమ్మ ఆయుషుని పెంచాయి. ఎంత హాయిగా హుందాగా జీవించారో, అంతే హాయిగా వెళ్ళిపోయారు. వారి ముఖంలోని ఆ చిరునవ్వుకు కారణం నువ్వేనని అందరమూ అనుకుంటాము సుమా. మేడం గారు కూడా నాతో పలుమార్లు అదే మాట అన్నారు.

తాను ఎండన నిలబడి అందరికీ నీడను పంచుతుంది తరువు. గలగల పారుతూ అందరి దప్పికా తీర్చే సెలయేరు కడకు కడలిలో కలసిపోయి తన ఉనికినే కోల్పోతుంది. ఐనా, దప్పిక తీర్చడం మానదు. నీ కష్టాలన్నీ కడుపులో దాచుకుని అమ్మాజీని అమ్మలా లాలించి సేవ చేసావు. చంటి పాప కంటే ఎక్కువగా చూసుకున్నావు. ఆమె, నిండైన ఆశీస్సులు నీకు ఎప్పుడూ శ్రీరామ రక్షగా ఉంటాయి. ఇన్నేళ్ళుగా అమ్మాజీ సేవే లోకంగా ఉన్న నీకు, ఇప్పుడు ఒక్కసారి అంతా శూన్యంగా వెలితిగా అనిపిస్తుంది. నువ్వు అమ్మను చాలా మిస్ అవుతావు. కానీ మరో విషయంపై దృష్టిని మరల్చుకోవాలి" ఓదార్పుగా అన్నాను.

ద్రవించిన హిమముగా ఆమె కళ్ళు వర్షించాయి.

"అమ్మాజీ జీవితంలో ఒక భాగం మాత్రమే. ఆమె వెళ్ళిపోవడం చాలా వెలితిగా అనిపిస్తుంది. నీకు నచ్చిన వ్యాపకాన్నీ కల్పించుకుని నీ మనసును దానియందు నిమగ్నం చేసుకోవాలి. బాధ పడకు" అంతకు మించి మాట్లాడడానికి అప్పటికి అసందర్భంగా అనిపించి ఊరుకున్నాను.

"అవును మేడం, ఇంక నాకు అస్సలు తోచదు" మనసులో పెల్లుబుకుతున్న దుఖం, కళ్ళెమ్మట నీటిగా వస్తుండగా, దాన్ని అణచుకుంటూ అంది హిమబిందు.

తనను పరామర్శించడానికి వచ్చిన ప్రతి వ్యక్తితోనూ ఎంతో గౌరవంగా మాట్లాడుతున్నారు మేడం గారు. పరామర్శించడానికి వచ్చిన ప్రతి ఒక్కరికోనూ ఎంతో మర్యాదగా నడచుకుంటూ, వారితో నాలుగు మాటలు మాట్లాడి సాంత్వన పొందుతున్నారు.

ఆఫీస్ సిబ్బందికంతటికీ అమ్మోరుగా తెలిసిన మేడంగారి మరో విభిన్నమైన రూపం ఇది. వారి కారు ఆఫీసులోకి వచ్చిన క్షణం నుంచీ అప్రమత్తంగా వుంటారు సిబ్బంది అంతా.

మనస్విని దేవి గారి పేరు వింటేనే ఆఫీస్ లో అందరికి టెర్రర్. పెద్దపులి వస్తున్నట్టు భయ పడతారు. పురుషాధిక్య ప్రపంచంలో ఓ స్త్రీగా ఉన్నత పదవిని చేపట్టినప్పుడు, అందులోనూ ఒంటరి స్త్రీ అయినప్పుడూ, బహుశా ఆ పాటి గంభీరం ప్రదర్శించాల్సిన అవసరం ఉంటుందేమో అని నా మటుకు నాకు ఎప్పుడూ అనిపించేది.

(ఇంకా ఉంది)

నాలుగో కోతి

సైబర్ హ్యాకింగ్

డా. మణికంఠ M.D

ప్రతి ఒక్కరూ ఉదయం నిద్ర లేచిన దగ్గర్నుంచి రాత్రి నిద్ర పోయేంత వరకు ఇంటర్నెట్లోనే ఎక్కువ సమయం గడుపుతున్నారు. ఈరోజుల్లో గుండుసూది నుంచి గుమ్మడికాయ దాకా ప్రతిదీ ఆన్‌లైనులో అందుబాటులో ఉంటుంది. ఆన్ లైన్ షాపింగ్ కూడా విపరీతంగా పెరిగిపోయింది. అదే సమయంలో ఆన్ లైన్ మోసాలు కూడా పెరగడం విచారకరం. ఏవేవో మెసెజెస్ లేదా ఫేక్ కాల్స్‌తో మన పర్సనల్ ఇన్ఫర్మేషన్ తెలుసుకుని మన అకౌంట్లో డబ్బులు కొట్టేస్తున్నారు కొందరు కేటుగాళ్లు. అమాయకులను టార్గెట్ చేసుకుని ఆన్ లైన్లో ఎన్నో మోసాలు చేస్తున్నారు. అందుకే ఇలాంటి కేటుగాళ్లు చేసే మోసాల నుంచి వీలైనంత మేరకు అప్రమత్తంగా ఉండటం చాలా ముఖ్యం. ఈ సందర్భంగా హ్యాకర్లు ఇంటర్నెట్లో కంప్యూటర్ సిస్టమ్, నెట్వర్క్ సెక్యూరిటీని హ్యాక్ చేసి ఇంటర్నెట్ యూజర్లను వేధిస్తున్నారు. ఈ నేపథ్యంలో హ్యాకర్లు మోసం చేసేందుకు ఎన్ని రకాలుగా ప్రయత్నిస్తారనే వివరాలను ఇప్పుడు తెలుసుకుందాం.

నాలుగో కోతి

సాధారణంగా హ్యాకర్లు అమాయక ప్రజలను మోసం చేయడానికి కొన్ని హానికరమైన లింక్స్‌ను మెసెజ్ రూపంలో లేదా వాట్సాప్‌లో పంపుతారు. వాటిపై మనం క్లిక్ చేస్తే చాలు.. అప్పుడు ఆటోమేటిక్‌గా డిఫాల్ట్ వెబ్ బ్రౌజర్ ఓపెన్ అవుతుంది. అంతే అక్కడి నుంచి మీ పర్సనల్ డేటాను ఈజీగా కొట్టేస్తారు. మిమ్మల్ని ఇబ్బంది పెట్టాలనుకునే వారు ఇతర పేర్లతో మీకు ఈ-మెయిల్స్ పంపుతారు. అంతేకాదు మీ పేరుతో మీకు తెలిసిన వాళ్లకు మెయిల్స్ పంపి వారిని మోసం చేస్తారు. దీంతో మీరు అనేక ఇబ్బందులను ఎదుర్కోవాల్సి వస్తుంది. కాబట్టి ఈ-మెయిల్ పాస్‌వర్డులను ఎవరితోనూ షేర్ చేసుకోకూడదు. ఏ మొబైల్ లేదా సిస్టమ్‌లో మెయిల్ ఓపెన్ చేసినా, మీ పని పూర్తయ్యాక కచ్చితంగా లాగవుట్ లేదా సైన్ అవుట్ చేయాలి. లేదంటే ఇతరులు మీ మెయిల్‌ను వాడి అసాంఘిక కార్యకలాపాలకు పాల్పడొచ్చు.

కొన్నిసార్లు మిమ్మల్ని ఇబ్బంది పెట్టాలనుకునేవారు ఇ-మెయిల్స్‌లో కొన్ని లింక్స్ లేదా ఫైల్స్‌ను అటాచ్ చేస్తారు. వారు ఈ లింక్స్, ఫైల్స్‌ను ఓపెన్ చేసిన వెంటనే మీ డేటా మొత్తం చోరీకి గురయ్యే అవకాశం ఉంది. కాబట్టి అలాంటి ప్రమాదకరమైన లింకుల పట్ల అప్రమత్తంగా ఉండాలి. ఇలాంటి వాటి పట్ల మీకు ఏమైనా అనుమానం వస్తే.. సైబర్ క్రైమ్ పోలీసులకు ఫిర్యాదు చేయాలి.

ఇంటర్నెట్లో డొమైన్ అనేది ఇంటర్నెట్ సేవలను యాక్సెస్ చేయడానికి ఒక మార్గం. అయితే, కొందరు హ్యాకర్లు తమ లక్ష్యాలను సాధించేందుకు హానికరమైన ఇ-మెయిల్స్ పంపడానికి డొమైన్లను కూడా వాడతారు. కాబట్టి చాలా జాగ్రత్తగా ఉండాలి. హ్యాకర్లు ఇంటర్నెట్ యూజర్లను మోసం చేసేందుకు ప్రముఖ బ్రాండ్ లోగోలను లేదా వాటి పేర్లతో మోసపూరిత మెసెజెస్‌ను పంపుతారు. ఇవి చూసి మీరు నిజమనుకునేలా కొంత అట్రాక్టివ్ మెసెజెస్ కూడా పంపుతారు. ఇలాంటి వాటి పట్ల చాలా జాగ్రత్తగా ఉండాలి.

హ్యాకర్లు సాధారణంగా ఇంటర్నెట్ యూజర్ల లాగిన్ సమాచారాన్ని అడ్డదారుల్లో పొందేందుకు ప్రయత్నిస్తారు. దీని కోసం ఫేక్ కాల్స్ చేసి మాట్లాడతారు లేదా పోలీసులమని చెప్పి ఇతర పేర్లను చెప్పి బెదిరించి, మీ దగ్గర్నుంచి సమాచారాన్ని రాబడతారు. మీరు భయపడి మీ లాగిన్ క్రెడెన్షియల్స్ వారికి ఇచ్చిన క్షణాల్లోనే, మీ అకౌంట్‌ను హ్యాక్ చేసేస్తారు. ఇలాంటి ప్రయత్నాలు ఇప్పటికీ పలుచోట్ల నిరంతరాయంగా జరుగుతున్నాయి.

చూశారు కదా హ్యాకర్లు ఎన్ని రకాలుగా యూజర్లను మోసం చేసేందుకు ప్రయత్నిస్తారో.. కాబట్టి మీరు ఎల్లప్పుడూ ఇంటర్నెట్ వాడకంలో జాగ్రత్తగా ఉండాలి. మీ పర్సనల్ డేటాను ఎవ్వరికీ ఇవ్వకండి. పోలీసులమని, బ్యాంకు నుంచి చేస్తున్నామని ఎవరైనా ఫోన్ చేస్తే అస్సలు నమ్మకండి. మీ సిస్టమ్‌లో

బలమైన యాంటీ వైరస్‌ని ఇన్‌స్టాల్ చేయండి. ఏ విధమైన మోసపూరిత వెబ్‌లో పడకుండా జాగ్రత్త వహించాలి.

★★★

సంకలనం

తపిస్తూనే ఉంది
లోకం..
ఆ సంకలన ఆవిష్కరణ కోసం.!

సంకలనం నిండా
ఉత్తమ రచనల
కోలాహలం .!

ఏ కవితని
తక్కువ చేయలేం.!

ప్రతి కవిత
నిండా పనితనం.!

కవితల మధ్య
సమన్వయాన్ని చేకూర్చి ,
ఒక మహాకావ్యాన్ని
ఆవిష్కరించ బూనింది
ఓ హృదయం.!

ముందు మాటని సైతం
రాసింది తన కలం.!

సంతకం నిమిత్తం
సంకలన స్థలాన్ని
వాడుకోకపోవడం
తన గొప్పతనం.!

శరీరం అనే పేరును
పొందింది ఆ సంకలనం.!

అందులోని ఒక్కొక్క
కవిత ఒక్కొక్క
అవయవం .!

నేటికీ ఉన్నత స్థానంలోనే
కొనసాగుతున్నది
సంకలన ప్రస్థానం.!

ఇంత చక్కటి పుస్తకాన్ని
ఆవిష్కరించి ,
ముందుమాట రాసిన
ఆ దేవుడికి కలిగెను
మనస్తాపం.!

దేవుడు మా కులానికే
చెందుతాడని
మనుషుల మధ్య
మొదలైంది యుద్ధం.!

లీలాకృష్ణ.

సెటైర్

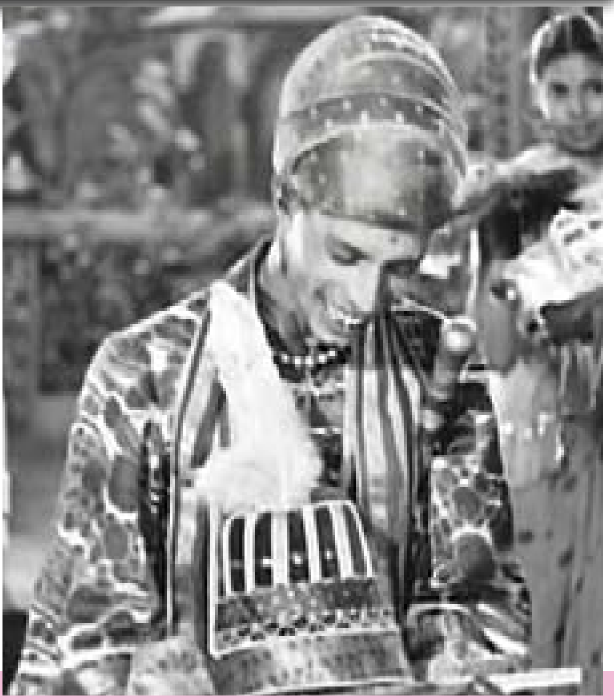

నెట్టింటి రామాయణం

ఈ. సాయి అలేఖ్య

కేతిగాళ్ళు –కోర్టు చీవాట్లు

పూర్వం రాజస్థానలలో విదూషకులు” అని వుండేవాళ్ళు. వీళ్ళ పని ఏమిటంటే, వీరి మాటలతో, చేతలతో రోజు రాజుగారిని మిగిలిన సభాసదులను నవ్వించటమే. వీళ్ళు ఎక్కువగా మన పాత బ్లాక్రి వైట్ జానపద చిత్రాల్లో కనపడుతుంటారు. రాజుగారి పక్కనో లేక రాజుకుమారుడి పక్కనో వుంటూ, అధిక ప్రసంగాలు చేస్తూ నవ్విస్తుంటారు. ఈ విదూషకుల హాస్య చతురత నచ్చి, కొంతమంది రాజులు వీరిని తమ ఆంత రంగీకులుగా కూడా చేసుకున్న సందర్భాలు లేకపోలేదు. అది అలుసుగా తీసుకుని వీళ్ళు సమయా సమయాలు, సందర్భాలు పట్టించుకోకుండా వాళ్ళకు నోటికి వచ్చింది మాట్లాడుతూ కొన్ని సార్లు ప్రాణాల మీదకు తెచ్చుకున్న సందర్భాలు లేక పోలేదు.

పాతాళ భైరవిలో పద్మనాభం జగదేక వీరుని కథలో రేలంగి, మాయాబజారు లో బాలకృష్ణ ఇంకా రాజు బాబు, రమణారెడ్డి వీళ్ళంతా అప్రస్తుత ప్రసంగాలతో ఆకట్టుకున్నవాళ్లే. మనపురాణాలను ఒక్క సారి తిరగేస్తే, ఉత్తరకుమారుడు, లక్ష్మణ కు మారుడు వంటి వాళ్ళు మనకు తారసపడతారు. వీళ్ళు స్వతహాగా విదూషకులు కాకపోయినా, జన్మత: ఆ లక్షణాలతో పుట్టినవాళ్ళు. రాజులు పోయారు, రాజ్యాలు పోయినా, కొంత మందిలో ఈ లక్షణాలు మాత్రం పోలేదు.

సెటైర్

నెట్టింటి రామాయణం

ఒకప్పటిలక్ష్మణ కుమారులు, ఉత్తరకు మారులు గిరిశాలు అనబడే ,, కేతిగాళ్ళు ఇప్పుడు"స్టాండప్ కమిడియన్లు' గా పుట్టారు.స్టాండ్ అప్ కమెడియన్ అంటే నిలబడే కేత్తిగాడు అనుకోవచ్చు .

అదేమిటి స్టాండప్ కమిడియన్ లాగా ,సిటప్ కమెడీ యన్లు కూడా వున్నారా అంటే నాదగ్గర సమాధానంలేదు

ఒక్కో సారి వీళ్ళు ప్రాచుర్యం కోసం చేసే వాఖ్యలు వివాదస్పదమయి, అరెస్టులు దాకా వెళ్ళాయి. ముఖ్యంగా ముఖ్య మంత్రులను, ప్రధాని మంత్రులను విమర్శిస్తూ చేసే ప్రసంగాల వల్ల హాస్యం మాట దేవుడెరుగు, వీళ్ళు అనేక వివాదాల్లో చిక్కుకుని కోర్టుల చేతిలో అక్షంతలు వేయించుకున్న సందర్భాలు అనేకం. ఇటీవల కునాల్ కమ్రా, "హామ్ హోంగే కంగల్" అనే పాటను

అటు వంటి వాళ్ళను కేతి గాళ్ళు అని పిలవటం కద్దు. సమయం సందర్భం చూడకుండా పిచ్చి వాగుడు వాగేవాళ్ళను కేతి గాళ్ళు అణి అందరు అంటూ ఉంటారు . కన్యా శుల్కంలో గిరీశం, మృచ్ఛకటికంలో శకారుడు ,షేక్స్ పియర్ నాటకాల్లో ఫాల్స్ పైప్ వంటి వాళ్ళు కూడా ఇదే కోవలోకి వస్తారు. సమయం సందర్భం లేకుండా ఇప్పుడు కేతి గాళ్ళ గురించి ఎందుకు ప్రస్తావిస్తున్నాననేనామీ సందేహం. అక్కడికే వస్తున్నా,

.వీళ్ళు ప్రేక్షకుల ముందు నిలబడి హాస్య సంభాషణలతో మెప్పిస్తారు కాబట్టి ఆపేరు వచ్చింది. ఒకరకంగా మన గరికిపాటి గారిని సిటప్ కమెడియన్ అని పిలవ వచ్చేమో. ఆయన కుర్చీలో నుంచి లేవకుండా ఆహుతుల్ని ఆటపట్టిస్తుంటారు.
దేవ చాపల్లె, బిల్ బర్ర వంటి వారు ప్రపంచ వ్యాప్తంగా పేరుగడించిన కేతి గాళ్ళు . ఇక మనదేశానికి వస్తే జకీర్ ఖాన్, ఆకాష్ గుప్తా, కునాల్ కుమ్రా వంటి వాళ్ళు పేరున్న కేతిగాళ్ళు.

సెటైర్

నెట్టింటి రామాయణం

పేరడి చేసి పాడటం వల్ల కోర్టు మెట్లు ఎక్కాల్సి వచ్చింది .

మన తెలుగు భాషకు సంబంధించిన వరకూ "శంకర నారాయణ' గారిని పేరున్న స్టాండప్ కమెడీయనగా చెప్పుకోవచ్చు. ఆయన మాట్లాడే ప్రతి మాటలో హాస్యం వెల్లి విరిస్తూ వుంటుంది. ఒకానొక సందర్భంలో ఆయన మాట్లాడుతూ గుళ్ళో తప్ప ఎక్కడ గోవిందా అన్నా మీ డబ్బు పోయిందా? అనే అడుగుతారు అని చమత్కరించారు. మరో సందర్భంలో బస్సుల్లో ఆడవాళ్ళు కూర్చునే చోట 'స్త్రీలకు మాత్రమే " అని రాస్తారు, మగవాళ్ళు కూర్చునే చోట మాత్రం – "దొంగలున్నారు జాగ్రత్త" అని రాయడం ఎంత వరకు సమంజసం అని నవ్విస్తారు. శంకరనారాయణ తరువాత వివేకీ మురళీధరన్, రాజు శేఖర్ వంటి వారు పేరు తెచ్చుకోవటానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు కాని, అంతగా సఫలీకృతం కాలేదు.

అంటే అన్నారు అంటారుగాని.

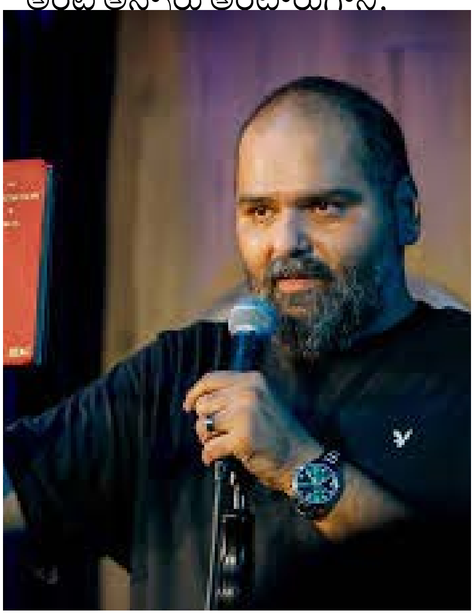

మనరాజకీయ నాయకుల కన్నా స్టాండప్ కమెడియన్లు ఎవరుంటారు చెప్పండి. వీళ్ళు చట్టసభల్లో నిలబడి చేసే ప్రసంగాలు వింటుంటే ఎవ్వరికైనా నవ్వు తెప్పించక మానవు –వైరి పక్షాలను విమర్శించే క్రమంలో కొన్ని సార్లు శృతిమించి అపహాస్యం పాలౌతున్నారు. చట్ట సభల్లో మునుపటి హుందాతనం మచ్చుకైనా కాన రావట్లేదు.
ప్రజా ప్రతినిధులు కమెడియన్లుగా మారి విపక్షాలను వెకిలి హాస్యం వెక్కిరించటం చూస్తుంటే, ముందు ముందు వీరే విదూషకులుగా మారి ప్రజల్లో గౌరవాన్ని కోల్పోతారేమో అనిపిస్తోంది .
ఏది ఏమైనా, వెనుకటికి ఓపెద్దాయన అన్నట్లు నవ్వటం ఒక యోగం, నవ్వించటం ఒక భోగం, నవ్వ లేక పోవటం ఒక రోగం. కాని హాస్యం పేరుతో ఎదుటి వాళ్ళను వెక్కిరించటం, వాళ్ళ మనోభావాలను దెబ్బతీయటం ఒక మానసిక రోగం .
''హాస్యం' కూడా కత్తి లాంటిది, సున్నితమై హాస్యం తో మనుషులు చేసే తప్పులను ఎత్తి చూపుతూ చురకలు అటించ వచ్చుకాని. వెగటు పుట్టించే వెకిలి హాస్యంతో ఎదుటి వారి మనోభావాలు దెబ్బ తీస్తూ, వారి మనసుల్లో . లోతైన గాయాలు చేయకూడదు.వెనుకటికి ఓమంత్రి గారు తన స్నేహితురాలి కోసం, ఆమె ఇల్లు వుండే వీధి కి కొత్త రోడ్డు వేయించారట. ఆయన్ని విమర్శిస్తూ ఓపెద్దాయన, మా మంత్రిగారికి ఉళ్ళ ప్రతి వీధిలో ఓ స్నే హితురాయింటే బాగుండును,ఊళ్ళో రోడ్లన్నీ బాగుపడతాయి అన్నారట .
అది మంత్రి గారి చెవిన పడి తన తప్పు తెలుసుకుని, ఊళ్లో రోడ్లన్నీ బాగుచేయించారట. అదే ఇప్పుడైతే, ఆ మాట అన్న వాడి మీద కేసుపెట్టి జైలుకు పంపే వాళ్ళు. ఏది ఏమైనా హాస్యం పేరుతో 3. ఒకరి వ్యక్తిగత విషయాల లోకి చొర బడటం అంత మంచి పద్దతి కాదు.
★★★.

ద్వారక

ద్వారక శ్రీకృష్ణుని దివ్య క్షేత్రాలలో అతి విశిష్టమైంది గుజరాత్ లోని ఈ దివ్యధామం శ్రీకృష్ణుని పాదస్పర్శతో పునీతమైందిగా విశ్వసిస్తారు. జరాసంధుని బారినుండి తప్పింకొనేందుకు ఈ నగరాన్ని నిర్మించినట్లు పురాణాల ద్వారా తెలుస్తుంది. ఇక్కడి ద్వారకాధీశుని మందిరం అతి పురాతనమైంది. ఈ మందిరాన్ని పదో శతాబ్దంలో నిర్మించినట్లు చారిత్రక ఆధారాల ద్వారా తెలుస్తుంది. అయితే శ్రీకృష్ణుని మనుమడు ఐన వజ్రనాధుడు ఈ మందిరాన్ని మొట్టమొదటి సారిగా నిర్మించినట్టు పురాణాలలో ప్రస్తావన ఉంది. శ్రీకృష్ణుని ద్వారకా నగరం సముద్రగర్భంలో ఇంకా వుందని పరిశోధకుల అభిప్రాయం. ద్వారక పర్యాటకులను ఆకర్షించే ద్వారకాధీష్ ఆలయం(జగత్ మందిర్) 2500 ఏళ్ల క్రితం శ్రీ కృష్ణుడి ముని మనవడు వజ్రనాభ్ ఆధ్వర్యంలో నిర్మించబడింది. ఈ పురాతన ఆలయం అనేక సార్లు పునర్నిర్మించబడింది. ఇక్కడ 16, 19వ శతాబ్దాల ఆనవాళ్లు మనకు కనిపిస్తాయి. ఈ ఆలయం ఒక చిన్న కొండపై ఉంటుంది. 50 మెట్లను ఎక్కడం ద్వారా ఈ ఆలయానికి చేరుకోవచ్చు. భారీ శిల్పాలతో ఉండే గోడలు ప్రధానంగా శ్రీ కృష్ణుడి విగ్రహంతో కలిసి ఉంటాయి. అంతేకాదు ఇక్కడ ఇతర చిన్న పుణ్యక్షేత్రాలు కూడా ఉన్నాయి.

ద్వారక నగరంలో శ్రీ కృష్ణ జన్మాష్టమికి కొన్ని రోజులు ముందుగానే ఆలయాన్ని అత్యంత అందంగా అలంకరిస్తారు. పశ్చిమ భారతంలో ఉండే ద్వారకలో శ్రీ కృష్ణుడిని దర్శించుకునేందుకు లక్షల సంఖ్యలో భక్తులు తరలి వస్తుంటారు. అయితే శ్రీ కృష్ణ జన్మాష్టమి రోజున కన్నయ్య విగ్రహాన్ని అత్యంత విలువైన ఆభరణాలతో అలంకరిస్తారు. శ్రీ కృష్ణుడు రాత్రి సమయంలో జన్మించాడు కాబట్టి రాత్రి వేళ ఆభరణాలతో అలంకరించి, అనంతరం నైవేద్యం సమర్పిస్తారు. 43 మీటర్ల ఎత్తైన శిఖరం 52 గజాల వస్త్రంతో తయారు చేయబడిన జెండాతో అగ్రభాగంలో ఉంటుంది. ఈ ఆలయం అరేబియా సముద్రం నుంచి వీచే గాలులకు ఎగురుతూ ఉంటుంది.

ప్రస్తుత ద్వారకాధీశుని ఆలయం సాధారణ శకం (కామన్ ఎరా లేక కేలండర్ ఇయర్) 16వ శతాబ్దంలో నిర్మించబడింది. అసలైన ఆలయం శ్రీకృష్ణుడి మునిమనుమడైన రాజైన వజ్రుని చేత నిర్మించబడినదని విశ్వసిస్తున్నారు. 5 అంతస్తుల ఈ ఆలయం లైమ్‌స్టోన్, ఇసుకతో నిర్మితమైనది. ఈ ఆలయగోపురం మీద ఉన్నజండా ఒక రోజుకు అయిదుమార్లు ఎగురవేస్తారు. ఈ ఆలయానికి రెండు ద్వారాలు ఉంటాయి. ఒకటి స్వర్గ ద్వారం రెండవది మోక్షద్వారం. భక్తులు స్వర్గద్వారం గుండా ఆలయప్రవేశం చేసి మోక్షద్వారం గుండా వెలుపలికి వస్తారు. ఈ ఆలయము నుండి గోమతీ నది సముద్రంలో సంగమించే ప్రదేశాన్ని చూడవచ్చు. ద్వారకాపురిలో ఇంకా వసుదేవ, దేవకి, బలరామ, రేవతి, సుభద్ర, రుక్మిణీదేవి, జాంబవతీదేవి, సత్యభామాదేవి ఆలయాలు ఉన్నాయి. బెట్ ద్వారకా ఆలయానికి వెళ్ళే మార్గంలో రుక్మిణీదేవికి ప్రత్యేక ఆలయం ఉంది. ఈ ఆలయాన్ని బోటులో ప్రయాణించి చేరుకోవాలి. అయితే ఇక్కడ ఉండే వేణు మాధవుడి దర్శనం కేవలం రెండు గంటలు మాత్రమే ఉంటుంది. అది కూడా అర్ధరాత్రి 12 గంటలకు భక్తులకు దర్శనానికి అనుమతిస్తారు. అనంతరం 2 గంటలకు ఆలయాన్ని మూసివేస్తారు. ఆ తర్వాత వచ్చిన భక్తులు కన్నయ్య దర్శనం చేసుకోలేరు. ఆ తర్వాత ఉదయం 7 గంటలకు మంగళహారతితో కన్నయ్యకు ప్రత్యేక పూజలు చేస్తారు. ఈ వేడుకలను చూసేందుకు గుజరాత్, ముంబైతో పాటు అనేక రాష్ట్రాల నుంచి భక్తులు తరలివస్తారు. దర్శనానికి వచ్చే భక్తుల కోసం రహీ హండీ, జాయ్‌రైడ్ సహా అనేక రకాల ఫుడ్ స్టాల్స్ ఏర్పాటు చేస్తారు. ఈ ఆలయంలో ప్రవేశించేందుకు, బయటికి వెళ్లేందుకు రెండు వైపులా (స్వర్గం, మోక్షం) తలుపులు ఉంటాయి.

శ్రీ కృష్ణుడు ఏలిన ద్వారక నగరాన్ని చేరుకునేందుకు రోడ్డు, రైలు, విమాన మార్గాలు అందుబాటులో ఉన్నాయి. ద్వారక రైల్వే స్టేషన్ నుంచి కేవలం 2.5 కిలోమీటర్ల దూరంలో ద్వారకాధీశుని ఆలయం ఉంది. ఒకవేళ విమానం నుంచి రావాలనుకుంటే జామ్ నగర్ చేరుకోవాలి. అక్కడి నుంచి రోడ్డు మార్గం, లేదా రైలు మార్గం ద్వారా ద్వారకకు చేరుకోవచ్చు. కేరళ, ముంబై, గుజరాత్ నుంచి ఎక్కువ రైళ్లు అందుబాటులో ఉన్నాయి. శ్రీ కృష్ణ జన్మాష్టమి రోజున దర్శనం కోసం వెళ్లాలనుకునే వారు ముందురోజే అక్కడ ఉండేలా ప్లాన్ చేసుకోండి. అప్పుడు మాత్రమే మీకు దర్శన భాగ్యం కలుగుతుంది.

★★★

త్రివేణి సంగమం: తెలుగురాష్ట్రాల్లో

ప్రయాగ్‌రాజ్‌లోని త్రివేణి సంగమం గంగ, యమున, సరస్వతి నదుల సంగమంగా ప్రసిద్ధి పొందింది. అయితే, సరస్వతి నది ప్రస్తావన పురాణాల్లో ఉంది. కానీ అక్కడ సరస్వతి నది కనిపించదు. అది అంతర్వాహినిగా ప్రవహిస్తుంటుందని పండితుల మాట.ఈ త్రివేణి సంగమంలో స్నానమాచరిస్తే పాపాలు తొలగి, ముక్తి లభిస్తుందని భక్తుల నమ్మకం. పునర్జన్మ నుంచి ముక్తి పొందడమే మోక్షంగా హిందువులు భావిస్తారు. అయితే, తెలుగు రాష్ట్రాల్లో త్రివేణి సంగమాలు ఎక్కడున్నాయి?

నిజామాబాద్ జిల్లా రెంజల్ మండలం కందకుర్తిలో త్రివేణి సంగమం ఉంది. ఇక్కడ గోదావరి, మంజీర, హరిద్ర నదులు కలుస్తాయి.మహారాష్ట్రలోని నాసిక్ జిల్లా త్రయంబకేశ్వర్ వద్ద పుట్టిన గోదావరి నది.. నిజామాబాద్ జిల్లా రెంజల్ మండలం కందకుర్తి వద్ద తెలంగాణలోకి ప్రవేశిస్తుంది.ఇక్కడ గోదావరి నదిలో హరిద్ర, మంజీర నదులు కలుస్తాయి. తెలంగాణలో గోదావరి నదిలో కలిసే మొదటి ఉపనది మంజీర. ఇది కందకుర్తి వద్దే గోదావరితో కలుస్తుంది.తెలంగాణలో ప్రముఖ త్రివేణి సంగమాల్లో ఇదొకటి అని తెలంగాణ దేవాదాయ శాఖ తన వెబ్‌సైట్‌లో పేర్కొంది. ఈ త్రివేణి సంగమం వద్ద భక్తుల కోసం 3 ఘాట్లను ప్రభుత్వం ఏర్పాటు చేసింది.ఇక్కడ గోదావరి గట్టుపైన ఓ పురాతన శివాలయం ఉంది. దీన్ని నల్లరాతితో నిర్మించినట్లు దేవాదాయ శాఖ పేర్కొంది. దీంతో పాటు గ్రామంలో రామాలయం, కేశవ స్మృతి మందిరం, స్కంద మాతాలయం కూడా ఉన్నాయి. కందకుర్తిని కాశీ, రామేశ్వరాలతో సమానమైన పుణ్యక్షేత్రంగా కొందరు భక్తులు భావిస్తారు.

జయశంకర్ భూపాలపల్లి జిల్లా మహాదేవ్‌పూర్ మండలంలో ఉన్న కాళేశ్వర శైవక్షేత్రం వద్ద కూడా త్రివేణి సంగమం ఉంది. ఇక్కడ గోదావరి, ప్రాణహిత నదులతో పురాణాల్లో పేర్కొన్న సరస్వతి నది కలుస్తుందని భక్తుల నమ్మకం.ఇక్కడ సరస్వతి నదికి ఈ ఏడాది మే 15 నుండి 26 వరకు పుష్కరాలు నిర్వహిస్తామని, దీనికోసం నిధులు కేటాయిస్తామని

తెలంగాణ ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. ఇక్కడున్న కాళేశ్వర ముక్తీశ్వర స్వామి ఆలయంలో శివుడికి (ముక్తీశ్వరుడికి), యమధర్మరాజుకి (కాళేశ్వరుడికి) భక్తులు పూజలు చేస్తారు.ఈ త్రివేణి సంగమం వద్ద స్నానం ఆచరించి, శివుణ్ని పూజిస్తే ముక్తి లభిస్తుందని భక్తుల నమ్మకం. ఎక్కడ రెండు నదులు కలిసినా అక్కడ సరస్వతి నది అంతర్వాహినిగా ప్రవహిస్తుందని పురాణాలు చెబుతున్నాయని, కాళేశ్వర క్షేత్ర వర్ణన కూడా పురాణాల్లో ఉందని కాళేశ్వరానికి చెందిన డాక్టర్ మాడుగుల భాస్కర శర్మ చెప్పారు. పూర్వం నుంచి ఇక్కడ సరస్వతి నదికి పుష్కరాలు జరుగుతున్నాయని చెప్పారు. ప్రయాగ్‌రాజ్‌లోని సరస్వతి నదిని, కాళేశ్వర క్షేత్రంలోని సరస్వతి నదిని ఒకటిగానే భావిస్తుంటారన్నారు. కాళేశ్వర క్షేత్రంలో సరస్వతి ఆలయం ఉండటం వల్ల కూడా సరస్వతి నది ఉన్నట్టుగా భావిస్తుంటారన్నారు.

నాగావళి, వేగావతి, సువర్ణ ముఖి నదుల సంగమ ప్రదేశమే 'సంగం'.ఈ త్రివేణి సంగమ ప్రదేశం ఆంధ్రప్రదేశ్ లోని శ్రీకాకుళం జిల్లా వంగర మండలంలో ఉంది. అలహాబాద్‌లోని త్రివేణి సంగమానికి సమానంగా దీన్ని కొందరు భక్తులు చూస్తారు. శ్రీకాకుళం పట్టణానికి ఈ ప్రాంతం 56 కి.మీ. దూరంలో ఉంది. సంగమేశ్వరుడి పంచ లింగక్షేత్రాలలో ఇదొకటి అని శ్రీకాకుళం జిల్లా ప్రభుత్వ వెబ్‌సైట్ పేర్కొంది. మహాశివరాత్రి సందర్భంగా ఇక్కడకు వేలాదిమంది భక్తులు వస్తారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని కర్నూలు జిల్లాలో గల సంగమేశ్వరాన్ని హిందువులు ముఖ్య ఆధ్యాత్మిక కేంద్రంగా భావిస్తారు. ఇక్కడ కృష్ణా నదిలో తుంగభద్ర, భవనాసి నదులు కలుస్తాయి.వరాహ పర్వతాల్లో పుట్టిన తుంగ, భద్ర అనే రెండు నదులు కర్ణాటకలోని చిక్‌మంగళూరు జిల్లాలో ఒకదానికొకటి కలిసి తుంగభద్రగా ఏర్పడతాయి. ఆ తర్వాత కర్ణాటకలో ప్రవహిస్తూ.. కర్నూలు జిల్లా కొసిగి ప్రాంతం వద్ద తెలుగు రాష్ట్రాల్లోకి ప్రవేశించి, సంగమేశ్వరం వద్ద కృష్ణానదిలో కలుస్తుంది. అయితే ఈ ప్రాంతాన్ని సప్తనదీ సంగమస్థానం అని, తుంగ, భద్ర, కృష్ణ, వేణి, మలపహరిణీ, భీమాహారతి, భవనాసి నదులు ఇక్కడ కలుస్తాయని కూడా

వరాలు, నన్ను క్షమించు

డి.మధుసూధన రావు

ప్రక్క మంచము మీద పడుకున్న, భర్త పరంధామయ్యను తట్టి లేపింది, భార్య వరలక్ష్మి.
"ఏమండీ, లేవండి"
"ఏమిటే, టైమెంతైదిప్పుడు", అడిగాడు పరంధామయ్య.
"ఆ, రాత్రి పదకొండైంది. పిల్లలందరూ నిద్ర పోయారు", సైగ చేసింది వరలక్ష్మి.
"అయితే ఏందట?" ప్రశ్నించాడు, ఎనభై రెండేళ్ల పరంధామయ్య.
"చూడండి, ఈ కాగితము చదవండి", అంది డెభైఆరేళ్ళ వరలక్ష్మి.
పరంధామయ్య ప్రక్క స్టూలు మీద పెట్టిన కళ్ళద్దాలు పెట్టుకొని, భార్య అందించిన కాగితములోని అక్షరాలను చదివాడు. ఖంగు తిన్నాడు. ఒక్క క్షణం. కళ్ళు బైర్లు కమ్మాయి.

X X X

పరంధామయ్య, వరలక్ష్మలకు, ఇద్దరు కొడుకులు, ఒక కూతురు. ఒంగోలు ప్రక్కన ఒక పల్లెటూర్లో అయ్యవారి ఉద్యోగం చేసి రిటైరై, వచ్చిన సంపాదనలో కొంత కూడబెట్టి, తన బావమరిదికే, అమ్మాయినిచ్చి, పెండ్లి చేశాడు. కొడుకులిద్దర్ని, డిగ్రీవరకు చదివించి, రామరాజుకు, తనకు తెల్సినవారి సిఫార్సు తో గవర్నెంట్ ఉద్యోగము, నాగరాజుకు ప్రక్క పల్లెటూర్లో టీచర్ ఉద్యోగము ఇప్పించాడు. అందరికీ పెళ్లిళ్లు చేశాడు. మనుమలు, మనుమరాండ్లతో కాలక్షేపము. తాను, వరలక్ష్మి తమ స్వంత స్థలములో ఇల్లు కట్టుకొని, పై పోర్షనులో రామరాజు, క్రింద పోర్షనులో తమిద్దరు, ఉంటున్నారు. నాగరాజు ప్రక్కవీధిలో, బ్యాంకులోనుతీసుకుని,వేరేఇల్లుకట్టుకొని, కాపురము ఉంటున్నాడు.

★★★

పరంధామయ్య, భార్య ఎంత బాధ పడుతోందో ఆలోచించ సాగాడు. ఎలా చెప్పాలి పిల్లలకు? చెప్తే ఏమవుతుందో? వాళ్ళు ఏమనుకుంటారో? చెప్పక పోతే ఈ సమస్య ఎలా పరిష్కారమవుతుంది? తనలో తాను కుమిలి పోయాడు. రాత్రంతా నిద్ర లేదు.
వరలక్ష్మి ఎవ్వరితోనూ మాట్లాడటం లేదు. ముభావంగా వుంటుంది. మధ్యాహ్నము భోజనాలయ్యాక, "నేనిచ్చిన కాగితము చదివారా?", భర్తకు సైగ చేసి అడిగింది.
"ఊ", అన్నాడు.
"ఏం ఆలోచించారు?" మళ్ళా అడిగింది, సైగ చేసి.
ఏమి సమాధానము చెప్పాలేదు పరంధామయ్య.

★★★

మరునాడు ఉదయం మరోమారు ఆలోచించి, తన బావమరిది వెంకటేశంకు ఫోను చేశాడు, "ఏం బావా, అందరూ కులాసానా?"

"వెంకటేశం, ఒకసారిఊరికి రారా. చెల్లెలు దిగులు పడుతూంది. కంగారేమి లేదు. సరేనా"
"సర్లే బావా. ఇక్కడ మీ మనవడికి స్కూల్ పరీక్షలు. వారంలో అయిపోతాయి. వాడికి సెలవలిచ్చిన వెంటనే బయలు దేరుతాను. నీకు తెలిసిందే కదా. అబ్బాయి, కోడలు ఇద్దరు ఉద్యోగస్తులయే. పిల్లవాడిని నేనే స్కూలులో దిగబెట్టి, మరలా తీసుకరావాలి".
"సర్లే రా, వీలు చూసుకొని రా", అన్నాడు పరంధామయ్య.

★★★

వారం తర్వాత, ఒక రోజు ఉదయం వెంకటేశం వచ్చాడు.
చదువుతున్న పేపర్ ప్రక్కన పెట్టి, "ఏరా, బామ్మర్ది , ప్రయాణం బాగా జరిగిందా? ముందు స్నానం చేసిరా. టిఫిన్ చేద్దువుగాని". అన్నాడు పరంధామయ్య. అన్నను చూసిన వరలక్ష్మి, ఒకింత ఆశ్చర్యానికి లోనైయ్యింది.

"ఏరా, అన్నయ్య, ఎప్పుడు ఏదో పని ఉందని అన్నీ శుభకార్యాలు తప్పించుకున్నావు. ఇంత సడన్ గా ఊడి పడ్డావు", అంది వరలక్ష్మి కొంత వెటకారంగా.
"బావగారు మరీ మరీ రమ్మని పిలిస్తే కాదనలేకపోయాను చెల్లెమ్మ" అన్నాడు.

సెలవురోజు కావడంతో పరంధామయ్య, కొడుకులిద్దర్ని కోడళ్ళతో సహా రమ్మని కబురు పెట్టారు. అందరి భోజనాలైన తర్వాత,పరంధామయ్య ఇచ్చిన కాగితం చేతిలో తీసుకొని, వెంకటేశం,
"ఎందర్రా,మీరందరూఅమ్మనాన్ నలను,అత్తమమయ్యాలనుసరిగ్ గా చూసుకుంటున్నారా?",అడిగాడు వెంకటేశం.

"ఏంది మామయ్య, అలా అడుగుతున్నావు?, అమ్మ నాన్నలు, అన్నయ్య దగ్గిరేగా ఉండేది. అన్నవదిన చక్కగా చూసుకుంటున్నారే, నేను అప్పుడప్పుడు వచ్చి చూస్తున్ననే , ఎలాగూ వంట మనిషి, పని మనిషి ఏర్పాటు చేశామే", అన్నాడు నాగరాజు.
"అదేంది పెదనాన్న, అత్తయ్య, మామయ్య మా దగ్గరేగా ఉంటున్నారు. వేళకు తగినట్టుగా టిఫిన్లు, కాఫీలు, భోజనము అందిస్తున్నాముగా. ఎందుకొచ్చింది మీకు ఆ సందేహం" అడిగింది పెద్ద కోడలు కల్యాణి.

"అలాంటప్పుడు అమ్మఎందుకు బాధ పడుతుంది? ఇదిగో, ఈ కాగితం చూడు. విషయం పెద్దగా చదువు, " అన్నాడు వెంకటేశం, బావగారిచ్చిన కాగితాన్ని నాగరాజుకు ఇచ్చి.
"ఏమండీ, నాకు ఆర్థికస్వాతంత్ర్యం లేకుండా పోయింది. పిల్లలెవ్వరు, సరిగా చూడటంలేదు. మీకా పెన్షన్ డబ్బులు వస్తున్నాయి. మిమ్మల్ని పూవులలో పెట్టి చూసుకుంటున్నారు. నేను ఏమడిగినా, చీటికి, మాటికి విసుక్కుంటున్నారు. పిల్లలకు నచ్చచెబుతారో, మీరే ఈ సమస్యకు పరిష్కారం చూపిస్తారో మీ ఇష్టం, నన్ను మటుకు చక్కగా చూసుకొమ్మని చెప్పేది". ఆ కాగితంలోని సారాంశం, నాగరాజు అందరికీ వినిపించేలా పెద్దగా చదివాడు.

వెంటనే రామరాజు, "అమ్మా, నీవు అలా అనుకోవడం సరికాదు. నీకేం కావాలన్న సమకూర్చుతున్నాముకదా. ఎందుకలా ఆలోచిస్తున్నావు?

నాన్న డబ్బులు, నీ డబ్బులు కావా. నాన్నకు వచ్చే పెన్షన్ నీది కాదా. దీనిలో పిల్లల తప్పేముంది? నాకు అర్ధం కావడం లేదు".

"ఆ,ఎందిరా చెప్పొచ్చావు మహా. మొన్నటికి మొన్న మందులైపోయాయి, అంటే ఏమన్నావు? ఇంకా మందులు ఏమి వాడ్తావు? అన్నవా లేదా, నిన్నటికి నిన్న వంటమనిషి రాక పోతే నాన్నకు మాత్రం వేడి వేడిగా, నాకు చల్లగా భోజనం పెట్టారు కదరా. ఇంకేం కావాలి? నాకు సంపాదన , ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యం లేక పోబట్టే కదా, మీరంతా ఈ నాటకం ఆడుతున్నారు? ఒక్కంటిలో సున్నం, ఒక్కంటిలో బెల్లం అన్న చందంగా ఉంది మీ వరుస. నేనే తప్పు చేశాను, మిమ్మల్ని ఇంత వాళ్ళను చేసి", అంటూ నోట్లో పమిట చెంగు పెట్టుకొని ఎడ్చింది.
"ఎందుకత్తయ్య, అబద్దాలు, మీరు మళ్ళా మీ చిన్నకొడుకును అడిగితే, నెలసరిపడా మందులు మొన్ననేకదా కొనిచ్చాడే, ఇక వంటావిడ మీ ఇద్దరికీ భోజనం తెస్తే, మీరే కదా ముందు మామయ్యకుపెట్టండి, నేను తర్వాత తింటాను అంటే, కొంత ఆలస్యంగా మీకు భోజనం పెట్టాము, చలికాలం కదా, భోజనము కొంత చల్లబడింది.", అంది,రెండవ కోడలు భార్గవి.
"తప్పేవారిదైనా సరిదిద్దుకోవాల్సిందే, తల్లి తండ్రులను సమంగా చూసుకోవాల్సిన బాధ్యత మీఇద్దరిమీద ఉంది. ఇప్పటికైనా తప్పు సరిచేసుకుంటారనుకొంటాను", అన్నాడు వెంకటేశం.
అందరూ మౌనంగా ఉండిపోయారు. అంతా విన్న పరంధామయ్య, "ఎవ్వరిది తప్పు లేదురా, పెళ్లైనప్పటినుండి, వరాలుకు కావాల్సినవన్నీ నేనే, నా ఇష్టం తో కొన్ననే తప్ప, దానికంటూ కొంత బ్యాంకు బాలన్స్ కానీ, దాని ఖర్చులకుకాని పైసలివ్వలేదు. అది కూడా ఏమి అడగలేదు. ఈ మలి దశలో మీరు నాపై చూపిస్తున్న ప్రేమాభిమానాలు అమ్మ మీద కూడా చూపిస్తునారు. సందేహం లేదు. కానీ, వారాలు మనసులోని అంతర్యాన్ని నేను ఇప్పటికీ గమనించాను. వాదులాడటము వలన మన మధ్య మాటలు మిగిలిపోతాయి. వరాలు అడిగిన దానిలోని పరమార్థం, ఇప్పుడు అర్థం చేసుకున్నాను. దానికి, నా తప్పే కారణం. ఈ రోజు నుండి, వరాలుకు బ్యాంకు ఖాతా ఓపెన్ చేయించి, సగం పెన్షన్ డబ్బులు ఆమె ఖాతాకు మళ్లిస్తాను. అవి తాను ఎలా ఖర్చు పెడుతుందో, నేను అడగను. నిజమే, ప్రతి ఆడదానికి, ఈ మలిదశలో ఆర్థిక స్తోమత , స్వాతంత్ర్యం ఉండాలి".
"వరాలు, నన్ను క్షమించు", అన్నాడు గద్గదస్వరముతో.

"నాన్నగారు, మీరుఅమ్మను సరిగాఅర్థం చేసుకున్నారు. మేముకూడా మా సంపాదనలో కొంత అమ్మఖాతాకు జమ చేస్తాము. అమ్మకు ఆర్థికంగా సహాయపడుతాము" అన్నారు ఇద్దరు.
అలా వింటున్న వరలక్ష్మి, పమిట చెంగుతో వస్తున్న కన్నిటిని తుడుచుకోంది. అవి, ఆనంద భాష్పాలో, భర్త బాధ పడ్తున్నాడని, దానికి నేనే కారణమని సంకేతానికి చిహ్నమో అర్థం చేసుకోలేకపోయాడు పరంధామయ్య.

★★★

కథ

పి వి వి
సత్యన్నారాయణ

ఏడుకొండలు ఇంటికొచ్చేసరికి మంగతాయారు వీధి అరుగు మీద కూర్చుని శోకాలు తీస్తోంది–

“నాకెంత అన్నాయం చేసావురో, నాయినో! చిన్నప్పట్నుంచీ కంటిపాపలా చూసుకున్నోడివి చివరికిలా చేస్తావనుకోలేదురో, నాయినా!...” నేలపైన కాళ్ళు ఆరజాపుక్కూర్చుని పూనకం వచ్చిందానిలా ముందుకీ వెనక్కీ ఊగిపోతూ దీర్ఘాలుతీస్తోంది మంగతాయారు. అసలే భారీకాయమేమో, రుబ్బురోటిలో పొత్రం తిరిగినట్టుంది ఆమె అలా వూగిపోతూంటే.

ఆ భయానక దృశ్యం కంటపడేసరికి ఏడుకొండలు గుండెల్లో బండలు పడ్డాయి. అసలే నెలాఖరు రోజులు. 'ఒరేయ్ మామా! గుమ్మటంలాంటి నీ కూతుర్ని నా గుండెల మీద కుంపటిలా కుదేసిందేకాక... ఇలా నెలాఖరులో టపాకట్టేసి నన్ను సాధిస్తావా!' అంటూ లోలోపలే కోపంతో పళ్ళు కొరుక్కున్నాడు.

మొగుడు రావడం చూసి స్థాయి పెంచింది మంగతాయారు– "నన్నిప్పుడు ఏం చేయమంటావురా, నాయినా! నీ కూతురి మీద నీకంత కచ్చ ఎందుకురో, నాయినా!..."

సైకిల్ కి స్టాండు వేసి ముఖంలో విచారాన్ని దట్టంగా పులుముకుని మెల్లగా పెళ్ళాన్ని సమీపించాడు ఏడుకొండలు. "రోడ్డు రోలర్ లా వుండేవాడు. అంత సులభంగా... అదే, అంత హఠాత్తుగా... ఎలా పోయాడే మీ నాన్న? ఎప్పుడు పోయాడట?" అన్నాడు.

మంగతాయారు చటుక్కున శోకాలు ఆపి గుటుక్కున మింగేసేటట్టు మొగుడివంక మిర్రి చూసింది. ముక్కు చీదేసి, ఆ చేతిని అతనికే పామేసింది.

"నువ్వు బతికుండగానే నిన్నుచంపేస్తున్నాడురో, నాయినా! అల్లుడని తెచ్చుకుంటే నీపాలిట గిల్లుడయాడు కదరా, నాయినా!" అంటూ మళ్ళీ శోకాలు అందుకుంది.

అయోమయంతో బుర్ర గోక్కున్నాడు ఏడుకొండలు. "ఐతే మీ నాన్న పోలేదూ?" అన్నాడు తెల్లబోతూ.

"ఏడుకొండలవాడి పేరని మురిసిపోతూ నన్ను ఈ మునగచెట్టు ఎక్కించావుకదురా, నాయినా! ఈ పోలీసోడికి కట్టబెట్టి నా బతుకు బుగ్గిపాలు చేసావుకదురో!"– ఆమె శోకాలు ఆగలేదు.

మునగచెట్టు అనేసరికి సన్నగా పొడవుగా గెడకర్రలా ఉండే ఏడుకొండలికి ఉక్రోషం పొడుచుకొచ్చింది. పోలీసు సంబంధం అని చంకలు కొట్టుకునిమరీ చేసుకుంది అప్పుడు. ఇప్పుడు పోలీసోడికి కట్టబెట్టాడంటూ శోకాలు పెడుతోంది. 'ఔరా, ఔరత్!' అనుకున్నాడు హిందీలో.

అంతలోనే తెలుగులో చిర్రెత్తుకొచ్చింది. "ఛత్! ఏడుపు ఆపి ఏం జరిగిందో చెప్పేడు– అహఁ, ఏడవకుండా చెప్పు," అని అరచాడు. "ఇంతకీ పోయింది ఎవరో చెప్పిచావు!"

ఠక్కున శోకాలు ఆపేసి, "ఇంకా ఎవరూ పోలేదు. పోతారేమోననే ఈ ఏడ్పు!" అందామె పెళుసుగా.

"ఎవరటా?" వెటకారంగా అడిగాడు. "నువ్వే!" అంటూ ఆమె ఠక్కున జవాబివ్వడంతో, 'ఆఁ...!' అంటూ నోరు తెరచేసాడు. అదే అదను అనుకున్న పెద్ద దోమ ఒకటి చటుక్కున అతని నోట్లోకి దూరేసింది.

"ఔను. నువ్వు అర్జెంటుగా పదిలక్షలకు ఇన్సూరెన్స్ చెయ్యాలి!" అందామె.

"పదిలక్షలకు ఇన్సూరెన్సా? ఎందుకే?" బోలెడంత ఆశ్చర్యమూ, అయోమయమూ మిళాయించి, బ్రహ్మానందం స్టయిల్లో ముఖంపెట్టి అమాయకంగా అడిగాడు.

"ఎందుకేమిటీ? అన్నలు నిన్ను చంపేస్తే నా బతుకేం కావాలి?" అంటూ 'గయ్ఁ' మంది.

"ఆఁ!? నీ అన్నలు నన్ను చంపుతానన్నారా? ఎందుకే? నేను వాళ్ళకేం అన్యాయం చేసాను?" అన్నాడు కంగారుగా.

"నా అన్నలని ఎవరన్నారూ...?" సాగదీసిందామె. "అడవిలో అన్నలు".

"వాళ్ళెవరే?" "నక్జలైట్లు".

ఏడుకొండలు అదిరిపడ్డాడు. మలేరియా జ్వరం వచ్చినవాడిలా నిలువెల్లా ఒణికిపోతూ భయం భయంగా చుట్టూ చూసాడు. "నన్ను చంపుతానంటూ వాళ్ళ దగ్గరనుంచి బెదిరింపు ఉత్తరం ఏద్దైనా వచ్చిందా ఏమిటే?" అనడిగాడు మెల్లగా.

'లేదులే" అంది మంగతాయారు చీరచెంగుతో ముఖం తుడుచుకుంటూ.

"మరైతే తీరిగ్గా కూర్చుని ఈ శోకాలెందుకు... ఎవరో

పోయినట్టు?" కోపం టోపీకి ఎక్కిపోయింది ఏడుకొండలికి.

"పోలీసోళ్ళ పెళ్ళాలసంఘంలో ఇయ్యాల తీర్మానం చేసాంలే".

"ఏమనీ... వీధిలో కూర్చుని మొగుడు చచ్చినట్టు శోకాలు తీయాలనా?" చిరాగ్గా అరచాడు.

"కాదులే. మొగుళ్ళచేత పదిలక్షలకు భీమా చేయించాలని" అంది.

"మీరు చెబితే మేం చేసేస్తామా?" విసురుగా అన్నాడు.

"పెళ్ళాం చెబితే వినాలి! లేకపోతే ఏం జరుగుతుందో తెలుసుగా?" అంది త్రెటెనింగ్ గా.

చిన్నగా నుదురు బాదుకున్నాడతను.

ఆమధ్య ఆంధ్రా–ఒడిస్సా సరిహద్దుల్లో పోలీసులకూ, నక్సలైట్లకూ మధ్య తరచు ఎన్కౌంటర్లు జరుగుతున్నాయి. ఆ దాడుల్లో పోలీసులుకూడా ప్రాణాలు కోల్పోతున్నారు. ఆ సంఘటనలు ఇక్కడి పోలీసు కుటుంబాలలో అశాంతీ, ఆందోళనా, అరక్షణాభావం నెలకొల్పి నెమ్మదిలేకుండా చేసేస్తున్నాయి. అందుకే 'పోలీస్ మెన్స్ వైవ్స్ అసోసియేషన్' అత్యవసర సమావేశం జరిపి కొన్ని తీర్మానాలు చేసింది.

వాటిలో ఒకటి – మొగుళ్ళచేత తక్షణం పదిలక్షలకు జీవితభీమా చేయించాలన్నది! కాదన్నవారికి ఫుద్దూ, బెద్దూ గడ్డ చేయాలి...

రెండవది – రాఖీ పండుగ రోజున పోలీసుల పెళ్ళాలంతా అడవికి వెళ్ళి అన్నలకు 'రాఖీలు' కట్టిరావాలి. అలా చేస్తే వాళ్ళు తమ మొగుళ్ళను ఏమీ చేయరు...

ఆ తీర్మానాలకు పోలీసుల తలలు గిర్రున తిరిగిపోయాయి. పదిలక్షలకు ఇన్సూరెన్స్ అంటే మాటలు కాదు. అదేమాట అంటే – వంటలు మానేసి, మంచాలమీద ముడుచుకు పడుకున్నారు పెళ్ళాలందరూ... అంతేకాదు – తమ పెళ్ళాలు అడవికి వెళ్ళి అన్నలకు రాఖీలు కట్టడం అన్న ఆలోచన బావుందనిపించినా... అందులో రిస్కు ఏమైనా వుందేమోనన్న భయం కలిగింది మొగుళ్ళకు.

'పోలీస్ మెన్స్ అసోసియేషన్' తమ వంతుగా అత్యవసర సమావేశం జరిపింది. ఫలితంగా – డిజిపి దగ్గరకు డెలిగేషన్ ని పంపించింది. 'అన్నలు – ఆలులు' మధ్య తాము నలిగిపోతున్న వైనం డిజిపికి వివరించింది డెలిగేషన్. పోలీసుల రక్షణకొరకు అదనపుచర్యలు చేపట్టాలని కోరింది.

"పెళ్ళాలు చెబితే వినాలికదు, సార్! వినకపోతే మమ్మల్ని వదిలేసి వెళ్ళిపోతామంటున్నారు" అని ఒకరూ... "వైఫ్ లేకపోతే లైఫ్ లేదు కదు సార్!" అని ఇంకొకరూ విన్నవించుకున్నారు.

తాము చేయబోయే జీవితభీమాకి ప్రీమియం డిపార్ట్మెంటే కట్టాలని డిమాండ్ చేసింది డెలిగేషన్. తమ డిమాండ్ ని అంగీకరించకపోతే సమ్మెలు ధర్నాలూ చేస్తామంటూ అల్టిమేటమ్ ఇచ్చింది. పోలీసులు సమ్మె చేస్తే దొంగలు డ్యూటీ చేస్తారు!

డెలిగేషన్ చెప్పిందంతా సావధానంగా ఆలకించాడు డిజిపి. చివరగా ఒకేఒక ముక్క అన్నాడు – "బానపొట్ట పోలీసుల్ని విధుల్లోంచి సస్పెండ్ చేయాలని తీవ్రంగా ఆలోచిస్తోంది డిపార్ట్మెంటు".

అంతే! తుపాకీ శబ్దం ఆలకించిన పక్షుల్లా చిటికెలో అక్కణ్ణుంచి అదృశ్యమయిపోయారంతా. ఎందుకంటే, సగంమంది పొట్టలున్నవారే! వారితోపాటే వారి డిమాండ్సూ గాలిలో కలిసిపోయాయి.

పోలీసుభార్యల కన్సర్న్ ని సానుభూతితో అర్థంచేసుకున్న పోలీసు డిపార్ట్మెంటు, వారిలో కాన్ఫిడెన్స్ లెవెల్స్ ని పెంచేందుకని కొన్ని నిర్ణయాలు తీసుకుంది. వాటిలో ఒకటి – పోలీస్ స్టేషన్ల దగ్గర నైట్ డ్యూటీ సెంట్రీ ఒకరికి బదులు ఇద్దరిని నియమించడం. రెండు – స్టేషన్ గేట్ల ముందు రాత్రులు బస్ టైర్స్ ని అడ్డదిడ్డాలుగా పడేయాలని. అందువల్ల అన్నల వెహికిల్స్ లోపలికి దూసుకురాలేవు. బండి గేటుబైట ఆగితే ఆ చప్పుడుకు సెంట్రీలు ఎలర్ట్ అయిపోవచ్చునన్న దూరాలోచన!

ఆ ఏర్పాటేదో బావుందని పోలీసులు చంకలు కొట్టుకోవడం పూర్తికాకుండానే స్టేషన్ల ముందు పరచిన టైర్లు అన్నీ తెల్లవారేసరికి మాయమయిపోసాగాయి! దాంతో అధికారులనుండి తల వాచేలా చీవాట్లూ, సర్వీస్ రికార్డ్స్ లో బ్లాక్

మార్క్ లూ మిగిలాయి అందరికీను. 'ఛత్! చివరికి దొంగవెధవలక్కూడా లోకువయిపోయాం మనం!' అనుకుంటూ నుదురు బాదుకున్నారు.

సిబ్బంది పడుతూన్న ఇబ్బంది చూసేసరికి డిజిపికి ఓ బ్రిలియంట్ ఐడియా వచ్చింది... కనిపించినవాడినల్లా కరుస్తున్నాయంటూ ఆమధ్య వీధికుక్కల మీద కంప్లెయింట్స్ చాలానే వస్తున్నాయి. ప్రతి పోలీసుస్టేషనూ కనీసం ఒకటిరెండు కుక్కల్ని మచ్చిక చేసుకుని 'పెంచు'కుంటే అవి స్టేషన్ ముందు పడుంటాయి. రాత్రులు కొత్తవాళ్లు వస్తే కరచేయడమే కాకుండా, మొరిగి సిబ్బందిని హెచ్చరిస్తాయి!... వెంటనే ఆ పథకాన్ని అమలులో పెట్టవలసినదిగా ఆర్డర్స్ జారీ చేసేసాడు డిజిపి.

అంతే! పోలీసులందరూ స్టేషన్స్ విడిచిపెట్టి వీధుల్లో పడ్డారు– కుక్కల్ని వేటాడి పట్టుకోవడానికి! పరీక్షల ప్రశ్నాపత్రాలు లీకయినట్టు... పోలీసుల వ్యూహాన్ని ఎవరో ముందుగానే లీక్ చేసేసారో ఏమో... అంతవరకు గ్యాంగ్స్ లా ఏర్పడి వీధుల్లో స్వైరవిహారం చేస్తూ నచ్చనివారినీ కచ్చితీరేలా కరచిపారేస్తూన్న గ్రామశునకాలు... హఠాత్తుగా అదృశ్యం అయిపోయాయి! బహుశా, పోలీసులతో పార్ట్నర్ షిప్ డేంజర్ అనుకున్నాయో ఏమో!

పోలీసుల కుక్కలవేట నగరంలో గొప్ప ఎడ్వెంచర్ స్పోర్ట్ గా తయారయింది. 'దొంగల్ని పట్టుకోవడం చేతకాని మీరు పరుగెత్తి మమ్మల్నేం పట్టుకోగలరు!' అన్నట్టు, పోలీసులు దాపుకు వచ్చేంతవరకు దొంగచూపులు చూస్తూ ఆగి, తీరా చేరువకు రాగానే యమస్పీడులో పరుగెత్తసాగాయి అవి. అందీ అందనట్టుగా వున్న శునకాలను అందుకోబోయి బోర్లాపడి మూతి ముక్కూ పగులగొట్టుకున్నవారెందరో! పోలీసుల కుక్కలవేట ఆరంభమయ్యాక హాస్పిటల్స్ లో కుక్కకాటు కేసులు అధికం అయ్యాయి. ఎందరో పోలీసులు కుక్కలచేత కరిపించుకుని బొడ్డు చుట్టూ ఇంజెక్షన్లు పొడిపించుకోవడంతో, స్టేషన్లలో స్ట్రెంత్ తక్కువయి కొత్త సమస్యలకు దారితీసింది.

'పోలీసుల పాట్లు–కుక్కల కాట్లు' అన్న శీర్షిక క్రింద దినపత్రికలు డెయిలీ కాలమ్స్ ఆరంభించాయి. టీవీ ఛానెల్స్ ప్రత్యేక కార్యక్రమాలను నిర్వహించాయి. రోజూ ఎందరు పోలీసులు కుక్కకాట్లకు బలయ్యారో స్టాటిస్టిక్స్ ఇచ్చాయి. ఆ విషయంమీద అసెంబ్లీలో చర్చకూడా జరిగింది. తన ఐడియాని మీడియా పొగడుతోందో తెగడుతోందో తేల్చుకోలేక డిజిపి తికమకకు గురయ్యాడు.

ఏడుకొండలు నానా అవస్థలూ పడి ఓ గజ్జికుక్కను సంపాదించాడు. దాన్ని చూసిన ఎస్సయ్ తిట్టిన తిట్టు తిట్టకుండా ఆయాసం వచ్చేదాకా పచ్చిబూతులు తిట్టాడు. "దేశంలో వీధికుక్కలకు కరువు వచ్చిందని నువ్వు చెబితే నేను నమ్మాలా? కాలీఫ్లవరో, క్యాబేజీపువ్వో పెట్టించుకోవడానికి నా చెవులు చేటల్లా కనిపిస్తున్నాయా నీకు?" అంటూ ఎగిరిపడ్డాడు.

బిక్కచచిపోయిన ఏడుకొండలు ఏడ్పుముఖం పెట్టి, "గజ్జికుక్కయితే అన్నలు అసహ్యించుకుని స్టేషన్లో అడుగుపెట్టరని సార్!" అంటూ నీళ్ళు నమిలాడు.

'ఇదేదో ఆలోచింపదగ్గ విషయమే!' అని మనసులో అనుకున్న ఎస్సయ్, పైకిమాత్రం, "అఘోరించావులే! దీని పోషణభారం నీదే. జాగ్రత్తగా చూసుకో... అన్నట్టు, దీని గజ్జిని అలాగే మెయింటెయిన్ చెయ్" అన్నాడు. 'ఆఁ...!?' అనుకుని కొయ్యబారిపోయాడు ఏడుకొండలు. ఆనాటి నుంచీ ఆ శునకరాజానికి అతను 'ఆర్డర్లీ' అయిపోయాడు. ఆడకుక్క కావడంతో ముద్దుగా దానికి 'గజాలా' అని పేరు పెట్టుకున్నాడు.

ఆరోజు రాత్రి ఏడుకొండలికి స్టేషన్ లో నైట్ డ్యూటీ పడింది. పదకొండుగంటలకే తోటి సెంట్రీ పానకాలు గుర్రుపెట్టేసాడు. గజాలాని గేటుబైట ఉండవే అంటే వినిపించుకోకుండా వరండాలో చేరి కునుకు తీయనారంభించింది. ఆమధ్య బాగా ఒళ్ళు చేసిందది. అర్ధరాత్రి ఒంటరితనానికి తోడు పెళ్ళాం పలుకులు కూడా గుర్తుకురావడంతో భయం కలిగింది ఏడుకొండలికి. అంతకుమునుపైతే నైట్ సెంట్రీ డ్యూటీ పడితే చంకలు కొట్టుకునేవాడు, హాయిగా నిద్రపోవచ్చని. ఇప్పుడు 'అన్నల'

పుణ్యమా అంటూ కంటిపైకి కునుకు రావడంలేదు.

చేతిలోని గన్ ని గోడకు చేరవేసి, గజాలాని తీసుకుని వరండా చివరికి వెళ్ళి చీకట్లో కూర్చున్నాడు ఏడుకొండలు. ఒళ్ళో వెచ్చగా నిద్రపోతూన్న కుక్కపిల్లను జోకొడుతూ, భయం పోవడానికి సింగర్ వందే మాతరం స్టయిల్లో పాటందుకున్నాడు–

‘ఈ కుక్క మనదిరా... దీని ఖర్చు మనదిరా!

ఈ గన్ను వుందిరా... కానీ దన్ను ఏదిరా!

ఆ అన్నలేందిరో... ఆళ్ళ దూకుడేందిరో...!?’

అలా పాడుకుంటూన్న ఏడుకొండలికి స్టేషన్ బైట వెహికిల్ చప్పుడు చెవుల్లో పడలేదు.

సర్ప్రైజ్ చెక్ కని వచ్చిన ఎస్పీ గేటు తెరవబోయినవాడల్లా లోపలినుంచి ‘అన్న’ల పాట వినిపించడంతో చటుక్కున ఆగిపోయాడు. ‘అన్నలు’ స్టేషన్ ని ఆక్రమించుకున్నారని అర్థమయిపోయింది అతనికి. తక్షణమే మొబైల్ ఫోన్ లో స్పెషల్ ఫోర్స్ ని ఎలర్ట్ చేసేసాడు. తరువాత, గేటు తెరిస్తే చప్పుడవుతుందని గోడమీంచి లోపలికి దూకాడు. అడుగు రాయిమీద పడడంతో నేలమీద పడిపోవడమూ, కాలు బెణకడమూ జరిగిపోయాయి.

మెల్లగా లేచి నిలుచుని, జేబులోంచి రివాల్వర్ తీసి పట్టుకుని కుంటుకుంటూ చీకటి చాటున పాట వినవస్తూన్న వైపు నడచాడు. వెనుకనుంచి వెళ్ళి, “హ్యాండ్సప్!” అనరిచాడు.

అంతే! పాట ఆగిపోయింది. నోటిలో తడారిపోయింది. అన్నలు వచ్చారనుకున్న ఏడుకొండలు చలిజ్వరం వచ్చినవాడిలా ఒణికిపోతూ చేతులు పైకెత్తి లేచి నిలుచున్నాడు. గజాలా మాత్రం నిద్ర చెడిగొట్టినందుకు కాబోలు, గుర్రుమని ఎస్పీ వంక విసుగ్గా చూసి మళ్ళీ కళ్ళు మూసేసి మరింత ముడుచుకు పడుకుంది.

ఎస్పీ టార్చ్ ని ఏడుకొండలి ముఖంమీద ఫోకస్ చేసాడు. యూనిఫాంలో ఉన్న అతన్ని చూసి తేలిగ్గా ఊపిరి పీల్చుకున్నాడు. అనవసరంగా భయపెట్టినందుకూ, తనకు కుంటికాలు తెచ్చిపెట్టినందుకూ ఏడుకొండలి మీద పీకలదాకా కోపం వచ్చేసింది. “ఆ విప్లవగీతమేమిటి? నువ్వు ఎక్స్–నక్జలైట్ వా?” అంటూ పులిలా గాండ్రించాడు.

ప్రాణాలకు ముప్పు తప్పిందని సంతోషించాలో, ఉద్యోగానికి ఎసరుపడిందని ఏడవాలో బోధపడలేదు ఏడుకొండలికి. చటుక్కున ఎస్పీ దొరగారి కాళ్ళపైన పడిపోయాడు. “అయ్ బాబో! ఏ లైట్ నీ కాద్సార్! నేను ట్యూబ్ లైట్ నని మాత్రం నా పెళ్ళాం అంటూంటుంది” అన్నాడు.

“షటప్!” అరచాడు ఎస్పీ.

“ట్యూన్ బాగుంది కదా అని...” సంజాయిషీ చెబుతూ దొరగారి కాళ్ళకు చుట్టుకుపోయాడు ఏడుకొండలు.

“సరే సరే. నీములంగా ఇప్పటికే ఓ కాలు కుంటుతున్నాను. రెండో కాలు కూడా విరగ్గొట్టకు. వదులు” అంటూ కంగారుగా కాళ్ళు విడిపించుకున్నాడు ఎస్పీ. లేచి ఎటెంషన్ లో నిలుచుని శాల్యూట్ చేసాడు ఏడుకొండలు.

“గేటుదగ్గర ఉండవలసిన ఈ వూరకుక్క నీ ఒళ్ళో ఏం చేస్తోంది?” మండిపడ్డాడు ఎస్పీ, గజాలాని చూస్తూ. అంత నిదట్లోనూ ఎస్పీ పలుకులు చెవిలో పడ్డాయి కాబోలు, తనను ఊరకుక్క అన్నందుకు అతనివంక ఉరిమి చూసింది గజాలా.

ఎస్పీ కుంటుకుంటూనే స్టేషన్ లోపలికి నడచాడు. లోపల చెక్కబల్లమీద చిద్విలాసంగా నిద్రపోతూన్న పానకాలిని చూసి కోపంతో కాలితో తన్నబోయి, తన పరిస్థితి గుర్తుకొచ్చి ఆగిపోయాడు. ఏడుకొండలుతో, “వీణ్ణి నీ కాలితో గాడిదలా తన్ను” అంటూ ఆదేశించాడు.

ఏడుకొండలికి మహదానందం కలిగింది. అంతకుమునుపు ఓసారి తన బదులు నైట్ డ్యూటీ చేసిపెట్టమని ఎంత బతిమాలినా పానకాలు వినిపించుకోలేదు. అప్పట్నుంచీ అతనిమీద కక్షగా వుంది. దాన్ని తీర్చుకునే అవకాశం ఇప్పుడు వచ్చింది.

వెనక్కి తిరిగి గాడిదలా నిలుచుని కాలితో పానకాల్ని నడ్డిమీద గట్టిగా తన్నాడు. ఆ దెబ్బతో బల్లమీంచి క్రింద పడ్డ పానకాలు, అంత నిదట్లోనూ 'అమ్మా!' అనకుండా–"బాబోయ్, అన్నలు!" అంటూ అరచాడు. కళ్ళు తెరచి, కట్టెదుట సింహంలా నిలుచున్న ఎస్పీ దొరగారిని చూసి కట్టెలా బిగుసుకుపోయాడు. అప్పటికప్పుడే అతన్ని సస్పెండ్ చేసేసాడు ఎస్పీ.

అంతలో స్పెషల్ ఫోర్స్ బిలబిలమంటూ అక్కడికి వచ్చేసింది. ఎస్పీ జరిగిన పొరపాటును వారికి వివరిస్తూంటే, అతని సెల్ మ్రోగింది. ఆన్ చేసి ఓ క్షణం ఆలకిచాడు అతను. "గుడ్ గాడ్! నగరశివార్లలో ఉన్న పోలీస్ ఔట్ పోస్ట్ మీద నక్షల్స్ దాడిచేసారట. కమాన్, క్విక్!" అంటూ బైటకు పరుగెత్తాడు. స్పెషల్ ఫోర్స్ అతన్ని అనుసరించింది.

తెల్లవారాక డ్యూటీ దిగి ఇంటిముఖం పట్టిన ఏడుకొండలి బుర్రలో ఆలోచనలు సుళ్ళుతిరిగాయి... 'పోలీసులకూ, అన్నలకూ ఒకరిపట్ల ఒకరికి విరోధమూ వ్యక్తిగత ద్వేషమూ లేవు. తాము నమ్మిన సిద్ధాంతాలకోసం వాళ్ళు ప్రాకులాడుతూంటే... తాము తమ డ్యూటీ చేస్తున్నారు. సమాజం చైతన్యవంతంగా ఉన్నంతవరకు ఆ సంఘర్షణ అలాగే కొనసాగుతుంది. అందుకు ఎవరినీ తప్పుపట్టలేం. ఎవరి విధులను వాళ్ళు సవ్యంగా నెరవేర్చడమే అందరి కర్తవ్యమూను'.

ఇంటికి వెళ్ళేసరికి బావమరది కనిపించాడు. అక్కాతమ్ముళ్ళు ఎందుకో సీరియస్ గా ఉన్నట్టు అనిపించడంతో ఏదో అనుమానం కలిగింది. బావమరదిని పక్కకు పిలిచి, "ఎప్పుడు పోయాడు మీ నాన్న?" అనడిగాడు.

మంగతాయారు వినినే విన్నది. "పోలీసోడికి పిల్లనిచ్చిన పాపానికి నీ కళ్ళెప్పుడూ మా నాయిన మీదే...!" అంటూ కస్సుమంది. ఖంగుతిన్నాడతను.

స్వీట్ తెచ్చి మొగుడి నోట్లో కుక్కి, "నా తమ్ముడికి పోలీసు ఉద్యోగం వచ్చింది" అంది సంతోషంగా.

"పోలీసోడికి కట్టబెట్టినందుకు మీ నాన్నను ఆడిపోసుకున్నావుకదే?" అన్నాడు విస్తుబోతూ. "నీ తమ్ముడికి అన్నల భయం లేదా?"

"చాల్లే ఊరుకుందూ. దొరికినవాళ్ళందరినీ చంపుతూ కూర్చోవడానికి అన్నలకు వేరే పని లేదా ఏమిటీ? వాళ్ళూ మనుషులే! పోలీసోళ్ళకు పెళ్ళాం పిల్లలు ఉంటారని వాళ్ళకూ తెలుసు..." అంది గడుసుగా.

'అంతేగా! పెళ్ళాం చెబితే వినాలిగా!!' అనుకున్నాడు ఏడుకొండలు విస్తుపాటుతో.

★★★★★★★★★★

క్లూ ..

ఆదోని బాషా

“రండి మిస్టర్ అన్వేషీ! ఈ రోజు తమరు దారి తప్పి మా స్టేషన్ కి వచ్చినట్టున్నారు” ఉదయాన్నే పోలీస్ స్టేషన్లోకి అడుగుపెట్టిన డిటెక్టివ్ అన్వేషిని చూసి సరదాగా అన్నాడు ఇనస్పెక్టర్ విజయ్.

“నేర పరిశోధకులు ఎప్పుడూ దారి తప్పరు విజయ్ గారూ. నేను సరైన దారిలోనే వచ్చాను” నవ్వుతూ జవాబిచ్చాడు అన్వేషి.

“అంటే తమరు నిన్న రాత్రి పుల్లయ్య హాస్టల్లో జరిగిన దుర్ఘటన గురించి తెలుసుకోవటానికి వచ్చారన్నమాట. జరిగిందేమిటో మీకు టూకీగా చెబుతాను. హాస్టల్ లో ఉంటున్న రాజు అనే ఓ ఫైనల్ ఇయర్ డిగ్రీ విద్యార్థి నిన్న అర్ధరాత్రి టెరెస్ పై నుంచి కిందికి దూకి ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడట. ఇది సింపుల్ సూసైడ్ కేసు. ఇందులో మీరు పరిశోధించటానికి ఏమీ లేదనుకుంటాను”అన్నాడు విజయ్.

“ఆ వసతి గృహం యజమాని పుల్లయ్య మా నాన్నగారి బాల్య మిత్రుడు. ఆ విద్యార్థి ఎలా చనిపోయాడో పరిశోధించి వాస్తవం తెలుసుకోమని ఆయన నన్ను కోరారు. ఆ వసతి గృహం మీ స్టేషన్ పరిధిలో వుంది కాబట్టి ముందుగా మిమ్మల్ని కలుద్దామనుకొని ఇక్కడి కొచ్చాను. మీరు అనుమతి ఇస్తే ఓసారి ఘటనా స్థలాన్ని పరిశీలిస్తాను” అన్నాడు అన్వేషి.

"అలాగైతే మీకు స్వాగతం! మీరు సరైన సమయానికే వచ్చారు. మా ఇన్వెస్టిగేషన్ టీమ్ ఘటనా స్థలంలోనే వుంది. నేను కూడా ఇప్పుడే అక్కడికి బయలుదేరుతున్నాను. ఇద్దరం కలిసే వెళదాం, పదండి" అంటూ లేచి నిల్చున్నాడు విజయ్.

తర్వాత ఇద్దరూ స్టేషన్ లోంచి బయటికొచ్చి బయట నిల్చున్న కారెక్కారు. కాస్సేపట్లో ఘటనా స్థలానికి చేరుకున్నారు.

నగరపు పొలిమేరల్లో వున్న ఆరంతస్థుల భవనమది. అదొక బాయ్స్ హాస్టల్. వంద మందికి పైగా కాలేజీ విద్యార్థులు అందులో వుంటున్నారు. ఆ హాస్టల్ యజమాని పేరు పుల్లయ్య. కారు హాస్టల్ గేటులోకి ప్రవేశించగానే హాస్టల్ ముఖద్వారం వద్ద అసహనంగా పచార్లు చేస్తున్న పుల్లయ్య కారులోంచి దిగిన విజయ్,అన్వేషిలను చూసి ఆత్రంగా వారి దగ్గరి కొచ్చాడు. ఇద్దరికీ నమస్కరించి వారిని హాస్టల్ వెనక వైపు తీసుకెళ్ళాడు. అక్కడ ఇన్వెస్టిగేషన్ టీంతో పాటు కొందరు హాస్టల్ విద్యార్థులు కూడా వున్నారు.

హాస్టల్ బిల్డింగ్ కీ ప్రహరీ గోడకి మధ్య నేలపై రాజు మృత దేహం వెల్లకిలా పడివుంది. తల పగిలి కారిన రక్తం నేలపై గడ్డకట్టి వుంది. మృతుని వయసు ఇరవై ఏళ్ళు ఉండొచ్చు. ఆరడుగుల ఎత్తు ఉన్నా సన్నగా, రివటలా వున్నాడు. మృతదేహం పక్కనే పగిలి ముక్కలైన మందు బాటిల్ పడి వుంది. ఘటనా స్థలాన్ని పరిశీలించిన ఇన్వెస్టిగేషన్ టీమ్ అప్పటికే తమ పని ముగించింది. మృత దేహాన్ని పరీక్షించిన డాక్టర్ అంచనా ప్రకారం రాత్రి పన్నెండు ఒంటి గంట మధ్య యువకుడి ప్రాణం పోయింది. పై నుంచి కింద పడినప్పుడు ముందుగా తలకాయ నేలను తాకటం వల్ల తల పగిలి బాగా రక్తం కారటంతో వెంటనే ప్రాణం పోయిందని డాక్టర్ వివరించాడు. మృతుని నోట్లోంచి గుప్పుమంటున్న మందు వాసన, పక్కనే పడి వున్న మందు బాటిల్ ను బట్టి మృతుడు తాగిన మత్తులో టెరెస్ పై నుంచి దూకి ఆత్మహత్య చేసుకొని ఉండొచ్చని ఎస్సై ఆనంద్ తన అభిప్రాయాన్ని వెల్లడించాడు.

ఆనంద్ మృతుని జేబులో దొరికిన సెల్ ఫోన్ ని విజయ్ కి చూపిస్తూ "సర్, అంత ఎత్తు నుంచి రాజు కింద పడినా అతని జేబులోని సెల్ ఫోన్ బాగానే పని చేస్తోంది. ఫోన్లో తన సూసైడ్ గురించి రాజు ఎవరికైనా మెసేజ్ పెట్టాడేమోనని పరిశీలించాను. కాని అందులో అలాంటి మెసేజ్ ఏదీ లేదు. రాజు ఉంటున్న గదిలో కూడా ఎలాంటి సూసైడ్ నోట్ దొరకలేదు. రాజు రూమ్మేట్స్ ముగ్గుర్ని కూడా ప్రశ్నించాను. వాళ్ళు కూడా ఏమీ చెప్పలేక పోయారు. తాము రాత్రి పది గంటలకే పడుకున్నామనీ, తర్వాత ఏం జరిగిందో తమకు తెలియదని చెప్పారు" అన్నాడు.

"శవాన్ని ముందుగా ఎవరు చూశారు?" విజయ్ ప్రశ్న విని అక్కడే వున్న హాస్టల్ వాచ్ మ్యాన్ ముందుకొచ్చాడు.

"నేను చూశాను సార్. రోజూ తెల్లవారగానే హాస్టల్ చుట్టూ ఓ రౌండ్ తిరగటం నాకు అలవాటు. ఈ రోజు అలా తిరుగుతూ హాస్టల్ వెనక్కి వచ్చినప్పుడు శవాన్ని చూశాను. వెంటనే కేకేసి వార్డెన్ ని పిలిచాను. వార్డెన్ వచ్చి శవాన్ని చూసి వెంటనే అయ్యగారికి ఫోన్ చేసి విషయం చెప్పాడు. అయ్యగారు పోలీసులకు కంప్లైంట్ ఇవ్వమని చెబితే వార్డెన్ పోలీసులకు ఫోన్ చేశాడు. పోలీసులు వచ్చే వరకు శవాన్ని ఎవరూ ముట్టుకోకుండా నేనిక్కడే కాపలా వున్నాను" అన్నాడు.

"మిస్టర్ అన్వేషీ! ఇది సింపుల్ సూసైడ్ కేసు అని నాకు అనిపిస్తోంది. మీకేమనిపిస్తోంది?" అన్వేషిని అడిగాడు విజయ్.

"ఇది ఆత్మహత్య కాదు. ఇది ప్రమాదవశాత్తు జరిగిన మరణం కావచ్చు. లేదా హత్య కూడా కావచ్చు" అన్నాడు అన్వేషి.

"అదెలా చెప్పగలరు?" విజయ్ ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

"శవం నేలపై పడి వున్న భంగమను చూస్తే ఇది ఆత్మహత్య అనిపించటం లేదు. పై నుంచి దూకే వ్యక్తి సామాన్యంగా బోర్లా పడతాడు. కాని రాజు వెల్లకిలా పడ్డాడు. పైగా పై నుంచి దూకిన వ్యక్తి తల ముందుగా నేలను తాకదు. కాని రాజు తల ముందుగా నేలను తాకింది. తలకిందులుగా దూకితేనే అలా జరుగుతుంది. ఆత్మహత్య చేసుకొనేవారు అలా దూకరు. టెరెస్ పైకెళ్ళి చూస్తే ఏదైనా క్లూ దొరకవచ్చు" అన్నాడు అన్వేషి.

ఆ మాటలు విన్న ఎస్సై ఆనంద్ "ఇందాక పైకెళ్ళి చూశాను

సార్. ఫోరెన్సిక్ టీం కూడా అక్కడ పరిశీలించింది. అక్కడ అనుమానం కలిగించే వస్తువు ఏదీ కనపడలేదు" అన్నాడు.

"నేరం జరిగి వుంటే ఘటనా స్థలంలో ఏదో ఒక క్లూ లభించే అవకాశం వుంది. కాకపోతే ఓపికగా పరిశోధించాల్సి ఉంటుంది. కొన్నిసార్లు చిన్న క్లూ కూడా పెద్ద రహస్యాన్ని బయట పెట్టవచ్చు. పదండి, ఓసారి పైకెళ్ళి చూద్దాం" అన్నాడు అన్వేషి.

"ఒకే, వార్డెన్ ఎక్కడున్నాడు? అతన్ని కూడా మా వెంట రమ్మనండి" ఎస్సై ఆనంద్ ని ఆదేశిస్తూ అన్నాడు విజయ్.

తర్వాత విజయ్, అన్వేషి ముందుకు కదిలారు. ఎస్సై, వార్డెన్ వారిని అనుసరించారు. నలుగురు లిఫ్ట్ ద్వారా ఆరో అంతస్థుకి చేరుకున్నారు. అక్కడ టెరెస్ పైకి వెళ్ళే మెట్లకు ఎదురుగా ఒక పెద్ద గది వుంది. ఎస్సై ఆ గదిని విజయ్ కి చూపిస్తూ "రాజు వుండే గది ఇదే సార్" అన్నాడు.

"ముందుగా ఈ గదిని పరిశీలిద్దాం"అంటూ విజయ్ గదిలోకి వెళ్ళాడు. ముగ్గురూ అతన్ని అనుసరించారు. కాస్త పెద్దగా వున్న ఆ గదిలో మొత్తం నాలుగు మంచాలున్నాయి. "గదిలో రాజుతో పాటు ఇంకెవరు వుంటున్నారు?" విజయ్ వార్డెన్ ని అడిగాడు.

"రాజుతో పాటు కిషన్, మహేష్, రవి వుంటారు సార్. వారంతా ఒకే కాలేజీలో డిగ్రీ ఫైనలియర్ చదువుతున్నారు. రాజు రూమ్మేట్స్ ముగ్గురు ఇప్పుడు కింద వున్నారు. కాస్సేపటి క్రితమే ఎస్సైగారు ఆ ముగ్గుర్ని ప్రశ్నించారు" అన్నాడు వార్డెన్.

"ముగ్గురూ తమ కేమీ తెలీదని చెప్పారు సార్" అన్నాడు ఎస్సై.

"అయినా సరే, వాళ్ళను మరోసారి ప్రశ్నిద్దాం. వెంటనే వాళ్ళను ఇక్కడికి పిలుచుకురా" వార్డెన్ ని ఆదేశిస్తూ అన్నాడు విజయ్. వార్డెన్ బుద్ధిగా తలూపి అక్కడి నుంచి వెళ్ళిపోయాడు.

తర్వాత ముగ్గురూ కలసి గది మొత్తం వెతికారు. బాత్ రూంలో కూడా చూశారు. ఎలాంటి క్లూ దొరకలేదు. అయితే చెత్త డబ్బాలో కాల్చి పారేసిన కొన్ని సిగరెట్ పీకలు కన్పించాయి. అవన్నీ గోల్డ్ ఫ్లేక్ కంపెనీవి. తర్వాత ముగ్గురూ గదిలోంచి బయటికొచ్చి మెట్లెక్కి టెరెస్ పైకి చేరుకున్నారు.

టెరెస్ పైన చుట్టూ నాలుగు అడుగుల ఎత్తయిన పిట్టగోడ వుంది. ఈ మధ్యనే దానికి సున్నం కొట్టారు కాబోలు తెల్లగా కనిపిస్తోంది. అయితే అంత ఎత్తు పిట్టగోడపై నుంచి మనిషి తూలి కింద పడే అవకాశం లేదు. కాబట్టి ఇది ప్రమాదవశాత్తు జరిగిన దుర్ఘటన కాదని ముగ్గురూ నిర్ధారణ కొచ్చారు.

అన్వేషి టెరెస్ వెనక వైపు పిట్టగోడను పరిశీలించాడు. సరిగ్గా రాజు శవం వున్న దిశలో ఆ తెల్లటి పిట్టగోడ మీద నిలువుగా ఏవో మరకలు పడినట్టు కన్పించాయి. అవి అస్పష్టంగా ఉండటం వల్ల అన్వేషి కిందికి వంగి ఆ మరకల్ని దగ్గరి నుంచి పరిశీలించాడు. దీర్ఘంగా ఊపిరి పీల్చాడు. ఉన్నట్టుండి అతని కళ్ళు మెరిశాయి.

"ఏదైనా క్లూ దొరికిందా అన్వేషీ?" విజయ్ ఆసక్తిగా అడిగాడు.

"ఇంకా ఏమీ చెప్పలేను. ఇంకా పరిశీలించాల్సి వుంది" అంటూ టెరెస్ పై చుట్టూ చూశాడు అన్వేషి. టెరెస్ పైన పాద ముద్రల కోసం అన్వేషించాడు. కాని అక్కడంతా ఎండిన ఆకులు, ఇతర చెత్త నిండి ఉండటం వల్ల పాద ముద్రలు వున్నా స్పష్టంగా కన్పించే అవకాశం లేదని అతనికి అర్థమైంది. పైగా అంతకు ముందే పోలీసులు అక్కడ తిరగాడటం వల్ల అంతకు ముందు వున్న పాదముద్రలు చెరిగిపోయి ఉంటాయని అతనికి బోధపడింది.

అప్పుడే విజయ్ కి ఎండిన ఆకుల మధ్య పడివున్న సగం కాలిన సిగరెట్ పీక కనిపించింది. అది కూడా గోల్డ్ ఫ్లేక్ కంపెనీదే! విజయ్ సూచనపై ఎస్సై ఆ సిగరెట్ పీకను కర్చీఫ్ తో పట్టుకొని ఓ ప్లాస్టిక్ కవర్లో భద్రపరిచాడు.

అంతలో రాజు రూమ్మేట్స్ కిషన్, మహేష్, రవిలను వార్డెన్ అక్కడికి పిలుచుకొచ్చాడు. విజయ్, అన్వేషి వాళ్ళను పరీక్షగా చూశారు. కిషన్ ఆజానుబాహుడు. ఆరడుగుల ఎత్తు వున్నాడు. మహేష్ ఐదున్నర అడుగుల ఎత్తుతో బలిష్ఠంగా వున్నాడు. రవి కూడా బలంగానే వున్నాడు కాని అతని ఎత్తు ఐదు అడుగులే! తమ మిత్రుని హఠాత్మరణం వారిని షాక్ కి గురి చేసింది. బాగా ఏడవటం వల్ల కాబోలు రవి కళ్ళు ఎర్రగా ఉబ్బి వున్నాయి.

అన్వేషి వారిని ఒక ప్రశ్న అడిగాడు. "రాజు లాగే మీకు

కూడా తాగుడు అలవాటు ఉందా?" ముగ్గురూ తల అడ్డంగా వూపారు.

"మాకు తాగుడు అలవాటు లేదు సార్. రాజు మాత్రమే అప్పుడప్పుడు తాగేవాడు" అన్నాడు కిషన్.

"నేను నమ్మను. రాత్రి రాజుతో పాటు ఇంకొకరు టెరెస్ పై వున్నారు. బహుశా అతను కూడా తాగి ఉండొచ్చు. వాసన చూస్తే ఇప్పుడే తెలిసిపోతుంది" అంటూ అన్వేషి ఒకరి తర్వాత ఒకరి దగ్గరి కెళ్ళి నోరు తెరవమని చెప్పి వాసన చూశాడు.

తర్వాత నిరాశగా నిట్టూర్చి "నిజంగానే మీలో ఎవరూ తాగలేదు. నలుగురు రూమ్మేట్స్ లో రాజుకి మాత్రమే తాగుడు ఎలా అలవాటైంది? దానికి ఏదైనా కారణముందా? ఉదాహరణకు అతను ఎవరినైనా ప్రేమించి మోసపోయాడా?" అనడిగాడు.

ఓ క్షణం తటపటాయించాక మోహన్ నోరు విప్పాడు. "ఏడాది క్రితం రాజు తన క్లాస్ మేట్ విమలను ప్రేమించాడు సార్. కాని అతని ప్రేమను విమల తిరస్కరించింది. ఆ బాధను తట్టుకోలేక తాగటం మొదలెట్టాడు. అప్పుడప్పుడు ఓ మందు బాటిల్ తీసుకొచ్చి అర్ధరాత్రి దాటాక రహస్యంగా టెరెస్ పైకి వెళ్ళి తాగేవాడు. మేం వారించినా వినలేదు. నిన్న సాయంత్రం మరోసారి విమలను కలసి తన ప్రేమ విషయం తేల్చుకుంటానని చెప్పి వెళ్ళాడు. కాని రాత్రి హాస్టల్ కి తిరిగొచ్చాక మా వద్ద ఆ సంగతి ఎత్తలేదు. బహుశా విమల వాడి ప్రేమను మళ్ళీ తిరస్కరించి ఉంటుందనుకొని మేం కూడా మౌనంగా ఉండిపోయాం. ఆ బాధలోనే కాబోలు అతను అర్ధరాత్రి తప్ప తాగి ఆ మత్తులో టెరెస్ పై నుంచి దూకి ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు" అన్నాడు. మోహన్ మాటల్ని కిషన్, రవి కూడా సమర్థించారు.

"అది సరే, రాజుకి సిగరెట్లు కాల్చే అలవాటుందా?" హఠాత్తుగా విజయ్ అడిగాడు.

"లేదు సార్. అతను మందు మాత్రమే తాగేవాడు. మా రూమ్మేట్స్ లో సిగరెట్లు కాల్చేది మహేష్ ఒక్కడే!" అన్నాడు రవి.

"టెరెస్ పైన ఒక సిగరెట్ పీక దొరికింది. అది నువ్వు తాగే గోల్డ్ ఫ్లేకే. నిన్న రాత్రి నువ్వు టెరెస్ పైన ఎందుకొచ్చావ్?" మహేష్ వైపు తీవ్రంగా చూస్తూ కటువుగా అడిగాడు విజయ్.

"నేను రెండ్రోజుల నుంచి టెరెస్ పైకి రాలేదు సార్. ఆ సిగరెట్ పీక పాతదై ఉంటుంది" తడబడుతూ అన్నాడు మహేష్.

"కాస్సేపట్లో నిజం తెలిసిపోతుంది. అంతవరకు మీరు మా అనుమతి లేకుండా హాస్టల్ బయటికి వెళ్ళొద్దు. ఇప్పుడు మీరు మీ గదికి వెళ్ళండి. మేం పిలిచే వరకు అక్కడే వుండండి" అన్నాడు విజయ్. ముగ్గురు అక్కడి నుంచి తమ గదికి వెళ్ళిపోయారు.

"ఇది హత్య అని నాకు తెలిసిపోయింది. కాకపోతే హత్యకు మోటివ్ తెలియాల్సి వుంది. ఒకసారి రాజు ప్రేమించిన అమ్మాయితో మాట్లాడితే ఆమె ద్వారా మోటివ్ తెలిసే అవకాశం వుంది" అన్నాడు అన్వేషి.

విజయ్ వెంటనే ఎస్సై ఆనంద్ దగ్గరున్న రాజు ఫోన్ తీసుకొని అందులో వున్న కాల్ లిస్ట్ పరిశీలించాడు. చివరగా చేసిన ఫోను విమలది. విజయ్ వెంటనే ఆమె నంబర్ కి ఫోన్ చేశాడు.

విమల వెంటనే ఫోనెత్తి మాట్లాడింది. "ఏమిటి రాజు, ఉదయాన్నే ఫోన్ చేశావ్?" అంటూ ఆత్రంగా అడిగింది.

విజయ్ తానెవరో ఆమెకు చెప్పి జరిగినదంతా వివరించాడు. రాజు చనిపోయాడని తెలియగానే విమల ఫోన్లోనే ఏడ్చేసింది. "నువ్వు తన ప్రేమను తిరస్కరించటం వల్లనే రాజు ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడని అతని స్నేహితులు చెప్పారు" అన్నాడు విజయ్.

"అబద్ధం సార్. నేను రాజునే ప్రేమిస్తున్నాను. ఆ సంగతి నిన్ననే అతనికి చెప్పాను. కాని అతను పూర్తిగా తాగుడు మానెయ్యాలని షరతు విధించాను. దానికి రాజు సంతోషంగా ఒప్పుకున్నాడు. తన వద్ద మిగిలి వున్న ఒక బాటిల్ మందు రాత్రి చివరి సారిగా తాగేసి ఈ రోజు నుంచి తాగుడు పూర్తిగా మానేస్తానని నిన్న నాకు మాటిచ్చాడు. అలాంటప్పుడు అతను ఆత్మహత్య ఎందుకు చేసుకుంటాడు? అతని ముగ్గురు మిత్రులు కూడా నన్ను

ప్రేమిస్తున్నారని నాకు తెలుసు. వారిలోనే ఎవరో ఒకరు రాజుపై అసూయతో అతన్ని టెరెస్ పై నుంచి కిందికి నెట్టేసి ఉంటారు" అంది విమల. ఆమె మాటలు విజయ్ ని ఆలోచనల్లో పడేశాయి.

ఫోన్ కట్ చేసి విమల చెప్పినదంతా అన్వేషి కి చెప్పాడు. "మీరు సరిగ్గా వూహించారు. విమల వల్ల హత్యకు మోటివ్ దొరికింది. ఇది ఆత్మహత్య కాదు, ప్రమాదం కూడా కాదు. రాజు ప్రేమను విమల తిరస్కరించలేదు. అలాంటప్పుడు అతను ఆత్మహత్య ఎందుకు చేసుకుంటాడు? ఇది ముమ్మాటికీ హత్యే! రాజు రూమ్మేట్స్ ముగ్గురిలో ఎవరో ఒకరు ఈ హత్య చేసి వుంటారు. నాకైతే మహేష్ పై అనుమానం వుంది. అతను తాగిన సిగరెట్ పీక ఇక్కడ దొరికింది. నిన్న రాత్రి టెరెస్ పైన రాజుతో పాటు మహేష్ కూడా వున్నాడు. వాడే రాజుని కిందికి నెట్టేసి ఉంటాడు" అన్నాడు.

"నాకైతే కిషన్ పై అనుమానం వుంది సార్. ఎందుకంటే రాజు ఎత్తు ఆరడుగులు. మహేష్ ఎత్తు ఐదున్నర అడుగులే. ఈ పిట్టగోడ ఎత్తు నాలుగడుగులు. రాజును అంత ఎత్తు వరకు ఎత్తటం మహేష్ కి కష్టమే. కాని ఆరడుగుల ఆజానుబాహుడైన కిషన్ ఆ పని సులభంగా చెయ్యగలడు" అన్నాడు ఆనంద్.

"మీ దృష్టిలో హంతకుడెవరు?" అన్వేషిని అడిగాడు విజయ్.

"నా దృష్టిలో హంతకుడు రవి" శాంతంగా చెప్పాడు అన్వేషి.

"రవి ఈ పని ఎలా చెయ్యగలడు? అతని ఎత్తు ఐదడుగులు. ఆ పొట్టివాడు ఆరడుగుల ఎత్తయిన రాజును నాలుగడుగుల ఎత్తయిన పిట్టగోడపై నుంచి కిందికి నెట్టడం ఎలా సాధ్యం?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు విజయ్.

"ఆ సంగతి తర్వాత చెబుతా గాని ముందుగా మీరు ఆ ముగ్గుర్ని మీ పద్ధతిలో ఇంటరాగేట్ చేయండి. ముగ్గురిలో హంతకుడు ఎవరో తెలిస్తే హత్య ఎలా చేసింది హంతకుడే చెబుతాడు" తాపీగా అన్నాడు అన్వేషి.

ఆ మాట వినగానే విజయ్ ఎస్సై వైపు చూశాడు. ఎస్సై వెంటనే ఫోన్ చేసి కింద వున్న పోలీసుల్ని పైకి పిలిచాడు. వారు రాగానే ఎస్సై వారితో కలసి కిషన్, మహేష్, రవి వున్న గదిలోకి వెళ్ళాడు. తర్వాత ముగ్గుర్ని వేరు వేరుగా ఇంటరాగేట్ చేశాడు. కిషన్, మహేష్ లు ఎంత బలప్రయోగం చేసినా నేరాన్ని ఒప్పుకోలేదు. కాని కాస్సేపు టార్చర్ చెయ్యగానే రవి నేరాన్ని అంగీకరించాడు. పోలీసులు రవిని విజయ్, అన్వేషీల దగ్గరికి తీసుకొచ్చారు.

"రాజును ఎందుకు చంపావ్?" విజయ్ కటువుగా అడిగాడు.

"ఎందుకంటే నేను కూడా విమలను ప్రేమిస్తున్నాను. ఏదో ఒక రోజు విమల నన్ను ప్రేమిస్తుందనుకున్నాను. కాని ప్రేమ గుడ్డిది. ఆ విమల నన్ను కాదని తాగుబోతు అయిన రాజుని ప్రేమించింది. నిన్న అర్ధరాత్రి అందరూ పడుకున్న తర్వాత రాజు టెరెస్ పైకి వెళ్ళి తాగుతుంటే విషయమేమిటో కనుక్కుందామని నేను కూడా టెరెస్ పైకి వెళ్ళాను. అప్పటికే రాజు తప్ప తాగి వున్నాడు. విమల తన ప్రేమను అంగీకరించిందని చెప్పగానే నాకు కడుపు మండింది. అప్పుడే నాకో ఆలోచన వచ్చింది. రాజును టెరెస్ పై నుండి నెట్టేసి చంపేస్తే వాడు తాగిన మైకంలో కింద పడ్డాడని అందరూ నమ్మేస్తారు. ఒకవేళ దాన్ని హత్య అని అనుమానించినా ఆ పని కిషన్ లేదా మహేష్ చేశారని భావించి పోలీసులు వారినే అరెస్ట్ చేస్తారు. ఎందుకంటే వారిద్దరు ఎత్తుగా, బలంగా వున్నారు. నాలుగు అడుగుల ఎత్తయిన పిట్టగోడ పై నుంచి రాజును కిందికి నెట్టెయ్యటం వారికే సాధ్యం. పొట్టి వాడైన నా పైన ఎవరికీ అనుమానం రాదు అనుకున్నాను. పైగా కిషన్, మహేష్ లు కూడా విమలను ప్రేమిస్తున్నారు. ముగ్గురూ అడ్డు తొలగితే ఇక విమల ప్రేమ నాకే దక్కుతుందనుకున్నాను. అందుకే రాజు ఏమరుపాటుగా వున్నప్పుడు వాణ్ణి కిందికి నెట్టేసి చంపేశాను. ఎందుకైనా మంచిదని మహేష్ గదిలో తాగి పడేసిన ఓ సిగరెట్ పీకను కూడా టెరెస్ పై పడేశాను. అలా కిషన్ తో పాటు మహేష్ పై కూడా అనుమానం కలిగేలా చేశాను" అన్నాడు రవి.

"అంతా బావుంది కాని నువ్వు ఐదడుగుల పొట్టి వాడివి, ఆరడుగులు ఎత్తున్న రాజును పిట్ట గోడపై నుంచి ఎలా నెట్టావ్?" విజయ్ ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

"ఆ సంగతి నేను చెబుతాను" అన్నాడు అన్వేషి.

"మీరెలా చెప్పగలరు?" విజయ్ ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

అన్వేషి చిరునవ్వు నవ్వాడు. "ఆ రహస్యం నాకు పిట్టగోడను

పరిశీలించినప్పుడే తెలిసిపోయింది. రాజు పిట్టగోడకు ఆనుకొని నిల్చొని మందు తాగుతూ ఏమరుపాటుగా ఉన్నప్పుడు అతనికి ఎదురుగా నిల్చున్న రవి హఠాత్తుగా వంగి రాజు కాళ్ళ మధ్య తన తల దూర్చి అతన్ని తన భుజాల మీద పైకి లేపి పిట్టగోడ పై నుంచి కిందికి నెట్టేశాడు. రవి పొట్టి వాడైనా బలంగా వున్నాడు. మరోపక్క రాజు పొడుగ్గా వున్నా బక్కగా వున్నాడు. పైగా బాగా తాగి వున్నాడు. అందుకే రవి వాణ్ణి సునాయాసంగా ఎత్తి పిట్టగోడకి అవతల పడెయ్యగలిగాడు. నేను చెప్పింది నిజమేనా రవీ?" అంటూ రవిని అడిగాడు అన్వేషి.

రవి అంగీకారంగా తల వూపాడు. విజయ్ ఆశ్చర్యపోయాడు. "ఇదంతా మీరు ఎలా వూహించారు? అసలు రవి పైన మీకు అనుమానం ఎందుకు కలిగింది?" ఉత్కంఠగా అడిగాడు.

"తెల్లటి పిట్టగోడ పైన పడిన మరకలను పరిశీలిస్తున్నప్పుడు నాకొక ప్రత్యేకమైన హెయిర్ ఆయిల్ వాసన వచ్చింది. తర్వాత మందు తాగారన్న నెపంతో కిషన్, మహేష్, రవిల దగ్గరి కెళ్ళి వాసన పీల్చినప్పుడు నాకు రవి జుట్టులోంచి అదే హెయిర్ ఆయిల్ వాసన వచ్చింది. మిగతా ఇద్దరి నుంచి అలాంటి వాసన రాలేదు. అప్పుడే రవి హంతకుడని నాకు తెలిసిపోయింది. హత్య ఎలా చేశాడో కూడా అర్థమైంది. అతను పొట్టివాడు కనుక రాజును పిట్టగోడ పైకి ఎత్తి కిందికి నెట్టలేడు. అందుకే రాజు కాళ్ళ మధ్య తన తల దూర్చి వాణ్ణి పైకెత్తి పిట్టగోడ పై నుంచి కిందికి పడేశాడు. అలా చేసినప్పుడే అతడి తల పిట్టగోడకి గట్టిగా రాసుకుంది. దాంతో కొంత హెయిర్ ఆయిల్ పిట్టగోడకు అంటుకుంది. ఆ వాసనే ఈ కేసులో నాకు లభించిన క్లూ. ఒక్కోసారి చిన్న క్లూ జటిలమైన కేసుల్ని కూడా పరిష్కరిస్తుంది. మొత్తానికి రవి తలకు రాసుకున్న హెయిర్ ఆయిలే అతన్ని చట్టానికి పట్టించింది" విజయ గర్వంతో అన్నాడు అన్వేషి.

★-----------★-----------★-----------★-----------★

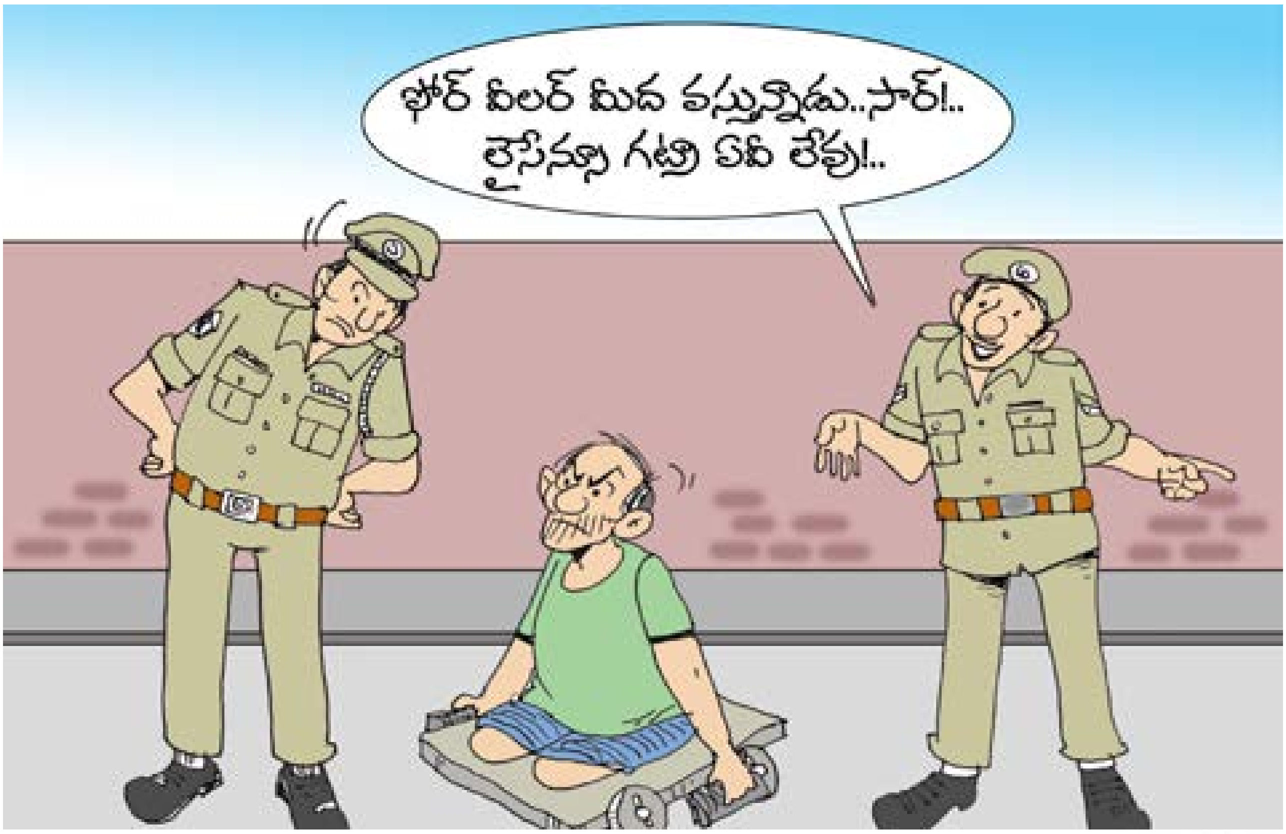

అమ్మతో కాసేపు

అమృత జ్యోత్స్న

హలో రాజేష్ గారేనా? మాట్లాడేది.మేము సూపర్ స్పెషాలిటీ క్యాన్సర్ హాస్పిటల్ నుంచి మాట్లాడుతున్నాము. మీ అమ్మగారి బ్లడ్ రిపోర్టులు వచ్చాయండి. మీరు కాస్త హాస్పిటల్ కి రాగలరా?అని ఫోన్ రావడంతో వెంటనే రాజేష్ హాస్పిటల్ కి బయలుదేరాడు.అమ్మకు తరచూ ఈ మధ్య ఆరోగ్యం సరిగా లేకపోవడంతో ఎందుకైనా మంచిదని బ్లడ్ టెస్ట్ చేయించాడు.డాక్టర్ ఏం చెప్తాడో? ఏమో అన్న ఆత్రుత హాస్పిటల్ కి చేరాడు. ఏమని రిపోర్ట్ వచ్చింది డాక్టర్? అనిఅడిగిన రాజేష్ కి వెంటనే డాక్టర్ నేను ఊహించింది నిజమైంది. మీ అమ్మకు బ్లడ్ కాన్సర్. అది కూడా థర్డ్ స్టేజిలో ఉంది. దీంతోపాటు షుగర్, బీపీ కూడా ఉండడం వల్ల క్యాన్సర్ ట్రీట్మెంట్ కి బాడీ తట్టుకుంటుందో లేదో కొంచెం ఆలోచించాల్సిన విషయమే.ఏది ఏమైనా తొందరగా ట్రీట్మెంట్ స్టార్ట్ చేస్తే మంచిది.

అలాగే డాక్టర్. రేపే మా అమ్మను హాస్పిటల్ లో జాయిన్ చేస్తాను. ట్రీట్మెంట్ మొదలుపెట్టండి అని చెప్పి ఇంటికి వెళ్ళాడు.ఇంటికి చేరుకున్న రాజేష్ ని చూసి వాళ్ళమ్మ సావిత్రమ్మ ఏమైందిరా డాక్టర్ని కలిసావా ఏం చెప్పాడు? అని అడిగింది.అదేం లేదులేమ్మా చిన్న ఆరోగ్య సమస్య అంట.ట్రీట్మెంట్ చేయాలంట హాస్పిటల్ లో జాయిన్ అవ్వమన్నాడు మా డాక్టర్ అని చెబుతున్న రాజేష్ ని మధ్యలోనే ఆపి 'అరే రాజేషు!నాకు ఏమైందో నాకు తెలుసు లేరా. నాకు ఉన్న అనారోగ్య లక్షణాలను బట్టి నువ్వు చెప్పకపోయినా నేను అర్థం చేసుకోగలను. ఇప్పుడు పదిమందిలో ఒకరికి వస్తుందిరా క్యాన్సర్.అది వచ్చిందని నాకే మాత్రం దిగులు లేదు.కానీ తండ్రి లేని వాడివి తల్లి కూడా లేకుండా అయిపోతావేమోనని అదే దిగులుగా ఉంది రా నాకు' అంటూ బాధపడింది సావిత్రమ్మ.

అమ్మ! నీకేం కాదు లేమ్మా ఎందుకు ఎక్కువగా ఆలోచిస్తావు.అదిగో నీ దోస్తీ పానీపూరి బండి వచ్చింది.ఒక ప్లేట్ పట్టుకు వచ్చేదా? అని అడిగిన రాజేష్ ని చూసినవ్వింది సావిత్రమ్మ. అదేంటిరా ఎప్పుడు చిన్నపిల్లల్లాగా వీధిలోకి వచ్చిన పాని పూరి బండిని తింటావు. అంటూ నన్ను ఎగతాళి చేసే వాడివి, ఈ రోజు నువ్వే కొనిస్తానంటున్నావు.అంటే అదేం లేదులేమ్మా!ఈరోజు నేను తింటాను. పానిపూరి మనిద్దరం సరదాగా తిందాం పద అంటూ ఇద్దరూ నవ్వుకుంటూ వెళ్లారు.

తన శరీరంలో పెద్ద అగ్నిపర్వతం మోస్తున్న పైకి ప్రసన్న వదనంతో తనతో సరదాగా గడుపుతున్న రాజేష్ తన అమ్మ ముఖం చూస్తూ "తనకు తెలియకుండానే పాత జ్ఞాపకాలు తన్నుకు వచ్చాయి.చిన్నతనంలోనే నాన్న చనిపోవడంతో అమ్మ ఎంత కష్టపడి సాకిందో. ఆ రోజులన్నీ గుర్తుకొస్తున్నాయి.అమ్మ తనను

అమ్మలా కాక ఓ స్నేహితురాలు లాగా పెంచింది. ఈనాడు ఒక దెబ్బ కూడా వేయలేదు.తను చిన్నతనంలో బాగా చదివేదని, కానీ ఆడపిల్లకు చదువు ఎందుకని?పెళ్లి చేశారని బాధ పడేది.కానీ తనకు ఏ బిడ్డ పుట్టిన బాగా చదివించాలని తపన ఉండేదని,అందుకే ఇష్టపడి బాగా చదవమని మంచి అభివృద్ధిలోకి రావాలని ఎప్పుడూ కోరుకునేది.

నా పెదవిపై చిరునవ్వు ఎల్లప్పుడూ ఉండాలని, తండ్రి లేడనే ఆలోచనే రాకుండా ఇన్నాళ్ళు తనే జీవితం అని జీవించిన అమ్మతో మనస్ఫూర్తిగా మాట్లాడాలి అనుకున్నాడు రాజేష్.

తన అమ్మకు తీరని కోరికలు ఏమైనా ఉన్నాయని నేరుగా అడగకూడదని,అడిగితే అనుమానం వస్తుందేమోనని సరదా సంభాషణతో మొదలు పెట్టాలని తన కోరికలు ఏమైనా ఉన్నాయేమో అని తెలుసుకోవాలి అని తన అమ్మ దగ్గరికి వెళ్లి,'చిన్నప్పుడేదైనా చేసిన చిలిపి పని చెప్పగలవా?'అని అడిగాడు.తను 9వ తరగతి చదివేటప్పుడే వార్త పత్రికలో వచ్చిన ఓ కథల పోటీకి పంపిందని వాళ్ళు తిరిగి సమాధానము బహుమతి ప్రకటించారట.అందులో తను గెలుచుకుందని, కానీ వాళ్ళు 14 ఏళ్లకే ఇంత గొప్పగా ఎలా రాశావు? అని వాళ్ళు నమ్మలేదని ఒక ఫోటో పంపమని అడిగారట.అది నేరుగా ఇంటికి రావడంతో ఇంట్లో పెద్దవాళ్ళు తెలిసి నీకు ఇవన్నీ అవసరమా? అని నిందించారని ఆ పోటీలోకి నేను గెలిచినా, బహుమతి అందుకోలేకపోయానని చెబుతున్న అమ్మ మాటల్ని మధ్యలో ఆపి,ఆ ఉత్తరాన్ని చూసి ఇంట్లో తాతయ్య వాళ్ళు ఏమీ అనలేదా? అని అడిగిన రాజేష్ని చూసి ఎందుకు అనలేదురా?కన్నా!నీకు ఇవన్నీ అవసరమా అనిదండించారని వాపోయింది

అయినా కానీ మా,కథ రాయడం పెద్ద తప్పు అని ప్రశ్నించిన రాజేష్ ని చూసి కథ రాయడం తప్పు కాదురా నాన్న తాతయ్య పద్ధతిగా పెంచారని వాళ్ళు ఇలా ఫోటోలు పేపర్లలో వస్తే అది అవమానంగా భావిస్తారని ఆనాటి ఆచారాలు సంప్రదాయానికి చాలా విలువిస్తారని అది కూడా ఒక పెద్ద తప్పుగా భావించే వారిని అందువల్ల అలా చేశారని చెప్పింది. అమ్మ నువ్వు డిగ్రీ వరకు చదివావు కదా! డిగ్రీ ఎందుకు కంప్లీట్ చేయలేదు. నీకు ఇంకా ఏమన్నా చదువుకోవాలని ఉండేదా? డిగ్రీ పట్టా అందుకోవాలని లేదా?ఎందుకు డిగ్రీ మధ్యలో ఆపేశారు.ఏం జరిగిందో చెప్తావా? అని అడిగాడు రాజేష్.

డిగ్రీ రెండో సంవత్సరం చదువుతుండగానే మీ నాన్నగారి సంబంధం వచ్చింది రా. ఇరువురు

కుటుంబాల పెద్దల అంగీకారంతో అలా నా చదువు కాస్త అటకపైకి ఎక్కింది అని చెప్పింది సావిత్రమ్మ.

అమ్మ నీకు చిన్నప్పటి స్నేహితులు ఎవరూ లేరా?మన పక్కింటి పంకజం ఆంటీ ఉంది కదా!తనే నాకు మంచి స్నేహితురాలు. తనతో ప్రతిదీ షేర్ చేసుకుంటాను. తనతో అన్ని మాట్లాడుతానుఅంది సావిత్రమ్మ.

అలా కాదు అమ్మ! నీతో కలిసి చదువుకున్న వాళ్ళు, చిన్ననాటి స్నేహితులు ఇలా ఎవరన్నా ఉన్నారా?నాతో చదువుకున్న స్నేహితులు అంటే ఎక్కడెక్కడ స్థిరపడిపోయారు. నేను ఎలా కలుసుకోగలను. పెళ్లయి ఇక్కడికి వచ్చేసాక దాదాపు పాతికేళ్ళు ఇక్కడే ఉండిపోయాను. నాకు ఇంకా ఎవరు తెలియదే? వాళ్ళను ఎలా కలుసుకోవాలో కూడా తెలియదే?

అంది సావిత్రమ్మ.

తన అమ్మ చిన్ననాటి స్నేహితుల స్నేహితులందరినీ కలపాలనే ఆలోచన వచ్చింది రాజేష్ కి.వెంటనే వాళ్ళ అమ్మ ఫోన్ తీసుకుని సూర్యదేవర సావిత్రి పేరుతో ఫేస్బుక్ క్రియేట్ చేశాడు రాజేష్.

రాజేష్ తన అమ్మగారి సావిత్రి వాళ్ళ ఊరు పేరు, చదువుకున్న కాలేజీ పేరు, స్కూల్ పేరు అన్ని ఫీడ్ చేసి ఫేస్బుక్ అకౌంట్ క్రియేట్ చేసిన కాసేపటికి ఎన్నో ఫ్రెండ్ రిక్వెస్ట్లు వచ్చాయి. వాళ్ళందరి పేర్లు చదువుతూ, పేర్లతో పాటు ఆ ఫోటోలు చూసి తన అమ్మ ఫ్రెండ్స్ కాదో అవును చూసుకొని ఆ ఫ్రెండ్ రిక్వెస్ట్ లను యాక్సెప్ట్ చేస్తూ వచ్చాడు.వీళ్ళ ద్వారా మరొక మరికొందరు యాడ్ అవుతూ మొత్తానికి ఒక వారంలోనే సావిత్రమ్మ చిన్నప్పటి నుంచి డిగ్రీ వరకు ఫ్రెండ్స్ చాలా వరకు ఫ్రెండ్స్ ని గుర్తుపట్టగలిగింది సావిత్రమ్మ.

తన అమ్మ చిన్ననాటి స్నేహితులతో ఒక పార్టీ ఏర్పాటు చేయాలని తలంపుతో ఈ పనులు పైపు చేస్తూనే మరోవైపు ట్రీట్మెంట్ మొదలెట్టాడు సావిత్రమ్మకు రాజేష్. ట్రీట్మెంట్ లో భాగంగా మొదట సావిత్రమ్మకు గుండు చేయించాలని తిరుమలకు వెళ్లి దైవ దర్శనం చేసుకొని అక్కడే ఉండి తల నీలాలు చేయించుకొని సావిత్రమ్మను హాస్పిటల్ లో చేర్పించాడు రాజేష్.ఈ ఫేస్బుక్ అకౌంట్ ద్వారా ప్రతి ఒక్కరికి చాటింగ్ చేసి వాళ్ళ ఫోన్ నెంబర్లు తీసుకుని వాళ్ళ అమ్మ యొక్క కండిషన్ చెప్పి తన యొక్క కోరికను బయటపెట్టి అందరిని పలానా రోజు కలవాలని చెప్పేవాడు రాజేష్.

సావిత్రిని చూడాలని ఉత్సాహంతో నేరుగా హాస్పిటల్ కి వచ్చేవాళ్ళు కొందరు స్నేహితులు. ఇలా బంధువులు, స్నేహితులు పలకరింపులతో తన అనారోగ్య సమస్యను మరిచిపోయి వాళ్ళతో ప్రేమపూర్వకంగా మాట్లాడే అమ్మను చూస్తూ కాస్తంత ధైర్యాన్ని కూడబెట్టుకునే వాడు రాజేష్.

తనకు క్యాన్సర్ అని తెలిసినప్పటి నుంచి వాళ్ళమ్మ " ఒక పుస్తకంలో ఏదో రాసుకుంటూ ఉండడం,హాస్పిటల్ లో చేరినా కానీ మెలకువ రాగానే ఆ పుస్తకము పెన్నుతో రాస్తూ ఉండడం గమనించాడు రాజేష్.

"ఏమిటమ్మా!ఎప్పుడు ఏదో ఒకటి రాసుకుంటూ ఉంటావు.రెస్టు తీసుకోకూడదా? అని అడిగాడు రాజేష్. అయినా ఏముంటాయ్లే ఆ పుస్తకంలో పండగ వేళల్లో ముగ్గులు, అందానికి చిట్కాలు, ఇంకారకరకాల వంటలు, ఫోన్ నెంబర్లు ఇంకా ఒకటేమిటి బాకీలు అప్పులు అన్ని ఒకే పుస్తకంలో రాసుకుంటూ ఉంటుంది. ఇది మా అమ్మకు అలవాటేలె. ఇపుడు వచ్చే స్నేహితులవివరాలు కూడా ఉండొచ్చు అనుకొని ఖాళీగా మాత్రం ఉండదు ఏదో ఒకటి రాసుకుంటూ ఉంటుంది ఈ పిచ్చి అమ్మ అనుకుంటుండగా సావిత్రి గారిని ఆపరేషన్ థియేటర్ లోకి తీసుకెళ్లాలని నర్స్ చెప్పడంతో ఈ లోకంలోకి వచ్చాడు రాజేష్.

కాసేపు అయ్యాక...

ట్రీట్మెంట్ సక్సెస్ గా జరగడంతో ఇంటికి అమ్మను తీసుకొని వచ్చాడు. అమ్మ పలకరించడానికి పక్కింటి పంకజం ఆంటీ రావడంతో, మా అమ్మకు మంచి కంపెనీ పోండి వెళ్లి మాట్లాడుతుండండి ఇప్పుడే వస్తాను అని చెప్పివెళ్లాడు రాజేష్. తన అమ్మ తిరిగి వచ్చాక, ఓ మంచి రోజున తన స్నేహితుల అందరితో ఒక పార్టీ ఏర్పాటు చేసాడు రాజేష్. తన అమ్మ చిన్ననాటి స్నేహితుల ముచ్చట్లతో ఆరోజు ఎంతో సందడిగా గడిచిపోయింది.విదేశంలో స్థిరపడ్డ వాళ్ళు కూడా అమ్మ కోసం రావడం తనకు ఎంతో గర్వం అనిపించింది రాజేష్ కి.ఒకరైతే అమ్మకు చీరలు ఇస్తే, కొందరు ఏవేవో బహుమతులు ఇస్తుంటే తన కొడుకు కూడా

బహుమతి ఇవ్వడంతో ఎందుకు కన్నా!ఇవన్నీ.. అని అమ్మ మాటల్ని మధ్యలో ఆపి ఒకసారి ఓపెన్ చేసి చూడచ్చుగా అన్నాడు రాజేష్.

తీరా బహుమతి ఏదో?అని ఓపెన్ చేసి చూస్తే తను చిన్ననాడు చదువుకున్న స్కూల్లో సరస్వతి వేషం వేసిన ఫోటోని ఫ్రేమ్ చేసి బహుమతిగా ఇచ్చిన రాజేష్ ని,ఆ ఫోటోను చూసుకొని ఒకింత భావోద్వేగానికి లోనైంది సావిత్రి.

అరె!ఈ ఫోటో ఎక్కడిది రా? అని తన అమ్మ ప్రశ్నించే లోపలే రాజేష్ కలగజేసుకొని అమ్మా నీ చిన్ననాటి స్నేహితులను కలిశాను కదా.వారిలో ఒకరు లక్కీగా నువ్వు చదువుకున్న విద్యా మందిరం ప్రిన్సిపాల్ కూతురే కావడం,చిన్నప్పుడు ఒక రోజు మీ స్కూల్ లో జరిగిన సరస్వతి పూజలో 'నీకు జుట్టు బాగా ఉందని,నువ్వు చాలా చక్కగా, హుషారుగా ఉన్నావని నీకు ఆ వేషం వేసారని ఆ ఫోటో తన దగ్గర ఇప్పటికీ ఉందని చెప్పడంతో తనని అడిగే ఆ ఫోటో తీసుకొని నేను దానిని పెద్ద ఫోటోగా చేయించి నీకు ఈ విధంగా ఇవ్వగలిగాను. ముందుగా నువ్వు ఆ సౌభాగ్యం ఆంటీ కి థాంక్స్ చెప్పాలి. సౌభాగ్యం కి కన్నీటితో కృతజ్ఞతలు చెప్పుకుంది. వాళ్లంతా వెళ్లిపోయాక సావిత్రమ్మ రాజేష్ ని పిలిచి నాన్న! నాకోసం ఎంత చేశారు రా స్నేహితులందరినీ ఇలా కనుక్కొని,పిలిపించి ఇలాగా పార్టీ ఇవ్వడం నాకు చాలా సంతోషంగా ఉంది.నా చిన్ననాటి స్మృతులు అన్నీ గుర్తుకొచ్చేలా చేసావు. ఇవన్నీ ఫోటోలు తీసావు కదా!అవన్నీ కడిగించరా నేను చూసుకుంటూ ఉంటాను. అలా ఆరోజు కాలక్షేపకబురులతో, సంతోష సరదా సంభాషణలతో, చిన్ననాటి స్మృతులతో ఎంతో సరదాగా గడిచిపోయింది ఆ సాయంత్రం.

ఆ సంతోషం ఎంతో కాలం నిలవలేదు. సావిత్రమ్మకు క్యాన్సర్ మళ్ళీ తిరగబెట్టింది.మళ్లీవాంతులు ఏమాత్రం తగ్గలేదు. ఆకలి లేకుండా పోయింది.రోజు రోజు క్షీణించి పోసాగింది శరీరం. తనను హాస్పిటల్లో చేర్పించిన కొన్ని రోజులకే కన్నుమూసింది సావిత్రమ్మ.ఎంతో బాగా అమ్మ కోలుకుంది లే అనుకున్న రాజేష్ కు పెద్ద షాకే తగిలింది.తండ్రి లేని తనకు తల్లి కూడా లేకపోవడంతో అమ్మ మరణంతో చూడడానికి వచ్చిన బంధువులను, స్నేహితులను పలకరింపులు అన్ని కార్యక్రమాలు పూర్తిచేసాడు రాజేష్.

కొన్ని రోజుల తర్వాత...

ఏదో పనిమీద బయటికి వెళ్తున్న రాజేష్ కి ఎదురు వచ్చింది పంకజం ఆంటీ. చూడగానే మిమ్మల్ని కలవరిస్తుందమ్మా, లోపలికెళ్ళి కంపెనీ ఇవ్వండి ఆంటీ అంటున్నా రాజేష్ ని అలాగే చూస్తూ నిలబడిపోయింది. తనమ్మ చనిపోయింది అన్న విషయం ఇంకా గ్రహించలేకపోతున్నాడు. ఇంకా అమ్మ ఉందన్నా భ్రమలోనే జీవిస్తున్నాడు అంటూ తనలోని అమ్మ ప్రేమను చూస్తూ అలాగే నిలబడిపోయింది పంకజం. ఇంతలో పానీ పూరి బండి రావడంతో అమ్మ పానీ పూరి బండి వచ్చింది. రెండు ప్లేట్లు తీసుకొని రానా?ఆంటీ కూడా. అమ్మా!చెప్పమ్మా!ఇంటి బయటనుంచి లోపల వైపు చూస్తూ అరుస్తున్న రాజేష్ కి లోపల వైపు నుంచి సమాధానం ఎప్పటికీ రాదనితెలుసుకోవడానికి ఎంతో సమయం పట్టలేదు రాజేష్ కి. తన అమ్మ గుర్తొచ్చి పంకజం ఆంటీ ని పట్టుకొని విలవిలమంటూ చిన్నపిల్లలా

ఏడ్చేసాడు రాజేష్.ఆ సన్నివేశం పంకజం మనసు ద్రవింపచేసింది. బాధ పడుతున్న రాజేష్ ని ఓదార్చి 'నాయనా మీ అమ్మ క్యాన్సర్ సోకిందని తెలిసినప్పటి నుంచి ఒక పుస్తకం రాసుకునేది నువ్వు ఎప్పుడైనా గమనించావా? ఆ పుస్తకం ఇప్పుడు నా దగ్గర ఉంది. తను చనిపోయాక నీకు ఆ పుస్తకం ఇవ్వమంది'అంటూ ఆ పుస్తకాన్ని తన చేతిలో పెట్టి భారంగానే అక్కడినుంచి వెళ్ళిపోయింది.

ఆ పుస్తకాన్ని చదవడం మొదలుపెట్టాడు రాజేష్.ఆ పుస్తకం నిండామొత్తం రాజేష్ గురించే రాసింది సావిత్రమ్మ. తను భవిష్యత్తులో ఎలా ఎదగాలని!తన కాబోయే కోడలు ఎలా ఉండాలని, మనవడో మనవరాలో పుడితే వాళ్లకి ఏ పేర్లు పెట్టాలని, ఎలా చదివించాలని, ప్రతిదీ రాసింది సావిత్రమ్మ.ఒరేయ్ రాజేషు!మీ నాన్న యాక్సిడెంట్ లో చనిపోయినప్పుడు నా వయసు కేవలం 20 ఏళ్లు మాత్రమే.మీ నాన్న మరణంతో నాకు ప్రపంచమే తలకిందులు అయింది. నా గుండె బద్దలైంది. ఇక జీవించడం వ్యర్థం అనుకున్నాను. మరణమే శరణ్యం

అనుకున్నాను.కానీ కడుపులో ఉన్న నీ కోసం నేను బ్రతికాను.కేవలం నీకోసమే బ్రతికాను.నేను నీకు చెప్పేది ఒకటి గతాన్ని మార్చలేము. భవిష్యత్తు మన చేతిలోనే ఉంది. ఈ క్షణాన్ని మనం ఆనందంగా అనుభవించాలి. భవిష్యత్తులో మన ఆశలకు తగ్గట్టు మార్చుకోగలం. అదే జీవితం. నాకు క్యాన్సర్ అని తెలిసినప్పుడే నేను నా మరణాన్ని ఊహించాను. భవిష్యత్తులో నాకు ఏమైనాకానీ నీతో ఎప్పుడూ నేను ఉంటాను. నేను చనిపోయానని బాధపడొద్దు. నీ కన్నీరు నన్ను మరింత బాధ పెడుతుంది.నేను చనిపోతానేమోనని నీ కోరికలు ఏమైనా ఉన్నాయా? అని పదే పదే ప్రశ్నిస్తున్న నీకు నేను అప్పుడు చెప్పలేకపోయాను. ఇప్పుడు చెబుతున్నాను నా కోరిక ఏంటంటే? నువ్వు భార్య పిల్లలతో సంతోషంగా గడపాలి. మంచి భవిష్యత్తుకు బాట వెయ్యాలి"అదే నా కోరిక.అలా చదువుతున్న రాజేష్ కి అక్షరాలు మధ్యలో మసక బారిపోతున్నట్టు అనిపించింది.చదవడం మధ్యలో ఆపేసి, తను ఈ స్టేజికి రావడానికి తన అమ్మ ఎంత కష్టపడిందో గుర్తు చేసుకుంటూ బతికున్నప్పుడు తన గురించి ఆలోచిస్తూ,మరణశయ్య పైన కూడా తన గురించి ఆలోచిస్తూ, మరణించాక కూడా తన గురించి ఆలోచించిన తన అమ్మను తలచుకుంటూ "నువ్వు ఒక్కసారికనిపించవూ" అంటూ అమ్మ ఫోటో వైపు చూస్తూ ఉండిపోయాడు రాజేష్.

★★★★

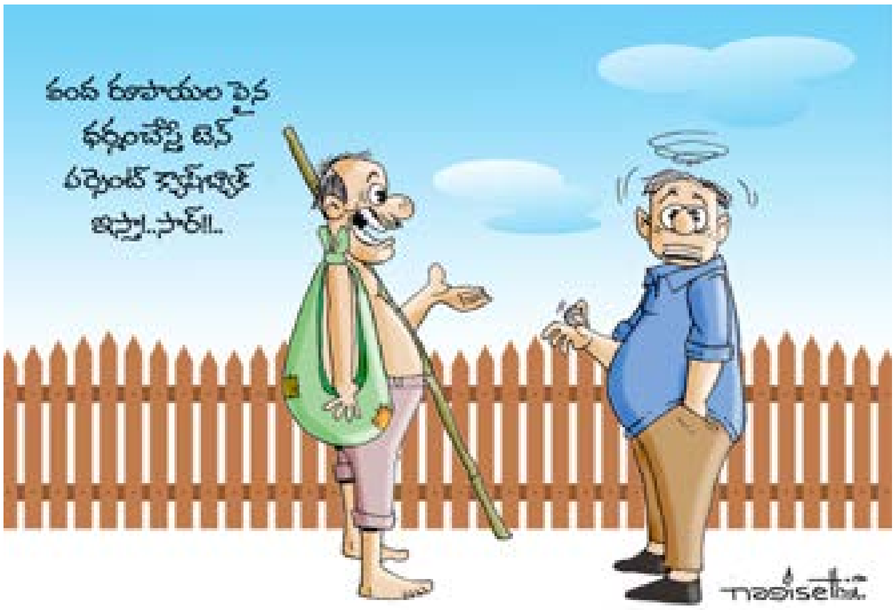

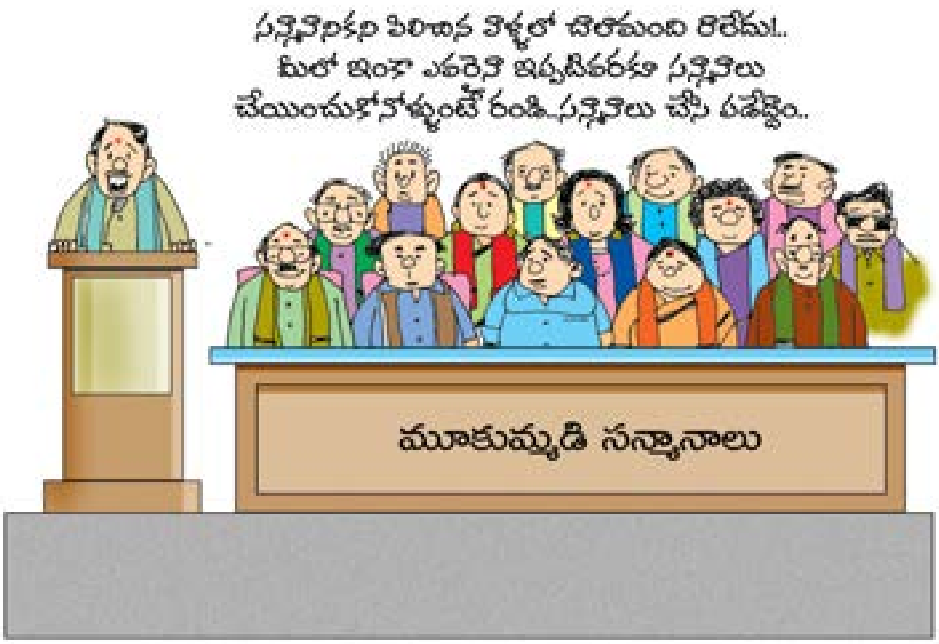

నమ్మకాలు- నిజాలు

కొబ్బరి కాయలో పువ్వు వస్తే అదృష్టమా ?

కొబ్బరి కాయ కొట్టినప్పుడు అందులో పువ్వు వస్తే అదృష్టం పట్టబోతోందని చాల మంది నమ్ముతారు . ఇదొక మూడ విశ్వాసం తప్ప అందులో నిజం లేదు. ఇంకా చెప్పాలంటే పువ్వు వచ్చిన కొబ్బరి కాయలను ఇప్పుడు మార్కెట్లో అమ్ముతున్నారు .కొబ్బరి చెట్టు మొలకేత్తలంటే కొబ్బరి కాయనే విత్తనంగా నాటు తారు . అది మొలకేత్తగానే కొబ్బరి పిలకను బయటకు తీస్తే కొబ్బరి పువ్వు వస్తుంది .ఇందులో పెద్ద మాయ మర్మం ఏమి లేదు .

సరే ఆ మాట అటు ఉంచితే కొబ్బతి పువ్వు తినటం వాళ్ళ చాల ప్రయోజనాలు ఉంటాయి అంటున్నారు డాక్టర్లు . కొబ్బరిచెట్టులోని ప్రతి భాగం మనకి ఎలానో ఒకలా ఉపయోగపడుతుంది. కొబ్బరికాయ, కొబ్బరినీరు, కొబ్బరి ఇలా ప్రతి ఒక్క భాగం చాలా మంచిది. అలానే కొబ్బరి పువ్వు కూడా ఆరోగ్యానికి చాలా మంచిది. కొబ్బరి పువ్వులో ఎన్నో ఆరోగ్యకరమైన ప్రయోజనాలు ఉన్నాయని పరిశోధకులు చెబుతున్నారు. దీంతో ఇప్పుడు కొబ్బరి పువ్వుకి ప్రత్యేక స్థానం ఏర్పడింది. ఈ పువ్వుని ఎక్కడ కనిపించినా చాలా మంది ఎక్కువగా తీసుకుంటూ తింటున్నారు.

కొబ్బరిపువ్వులో విటమిన్ సి ఉంటుంది. ఇది అన్ని శరీర కణజాలా పెరుగుదల, అభివృద్ధి, మరమ్మత్తుకు అవసరం. ఇందులో ఐరన్, కాల్షియం, పొటాషియం వంటి అనేక ముఖ్య

ఖనిజాలు పుష్కలంగా ఉంటాయి. దీంతోపాటు ఇందులో ఫైబర్ కంటెంట్ ఉంటుంది. ఇది సాధారణ ప్రేగు కదలికల్ని పెంచి మలబద్ధకాన్ని తగ్గించి జీర్ణ ఆరోగ్యాన్ని మెరుగ్గా చేస్తుంది. ఇందులో యాంటీ ఆక్సిడెంట్స్ ఉంటాయి. ఫ్రీ రాడికల్స్, ఆక్సీకరణ ఒత్తిడి వల్ల కలి నష్టం నుండి కణాలను రక్షిస్తాయి. వీటితోపాటు కాల్షియం, పాస్ఫరస్, పొటాషియం, ఫైబర్ ఎక్కువగా ఉంటాయి. వీటిని తీసుకోవడం వల్ల ఆరోగ్యానికి చాలా లాభాలున్నాయి.షుగర్ అనేది దీర్ఘకాలిక సమస్య. కాబట్టి, కొబ్బరి పువ్వు తింటే ఇన్సులిన్ సెన్సేషన్‌ని సంతృప్తి పరిచి నియంత్రిస్తుంది. ఈ పువ్వుని తింటే రక్తంలో చక్కెర తగ్గడమే కాకుండా, బ్రెయిన్, ఎముకలకి చాలా మంచిది. కొబ్బరి పిండిని కూడా మనం వాడొచ్చు. దీనిలో ఎక్కువగా ఫైబర్ ఉంటుంది. గోధుమ, మొక్కజొన్న వంటి పిండితో పోలిస్తే ఇందులో కార్బోహైడ్రేట్స్ తక్కువగా ఉంటాయి. దీంతో రక్తంలో గ్లూకోజ్ స్థాయిలపై తక్కువ ప్రభావాన్ని చూపిస్తుంది. కాబట్టి, షుగర్ ఉన్నవారికి చాలా మంచిది.కొబ్బరిని పువ్వుని తీసుకోవడం వల్ల గర్భాశయ శుభ్రతకి మంచిది. గర్భధారణ సమయంలో గర్భాశయ ఆరోగయానికి చాలా మంచిది. వెన్నునొప్పి కూడా తగ్గుతుంది. ప్రెగ్నెన్సీలో వచ్చే వెన్నునొప్పిని తగ్గించేందుకు హెల్ప్ చేస్తుంది. అదే విధంగా, కొబ్బరిపూలలో ఎక్కువ ఫైబర్ ఉంటుంది. దీని కారణంగా జీర్ణక్రియ మెరుగవుతుంది. చర్మం, జుట్టుని కూడా చక్కగా, అందంగా చేస్తుంది. గర్భధారణ టైమ్‌లో వచ్చే హార్మోన్ల మార్పుల కారణంగా వచ్చే జుట్టు, చర్మ సమస్యల్ని దూరం చేస్తాయి. కొబ్బరిపూలలో సంతానోత్పత్తిని పెంచే గుణాలు ఉన్నాయి.కొబ్బరిపువ్వులో యాంటీ ఆక్సిడెంట్స్ కొలెస్ట్రాల్ స్థాయిలను తగ్గిస్తాయి. ఇందులో ఫైబర్, పొటాషియంలు ఉంటాయి కొబ్బరి పూలని తినడం వల్ల ఎక్కువ బరువు ఉన్నవారిలో రక్తంలో రక్తంలో చక్కెర, కొలెస్ట్రాల్ స్థాయిలు తగ్గుతాయి. అధిక రక్తంలో చక్కెర, అధిక కొలెస్ట్రాల్ రెండూ గుండె జబ్బులకి కారణాలు. కాబట్టి, కొబ్బరిని తింటే ఈ రెండూ కూడా పరిష్కారమవుతాయి. కొబ్బరిలో ఫైబర్ కంటెంట్ ఎక్కువగా ఉంటుంది. దీని వల్ల వెయిట్ మేనేజ్‌మెంట్‌లో హెల్ప్ అవుతుంది. దీనిని తీసుకోవడం వల్ల కొబ్బరి పువ్వులోని పుప్పొడి మలబద్ధకాన్ని తగ్గిస్తుంది. దీంతోపాటు కొబ్బరి నీరు కడుపుని చల్లబరుస్తుంది. గ్యాస్ట్రిక్, ఇతర సమస్యల్ని తగ్గిస్తుంది. మూత్రాశయాన్ని క్లీన్ చేస్తుంది. కొబ్బరినీరు మూత్రవిసర్జన లక్షణాలను కలిగి ఉంటుంది. మూత్ర ఫ్రీక్వెన్సీని పెంచుతుంది. దీంతో సహజంగా వ్యాధికారక క్రిములను బయటికి పంపుతుంది. కొబ్బరిపువ్వులోని గుణాలు క్యాన్సర్ కణాలను ప్రేరేపించే ఫ్రీ రాడికల్స్‌ని తగ్గిస్తుంది.

కాబట్టి, క్యాన్సర్ వచ్చే అవకాశాన్ని తగ్గించుకోవచ్చు. అదే విధంగా, కొంతమంది ఆడవారికి పీరియడ్స్ టైమ్‌లో చాలా సమస్యలొస్తాయి. వాటిని దూరం చేయడానికి కొబ్బరి పువ్వు హెల్ప్ చేస్తుంది. రక్తస్రావాన్ని సరిచేస్తుంది. శరీర వేడి తగ్గిస్తుంది. అంతేకాకుండా, ఈ కొబ్బరి పువ్వు తింటే థైరాయిడ్ కూడా తగ్గుతుంది.కొబ్బరి పువ్వులోని గుణాలు క్యాన్సర్ కణాలను ప్రేరేపించే ఫ్రీ రాడికల్స్‌ని తగ్గిస్తుంది. కాబట్టి, క్యాన్సర్ వచ్చే అవకాశాన్ని తగ్గించుకోవచ్చు. అదే విధంగా, కొంతమంది ఆడవారికి పీరియడ్స్ టైమ్‌లో చాలా సమస్యలొస్తాయి. వాటిని దూరం చేయడానికి కొబ్బరి పువ్వు హెల్ప్ చేస్తుంది. రక్తస్రావాన్ని సరిచేస్తుంది. శరీర వేడి తగ్గిస్తుంది. అంతేకాకుండా, ఈ కొబ్బరి పువ్వు తింటే థైరాయిడ్ కూడా తగ్గుతుంది.గమనిక:ఆరోగ్య నిపుణులు, అధ్యయనాల ప్రకారం ఈ వివరాలను అందించాం. ఈ కథనం కేవలం మీ అవగాహన కోసమే. ఇవి పాటించడం వల్ల ఫలితాలు అనేవి వ్యక్తిగతం మాత్రమే. వీటిని పాటించే ముందు డైటీషియన్‌ని సంప్రదించడమే ఉత్తమ మార్గం. గమనించగలరు.★★★

కరెంట అఫైర్స్

కొండేటి వీణ

“గ్రోక్ 3 “ అనేది ఓ చాట్ బొట్ . గ్రోక్ 3 (ఇంగ్లీష్: Grok 3) ఒక కృత్రిమ మేధస్సు (AI) చాట్‌బాట్ మోడల్, మరియు పెద్ద భాషా నమూనా (Large Language model – LLM) దీనిని xAI సంస్థ అభివృద్ధి చేసింది. ఇది ప్రాధమికంగా 2023 లో ఎలన్ మస్క్ చొరవతో స్థాపించబడింది. ఈ చాట్ బాట్ కి మనుష్యులకున్నంత జ్ఞానం వున్నదని ప్రచారం జరుగుతున్నది. ఇది గతంలో ట్విట్టర్ గా పిలువబడిన ఎక్స్ సామాజిక మాధ్యమంలో అందుబాటులోవుంది. 2025, ఫిబ్రవరి 18 న గ్రోక్ 3 మోడల్ అధికారికంగా ప్రారంభించబడింది.

ఈ చాట్‌బోట్ ఎలాంటి ఫిల్టర్ లేకుండా, ఇష్టం వచ్చినట్లు మాట్లాడుతూ భారత డిజిటల్ స్పేస్‌లో సంచలనంగా మారింది.''ప్రపంచంలో అత్యంత సరదా ఏఐ''గా గత ఏడాది మస్క్ దీన్ని అభివర్ణించారు. రెండేళ్ల క్రితం దీన్ని లాంచ్ చేయడానికి ముందు, ఓపెన్‌ఏఐ, మైక్రోసాఫ్ట్, గూగుల్ మోడల్స్ లాంటి పోటీ చాట్‌బోట్‌లా కాకుండా.. ఇది ఎలాంటి ఫిల్టర్ చేయని, సంప్రదాయేతర (యాంటీ ఓక్) ఏఐ చాట్‌బోట్‌గా ఉండనుందని మస్క్ వాగ్దానం చేశారు. గ్రోక్ వచ్చి కొన్నేళ్లే అయింది. కానీ, అకస్మాతుగా భారతీయుల్లో ఇది చాలా పాపులర్ అయింది. ఎందుకంటే, మన పట్టణంలో ఇదొక సరికొత్త బొమ్మ.

అప్పటి నుంచి, చాలా ఆసక్తికరమైన విషయాలు చోటు చేసుకున్నాయన్నారు. నరేంద్ర మోదీ, భారతీయ జనతా పార్టీ విమర్శకులకు ఈ చాట్‌బోట్ ఇష్టమైనదిగా మారిపోయింది.రాజకీయ ప్రశ్నల సునామీ మొదలైంది. మోదీ కంటే ప్రధాన ప్రతిపక్ష కాంగ్రెస్ పార్టీ నేత రాహుల్ గాంధీని అత్యంత నిజాయితీ గల వ్యక్తిగా గ్రోక్ పేర్కొంది. గ్రోక్ సాహసోపేతమైన ప్రకటనలు అనేక విమర్శలకు దారి తీసాయి . గ్రోక్ సరికొత్త రెబెల్. గ్రోక్‌ను ప్రశ్నలు అడగడం ఎవరినీ ఇబ్బందులకు గురి చేయదు. క్రికెట్ గాసిప్స్, పొలిటికల్ ర్యాంట్లు నుంచి బాలీవుడ్ డ్రామా వరకు ప్రతీది గ్రోక్‌తో చర్చించారు భారతీయులు. ఈ చాట్‌బోట్ అన్నిరకాల ప్రశ్నలను స్వీకరిస్తూ, ఎలాంటి విచారం వ్యక్తం చేయకుండా, ఏదో ఒక రూపంలో సమాధానాలను ఇచ్చింది.

భారత్‌లో గ్రోక్ ప్రకటనల చుట్టూ తీవ్ర దుమారం రేగుతోంది ఇతర ఏఐ బోట్లను ఏ పార్టీ మెరుగైనది, కాంగ్రెస్ లేదా బీజేపీ? వంటి ప్రశ్నలకు రాజకీయంగా సరైన సమాధానాలు చెప్పేలా ప్రొగ్రామ్ చేశారు. అయితే, గ్రోక్‌లో అలాంటి ఫిల్టర్ లోపించినట్లు కనిపిస్తుంది. అలాగే, వివాదాస్పదమైన అంశాలను ఎదుర్కొనేందుకు కూడా ఇది భయపడటం లేదు. గ్రోక్ పూర్తిగా ఎక్స్‌పై శిక్షణ పొందినందున, సహజంగా అక్కడ కనిపించే నమూనాలను, స్వరాలనే ఇది ప్రతిబింబిస్తుంది. దీనిలో వింతవింత సమాధానాలు, దుర్వినియోగాలను మనం చూడొచ్చు.

ఒక భావజాలంతో ఉన్న రాజకీయ నేత లేదా సెలబ్రిటీ మాదిరిగా కాకుండా.. ఇది స్పష్టంగా శిక్షణ పొందినప్పుడు లేదా ఒక నిర్దిష్ట అభిప్రాయానికి దాని డేటా ఎక్కువ మద్దతుగా ఇచ్చినప్పుడే ఈ చాట్‌బోట్ పక్షపాతంతో వ్యవహరిస్తుంది. ఒకవేళ ఏదైనా చాట్‌బోట్ ఎక్కువ పక్షపాతంగా మారితే.. దీని పోటీతత్వాన్ని కోల్పోయే ప్రమాదం ఉంది . గ్రోక్ ఉపయోగిస్తున్న అసభ్యపదజాలం, వివాదాస్పదమైన స్పందనల విషయంపై ఇప్పటికే భారత ఐటీ మంత్రి సామాజిక మాధ్యమం ఎక్స్‌తో సంప్రదింపులు జరుపుతున్నట్లు తెలిసింది.

★★★

ఆరోగ్యకర జీవనానికి మార్గాలు

ఈ రోజుల్లో అందరూ ఆరోగ్యం పట్ల ఆందోళనగా కనిపిస్తున్నారు. నగరాల నుంచి గ్రామాల వరకు ఆరోగ్యంపై చర్చ సాధారణం అయింది.ఆరోగ్యకర జీవనానికి వ్యాయామం ఎంత ముఖ్యమో డైట్, సరైన దినచర్య కూడా అంతే ముఖ్యమని డాక్టర్లు చెబుతున్నారు. డైట్, వ్యాయామం లాంటి అలవాట్లను మార్చుకోవడం కష్టం కావొచ్చు. కానీ, ఇందుకు భయపడాల్సిన అవసరం లేదు. , మన జీవితంలో ఎలాంటి మార్పులు చేసుకుంటే మనం ఆరోగ్యంగా ఉండగలమో తెలుసుకుందాం.

ఆరోగ్యకర జీవనానికి ఆహారం, వ్యాయామం, నిద్ర, విశ్రాంతి అనే నాలుగు పునాదులు ఉన్నాయని 'ద పిల్లర్ ప్లాన్', 'ద స్ట్రెస్ సొల్యూషన్' రచయిత డాక్టర్ రంగన్ ఛటర్జీ చెప్పారు.ఈ నాలుగు అంశాల్లో చిన్న చిన్న మార్పులు చేసుకుంటే మన జీవితాలు మెరుగవుతాయని ఆయన అన్నారు. డైట్‌లో మార్పులు చేయడం, లేదా తగ్గించడం మీకు కష్టంగా అనిపిస్తే, మీరు ఒక రోజులో తీసుకునే భోజనాన్ని కేవలం 12 గంటల వ్యవధిలో తినాలని ఆయన చెబుతున్నారు.''కఠినంగా ఈ విధానాన్ని పాటిస్తే ప్రయోజనం ఉంటుందా? అంటే ఉంటుందని చెబుతా. కొందరికి ఇలా చేయడం వల్ల ప్రయోజనం కలుగుతుంది. ఇది చాలా సులభమైన మార్పు. దీనివల్ల చాలా గణనీయ మార్పులు రావడం నేను చూశాను'' అని రంగన్ తెలిపారు.

తీరికలేని పనుల కారణంగా జిమ్‌కు వెళ్లడం, రన్నింగ్ చేయడం వంటి పనులకు పెద్దగా సమయం దొరకదు.వారానికి రెండుసార్లు అయిదు నిమిషాల చొప్పున స్ట్రెంత్ ట్రైనింగ్ చేస్తే చాలా మంచి ప్రభావం ఉంటుందని డాక్టర్ రంగన్, ఆయన బృందం సూచించింది.''స్ట్రెంత్ ట్రైనింగ్‌కు చాలా తక్కువ ప్రాధాన్యం ఇస్తుంటారు. అందరూ రన్నింగ్ చేయడం, కార్డియో గురించి మాట్లాడుతుంటారు. కానీ, కండరాలను పటిష్టం చేయడాన్ని విస్మరిస్తారు. వయస్సు పెరిగిన కొద్ది మనం ఎంత ఆరోగ్యంగా ఉంటామో కండరాలు నిర్ణయిస్తాయి'' అని డాక్టర్ రంగన్ చెప్పారు.ఆరోగ్యంగా ఉండటంలో కండరాలు కీలక పాత్ర పోషిస్తాయని అన్నారు.30 ఏళ్లు దాటిన తర్వాత, ప్రతీ పదేళ్లకు మన శరీరంలో 3 నుంచి 5 శాతం కండర క్షీణత జరుగుతుందని డాక్టర్ రంగన్ తెలిపారు.50 ఏళ్ల వయసు తర్వాత ఇది మరింత పెరుగుతుందన్నారు.

మనం నిద్ర విషయంలో నిర్లక్ష్యంగా వ్యవహరిస్తుంటాం.కానీ, మంచి నిద్ర మన జీవితాన్ని, ఆరోగ్యాన్ని చాలా మెరుగుపరుస్తుంది. అందుకే తగినంత నిద్ర ఉండేలా చూసుకోవాలి. మంచి నిద్ర కోసం డాక్టర్ రంగన్ ఛటర్జీ వద్ద చాలా చిట్కాలు ఉన్నాయి.కానీ, ఒక రోజులో మీకు సరిపడినంత ఎండ తగులుతుందా లేదా అన్న విషయాన్ని చాలామంది పట్టించుకోరని ఆయన అన్నారు.మన జీవగడియారం సరిగ్గా పని చేయడానికి మన శరీరానికి రాత్రీపగలు వివిధ స్థాయిల్లో కాంతి తగలాలి.''చాలామంది చీకటిగా ఉన్నప్పుడే ఇంట్లో నుంచి బయల్దేరతారు. రోజంతా ఆఫీసు లోపల కూర్చుంటారు. చీకటి పడ్డాక ఇళ్లకు తిరిగొస్తారు. కొందరు రాత్రిపూట ఆఫీసులకు వెళ్తారు. ప్రతీ వ్యక్తి రోజుకు కనీసం 20 నిమిషాలు ఎండలో గడిపితే ఉత్సాహంగా ఉంటారు'' అని ఆయన వివరించారు.

మన రోజువారీ జీవితంలో ఒత్తిడి భాగమైంది. దురదృష్టవశాత్తూ, టెక్నాలజీ కూడా దీనికి కొంతవరకు కారణం.''మీరు ప్రశాంతమైన, మంచి నిద్ర నుంచి మేల్కొంటారు. లేవగానే ఫోన్ అలారమ్ మోగుతుంది. చేతిలోకి ఫోన్ తీసుకోగానే ఇతర నోటిఫికేషన్లు వస్తుంటాయి. చాలామందికి రోజంతా ఫోన్ చేతుల్లోనే ఉంటుంది. రాత్రి నిద్రపోయే వరకు కూడా ఇలాగే సాగుతుంది. కళ్లు నీలిరంగు కాంతికి ప్రభావితం అవుతాయి. ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో మీకు విశ్రాంతి తీసుకోవడానికి సమయం ఉండదు'' అని డాక్టర్ రంగన్ వివరించారు.ఒక రోజులో కనీసం 15 నిమిషాలు మీ కోసం కేటాయించుకోవాలని ఆయన సూచిస్తున్నారు.ఆ సమయంలో మీకు నచ్చే లేదా మీకు ఇష్టమైన ఏదైనా పని చేయాలని, ఫోన్ అస్సలు వాడొద్దని ఆయన సూచించారు.ఇలా చేయడం వల్ల ఒత్తిడి తగ్గుతుందని తెలిపారు.

మూడో కన్ను

ఫోటోగ్రఫీలో 'ISO' అంటే?

తమ్మ శ్రీనివాస రెడ్డి

సరే... ఫోటోగ్రఫీలో 'ISO' అంటే ఏమిటి? దీని అర్థం ఏమిటి, సంఖ్యల అర్థం ఏమిటి మరియు మీరు వాటిని ఎప్పుడు మార్చాలి ఇది ఒక సాధారణ ప్రశ్న కావచ్చు : ఫోటోగ్రఫీలో 'ISO' అంటే ఏమిటి? అయితే, సమాధానం చాలా సూటిగా లేదు – ప్రధానంగా ఇది డిజిటల్ ఇమేజింగ్కు ముందు ఉద్భవించిన పదం. అనలాగ్ షూటింగ్ పరంగా ఫోటోగ్రఫీలో 'ISO' అంటే ఏమిటి? కెమెరా ఫిల్మ్ విభిన్న వేగంతో వస్తుంది, అధిక 'ISO' రేటింగ్తో 'వేగవంతమైన' ఫిల్మ్ కి సమానం అంటే ఇది కాంతికి ఎక్కువ సున్నితంగా ఉంటుంది, 'స్లోయర్' ఫిల్మ్ల మీరు చేయగలిగిన దానికంటే వేగవంతమైన షట్టర్ స్పీడ్లను ఉపయోగించగలుగుతారు.

అధిక–సున్నితత్వ 'ISO' ని ఉపయోగించడం సబ్జెక్ట్లను తరలించడానికి (వేగవంతమైన షట్టర్ వేగం అవసరమయ్యే చోట) మరియు ముఖ్యంగా తక్కువ కాంతిలో షూటింగ్ చేయడానికి ఉపయోగపడుతుంది. అందువలన, 'ISO' ఎపర్చరు మరియు షట్టర్ వేగంతో పాటు ఎక్స్పోజర్ త్రిభుజం యొక్క ఒక మూలను ఏర్పరుస్తుంది. సరే, అయితే ఈ వేగాన్ని ఎలా కొలుస్తారు? చలనచిత్రం కనుగొనబడినప్పుడు అనేక విభిన్న ప్రమాణాలు ప్రవేశపెట్టబడ్డాయి మరియు ప్రామాణికమైన 'ISO' వ్యవస్థను రూపొందించడానికి ఉత్తమంగా తెలిసిన వాటిలో రెండు – అమెరికన్ 'ASA' మరియు జర్మన్ 'DIN' స్కేల్లు చివరికి ఒకచోట చేర్చబడ్డాయి. ఉత్తమ డిజిటల్ కెమెరాలు, వాస్తవానికి, ఫిల్ము ఉపయోగించవు – కానీ అదే 'ISO' స్కేల్ని కెమెరా కాంతికి సున్నితత్వాన్ని కొలవడానికి ఇప్పటికీ ఉపయోగిస్తున్నారు. కెమెరా యొక్క ఇమేజ్ సెన్సార్ని ఫిల్మ్ గా మార్చలేనప్పటికీ,

కెమెరా సర్క్యూట్రీ ద్వారా దాని సున్నితత్వాన్ని పెంచవచ్చు. ఇది 'ISO' నియంత్రణతో చేయబడుతుంది.

'ISO' అంటే దేనికి సంకేతం?

'ISO' అనేది ఇంటర్నేషనల్ ఆర్గనైజేషన్ ఆఫ్ స్టాండర్డైజేషన్ పేరు: భారీ శ్రేణి ఉత్పత్తులు, విధానాలు మరియు అభ్యాసాల కోసం వేలకొద్దీ అంగీకరించిన ప్రమాణాలను రూపొందించే సంస్థ. 'ISO' అనేది ఎక్రోనిం కాదు మరియు దేనికీ నిలబడదు – ఇది కేవలం సంస్థను సూచిస్తుంది.

ఫోటోగ్రాఫర్ కోసం, 'ISO' అనేది కేవలం సంఖ్యల సమితి. అనేక డిజిటల్ కెమెరాలలో బేస్ సెన్సిటివిటీ – అత్యల్ప స్థానిక సెట్టింగ్ – 'ISO'100. కానీ సముచిత బటన్ను నొక్కడం, డయల్ని తిప్పడం, టచిన్ను స్వైప్ చేయడం లేదా మెను సెట్టింగ్ని మార్చడం ద్వారా సాధారణంగా పెంచబడుతుంది.

కొన్ని కెమెరాలలో, మీరు ప్రత్యేక 'ISO' నియంత్రణ డయల్ని కూడా పొందవచ్చు. 'ISO' సంఖ్యను రెట్టింపు చేయడం సెన్సార్ యొక్క సున్నితత్వాన్ని రెట్టింపు చేస్తుంది. కాబట్టి 'ISO' సెట్టింగ్ను 100 నుండి 200కి పెంచడం అంటే, అదే మొత్తం ఎక్స్పోజర్ను పొందడానికి, మీరు షట్టర్ స్పీడ్ని సగం పొడవు (లేదా రెండింతలు వేగంగా) ఉపయోగించవచ్చు.

'ISO' యొక్క ప్రతి రెట్టింపు కూడా పూర్తి ఎక్స్పోజర్ 'స్టాప్' ద్వారా సున్నితత్వాన్ని పెంచుతుంది – సాధారణ ఫుల్–స్టాప్ 'ISO' స్కేల్ 100, 200, 400, 800, 1600 మరియు మొదలైన వాటికి పురోగమిస్తుంది. మీ కెమెరా వయస్సు మరియు ధరపై ఆధారపడి టాప్ 'ISO' సెట్టింగ్ మారుతూ ఉంటుంది. సాధారణ గరిష్ఠ సెట్టింగ్లు 'ISO'3200 నుండి 'ISO' 819,200 వరకు ఉంటాయి. కొన్ని అత్యుత్తమ తక్కువ–కాంతి కెమెరాలు అధిక 'ISO'లను నిర్వహించడంలో మంచివి గందరగోళంగా,

ఫోటోగ్రఫీ పాఠాలు

కొన్ని మోడళ్లలో టాప్ 'ISO' సెట్టింగ్లు దాచబడ్డాయి మరియు తప్పనిసరిగా 'ISO విస్తరణ' లేదా ఇలాంటి కస్టమ్ ఎంపికను ఉపయోగించి ప్రారంభించబడాలి. దీనికి కారణం మీరు 'ISO' సెట్టింగ్ని పెంచిన 'ISO' సెన్సిటివిటీలను కలిగి ఉన్నప్పటికీ, మీరు వాటిని పిక్చర్ సిగ్నల్ను పెంచడం వల్ల 'నాయిస్' అని పిలువబడే సిగ్నల్లోని మలినాలను కూడా పెంచుతుంది. ఈ శబ్దం

చిత్రంలో ధాన్యం మరియు రంగు మచ్చల రూపంలో కనిపిస్తుంది – మరియు ఇది 'ISO' ఎక్కువగా సెట్ చేయబడిన కొదీ పెంచడాన్ని నిరోధించడానికి ప్రయత్నిస్తారు. అయినప్పటికీ, 'ISO'ని పంపింగ్ చేయడం

వలన సాధారణంగా ఇమేజ్ క్వాలిటీ మొత్తం పెరుగుతుంది, ఎందుకంటే ఈ సాధారణ మార్పు మిమ్మల్ని వేగవంతమైన

ప్రతిసారీ, మీరు ఇమేజ్ నాణ్యతలో చిన్న మరియు సంచిత తగ్గుదలని కూడా పొందుతారు. కాబట్టి, కెమెరాలు చాలా ఎక్కువ లేదా తక్కువ 'విస్తరించిన' క్రమంగా మరింత గుర్తించదగినదిగా ఉంటుంది. కొంతమంది ఫోటోగ్రాఫర్లు ఉత్తమమైన, ధాన్యం లేని చిత్రాలను పొందడం

కోసం అన్ని ఖర్చులతో 'ISO' ని షట్టర్

స్పీడ్ని ఉపయోగించడానికి అనుమతిస్తుంది – తద్వారా కెమెరా షేక్ను తొలగిస్తుంది. అస్పష్టమైన చిత్రం కంటే గ్రైనీ చిత్రం

ఎల్లప్పుడూ ఉత్తమంగా ఉంటుంది! అధిక 'ISO' మీకు మరింత చురుకైన ఎపర్చరును ఉపయోగించగలదు – ఫీల్డ్ యొక్క

లోతును పెంచుతుంది మరియు తద్వారా లెన్స్ యొక్క రిజల్యూషన్ ను పెంచుతుంది– మీకు పదునుగా కనిపించే చిత్రాలను

అందించడానికి. తక్కువ వెలుతురులో అధిక 'ISO సెట్టింగ్లు అమూల్యమైనవి అయినప్పటికీ, అన్ని తక్కువ–కాంతి పరిసితులకు

అవి అవసరం లేదు, వాస్తవానికి, మీరు కెమెరాను స్థిరంగా ఉంచగలిగితే, అవి తరచుగా నివారించబడతాయి. మీరు ఘనమైన

ట్రైపాడ్ని ఉపయోగిస్తుంటే, నెమ్మదిగా ఉండే 'ISO' సెటింగ్ ('ISO' 100)

సాధారణంగా ఉత్తమ ఎంపిక – మీరు కాంతి

లోపాన్ని భర్తీ చేయడానికి ఎక్కువ షట్టర్ వేగాన్ని ఉపయోగించవచ్చు.

అదేవిధంగా, మీరు ఫ్లాష్ని ఉపయోగిస్తుంటే, అధిక–ISO సెట్టింగ్లు

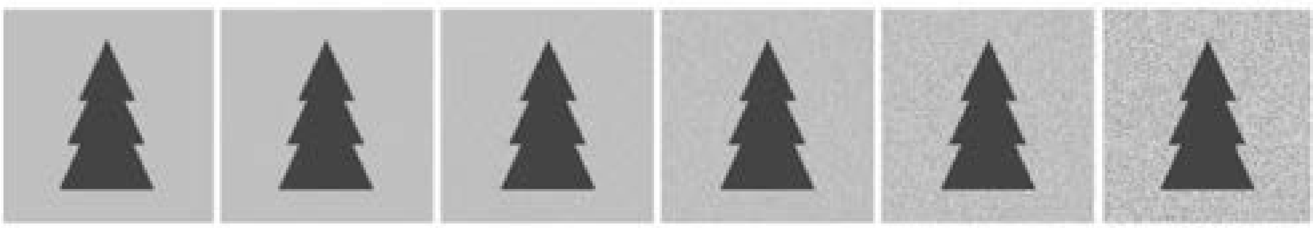

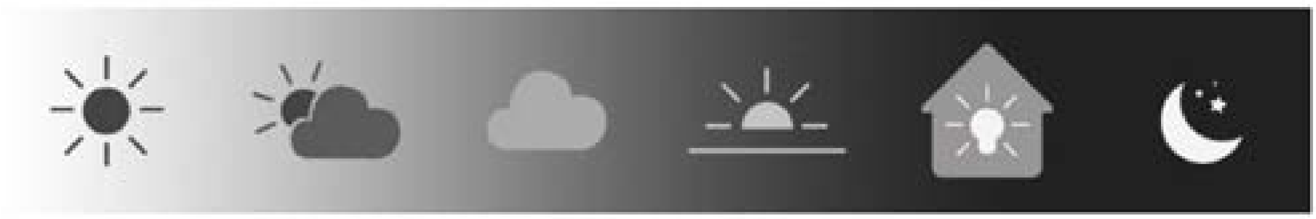

అవసరం లేదు (అయితే ISOని పెంచడం వలన మీ ఫ్లాష్ యొక్క ప్రభావవంతమైన పరిధి పెరుగుతుంది). ఇమేజ్ నాయిస్ రకాలు ఏమిటి?

డిజిటల్ చిత్రాలలో రెండు రకాల శబ్దాలు కనిపిస్తాయి. ప్రకాశించే శబ్దం నల్ల ఇసుక మచ్చల వంటి మచ్చల నమూనాగా కనిపిస్తుంది మరియు అధిక – ISO నలుపు–తెలుపు చిత్రాలను ఉపయోగిస్తున్నప్పుడు కనుగొనబడిన ధాన్యాన్ని పోలి ఉంటుంది. క్రోమాటిక్ నాయిస్ రంగులో ఉంటుంది మరియు ఆయిల్ ప్యాచ్ను చూస్తున్నప్పుడు ఇంద్రధనస్సు లాంటి షీన్ లాగా కనిపిస్తుంది (మరియు అధిక–ISO కలర్ ఫిల్మ్‌ను విస్తరించేటప్పుడు మీరు చూసిన మచ్చల రంగు నమూనాలను పోలి ఉంటుంది).

ఈ రెండు రకాల శబ్దాలను విడివిడిగా చూడటం ముఖ్యం – ప్రతి ఒక్కటి ఎడిటింగ్ దశలో వేర్వేరు సాధనాలను ఉ పయోగించి తగ్గించవచ్చు. ఇవి తరచుగా 'RAW' కన్వర్టర్ (Adobe Photoshop యొక్క కెమెరా రా యుటిలిటీ వంటివి) ద్వారా ప్రత్యేక నాయిస్–రిడక్షన్ స్లయిడర్లుగా అందించబడతాయి. 'DxO Define' వంటి స్పెషలిస్ట్ సాఫ్ట్వేర్, వివరాలను త్యాగం చేయకుండా శబ్దాన్ని తగ్గించడానికి ప్రత్యేకంగా ఉపయోగపడుతుంది. ఉపయోగించకూడదనుకోవచ్చు!

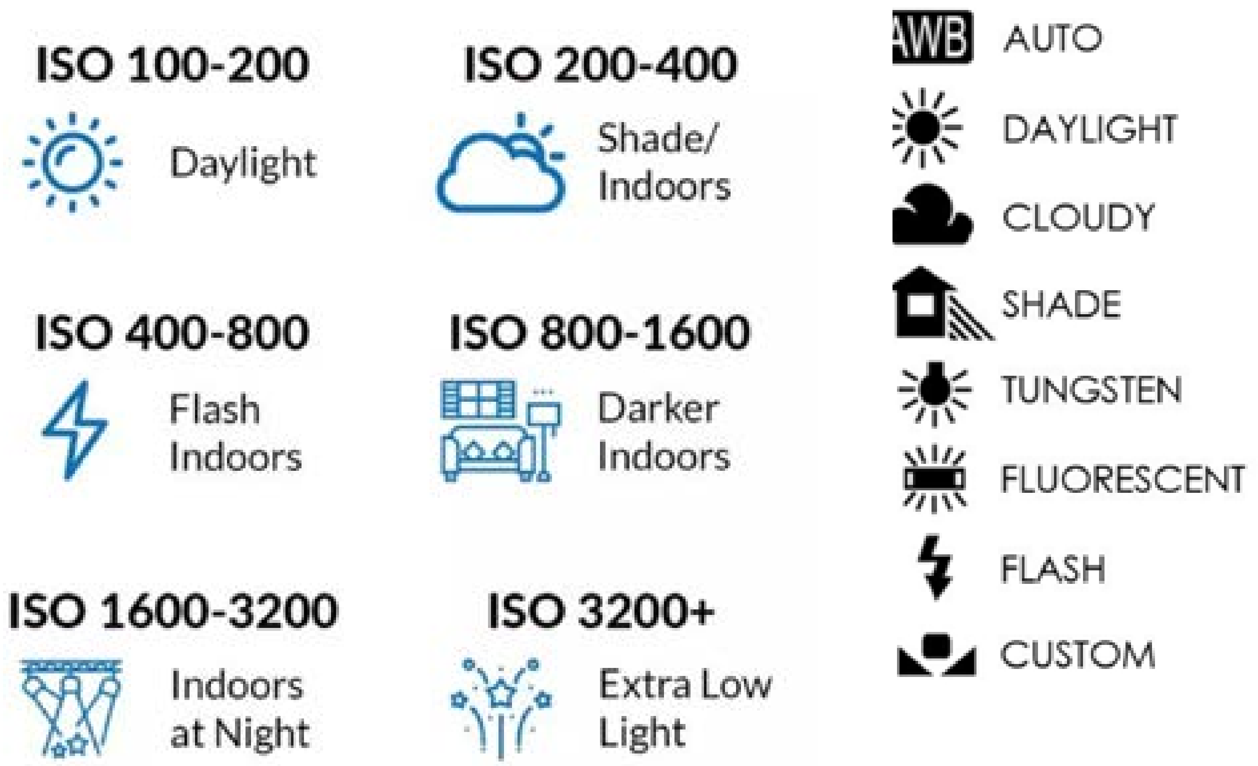

యువత తెలుసుకో నిన్ను నువ్వు మలుచుకో

మీ ఉనికిని మరొక్కసారి చాటండి

ఒక చంటి పాపను చూస్తే మనమందరము ఎంతగా ఆనందిస్తామో ఒక సారి గుర్తుకు తెచ్చుకుందాం! ఆ చంటి పాప ప్రత్యేకంగా ఏమీ చేయకుండానే మనందరినీ ఆనందపరుస్తుంది. ఈ అనుభూతి ఎటువంటి ప్రత్యేకమైన శ్రమలేకుండానే మనమందరము గమనించి ఉంటాము. మనము ఎదుటివారికి మాటలద్వారా కాకుండా మన ఉనికిద్వారానే మనయొక్క అనుభూతులను తెలియపరుస్తాము. కానీ మనము ఎదిగే కొద్దీ మనకు తెలియకుండానే ఈ విషయాలనుండి దూరంగా వెళ్ళిపోవడం జరుగుతుంది. మనయొక్క లెక్కలేనన్ని పాత అనుభూతులతో మనయొక్క మనుసు మొద్దుబారి పోవటంతో మన ఉనికి మనకు తెలియకుండానే క్షీణించి పోవడం జరుగుతుంది.

ఇలాంటి సందర్భంలో మన యొక్క పూర్వ ఉనికిని, ఆ చంటి పిల్లలయొక్క మనస్తత్వమైనటువంటి ఆనందాన్ని, సహజతను మనం ఎలా వెనక్కి తీసుకు రాగలం! . జీవితంలో మనమందరము విజయవంతంగా ఉండాలని కోరుకుంటాము.విలాసవంతమైన మరియు ఎంతో ధనవంతమైన జీవితమొక్కటే విజయవంతమైన జీవితము కాదుకదా! శారీరకమైన సమస్యలు ఉంటె మనము ఎంతటి ధనవంతులైతే మాత్రం ఏం ప్రయోజనం! ఈ సందర్భంలో విలాసాలను మరియు ధనాన్ని ఏం చేసుకోగలం? చాలా సందర్భాలలో మన జీవితంలో సగ భాగం సమయాన్ని ధనాన్ని సంపాదించేందుకు ఉపయోగిస్తే, మిగతా సగ భాగం సమయాన్నిఅదే ధనాన్ని ఖర్చు పెట్టి మనము కోల్పోయిన ఆరోగ్యాన్ని తిరిగి పొందేదుకు అవస్థలు పడుతూ చూస్తూ ఉంటాము. దీన్ని మనము విజయమనుకుంటే అది పొరబాటు.మనము ఏదైనా ఇబ్బందికర పరిస్థితుల్లో ఉన్నప్పుడు ఆ పరిస్థితిని ఇబ్బందిపడని విధంగా, ఎంతో ఓర్పుతో, సహనంతో,ఆనందంగా ఎలా అధిగామించగలం! అలాగే ఆ సందర్భాన్ని మనకు ఒక అవకాశంగా ఎలా మలచగలం! నిజమైన విజయమంటే ఇదే!

మన దగ్గర ఏముంటే మనం దానినే మిగతా వారికి పంచగలం. మన కుటుంబం మరియు మన సమాజం ఆనందంగా ఒకే వ్యవస్థలాగ ఉండాలంటే మనం ముందుగా ఇవి రెండూ మనకు సంభంధిచినవే అనే భావన మనకు ఉండాలి. మనమందరము జీవితంలో ఎన్నో సందర్భాలలో ఇబ్బందులు ఎదుర్కొంటాం అలాగే భావోద్వేగాలకు లోనవడం జరుగుతూ ఉంటుంది.ఆ సమయాలలో మనము మాట్లాడే మాటలు కానీ, మనము చేసినటువంటి చేష్టలు గానీ సరియైనవి కావని తరువాత మనస్తాపం చెందుతూ ఉంటాం.మన బళ్ళలో గానీ లేదా ఇళ్ళలో గానీ మనము కోపాన్ని ఎలా నిగ్రహించాలి మరియు దుఃఖాన్ని, ప్రతికూల భావోద్వేగాలను ఎలా అధిగమించాలనే విషయాలను నేర్పడంలేదు.

వ్యక్తిత వికాసం

మన మనసులో ఉన్న ప్రతి లయలకూ అనుగుణంగా శ్వాస లో ఒక ప్రత్యేక లయ ఉంటుంది. అందువల్ల మనము ఎప్పుడైతే మన మనసును నిగ్రహించలేమో, శ్వాస లోని లయల ద్వారా సులభముగా మనసుని నిగ్రహించవచ్చు. మన శ్వాస యొక్క సామర్థ్యాలను తెలుసుకోగలిగితే మనము మన ఆలోచనలని మరియు భావాలనీ ఎలా నిగ్రహించవచ్చు అని తెలుసుకోగలం.దీనితో పాటే కోపాన్ని ప్రతికూల భావోద్వేగాలను ఎలా అధిగమించాలి మరియు ఎప్పుడు కావాలంటే అప్పుడే ఎలా వదిలేయగలం అని కూడా తెలుసుకోగలం.

మన కుటుంబం మరియు మన సమాజం ఆనందంగా ఒకే వ్యవస్థలాగ ఉండాలంటే మనం ముందుగా ఇవి రెండూ మనకు సంభంధించినవే అనే భావన మనకు ఉండాలి. కొన్నిసార్లు మనము తెలియకుండానే తప్పుగా మాట్లాడుతూఉంటాము. దైనందిన ఒత్తిడుల వల్ల మనము అనుకున్నదానికి, మాట్లాడే దానికి, చేస్తున్న దానికి సంభంధం ఉండకుండా, పక్క వారిని మనలో ఒకడుగా చూడకుండా ఉంటాము.

ఒత్తిడిని ఎలా అధిగమించగలమో తెలుసుకొంటే మనము పరిసర పరిస్థితులను సరిగ్గా అర్థం చేసుకోవడమే కాకుండా మన చుట్టూ ఉన్న వారితో ఎలా మెలగాలి, వారిని ఎలా గౌరవించాలి అని తెలుసుకోగలము. దీనితో ఎదుటి వారు మనకు కూడా గౌరవమర్యాదలు ఇస్తారు. మనము చెప్ప దలచు కొన్న విషయాలు ఎలా మాట్లాడాలి అనేది తెలుసుకోగలము.

మనము ఒక విత్తనము సరిగ్గా నాటితేనే అది మొలకెత్తుతుంది. లేని పక్షంలో విత్తనము మరీ లోతుగా నాటినా లేదా మట్టి పైన వేసినా మొలకెత్తడం కష్టము. విత్తనము భూమిలో కొంచెం లోతుగా నాటితేనే మొలకెత్తి పెరగటం చూస్తాం. అదే విధంగా ప్రేమ అనేది పెరగాలంటే అదే విధంగా ప్రేమ అనేది పెరగాలంటే దానిని బయట చూపాల్సిన పని లేదు అలాగని పూర్తిగా దాచాల్సిన అవసరము కూడా లేదు.

★★★

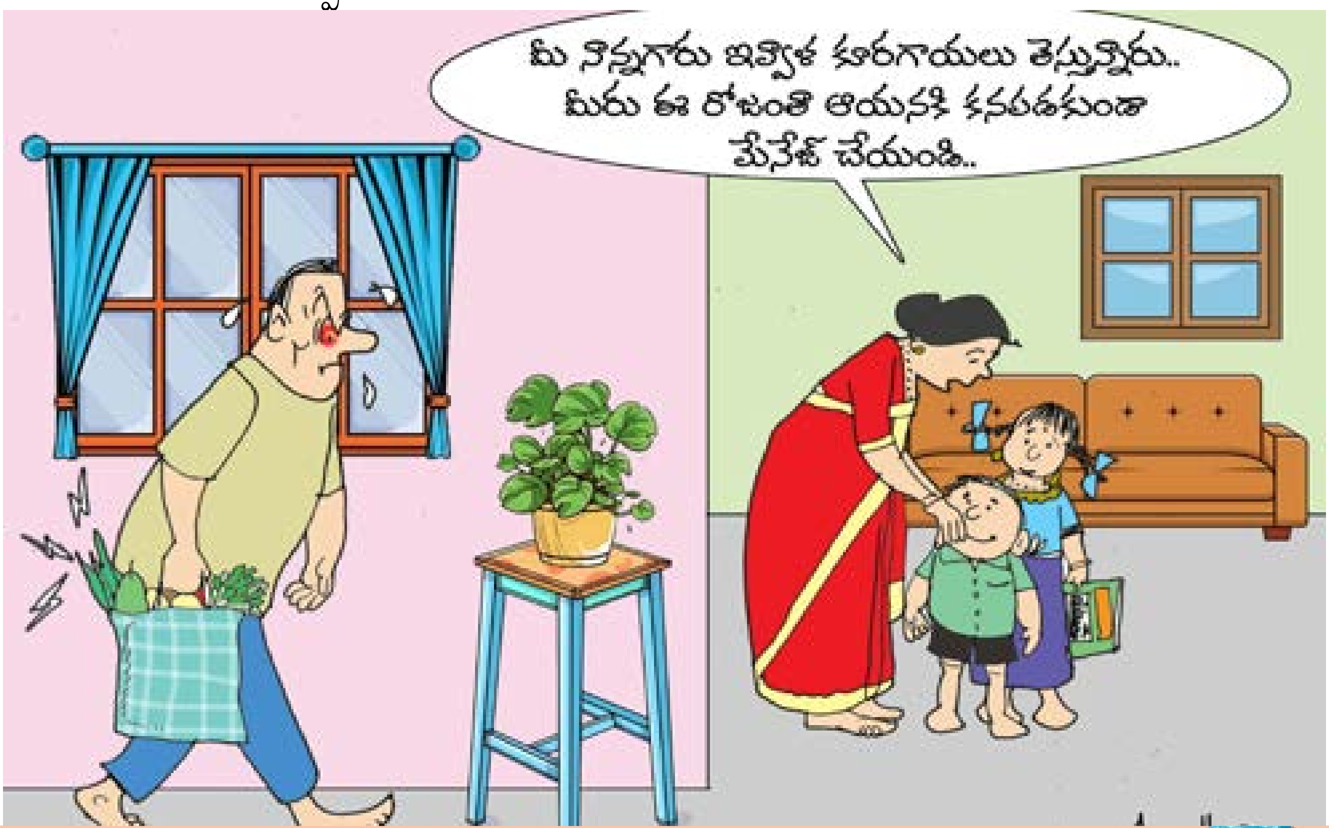

ఊడలమర్రి ఉపన్యాసాలు

విక్రమార్కుడు స్మశానం చేరుకునే సరికి, హాహా కారాలు వినపడ సాగాయి. ఎవరో పెద్దగా అరుస్తూ ఏడుస్తున్నారు. విక్రమార్కుడు కంగారుగా అడుగులు వేగంగా వేస్తూ ఊడల మర్రి చేరుకున్నాడు.

అక్కడి దృశ్యాన్ని చూసిన విక్రమార్కుడికి నోట మాట రాలేదు.

ఎదురుగా ఊడలమర్రి కి , తలకిందులుగా నలుగురు మనుషులను వేలాడ దీసి, కింద నిప్పు పెట్టే ప్రయత్నం చేస్తున్నాయి అక్కడి దెయ్యాలు. విక్ర మార్కుడు చెట్టులకు వేలాడ దీసిన దీసిన వాళ్ళను, నిశితంగా పరిశీలించాడు. వాళ్ళ వేషధారణ చూస్తే వండితుల్లా వున్నారు. అసలు ఈ పండితులకు దెయ్యాలతో ఏం పని? ఎందుకని ఇలా శిక్షిస్తున్నారు ? విక్ర మార్కుడికి ఏమి బోధ పడలా

ఇంతలో అక్కడికి భేతాళుడు రానే వచ్చాడు. " "ఏం మిత్రమా... ఎప్పుడు వచ్చావు "అంటూ విక) మార్కుడిని పలకరించాడు.

"వచ్చి చాలాసేపయిందిగాని, నామటకేంగాని, . అసలు ఈ పండితులు ఎవరు? వాళ్ళ నెందుకు శిక్షిస్తు న్నా వు? "అంటూ జవాబిచ్చాడు.

"వీళ్ళా , వీళ్ళను నువ్వు గుర్తు పట్టాలేదా.. "అన్నాడు

భేతాళ భారతం

'ఏమో అంతగా గుర్తు రావట్లేదు . ఎవరోచెప్పు రాదు."

"వీళ్ళు నలుగురు మొన్న ఉగాదికి నాలుగు రాజకీయ పార్టీలు ఏర్పాటు చేసిన ఉగాది ఉత్సవాల్లో పంచాంగ శ్రవణం చేసిన పండితులు

"అవునవును గుర్తుకు వచ్చారు, టి.విలో చూసాను... అది సరే వీళ్ళు ఏం తప్పు చేశారు ? అది చెప్పావు కాదు? కొంప దీసి పంచాంగ శ్రవణం లో మీ దెయ్యాలను కాని తిట్టారా ?" అంటూ అడిగాడు.

"తప్పా తప్పున్నరా.. వీళ్ళు చెప్పేవాన్ని వన్నీ అబద్ధాలే.. అందుకనే.. "

"అబద్దాలా? ఎవరు చెప్పినా పంచాంగం చూసి చెపుతారే.. అందులో అబద్ధం ఏముంటుంది .".

"ఎండాకాలంలో ఎండలు మండుతాయి, వానా కాలంలో వానలు కురుస్తాయి, చలికాలంలో చలేస్తుంది. అంటూ చదివితే ఎవ్వరు బాధ పడరు విక్ర మార్కా .. "

" మరి నేన్నేమన్నా అన్నారా ?"

" నన్ను అంతఈపాటికి యమలోకం చేరేవాళ్ళు "

"ఇంతకి విషయం చెప్పు .."

"వీళ్ళ సొంత జ్ఞానం జోడించి, వీళ్ళను పిలిచిన రాజకీయ పార్టీలన్నీ అధికారంలోకి వస్తాయి అని చెప్పటం సమంజసమేనా విక్రమార్క.." తన సందేహాన్ని బయట పెట్టాడు.."

'ఓ అదా, ఏదో పాపం వాళ్ళ పొట్టకూటి తిప్పలు"

" పొట్ట కూటి కోసం అయితే ఏ చెట్టు కిందో కూర్చని జాతకాలు చెప్పకోవాలి కాని, ఇలా అందరి ముందు అబద్ధాలాడటం తప్పుకదా ?"

"అదీ వాళ తప్పుకాదు, ఆరాజకీయ పార్టీల వాళ్ళది. ఒకప్పుడు ప్రభుత్వం మాత్రమే అధికారికంగా పంచాంగ శ్రవణం చేయించేది. ప్రభుత్వానికి అధికారక పంచాగ కర్త వుండే వాడు. వాళ్ళు ఖచ్చితంగా వున్నది వున్నట్టు, నిక్కచ్చిగా చెప్పే వాళ్ళు. కాని రాను రాను అలాంటి నిఖార్సయిన నిజాలు వినటం కష్టంగా వుండి, కార్య కర్తల ఆనందం కోసం, ఇదిగో ఇలాంటి భజన పరులను ఆహ్వానించటం మొదలుపెట్టారు. వీళ్ళు అధికార పక్షాన్ని పొగుడుతూ, విపక్షాలను తెగనాడుతు ప్రసంగాలు చేస్తూ వుంటే , మేమన్నా తక్కువ తిన్నామా అని విపక్షాలు కూడా పంచాంగ శ్రవణాలు మొదలు. పెట్టాయి..."

"నిజమే అనుకో విక్రమార్క.. మరీ అంత అబద్ధమా? ఒకేసారి నాలుగు పార్టీలు అధికారంలోకి వస్తాయి... ఎక్కడైనా ఒక పార్టీ నేగదా అధికారం లోకి వచ్చేది..." సందేహం వ్యక్తం చేశాడు భేతాళుడు

దానికి విక్ర మార్కుడు నవ్వుతూ, "అదా నీ సందేహం. ఏం ఎందుకు రాకూడదు. రెండు, మూడు పార్టీలు కూటమిగా ఏర్పడి అధికారంలోకి వచ్చి ప్రజలను పాలించటం చూస్తున్నాము కదా?' వివరించాడు విక్రమార్కుడు

"అవునవును.. " అంటు తలఊపాడు భేతాళుడు

"మరి రేపు.. అధికార, విపక్షాలన్నీ కలసి కూటమిగా ఏర్పడి ఎన్నికల్లో పోటీ చెయ్యరని నమ్మకం ఏమిటి ఇప్పటి దాకా తిట్టుకున్న వాళ్ళు, భుజాన చేతులు వేసుకుని తిరుగుతున్నారు.."

"నిజమే విక్రమార్క జరిగినా జరగవచ్చు . అప్పుడు వీళ్ళకు ఎదురొచ్చేది ఎవరు?"

"ప్రజలే, ప్రజలు వీళ్ళ నాటకాలు వాళ్ళు గ్రహించిన రోజు, వాళ్ళు ఆగ్రహానీ ఒక్కరు కూడా మిగలరు, ఎన్ని రాజ్యాలు కూల లేదు , ఎంతమంది నియంతలను తరిమి కొట్టలేదు .

" అవునవును, మొన్నటికి మొన్న మన పక్కదేశం పాలకుల్ని ప్రజలు తరిమికొట్టారు కదా.."

"అందుకే, పాపం వీళ్లను అనటం ఎందుకు వీళ్ళు ఏదో కాస్త మంచిగా చెబితే దక్షిణ దండిగా ముడుతుంది అనీ లేదా ఉత్తరోత్రా ఏ గుడ్లగుబో లేక కాకి అవార్డో ఇవ్వక పోదురుగా అని కక్కుర్తి పడ్డారు

"అవును విక్రమార్క నాదే పొరపాటు .."అంటా అక్కడున్న దెయ్యాలకు సైగ చేశాడు.

ఆ దెయ్యాలు ఆ నలుగురి పండితుల్ని కిందకి దింపాయి. బతుకు జీవుడా అనుకుంటూ విక్రమార్కు డికి నమస్కారం చేసి అక్కడ నుంచి చల్లగా జారు కున్నారు.★★★

వైరల్

ఇంట్లో చల్లగా ఉండేందుకు గోడలకు ఆవు పేడ పూస్తున్నపుడు కారుకు కూడా అదే సూత్రం ఎందుకు వర్తించదు? ఏమో దీనిపై సరిగ్గా తెలియదు కానీ ఆ మధ్య ఓ మహిళ అలానే చేసింది.. ఇప్పుడు ఓ డాక్టరు కూడా అలానే చేశాడు. మనం మన కారును ఎంత అపురూపంగా చూసుకుంటాం! రోజూ పొద్దున్నే కారును తళతళా మెరిసేలా శుభ్రంగా తుడుస్తాం. అలాంటిది కారుకు ఆవు పేడ పులిమితే.. ? వేడి నుంచి ఉపశమనం పొందేందుకు ఓ హోమియోపతి వైద్యుడు హోం రెమెడీతో ముందుకు వచ్చాడు. ఈ వైద్యుడు తన కారుపై ఆవు పేడను పూశాడు, దాని కారణంగా కారు చల్లగా ఉంటుందట. సాధారణంగా, మండే వేడిని వదిలించుకోవడానికి, ప్రజలు విలాసవంతమైన కార్లలో AC నడుపుతూ ప్రయాణిస్తారు. కానీ బుందేల్‌ఖండ్‌లోని సాగర్‌లో, హోమియోపతి వైద్యుడు మాత్రం వేరేలా ఆలోచించాడు. కారు చల్లగా ఉండేందుకు ఆవు పేడతో పూత పూశాడు. ఆవు పేడను పూయడం వల వేడి తగుతుందని, లోపలి నుంచి చలగా ఉంటుందని వైద్యుడు పేర్కొన్నాడు.

డాక్టర్ సుశీల్ సాగర్, జరుఖేడా ఆరోగ్య సేతు ఆరోగ్య కేంద్రంలో పని చేస్తారు. సుశీల్ సాగర్ నగరంలోని తిలక్‌గంజ్ నివాసి, తన మారుతీ ఆల్టో 800లో ప్రయాణిస్తున్నాడు. ఈ రోజుల్లో ఎండ 41 డిగ్రీలకు చేరుకుంటుంది. దీంతో కారులో ప్రయాణించేటప్పుడు వేడి నుంచి ఉపశమనం పొందడానికి ఈ పద్ధతిని ఎంచుకున్నాడు సాగర్. దీని వల్ల నేరుగా సూర్య కిరణాలు కారు కవర్ పై పడవని కారుకు కోటింగ్ వేసిన డాక్టర్ సుశీల్ సాగర్ చెబుతున్నారు. దానిపై ఆవు పేడ పూత ఉంటుంది, అది వాటిని పీల్చుకుంటుంది. లోపల ఉష్ణోగ్రత కూడా చల్లగా ఉంటుంది, మీరు ఇలా డ్రైవ్ చేస్తే చాలా మంచి కూలింగ్ ఉంటుంది.★★★

సాహితీ మానస పుత్రికలు
"హిమజ్వాల నాయిక "
" గీతాదేవి "

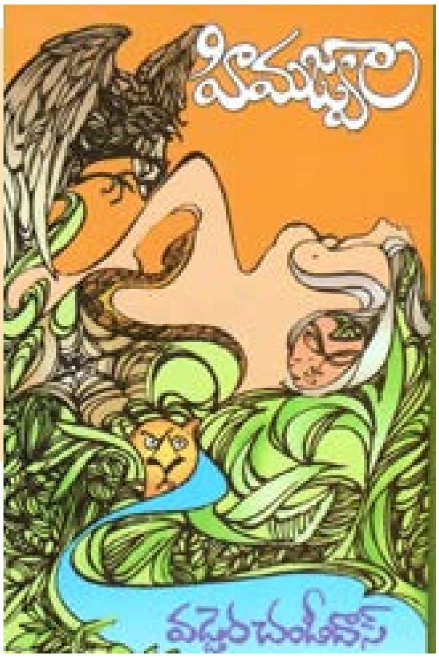

క్లుప్తంగా కధని పరిశీలిస్తే, ఇందులో ప్రధాన పాత్రలు రెండు,ఆపైన కొన్ని సహాయ పాత్రలు ఉన్నాయి.గీతాదేవి అనే పాత్ర, భావుకత,సౌందర్య ఆరాధన,సంగీత అభిలాష ఉన్న విద్యాదికురాలు. కృష్ణ చైతన్య, తత్వ శాస్త్రము లో లెక్చరర్. ప్రవృత్తి,వృత్తి రెంటి వల్ల అబ్బిన తాత్విక ధోరణి ,మంచి నడవడిక ఉన్నవాడు.వీరిరువురు, గీతాదేవికి జరిగిన ఒక ప్రమాదం లో ,ఒకరికొకరు తారస పడతారు. అప్పటికే తల్లిని, తండ్రిని, కోల్పోయి రోడ్డు పాలైన గీతని, కొన్నాళ్ళుతన ఇంట్లో ఉండటానికి, కృష్ణ తీసుకు రావడం తో కధ మెదలౌతుంది. వారిద్దరి అభిప్రాయాలు,ఆలోచనలు కలుస్తాయి.అందుకనే సామీప్యత పెరిగి ఒకానొక రోజు మరింత చేరువ అయ్యే సందర్భంలో గీత తన కోరికను వెలిబుచ్చినా, కృష్ణ సంకోచం తో వెనుకంజ వేస్తాడు.

ఆ తిరస్కారాన్ని జీర్ణించుకోలేని గీత ఇల్లు వదిలి వెళ్ళిపోతుంది.ఆమె వెళ్ళాక తన పొరపాటు గుర్తించి కృష్ణ కూడా దేశ ద్రిమ్మరి అవుతాడు. ఇక గీత తన స్నేహితురాలు వద్ద చేరి, ఎమ్మే చదువు ,అలాగే ఉద్యోగాన్వేషణ చేస్తుంది. స్నేహితురాలి భర్త, తనను కోరుకోవడం,అందుకు స్నేహితురాలు, పెద్దగా అడ్డు చెప్పక పోవడం వల్ల వారికి దూరమై , ఒంటరిగా ఉంటూ ,ఒక పత్రికలో సబ్ ఎడిటర్ గా పనిచేస్తుంది. కొంత కాలానికి ,అక్కడ కూడా మానేసి వాల్తెర్ లో ,కాలేజ్ లెక్చరర్ గా చేరుతుంది. ఈ తరుణం లో పరిచయం అయిన శివరాం, ఆమెను దేవత లా అరాధిస్తున్నాను అంటాడు. ప్రేమ లేమి తో ఉన్న గీత , శివరాం మాటలు నమ్మి ,అతని వత్తిడి కి లొంగి అతన్ని పెళ్లి చేసుకుంటుంది.

మన "కథా"నాయికలు

కానీ పెళ్లయ్యాక తెలుస్తుంది శివరాం లో లేని రస స్పందన. అతనికి నాలుగు గోడల మధ్య మొక్కు బడి శృంగారమే తప్ప ,స్త్రీ లకు కూడా కొన్ని శృంగార భావనలు ఉంటాయని తెలీదు. పైగా, తనంతట తాను చొరవ చూపే ఆడది, అతని దృష్టిలో చెడి పోయిన సరుకు . అతడు తల్లి చాటు బిడ్డ. అరకు లోయ సందర్శన లో, గీత సహసం చచ్చి పోయి తిరగబడుతుంది. శివరాం లో మగవాడు, పాశవికంగా బయటకు వచ్చి, ఆమెను తన్ని అయినా, తీసుకు పోతానంటాడు లేదా, తాళి తెంపి ఇవ్వు అంటాడు. ఆమెను అడవి లో ఒంటరిగా వొదిలి, వెళ్లి పోతాడు.

ఇంకోవేపు ఊర్లు పట్టుకు తిరుగుతున్న కృష్ణ, ఊటీ లో పరిచయం అయిన రోగిష్టి చిదంబరం పెళ్ళాం మాధురి వలలో, చిక్కి లొంగిపోతాడు. అయితే చిదంబరంకి అనూహ్యంగా, ఆరోగ్యం బాగవటంతో, ప్లేటు తిప్పిన మాధురి ప్రవర్తనకు, హతాశుడై ఆశ్రమం దారి పడతాడు. అరకు లోయలో ఒంటరి అయి, తుఫాను లో చిక్కుకుని, దారి తప్పిన గీతను, కృష్ణ తండ్రి సారధి కాపాడతాడు. అతనికి ఆమె ,తన చనిపోయిన భార్యలా, అనిపిస్తుంది . అసలే రెండుసార్లు ప్రేమలో దెబ్బ తిన్న గీత ,సారధి వ్యక్తిత్వానికి ,చనిపోయినా, భార్య పై చెరగని అతని ప్రేమ మెచ్చి , చేరువ అవుతుంది. అయితే సారధి వయసు లో వ్యత్యాసాన్ని గుర్తు చేసి ,ఆమెని వారించినా ఆమె వినదు. తనతో గీతను ఇంటికి తీసుకువెళ్లిన కొద్దికాలానికే, ఆయన చనిపోతాడు. తండ్రి మరణ వార్త విని, ఇల్లు చేరిన కృష్ణకు, తన తండ్రి చేరదీసింది గీతనని, తెలిసినా,ఆమె సాన్నిహిత్యాని కోరుకుంటాడు. ఇంతలో శివరాం ప్రత్యక్షమై గీతను తనతో రమ్మంటాడు. తన తప్పుల్ని ఒప్పుకుని,గీతను తీసుకు వెళ్ళే ప్రయత్నంలో, ఆమె వినలేదని, కోపంలో గొంతు నులిమి చంపి, తాను మరణిస్తాడు.ఈ నవలలో కృష్ణ స్నేహితుడు శశాంక,గీత స్నేహితురాలు పద్మ,మాధురి,ఆమె భర్త చిదంబరం ఇలాంటి ఇతర పాత్రలు కూడా ఉన్నాయి.

ఒకప్పుడు పూర్తి శృంగార వర్ణనలు,అంగాంగ వర్ణనలు అనిపించి ఇబ్బంది అనుకున్న ఈ నవల, నేటి వారపత్రికలలో, సరస మైన కథలకంటే, ఎక్కువ విప్పి చెప్పలేదనిపించినప్పుడు, కాలం మన ఆలోచనల్లో ఎన్ని మార్పులు తెస్తుందో తెలిసి వచ్చింది. ఈ కథలో అడుగడుగునా మనల్ని ఆశ్చర్య పరచేవి వర్ణనలు. గడ్డి పోచ మొదలుకుని, కరి మబ్బు దాకా, అన్నిటిని తనదైన శైలి లో వర్ణిస్తారు,చండీదాస్. ముఖ్యంగా పాత్రల వేషధారణ,ముఖ కవళికలు,మానసిక చిత్రణ,ప్రకృతి వర్ణన,అన్నీ పొందికగా, పోలిక లేనట్టుగా చిత్ర విచిత్ర వర్ణనలు, రసరమ్యంగా చెక్కినట్టు ఉంటాయి. సమాజంలో పురుషునికి శృంగారం పట్ల ఉంటే అది ఆసక్తి, అదే స్త్రీ కి ఉంటే యావ ఎలా అవుతుంది? ప్రేమ అంటే శృంగారం ఉండాలనుకునే మనం ,పెళ్లి అంటే మాత్రం దానికి ప్రాధాన్యత ఎందుకు ఇవ్వం ? రస స్పందన,రసానుభూతి లేని సంగమం ఏ విధంగా కోరుకోదగ్గది?. దానికి అత్యాచారానికి ఏమి తేడా? నేటికాలపు డేటింగ్ లో ,సహజీవనం లో యువతీ యువకులు కలిసి సాధించేది ఏమిటి?. ఇరువురి మధ్య సంయమనం,సమన్వయం ,పొందిక,భావ సారూప్యత ఇవేనా. శృంగార అనుకూలత /అవసరం లేదా ? దానికి ఏ విధమైన విలువా ఇవ్వ నవసరం లేదా?. కేవలం ప్రత్యుత్పత్తి కి మాత్రమే పెళ్లియా? మారిన పరిస్థితుల్లో ఇంకా ఆ భావాలే సరిపోతాయా? చిన్న వయసు అమ్మాయినిచ్చి, తాత వయసు వాడితో, పెళ్లి చేస్తే అది ఒప్పు– అదే ఒక యువతి తనకు నచ్చి ఒక ముసలి వాడిని పెళ్లి చేసుకుంటే అది సహించరాని అపరాధమా? ప్రేమించే టప్పుడు ఉన్న ఆకర్షణ ,పెళ్లి కాగానే ఎందుకు పోతుంది?ఇవి అన్నీఆ కాలంలో ఆయన లేవనెత్తిన తూటాల్లాంటి ప్రశ్నలు. వీటికి ఇప్పటి కాలంలో నైనా, మనదగ్గర సమంజసమైన సమాధానం ఉంటే ఈ నవల రాయటం లో అర్థమే లేదు. అలా కాదు అనుకుంటే నవల స్పృశించిన అంశాలకు జవాబు వెతుక్కునే పని లో ఉందాం.

★★★

కార్టూన్ పేజి

నవ్వండి ప్లీజ్

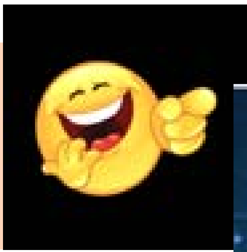

శ్రీనివాస్ కార్టూన్లు

నవ్వటం ఒక యోగం ,

నవ్వలేక పోవటం ఒక రోగం ,

తరువాత మీ ఇష్టం

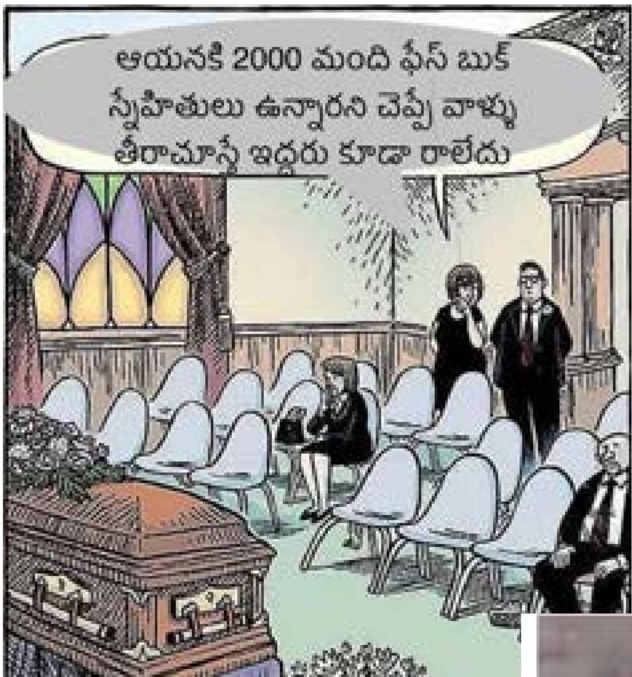

వినోద్ కుమార్ శుక్లా
జ్ఞానపీఠ్ అవార్డు 2025

ఛత్తీస్‌గఢ్ రాష్ట్రం నుండి ఈ అవార్డును అందుకున్న మొదటి రచయిత వినోద్ కుమార్ శుక్లా. 88 ఏళ్ల చిన్న కథా రచయిత, కవి మరియు వ్యాసకర్త, భాషలో గొప్ప సమకాలీన రచయితలలో ఒకరిగా పరిగణించబడుతున్నారు, ఈ అవార్డును అందుకున్న 12వ హిందీ రచయిత మరియు ఛత్తీస్‌గఢ్ నుండి మొదటి వ్యక్తి. హిందీ సాహిత్యం, సృజనాత్మకత మరియు విలక్షణమైన రచనా శైలికి ఆయన చేసిన అద్భుతమైన కృషికి గాను ఈ గౌరవాన్ని ఆయనకు ప్రదానం చేస్తున్నారు.తన విలక్షణమైన భాషా నిర్మాణం మరియు భావోద్వేగ లోతుకు పేరుగాంచిన శుక్లా, 1999లో తన "దీవార్ మే ఏక్ ఖిర్కీ రహతీ థి" పుస్తకానికి సాహిత్య అకాడమీ అవార్డును అందుకున్నారు

ఆయన జనవరి 1, 1937న ఛత్తీస్‌గఢ్‌లోని రాజ్‌నంద్‌గావ్‌లో (అప్పట్లో నాంగావ్ రాచరిక రాష్ట్రం , తరువాత మధ్యప్రదేశ్ రాష్ట్రం) జన్మించారు . ఆయన మొదటి కవితా సంకలనం లగ్‌భాగ్ జై హింద్ 1971లో ప్రచురించబడింది. వాహ్ ఆద్మీ చలా గయా నయా గరం కోట్ పెహంకర్ విచార్ కీ తరాహ్ ఆయన రెండవ కవితా సంకలనం, దీనిని 1981లో సంభావన ప్రకాషన్ ప్రచురించింది . నౌకర్ కీ కమీజ్ (ది సర్వెంట్స్ షర్ట్) ఆయన మొదటి నవల, దీనిని 1979లో అదే ప్రచురణకర్త ప్రచురించారు. చిన్న కథల సంకలనం పెడ్ పర్ కమ్రా (రూమ్ ఆన్ ది ట్రీ) 1988లో, మరియు 1992లో మరో కవితా సంకలనం సబ్ కుచ్ హోనా బచా రహేగా .

వార్తల్లో వ్యక్తి

ఆయన జబల్‌పూర్‌లోని జవహర్‌లాల్ నెహ్రూ కృషి విశ్వ విద్యాలయం నుండి వ్యవసాయంలో M.Sc. పూర్తి చేశారు, ఆ తర్వాత రాయ్‌పూర్‌లోని వ్యవసాయ కళాశాలలో లెక్చరర్‌గా చేరారు. ఆయన కవి ముక్తిబోధ్ చేత చాలా ప్రేరణ పొందారు , ఆయన అప్పట్లో రాజ్‌నందగావ్‌లోని దిగ్విజయ్ కళాశాలలో హిందీ లెక్చరర్‌గా పనిచేశారు, అక్కడ పదుంలాల్ పున్నాలాల్ బక్షీ కూడా పనిచేస్తున్నారు. అదే సమయంలో బల్దేవ్ ప్రసాద్ మిశ్రా కూడా రాజ్‌నందగావ్‌లో ఉన్నారు. వినోద్ కుమార్ శుక్లా 1994 నుండి 1996 వరకు AGRA లోని నిరాలా శ్రీజనపీఠంలో అతిథి సాహిత్యకారుడిగా ఉన్నారు, ఈ సమయంలో ఆయన రెండు నవలలు ఖిలేగా తో దేఖేంగే మరియు రిఫ్రెషింగ్ దీవార్ మే ఏక్ ఖిర్కీ రహతీ థి రాశారు. తరువాతి నవలను డ్యూక్ విశ్వవిద్యాలయంలోని ప్రొఫెసర్ సత్తి ఖన్నా ఎ విండో లివ్డ్ ఇన్ ఎ వాల్ (ప్రచురణకర్త: సాహిత్య అకాడమీ, న్యూఢిల్లీ, 2005) గా ఆంగ్లంలోకి అనువదించారు . ఏక్తారా – తక్షశిల సెంటర్ ఫర్ చిల్డ్రన్స్ లిటరేచర్ & ఆర్ట్ ద్వారా ఆయనకు కళాకారుల నివాసం లభించింది, అక్కడ ఆయన యువకుల కోసం "ఏక్ చుప్పీ జగ" అనే నవలనురాసారు .

వీరి ఇతర ముఖ్యమైన రచనలలో "నౌకర్ కి కమీజ్" (1979), మణి కౌల్ చలనచిత్రంగా స్వీకరించిన నవల మరియు "సబ్ కుచ్ హోనా బచా రహేగా" (1992) అనే కవితా సంకలనం ఉన్నాయి.ప్రముఖ హిందీ కవి మరియు కథకుడు అయిన ఆయన, వర్ధమాన రచయితలకు "మీపై నమ్మకం ఉంచుకుని, రాయడం కొనసాగించండి" అని సలహా ఇచ్చారు."రాయడం చిన్న పని కాదు. మీరు రాస్తుంటే, రాస్తూ ఉండండి. మీపై మీకు నమ్మకం ఉంచండి. మరియు మీ రచన ప్రచురించబడిన తర్వాత ఇతరులు తమ అభిప్రాయాన్ని తెలియజేస్తే, దానిపై కూడా శ్రద్ధ వహించండి" అని శుక్లా జోడించారు.1961లో స్థాపించబడిన జ్ఞానపీఠ్ అవార్డును మొదటిసారిగా మలయాళ కవి జి శంకర కురుప్ కు 1965లో "ఒడక్కుళల్" అనే కవితా సంకలనానికి ఇచ్చారు. ఈ అవార్డును భారతీయ రచయితలకు మాత్రమే ఇస్తారు.

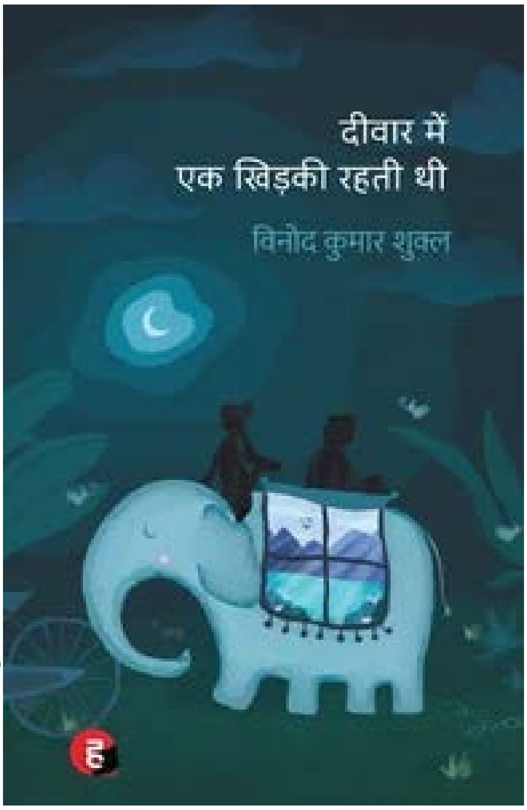

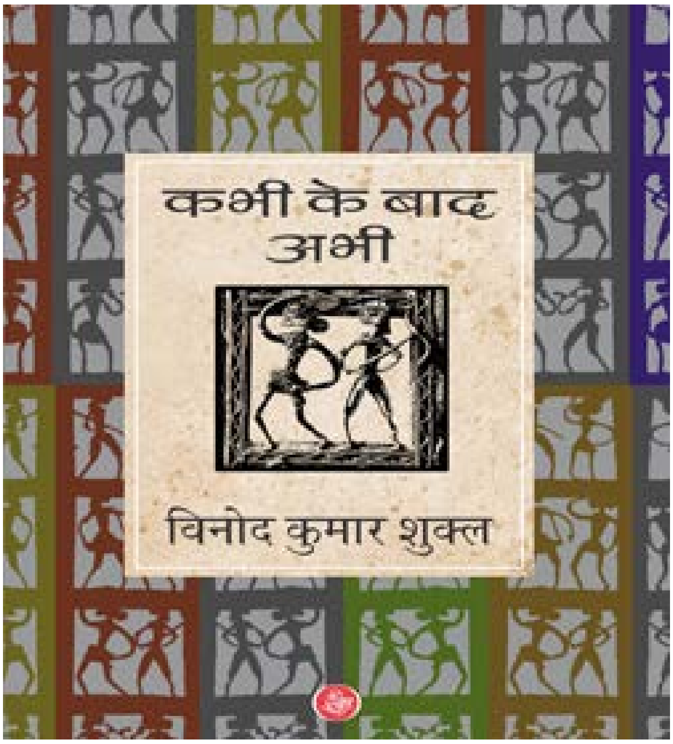

కొత్త సీరియల్

క్రైం సీరియల్

ఆమె ఎవరు?

జరిగిన కథ:

మేఘమాల కళ్ళు తెరిచే టప్పటికి ,తను ఉన్న ప్రదేశం కొత్తగా అనిపిస్తుంది .తన గదిలోకి ఓ అపరిచిత స్త్రీ వచ్చి మేఘమాలా లండన్ లో ని తన సొంత ఇంట్లో ఉన్నదని చెపుతుంది .మేఘమాలకి ఏమి అర్ధం కాదు.విశాల్ కేంద్ర మంత్రి కి మాఫియా సంబంధాల ను పత్రికలో ప్రచురించాలని చూస్తాడు .ఎడిటర్ అడ్డుకోవటం తో నిరాశపడుతున్న విశాల్ ను స్మిత ఓదారుస్తుంది

ఇక చదవండి

కొండగుంట వెంకటేష్.

ఇండియా న్యూఢిల్లీ.

పత్తేదార్ పత్రిక డైరక్టర్ చాంబర్స్ లో ఆ పత్రిక డైరక్టర్స్ ఇద్దరు శివరావు కూర్చుని ఉన్నారు. శివరావు మొహం సున్నం కొట్టినట్టు తెల్లగా పాలిపోయింది.

“విశాల్ ఇంతపని చేస్తాడనుకోలేదు. ఏకంగా నా మీద గురిపెట్టి చాల వివరాలు తెలుసుకున్నాడు. ఇప్పుడు ఆ ఫైలు మీ ఎడిటర్ దగ్గర ఉందని తెలిసింది. నిజమేనా”అడిగాడు శివరావు.

“నిజమే. ఆ ఫైలులో ఉన్న వివరాలు పత్రికలో ప్రచురించాలని విశాల్ మొండిపట్టుపట్టాడు. కాని మా ఎడిటర్ ఒప్పుకోలేదు. డైరక్టర్స్ అనుమతి తీసుకున్న తరువాత నిర్ణయం తీసుకుంటానని చెప్పాడు. ప్రస్తుతం ఆ ఫైలు నా దగ్గరే ఉంది”అన్నాడు డైరక్టర్స్ లో ఒకడు.

"ఆ ఫైలు మీ దగ్గర ఉందా. ఇవ్వండి. వెంటనే నాశనం చేస్తాను."

"ఇస్తాను కాని ముందు డీల్ మాట్లాడుకుందాం"అన్నాడు అదే డైరక్టర్. అతని పేరు ప్రసాద్.

"డీల్ ఏమిటి? ఆశ్చర్యంగా చూశాడు శివరావు.

"డబ్బుకోసం నువ్వు వ్యాపారం చేస్తున్నావు. మేము డబ్బుకోసం పత్రిక నడుపుతున్నాం. ఇద్దరి ఆశయం లక్ష్యం ఒక్కటే. డబ్బు సంపాదించటం. ఈ ఫైలు బయటపడితే నీ రాజకీయజీవితం నాశనం అవుతుంది. అంతే కాకుండ శిక్ష పడే అవకాశం కూడా ఉంది. అది జరగకుండాఉండాలంటే మనం ఒక రేటు మాట్లాడుకుందాం."

"మనం ఇద్దరం స్నేహితులం. ప్రతి వారం నా ఫారమ్ హౌజ్ లో కలుసుకుంటాం. మందుతాగుతూ ఎంజాయ్ చేస్తాం. అలాంటిది నాతోనే బేరాలు చేస్తున్నావా"అడిగాడు శివరావు.

"తప్పదు. ఈ వ్యాపారంలో నువ్వు కొన్ని కోట్లు సంపాదిస్తున్నావు. వాటిలో కొంచం మాకు కూడా ఇమ్మంటున్నాం. అది నీకు తోచింది. అంతేకాని ఖచ్చితంగా ఇంతకావాలని మేము డిమాండ్ చెయ్యటం లేదు"అన్నాడు ప్రసాద్.

"దాంక్స్ కనీసం ఆ వెసులుబాటు అయిన ఇచ్చావు. పదికోట్లు ఇస్తాను. అంతకంటే నా వల్ల కాదు. అధినేతను అడగాలి."

"అధినేత ఎవరు?

"ఎవరో నాకు తెలియదు. నిజానికి ఈ బిజినెస్ అంతా అతనిదే. నేను బీనామిని. ఈ డబ్బు కూడా వెంటనే ఇవ్వలేను. ఒకరోజు టైం ఇవ్వు. ఈ లోగా అధినేతతో మాట్లాడి సెటిల్ చేస్తాను"అన్నాడు శివరావు.

"అలాగే తీసుకో. కాని మోసం చెయ్యటానికి ప్రయత్నించకు. చాల ఇబ్బందిలో పడతావు"హెచ్చరించాడు ప్రసాద్.

"నాకు తెలియదా. ప్రతికవాళ్ళతో విరోధం కొరివితో తలగోక్కున్నట్టే. వస్తాను"అని లేచాడు శివరావు.

XXXX

ఇంగ్లాండ్ లండన్.

అర్ధరాత్రి దాటి పది నిమిషాలైంది. లండన్ నగరం పూర్తిగా నిద్రావస్థలో ఉంది. రెండు రోజలనుంచి మంచు ఉధృతంగా కురుస్తోంది. బయటకు వెళ్ళటానికి ప్రజలు భయపతుడుతున్నారు. ఇంత ఉధృతంగా మంచు కురువటం ఇటీవల జరగలేదు. అందుకే చాల మంది ఇంటిపట్టునే ఉంటున్నారు. తొందరగా పనులు తెమల్చుకుంది నిద్రపోతున్నారు.

మేఘమాల కూడా తన గదిలో గాఢంగా నిద్రపోతుంది. చుట్టు నిశబ్దంగా ఉంది. ఆదమరిచి నిద్రపోతున్న మేఘమాల ఉన్నట్టుండి చప్పున కళ్ళు తెరిచింది. ఏదో తట్టినట్టు పక్కకు తిరిగి చూసింది. గదిగోడులు స్థిరంగా లేవు. అవి ఆమె వైపు మెల్లగా దుసుకువస్తున్నాయి. గది నాలుగువైపుల ఉన్న గోడలకు ప్రాణం వచ్చినట్టు మెల్లగా మేఘమాల మంచం మీద వస్తున్నాయి.

ముందు అది తన భ్రమ అనుకుంది. అందుకే కళ్ళు నలుపుకుని మరి చూసింది. నిజంగా గోడలు కదిలివస్తున్నాయి. భయంతో గట్టిగా అరవబోయింది. కాని నోరు పెగలలేదు. గొంతుకు ఏదో అడ్డంపడినట్టు చప్పుడు బయటకు రాలేదు. అంతకంతకు గోడులు దగ్గర అవుతున్నాయి. మంచం మీద నుంచి లేవాలని ప్రయత్నించింది. కాని వీలుకాలేదు. శరీరం సహకరించలేదు. నిస్సహయంగా కళ్ళు పెద్దవి చేస్తి చూస్తూ ఉండిపోయింది. గోడలు పూర్తిగా దగ్గరకు వచ్చేశాయి.

భయంతో కెవ్వన గట్టిగా అరిచింది మేఘమాల.

XXXX

మరునాడు కొంచం ఆలస్యంగా నిద్రలేచింది మేఘమాల. రాత్రి జరిగింది ఆమె పెద్దగా గుర్తుచేసుకోలేదు. ఆ అనుభవం దాదాపు మూడు నెలలనుంచి అనుభవిస్తోంది. ముందు కొన్నిరోజులు భయపడింది. తరువాత క్రమంగా అలవాటుపడింది.

కాఫీ తీసుకుని నవ్వుతూ లోపలికి వచ్చింది బెర్లీ.

"ఈ రోజు నీ డ్యాన్స్ ప్రోగ్రాం ఉంది గుర్తుంది కదూ"అడిగింది.

"గుర్తుంది. ఎన్ని గంటలకు"నిర్లిప్తంగా అంది.

"సాయంత్రం ఆరుగంటలకు. టిక్కెట్స్ అన్ని అమ్ముడుపోయాయి. హౌస్ ఫూల్ అయింది."

"నాకు మాత్రం బొత్తగా ఇష్టంలేదు"అంది మేఘమాల నిర్లిప్తంగా.

"ఎందుకు ఇష్టంలేదు. నువ్వు ఇష్టపడే కదా ఈ డ్యాన్స్ నేర్చుకున్నావు."

"నాకు ఇష్టమైంది కనుక నేర్చుకున్నాను. నా సంతోషం ఆనందం కోసం నేర్చుకున్నాను. అంతేకాని ఇలా ప్రదర్శనలు ఇవ్వటానికి కాదు."

"ఇందులో తప్పేముంది. మనకు వచ్చిన కళను నలుగురికి చూపిస్తున్నాం. వాళ్ళు ఎంతో ఇష్టపడి మనకు డబ్బు ఇస్తున్నారు. కళ కూడా వ్యాపారమే. నువ్వు మాత్రమే ఈ పని చెయ్యటం లేదు. నీ కంటే పెద్ద పెద్ద డ్యాన్సర్స్ చేస్తున్నారు. అంతెందుకు ప్రఖ్యాత బెల్లీ డ్యాన్సర్ మోనా నాలుగురోజులకు ముందు ఇండియా వెళ్ళింది అక్కడ నాలుగురోజులు ఉంది. రోజుఒక్కోక్కో నగరంలోతన ప్రదర్శన ఇచ్చింది.

టిక్కెట్స్ పూర్తిగా అమ్ముడుపోయాయి. అన్ని నగరాలలో హౌస్ ఫూల్. నువ్వు కూడా అంత పేరు తెచ్చుకోవాలి. అది నా కోరిక"అంది బెర్లీ.

"నాన్నగారికి ఈ విషయం తెలుసా."

"ఆయనకు తెలియకుండ చెప్పకుండ ఏ పని జరగదు. నిజానికి ఆయన ఉద్దేశం కూడా ఇదే. సరే ముందు కాఫీ తాగు. అరగంట తరువాత టిఫిన్ చేసి పడుకో. సాయంత్రం ప్రోగ్రాం ఉందికదా. తగినంత విశ్రాంతి తీసుకుంటే మనస్సు శరీరం బాగుంటుంది"అని చెప్పి వెళ్ళిపోయింది.

కాఫీ తాగిన తరువాత కిటికి దగ్గరకు వెళ్ళి నిల్చుంది. బయట కొంచం కూడా జనసంచారం లేదు. అందరు ఎవరి పనులు వాళ్ళు చేసుకుంటున్నారు.రెండు డోబర్ మెన్ కుక్కలు ఒక ఇంటి లాన్ లో ఆడుకుంటున్నాయి. వాటి ఆటలు చూస్తూ తాత్కాలికంగా అంతా మరిచిపోయింది.

XXXX

"డైరక్టర్ నా కూతురి ఆచూకి ఏమైన తెలిసిందా"పేలవంగా అడిగాడు చిదంబరం

డైరక్టర్ జవాబు చెప్పకుండ సిగ్గుతో తలదించుకున్నాడు.

"అంటే ఇంకా ఏం తెలియలేదన్నమాట. అసలు నా కూతరు ఏమై ఉంటుందని నీ అబిప్రాయం"అడిగాడు చిదంబరం.

అది రాత్రి సమయం. ప్రతిరోజు రాత్రి డైరక్టర్ చిదంబరం ఇంటికి వస్తాడు. ఆ రోజు విషయాలు చెప్తాడు. కాని ఏ రోజు చిదంబరం గారి కూతురి ప్రస్తావన రాలేదు. ఆయన రోజు ఆమె గురించి అడగటం డైరక్టర్ మౌనంగా ఉండటం పరిపాటి అయిపోయింది.

"చుట్టుపక్కల ప్రదేశాలన్ని వెతికారు. అన్ని నగరాలలో మా వాళ్ళు తిరుగుతున్నారు. ఫోటో పట్టుకుని వీధి వీధి తిరుగుతున్నారు. చాల మంది పెద్ద పెద్ద నేరస్థులను కూడా కలుసుకున్నారు. ఎంత డబ్బు అయిన ఇస్తామని వాళ్ళకు ఆశ పెట్టారు. కొంతమంది బ్రోకర్స్ ను కూడా ఇంటరాగేటే చేశాం. వాళ్ళు అమ్మాయిలను కిడ్నాప్ చేసి వ్యభిచార గృహాలకు అమ్ముతారు. వాళ్ళను విపరీతంగా టార్చర్ పెట్టాం. కాని ఏం లాభం లేకుండ పోయింది. "

"తమకు ఏం తెలియదని మొరపెట్టుకున్నారు. అది నిజమే అని మా దర్యాప్తులో తేలింది. అయిన మా ప్రయత్నం మానలేదు. మా వాళ్ళు దేశమంతా తిరుగుతున్నారు. ఎప్పటికి అప్పుడు నాకు రిపోర్ట్స్ ఇస్తున్నారు."అన్నాడు డైరక్టర్ బాధగా.

"నాకు చాల ఆశ్చర్యంగా ఉంది"అన్నాడు హోమ్ సెక్రటరి. ఇంత అధికారం ఉంది. ఇంత మంది మనుష్యులున్నారు. టెక్నాలజి ఉంది. ఆయిన ఒక అమ్మాయి ఆచూకి తెలుసుకోలేకపోతున్నాం. అది సెంట్రల్ హోంమినిస్టర్ కూతరిని. ఈ విషయం ప్రెస్ వాళ్ళకు తెలియకుండ జాగ్రర్తపడ్డాం., కాని కొన్ని పత్రికలకు అది లీక్ అయింది. ఎలా లీక్ అయిందో తెలియదు. కాని వాళ్ళు

క్రైం సీరియల్

అమ్మాయి గురించి తమ ప్రతికలో ఏం రాయలేదు. వాళ్ళను భయపెట్టి మన దారికి తెచ్చుకున్నాం. ఇలా ఎంతో కాలం సాగదు. ఈ రోజు కాకపోయిన రేపయిన ఈ విషయం బయటపడుతుంది. అప్పుడు మన పరిస్థితి ఆలోచించండి."

"ఆ పరిస్థితి రాకముందే మనం ఏదో ఒకటి చెయ్యాలి"అన్నాడు డైరక్టర్.

"ఏం చెయ్యాలి. ప్రతి నేరానికి ఒక మోటివ్ ఉంటుంది. అదే కారణం ఉంటుంది. ఆ కారణంతో కిడ్నాప్ చేసిన వ్యక్తి సంబంధిత వ్యక్తి కి కాల్ చేస్తాడు. తనకు డబ్బుకావాలనో ఇంకేదో కావాలనో డిమాండ్ చేస్తాడు. ఈ పరిణామం వెంటనే జరుగుతుంది. కాని అమ్మాయి విషయంలో అలాంటిది ఏం జరగలేదు. కిడ్నాప్ అయి ఇన్నిరోజులైన కిడ్నాపర్స్ దగ్గరనుంచి మాత్రం కాల్ రాలేదు"హోమ్ సెక్రటరి.

నిజమే అన్నట్టు తలపంకించాడు డైరక్టర్.

చిదంబరం మాత్రం మాట్లాడలేదు. కూతరు ఫోటో చేతిలోకి తీసుకుని తదేకంగా చూస్తూ బొమ్మలా ఉన్నాడు. అప్రయత్నంగా రెండు కన్నీటి చుక్కలు రాలి ఫోటో మీద పడ్డాయి.

XXXX

లండన్ హిల్టన్ హోటల్.

రెస్టారెంటులో కూర్చున్నాడు విశాల్. సాయంత్రం అయిదు గంటలు కావస్తోంది. కాని వెలుతురు అంతగా లేదు. ఆకాశం మబ్బులతో పూర్తిగా కప్పుకుని ఉంది. మెనులో వెజిటేరియన్ ఐటమ్స్ చాల ఉన్నాయి. కాని ఆ పేర్లు విచిత్రంగా వింతగా కనిపించాయి. విశాల్ పూర్తిగా వెజిటేరియన్. అందుకే రిస్క్ తీసుకోవటం ఇష్టంలేక సాండ్ విచ్ కాఫీ ఆర్డర్ చేశాడు.

రెస్టారెంటు చాల పెద్దగా విశాలంగా ఉంది. రకరకాల జనం కనిపిస్తున్నారు. వాళ్ళలో చాల మంది ఇండియన్స్ ఆఫ్రికన్స్ ఉన్నారు. విశాల్ టేబుల్ కు ముదు టేబుల్స్ అవతల ఒక వ్యక్తి కూర్చుని ఉన్నాడు. పొడుగ్గా బలంగా ఉన్నాడు. అతను మాటికి మాటికి విశాల్ వైపు చూస్తున్నాడు. ఈ విషయం ముందు విశాల్ గమనించలేదు. కాని తరువాత గమనించాడు. అయిన పెద్దగా స్పందించలేదు అతను. అతని వృత్తిలో ఇలాంటివి మాములే. బెదిరింపు కాల్స్ రావటం చంపుతానని బెదిరించటం తరుచు వింటుఉంటాడు.

బిల్ చెల్లించి హోటల్ నుంచి బయటపడ్డాడు. చలి విపరీతంగా ఉంది. సన్నగా మంచు కూడా కురుస్తోంది. ఇప్పుడు హోటల్ గదికి వెళ్ళటం అతనికి ఇష్టంలేదు. గదిలో ఏం తోచదు. గంటలతరబడి టీవి చూడటం అలవాటు లేదు. అందుకే కొంచం సేపు అలా తిరిగి వెళదామని అనుకున్నాడు. కొంచందూరం వెళ్ళిన తరువాత ఎదురుగా ఒక పార్క్ కనిపించింది. వెళ్ళి ఒక బెంచి మీద కూర్చున్నాడు. పార్కులో పెద్దగా జనం లేరు. ఇద్దరు ముగ్గురు పెద్దవాళ్ళు పిచ్చాపాటి మాట్లాడుకుంటున్నారు. కొంతమంది పిల్లలు గట్టిగా అరుస్తూ హైడ్అండ్ సీక్ ఆటఆడుతున్నారు.

గేటుదగ్గర హోటల్ లో చూసిన మనిషి మళ్ళీకనిపించాడు. ఈ సారి డైరక్టుగా విశాల్ ను చూస్తున్నాడు అతను. కోపంరాలేదు విశాల్ కు. చిరాకు వేసింది. అయిన పట్టించుకోకుండ ఉండిపోయాడు. అరగంట తరువాత లేచాడు. అప్పటికి పూర్తిగా చీకటిపడిపోయింది. చలి ఇంకా ఎక్కువైంది. మంచు తుంపరుల ఉదృతం ఎక్కువైంది. మెల్లగా హోటల్ వైపు నడిచాడు.

వెనుక ఆ మనిషి వస్తున్నాడు. చాల క్యాజువల్ గా వస్తున్నాడు. తనని విశాల్ గమనించాడని అతనికి తెలుసు. అయిన దాక్కోవటానికి కాని కనుమరుగు కావటానికి కాని ప్రయత్నించలేదు. వీధిలో జనసంచారం కొంచం కూడా లేదు. అప్పడప్పుడు కార్లు బస్సులు వెళుతున్నాయి. వీధికి ఒక వైపు వరుసగా కమ్యూనిటి బాత్రూంలు కనిపించాయి. చప్పున వెళ్ళి ఒక బాత్రూంలో దాక్కున్నాడు విశాల్. ఐసాపైసాఆ వ్యక్తితో తేల్చుకోవాలని అతని ఉద్దేశం.

బయట అడుగుల చప్పుడు లీలగా వినిపించాయి. ఆ మనిషి కూడా లోపలికి వచ్చినట్టున్నాడు.

పిడికిలి బిగించి సిద్దంగా ఉన్నాడు విశాల్.

XXXX

“బెర్లీ కొంచం సేపు నాన్నగారి గదిలో గడుపుతాను”అంది మేఘమాల.

“అలాగే వెళ్ళు. భోజనం అక్కడికే తీసుకురమ్మంటావా”అడిగింది బెర్లీ.

“వద్దు. ఇక్కడికి వచ్చి తింటాను”అని తండ్రి గదిలోకి వెళ్ళింది. తలపులు గడియవేసి లోపలికి వెళ్ళింది. ఎలాగు గతం గుర్తుకురావటం లేదు. ఆలోచిస్తే తలపోటు మొదలవుతుంది. దాంతో పాటు క్లాస్ట్రోఫోబియా మొదలవుతుంది. ఆ ఫోబియా ఉన్నవాళ్ళు లేనిది ఉన్నట్టుగా ఊహించుకుని భయపడతారు. ప్రస్తుతం ఆ వ్యాధితో బాధపడుతోంది మేఘమాల.

రాత్రి వేళ నరకయాతన పడుతోంది. రాత్రి వస్తుందంటే భయపడుతోంది. దీనికి కారణం ఏమిటో ఆమెకు తెలియదు.

హాలులో ఆమెకు ఏం ముఖ్యమైనవి కనిపించలేదు. ఒక గదిలో ఏ వస్తువులు ఉండాలో ఆవే ఉన్నాయి. బెడ్ రూంలో చూసింది. అలమరాలో ఏవోపుస్తకాలు పత్రికలు కనిపించాయి. కొన్ని తండ్రి బట్టలు ఉన్నాయి. పుస్తకాలు అన్నిఫిక్షన్ పుస్తకాలు. ప్రఖ్యాత ఇంగ్లీష్ రచయితలు రాసినవి. వాటిలో ఒక పుస్తకం ఆమెను ఆకర్షించింది. అది నవల కాదు పత్రిక కాదు. డైరీలా ఉంది.

తీసి చూసింది. దాని మీద ది పర్సనల్ డైరీ ఆఫ్ మేఘమాల అని ఉంది.

ఉద్వేకంతో కంపించిపోయింది మేఘమాల. ఆత్రంగా తెరిచి చూసింది. కాని లోపల ఏం లేదు. పేజీలు ఖాళీగా ఉన్నాయి.

ఎవరో రాసిన పేజీలు చింపేసినట్టున్నారు. ఎందుకు? అందులో ఏం రాసింది తను. ఏం గుర్తుకురాలేదు. మైండ్ అంతా బ్లాంక్ గా శుభ్రంగా తుడిచేసినట్టుగా ఉంది ఆమెకు.

XXXX

మేఘమాల చర్చ్ కు వచ్చినప్పుడు ఒక వ్యక్తికూడా చర్చ్ కు వచ్చాడు. అతను మేఘమాలను చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు. తను చూస్తుంది కలా నిజమా అర్ధంకాలేదు అతనికి. పట్టి పట్టి చూశాడు. సందేహం లేదు. ఆమె అచ్చంగా తప్పిపోయిన ఇండియన్ హోంమినిస్టర్ కూతురిలాగే ఉంది. ఇద్దరిది దాదాపు ఒకేలా ఉన్నారు. అలాగని ఆమె ఈమే అని చెప్పటానికి వీలులేదు. ఒక మనిషిలాగే మరికొంతమంది ఉంటారని అంటారు. వాళ్ళను డూపుల్ గాంగర్స్ అంటారు. ఒకవేళ అది కాదుకదా

అయిన ఆ వ్యక్తి ఊరుకోలేదు. వెంటనే హోం సెక్రటరికి కాల్ చేశాడు.

జరిగింది చెప్పాడు.

“నువ్వు చెప్పుతుంది నిజమేనా”అడిగాడు హోం సెక్రటరి.

“నిజమేసార్. కాని ఈమే ఖచ్చితంగా హోంమంత్రి కూతరుని ఖచ్చితంగా చెప్పలేను. మనిషిని పోలిన మనుష్యులు ఉంటారు కదా. అయినమీకు చెప్పాలని కాల్ చేశాను.”అన్నాడు ఆ వ్యక్తి.

“సరే ఈ విషయం నేను చూసుకుంటాను.నువ్వు మాత్రం ఈ విషయం ఎవరికి చెప్పకు తెలిసిందా”అన్నాడు హోంసెక్రటరి.

తరువాత కాల్ కట్ చేసి టైం చూశాడు. రాత్రి దాదాపు ఎనిమిది గంటలు కావస్తోంది. వెంటనే తన సెల్ తీసి హోంమినిస్టర్ కు కాల్ చేశాడు. ఉపోద్ఘాతం లేకుండ అసలు విషయం చెప్పాడు.

“మిస్టర్ మినిస్టర్ అమ్మాయిని పోలీన అమ్మాయి లండన్ లో ఉందని తెలిసింది”అన్నాడు.

“ఎవరు చెప్పారు”అడిగాడు ఆసక్తిగా మంత్రి.

“మా మనిషి చెప్పాడు. ఆమెను చర్చ్ లో చూసి ఆశ్చర్యపోయాడట. వెంటనే నాకు కాల్ చేసి చెప్పాడు.”

“ఈ విషయం ఇంకేవరికైన చెప్పారా”

“లేదు. ముందు మీకే కాల్ చేస్తున్నాను”అన్నాడు సెక్రటరి.

“గుడ్ ఇప్పుడు ఎక్కడ ఉన్నారు?

“నా ఫారమ్ హౌజ్ లో.”

“దయచేసి అక్కడే ఉండండి. నా మనిషిని కారుతో పంపిస్తున్నాను”అని లైన్ కట్ చేశాడు మంత్రి.

క్రైం సీరియల్

అరగంట తరువాత మంత్రి పంపించిన కారువచ్చింది. వెనుక సీటులో కూర్చున్నాడు హోంసెక్రటరి. డ్రైవర్ కారు స్టార్ట్ చేసి ముందుకు పోనిచ్చాడు. ఉన్నట్టుండి ఒక చోట కారాపాడు డ్రైవర్.

"ఏమైంది? ఎందుకు ఆపావు? అడిగాడు సెక్రటరి.

"ఒక్క క్షణంపాస్ పోసుకుని వస్తాను"అని పక్కకు వెళ్ళాడు.

అప్పుడే కారులో టిక్ టిక్ మంటు సన్నగా ఏదో చప్పుడు వినిపించింది. అది ఏమిటో సెక్రటరికి అర్థంకాలేదు.

ఒక నిమిషం గడిచింది.

అంతే

ఉన్నట్టుండి ఢాం అంటు కారుపేలిపోయింది. ఆ ఇంపాక్ట్ కి కారు తునాతునకలైంది. కారుతో పాటు సెక్రటరి శరీరం కూడా నామరూపాలు లేకుండ నాశనం అయింది. పెట్రోల్ టాంకు అంటుకోవటంతో ఒక్కసారిగా మంటలు పైకి లేచాయి.

చాటు నుంచి ఇవతలకు వచ్చాడు డ్రైవర్.

సెల్ తీసి ఏదో నెంబర్ కు కాల్ చేశాడు. అవతలవైపు రెస్పాన్స్ రాగానే "అధినేత పని పూర్తయింది.సెక్రటరి కంచికి వెళ్ళిపోయాడు"అని చెప్పాడు.

(ఇంకా ఉంది)

కన్న తల్లి కోసం

కృష్ణకుమార్ తల్లి చూడా రత్నమ్మ కుటుంబ బాధ్యతల్లో పడి ఇల్లు దాటి ఎక్కడకూ వెళ్లలేక పోయింది. ఒకసారి మాటల మధ్యలో ఇదే విషయాన్ని కొడుకుతో చెప్పి బాధపడింది. తల్లి మాటలకు కృష్ణకుమార్ ఆవేదనచెందాడు. ఎలాగైనా, తల్లిని ఆధ్యాత్మిక యాత్రకు తీసుకువెళ్లాలని, దేశవ్యాప్తంగా ఉన్న ప్రధాన ఆలయాలను అన్నింటినీ చూపించాలని నిశ్చయించుకున్నాడు. కొద్దిరోజుల్లోనే తన కార్పొరేట్ ఉద్యోగానికి రాజీనామా చేశాడు. ఉద్యోగం వదిలేసి ఇంటికి వచ్చాక తల్లితో కలిసి స్కూటర్పై ఆధ్యాత్మిక యాత్ర ప్రారంభించాడు. కృష్ణకుమార్ తనకు 21 ఏళ్ల కిందట తన తండ్రి కొనిచ్చిన బజాజ్ చేతక్ స్కూటర్పై తల్లిని కూర్చోబెట్టుకుని ఈ యాత్ర ప్రారంభించారు. తండ్రి భౌతికంగా లేకపోయినా, ఈ వాహనం రూపంలో ఆయన తమతో పాటు ఈ యాత్రలు చేస్తున్నారనే భావిస్తున్నారు. ఇప్పటి వరకు వీరు 92,822 కిలోమీటర్ల దూరం ప్రయాణించారు. ఏడుపదులు దాటిన వయసులోనూ రత్నమ్మ ఓపికగా స్కూటర్పై కూర్చుని యాత్రలు సాగిస్తుండటం విశేషం. బదరీనాథ్, కేదార్నాథ్, కాశ్మీర్, వైష్ణోదేవి, పరశురామ్ కుండ్, శక్తిపీఠాలు, జ్యోతిర్లింగాలు, భారత్–చైనా సరిహద్దుల్లోని అతి ఎత్తైన ప్రాంతం తవాంగ్, మేచుక వంటి ప్రదేశాలను సైతం వీరు సందర్శించారు. ఈ యాత్రలో కృష్ణకుమార్ తన తల్లికి లెక్కలేనన్ని ఆలయాలను స్వయంగా చూపించాడు. ఈ తల్లీ తనయులు కేవలం పట్టణాలనే కాకుండా చిన్నచిన్న గ్రామాలు, అక్కడ ఉన్న ఆలయాలను కూడా సందర్శిస్తూ ముందుకు సాగుతున్నారు. తన 68వ ఏట ఈ ప్రయాణాన్ని ప్రారంభించిన చూడా రత్నమ్మ నేటికీ ఎంతో ఆరోగ్యంగా, ఉత్సాహంగా తన ప్రయాణాన్ని కుమారుడి చేయి పట్టుకుని సాగిస్తున్నారు.

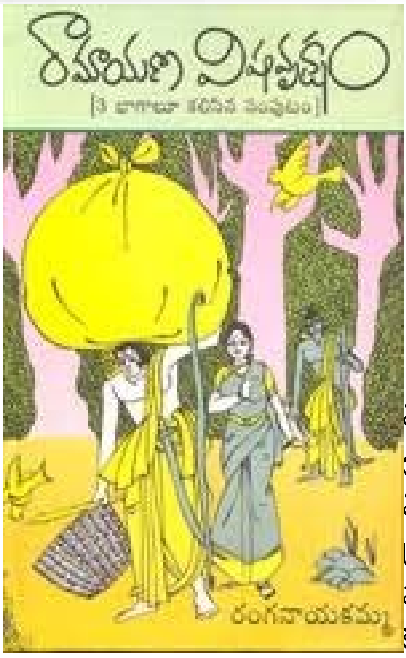

రామాయణ విష వృక్షం

విశ్వనాథ సత్యనారాయణ 1962లో తానూ వ్రాసిన రామాయణం కు శ్రీమద్రామాయణకల్పవృక్షం అన్న పేరుతొ ప్రచురించారు, ఆకావ్యాన్ని తీవ్రంగా విమర్శిస్తూ 1974లో రంగనాయకమ్మ రామాయణ విషవృక్షం (3 సంపుటాలు) వ్రాసారు అని చాలా మంది అనుకుంటారు కానీ, రంగనాయకమ్మ విశ్వనాధ వారి రామాయణాన్ని విమర్శిస్తూ రామాయణ విష వృక్షం వ్రాయలేదు. ఆయన కల్ప వృక్షం అని పేరు పెడితే రంగనాయకమ్మ తన విమర్శకు విష వృక్షం అని పేరు పెట్టారు తప్ప ఈ రెండిటికీ పెద్ద సంబంధం లేదు. రంగనాయకమ్మ వ్రాసిన విషవృక్షాన్ని ఖండిస్తూ, లత 1977లో రామాయణవిషవృక్ష ఖండన వ్రాసారు. ఈరెండు పుస్తకాలమీద హోరాహోరీ చర్చలు జరిగాయి. ఆనాటి ప్రముఖ రచయితలూ, పాఠకులూ ఇరుప్రక్కలా వాదించుకున్నారు. కొడవటిగంటి కుటుంబరావు "వేదాల్లో ఏముంది", "రంగనాయకమ్మ రామాయణవిషవృక్షం–ఒక పరిశీలన" అన్నపేరుతో 1977లోనే మరో పుస్తకం ప్రచురించారు.

రంగనాయకమ్మ గారి ఉద్గ్రంధాల్లో ఒకటి 'రామాయణ విషవృక్షం'. ఆ పుస్తకంపై ప్రశంసలు ఎన్నివచ్చాయో, విమర్శలు అన్ని వచ్చాయి. ఆ పుస్తకం వలనే రచయిత్రిపై విద్వేషం పెంచుకున్నవారు అనేకులు. "మతమన్నది, నిజానికి, ఇంకా తనను తాను జయించలేని లేదా తనను తాను మరొకసారి కోల్పోయిన మనిషి యొక్క ఆత్మ–చేతన మరియు ఆత్మ–గౌరవం అనీ "మతం, ప్రపంచపు ప్రజాదరణ పొందిన రూపంలోని తర్కం. మతం, ప్రపంచపు అత్యాధ్మిక గౌరవాన్ని సమున్నతపరిచే అంశం" అనీ కారల్ మార్క్స్ అభివర్ణించాడు. అలాంటి మతవిశ్వాసాలను అవమానిస్తే విశ్వాసులు సహజంగానే బాధపడతారు. బహుశా విప్లవాచరణలో ఉన్నవారికి ఈ బాధ ఎక్కువ అర్ధం అవుతుంది. అలాగని సామాజిక చరిత్రను సమర్ధవంతంగా తెలియజేప్పే అవకాశాన్ని జారవిడవడం కూడా తప్పే అవుతుంది.

భావవాదం అంటే ఏమిటి భౌతిక వాదం అంటే ఏమిటి అనే ప్రాధమిక విషయాలు కూడా తెలియని వాళ్లకి, అసలు ఆ పదాలే జీవితంలో ఎన్నడూ విననివారికి రామాయణ విషవృక్షంలోని ఆ సుదీర్ఘ ముందుమాట మహత్తర భావనను కలిగిస్తుంది. రామాయణ రాముడిని విషవృక్షంలో మరీ అంటకాగినట్లుంటుంది, రాముడిని మరీ క్యారికేచర్‌లాగా వ్యంగ్యీకరించి రాముడిని, రామాయణాన్ని నమ్మేవారిని కర కర కోసినట్లుంటుంది కాని విషవృక్షంలోని ఆ ముందుమాట మాత్రం ఏ కమ్యూనిస్టు ఫిలాసఫీ రచనలో కంటే సుబోధకంగా మానవ పరిణామాన్ని వివరించిందనడంలో సందేహమే లేదు.

రామాయణ విషవృక్షంలో,రచయిత్రి రామాయణంలో చాలా అంశాలను కొంత.మానవతా ధృక్పధం,కొంత స్త్రీవాదం,మరికొంత మార్క్స్ వాద దృష్టిలో విశ్లేషణ చేస్తూ ఆ అంశాల గురించి వివరంగా చర్చించారు.మనం రామాయణం చాలా పవిత్రమైన అనుసరించదగిన ధర్మగ్రంధంగా భావిస్తాం కనుక రచయిత్రి రామాయణంలో లిఖించిన కొన్ని మానవ న్యాయవాదానికి వ్యతిరేకంగా,అన్యాయపూరితమైన సంఘటనలు,తీర్పులు,

చదవాల్సిన పుస్తకం

వ్యక్తులు,చిత్రీకరణను విమర్శనా దృష్టితో రాశారు.

ఈ పుస్తకం తెలుగు భాషా చరిత్రలోనే అత్యంత వివాదాస్పదమైన పుస్తకాల్లో ఒకటి. ఆ పుస్తకం చదివి మనసులో నచ్చిన వారుకూడా బయటకు చెప్పడానికి భయపడేంతగా ముద్ర పడిన పుస్తకం. ఈ పుస్తకం చదవకపోతే రామాయణ అధ్యయనం పూర్తి కానట్లే. సంపూర్ణంగా వాల్మీకి రచించిన మూల రామాయణానుసారంగా రామాయణాన్ని వివరిస్తూనే అందులో ఆస్తికులకు (ఆ మాటకొస్తే నాస్తికులకు కూడా) ఎంతమాత్రం తోచని ఒక క్రొత్త దృక్కోణాన్ని హఠాత్తుగా మనముందు పెట్టి 'నిజమే కదా!' అని ఆశ్చర్యపడేలా చేస్తారావిడ. ఇక ఆమె రచనలోని హాస్యం, చతురత, వ్యంగ్యం పరమ భక్తులు కూడా నవ్వుకొనేలా ఉంటాయి. రామాయణ విషవృక్షం ఆ కోవలోనిది కాదు. కొన్ని చోట్ల మార్క్సిజం అనే ఎర్ర కళ్ళద్దాల్లోంచి చూపించిన విషయాలను తిరస్కరించినా తర్కం అనే సునిశితమైన ఖడ్గంతో ఆమె ఖండించిన విషయాలను కాదనలేము. రంగనాయమ్మ గారు ప్రధానంగా ప్రతిపాదించిన విషయాలు ఇవీ :

1. రాజ్యాధికారం భరతుడికే చెందాలని రాముడికి ముందే తెలుసు. కైకేయిని వివాహం చేసుకొనేటప్పుడే దశరథుడు ఆమె కుమారుడినే రాజును చేస్తానని ఆమె తండ్రికి వాగ్దానం చేశాడు. ఆ విషయం రాముడే స్వయంగా భరతునితో చెప్పాడు (అయోధ్య కాండలో). ఆ విషయం తెలిసీ, భరతుడు ఊళ్ళో లేని

సమయంలో తండ్రి హడావిడిగా పట్టాభిషేకానికి ఏర్పాట్లు చేస్తే ఒప్పుకొన్నాడు.

2. కైక వరాలు నిజానికి నెరవేరలేదు. ఆమె కోరింది భరతుడికి పట్టాభిషేకం జరగాలని, రాముడు 14 సంవత్సరాలు ఋషి జీవితం గడుపుతూ వనవాసం చేయాలని. భరతుడు తిరస్కరించాడు కనుక మొదటిది ఎలాగూ జరగలేదు. పదునాలుగు సంవత్సరాల తరువాతైనా రాజ్యం భరతుడిదే. రాముడు తిరిగి వచ్చి రాజ్యం తీసుకోవచ్చని వరంలో ఎక్కడా లేదు. రాముడు సత్యవాక్పరిపాలకుడైతే అప్పుడుకూడా రాజ్యం తీసుకోరాదు.

3. రాజులు అందరూ ఒక్కటే. రాముడైనా, రావణుడైనా, వాలియైనా, సుగ్రీవుడైనా వారి సుఖాలకోసం రాజ్యాలను ఆశించారు కానీ సామాన్య ప్రజలకు ఎవరైనా తేడాలేదు. (ఇది మార్క్సిస్టు వాదన, రచయిత్రి నేపథ్యం తెలుసు కనుక దీనిపై చర్చ అనవసరం)

ఇవికాక ఎన్నో చోట్ల రాముడు చెప్పిన మాటల్లోని, చేతల్లోని వైరుధ్యాలను, వాలి వధ, సీత అగ్ని ప్రవేశం సందర్భాలలో రాముని ప్రవర్తనను వాల్మీకి మూలకథనుండే తీసుకొని చేసిన విమర్శలను చదవాల్సిందే. మరీ మూఢ భక్తులని వదిలేస్తే ఆస్తికులకైనా ఈ పుస్తకం చదివిన తరువాత ప్రతీ విషయాన్నీ గుడ్డిగా సమర్థించడం కాక ఒక సంపూర్ణ దృష్టితో రామాయణాన్ని అర్థం చేసుకోవడంలో 'రామాయణ విషవృక్షం' ఉపయోగ పడుతుంది.

★★★

.

చూడాల్సిన సినిమా

ఆణిముత్యాలు

ఈదర శ్రీవిద్య

ఇంత గొప్ప విప్లవాత్మక సినిమా మరొకటి లేదేమో ! విప్లవం అంటే నరకటం , నరికించుకోవటం కాదు . ఆలోచనల్లో పరివర్తన తీసుకుని రావటం . వినూత్న ఆలోచనా విధానం వైపు సమాజాన్ని నడిపించటం . నిశ్శబ్దంగా , రణగొణ ధ్వనులు లేకుండా సామాజికంగా తెచ్చే మార్పుల్ని విప్లవం అంటారు . విశ్వనాథ్ సినిమాల్లో నాకు అత్యంత ఇష్టమైన సినిమా 1981 లో వచ్చిన ఈ సప్తపది సినిమా .

చూడాల్సిన సినిమా

అసలీ కథను ఆలోచించిన విశ్వనాథ్ ధైర్యాన్ని మెచ్చుకోవాలి . ఆయన ఆలోచనలు మాటల రూపంలో తర్జుమా చేసిన జంధ్యాలను ఇంకా ఎక్కువగా అభినందించాలి . భారతీయులు అత్యంత పవిత్రంగా భావించే మాంగల్యబంధాన్ని పక్కన పెట్టి ప్రేమించిన వ్యక్తికి కట్టబెట్టటం అనే ఆలోచన అసాధారణమైన ఆలోచన . ఆ భావాలను మాటల్లో కమ్యూనికేట్ చేయడమంటే కత్తి మీద సామే . ఆ సామును విశ్వనాథ్ , జంధ్యాల అద్భుతంగా చేసారు . ఈ సినిమాను మలుపు తిప్పటంలో రెండు సీన్లు కీలకం . భార్యలో అమ్మవారిని చూస్తున్న మనమడు , మనుమరాలిని ప్రేమించిన దళితుడి వద్దకు పంపటం మీమాంస , తర్జనభర్జన సీన్ యాజులు , రాజు గారి మధ్య . రాజు గారి పాత్రలో అల్లు రామలింగయ్య డైలాగ్ డెలివరీ , నటన సూపర్బ్ . శంకర విజయం లోని ఆదిశంకరుడు , ఛండాలుడు తారసపడ్డప్పుడు వారిద్దరి సంభాషణ , ఛండాలుడి కాళ్ళకు శంకరుడు నమస్కరించటం డైలాగులు , సీన్ చిత్రీకరణ చాలా గొప్పగా ఉంటుంది . రెండవ సీన్ క్లైమాక్సులో మనుమరాలిని పడవ ఎక్కించి ప్రేమికుడితో పంపే ముందు గ్రామస్తులతో జరిగే సంవాదం . ఆ సంవాదంలో యాజులు గారు వర్ణ వ్యవస్థ గురించి , వివాహ ఉద్దేశం గురించి వివరించడం చాలా గొప్పగా చిత్రీకరించారు . విశ్వనాథే మనతో మాట్లాడుతున్నట్లుగా ఉంటుంది . హిందీలో కూడా విశ్వనాథే డైరెక్ట్ చేసారు . హిందీలో ప్రేమికుడితో పంపేందుకు యాజులు గారు ప్రయత్నిస్తుంటే గ్రామస్తులు గొడవపడి ప్రేమికుడిని కర్రలతో కొట్టి చంపేస్తారు . హీరోయిన్ కూడా చనిపోతుంది . విషాదాంతం చేసారు . బహుశా ఉత్తర భారత ప్రేక్షకులు పునర్వివాహ ఆలోచనని

ఆమోదించరనేమో ! హిందీలో మిథున్ చక్రవర్తి , శ్రీదేవి , జె వి సోమయాజులు నటించారు . ఈ సినిమా విజయంలో మరో ప్రధాన వ్యక్తి కె వి మహదేవన్ . పాటలకు అందించిన సంగీతం , బేక్ గ్రౌండ్ మ్యూజిక్ అత్యద్భుతం . శేషు నృత్య దర్శకత్వం . కస్తూరి ఫొటోగ్రఫీ . వీటన్నింటిలో ఏది గొప్ప అంటే చెప్పటం కూడా కష్టమే . ప్రతీ పాట , ప్రతీ నృత్యం కళాఖండమే . ఓం జాతవేదసే సునవామ సోమ మరాతీయతో నిదహాతి వేదః శ్రీ దుర్గా సూక్తాన్ని పెట్టడం , ఆ సూక్తాన్ని ఎలాంటి ఉఛ్ఛారణ , స్వర దోషాలు లేకుండా బాలసుబ్రమణ్యం , జానకిలు పాడటం , ఆ సూక్తాన్ని నృత్యరూపంలో చిత్రీకరించటం ప్రతిదీ అద్భుతమే .

భామనే సత్యభామనే అంటూ కథానాయకి సత్యభామ రూపంలో ఒడియాలు పెట్టడం . విశ్వనాథుడికే చెల్లింది . నెమలికి నేర్పిన నడకలివీ మురళికి అందని పలుకులివీ పాట , నృత్యం చిత్రీకరణను మరచిపోలేం . విజయవాడ తుమ్మలపల్లి కళాక్షేత్రంలో షూట్ చేయబడింది . ఒక్కో పాట ఒక్కో మణిపూస . గోవుల్లు తెల్లన గోపయ్య నల్లన గోధూళి ఎర్రన ఎందువలనా అని సాగే వేటూరి వారి సాహిత్యం అంతా వేదాంతమే . మనిషి అర్థం చేసుకోకలిగితే ప్రపంచంలోని వేదాంతసారం అంతా ఈ ఒక్క పాటలో ఉంటుంది . అలాగే మరో పాట . ఏ కులమూ నీదంటే గోకులము నవ్వింది . మాధవుడు యాదవుడు మా కులమే అని నవ్వింది . ఎంత సంస్కారవంతమైన సాహిత్యం !?

వ్రేపల్లెయె ఎద ఝల్లున పొంగిన రవళి నవరస మురళి , అఖిలాండేశ్వరి చాముండేశ్వరి పాలయమాం , మరుగేలరా ఓ రాఘవా పాటల శ్రావ్యత అనిర్వచనీయం . ఒక్కో పాట మీద ఒక్కో యం ఫిల్ థీసిస్ వ్రాయవచ్చు . హేట్సాఫ్ టు వేటూరి , విశ్వనాథ్ , మహదేవన్

, శేషు , బాలసుబ్రమణ్యం , యస్ జానకి , సుశీలమ్మలు . ఈ సినిమా గురించి ఎంత వ్రాసినా తృప్తి కలగదు . ఈ సినిమాలోని నృత్యాల గురించి వ్రాయాలంటే ఏ నాట్యాచార్యులకు మాత్రమే సాధ్యం అవుతుంది .
జె వి సోమయాజులు , అల్లు రామలింగయ్య , రమణమూర్తి , గిరీష్ , రవికాంత్ , సబిత , డబ్బింగ్ జానకి , సాక్షి రంగారావు ప్రభృతులు నటించారు . మనమడిగా నటించిన రవికాంత్ అమలాపురంలో తెలుగు లెక్చరరుగా పనిచేసేవారు . గిరీష్

ఫిలిం ఇన్స్టిట్యూట్ నుండి వచ్చారు . సబిత అబిడ్సులోని స్టాన్లీ మహిళా కళాశాల విద్యార్థి . ఈ సినిమా గుంటూరు జిల్లాలోని అమరావతి పుణ్యక్షేత్రంలో షూట్ చేసారు .
ఈ సినిమాకు ఎన్నో అవార్డులు , ప్రశంసలు వర్షించాయి .
శంకరాభరణం లాగా డబ్బులు వచ్చి ఉండకపోవచ్చు . కమర్షియల్ గా కూడా విజయవంతమైన సినిమాగానే చెప్పవచ్చు . ఓ సినిమా ప్రయోజనం ఆ సినిమా విడుదల అయ్యాక ఓ

యాబై అరవై సంవత్సరాల తర్వాత కూడా గుర్తుండాలి . మన బుర్రల్ని వెంటాడుతూ ఉండాలి . అలాంటి సినిమా ఈ సప్తపది .
ప్రతీ సాంప్రదాయవాది , ప్రతీ ఛాందసవాది , ప్రతీ అభ్యుదయవాది , ప్రతీ ఆలోచనాపరుడు తప్పక చూడవలసిన సినిమా .

★★★

జి .అనుదీప్

“కోర్టు “

ఒక చిత్రం – అనేక ప్రశ్నలు

ఒక కథ చదివినప్పుడుకాని, ఒక సినిమా చూసినప్పుడు కాని అది మనల్ని వెంటాడాలి, కదిలించాలి , మనలో ఎన్నో ఆలోచనలు రేకెత్తించాలి. అటు వంటి కథలు, సినిమాలు నేడు చాలా అరుదుగా వస్తున్నాయి. ఎంత సేపటికీ హీరో ఎలివేషన్లు,వళ్ళు గగుర్పొడిచే రక్తపాతాలు, వెకిలి హాస్యం, ద్వందార్ద డైలాగులు, శృతిమించిన శృంగారం,వెగటు పుట్టించే డాన్సులు తప్ప మన తెలుగు సినిమాల్లో మరొకటి కనపడదు. వీటికి భిన్నంగా అప్పుడప్పుడు కొన్ని సినిమాలు నడిచెక౩అ౩ట్లో నక్షత్రాల లా వచ్చి పోతున్నాయి .అటువంటి ఓ సందేశాత్మక చిత్రం “కోర్టు “సినిమా, టూకీగా కథ చెప్పాలంటే ఓ పెద్దింటి అమ్మాయి ఓ పేదింటి అబ్బాయి ప్రేమించుకుంటారు . విషయం తెలిసిన పిల్ల మేనమామ ,అబ్బాయి మీద లేని పోని నేరాలు మోపి జైలుకు పలపుతాడు. మైనారిటీ తీరని అమ్మయిని మభ్య పెట్టి ఎత్తుకు వెళ్ళటానికి ప్రయత్నించినందుకు ఫోక్సాచట్టం కింద అబ్బాయికి జైలు శిక్ష విధంచబోతారు ,ఇంతలో ఓ మంచి లాయర్ అబ్బాయి కేసుటేకప్ చేసి విడిపిస్తాడు .

కబుర్లు... ఉత్తినే

సలార్, పుష్ప, దేవర వంటి సినిమాలు వచ్చే ఈ కాలంలో ఇటువంటి ఇతివృత్తం తీసుకుని సినిమా తీయటానికి చాలా ధైర్యం కావాలి. ఇటు వంటి చిత్రాలు ఏ హాలీవుడ లోనో లేక మన మళయాళ చిత్ర పరిశ) మలోనో మనం చుడగాలుగుతాము . ఇటీవల విడుదలయిన "అడాలసెన్స్" వెబ్ సిరీస్ పిల్లల మనస్తత్వాలు, వాళ్ళ కలతలు, కోపాలు, దురుసుతనాలు, అపనమ్మకాలు, ఆత్మన్యూనతలు, అభద్రతలు, అయోమయాలు.. తల్లిదండ్రులతో, టీచర్లతో, స్నేహితులతో, చివరికి వాళ్ళతో వాళ్ళకే పెరుగుతున్న దూరం, కళ్ళెదురుగా జరుగుతున్న ఘోరాలు తల్లి దండ్రుల్లో పెరుగుతున్నభయాలు ..అన్నిట్ని అద్భుతంగా ఆవిష్కరిస్తుంది .ఇటువంటివి మన తెలుగులో కుడా ఒకప్పుడు వచ్చేవి .1960 ల్లో అక్కినేని సారధ్యం లో వచ్చిన "సుడిగుండాలు " అటువంటిదే. సమాజంలో యువతకు అందుతున్న అశ్లీల సాహిత్యం, హింసా ప్రవృత్తిని ప్రేరేపించే సినిమాలు. విశృంఖలమైన ఫాక్షన్, విచ్చలవిడి శృంగారం, వయసు మళ్ళిన వారిపైన పెద్దగా ప్రభావం చూపించక పోవచ్చు కాని విరిసీ విరియని వయసులో తెలిసీ తెలియని జ్ఞానంతో సక్రమమయిన మార్గంలో నడవాల్సిన యువతపై ఇవి కచ్చితంగా దుష్ప్రభావమే చూపించి తీరుతాయి. అందుకు ప్రబల సాక్ష్యం మనం రోజూ చూస్తూ వింటున్న ఏసిడ్ దాడులు, మానభంగాలు, హత్యలు, దోపిడీలు, అకృత్యాలు ఇంకెన్నో ఘోరాలు, ఇతరత్రా కారణాలుగా పేర్కొంటూ వాటి దుష్ప్రభావం వల్లనే వారలా చేసారు తప్ప వారి తప్పు కాదనే మూలసూత్రంతో, యువత అలా పెంచబడడమే కారణమని సూచిస్తూ, వారిని సక్రమమయిన రీతిలో పెంచాల్సిన బాధ్యత వారి వారి తల్లితండ్రులదీ సమాజానిదేనని చెప్పే చిత్రం ఇది .

కాని నేడు మన తెలుగు సినిమాలు యువతను పెడ తోవ పట్టించటానికో లేక తప్పుడు పనులు చెయ్యటానికి ప్రేరేపించాతానికో ఉపయోగ పడుతున్నాయి తప్ప యువతను ఎడ్యుకేట్ చెయ్యటానికి ఏమాత్రం ఉపయోగ పడట్లేదు అనేది నిర్వివాదాంశం. మరి ముఖ్యంగా మనచట్టాల ,గురించి రాజ్యాంగం గురించి మన యువతకు తెలియ చెప్పాల్సిన అవసరం ఎంతైనా వుంది. నేటి యువత చుట్టూ భయలకరమైన విష పూరిత వాతావరణం నేడు నెలకొని వుంది. ఆన్లైన్ గేములు, ఆన్లైన్ బెట్టింగులు, మాదకద్రవ్యాలు , నీలి చిత్రాలు , న్యూడ్, వెబ్ సైట్లు డార్క్ వెబ్ సైట్లు ఇలా ఒకటేమిటి . వీటన్నిటి మధ్య మునిగి తేలే యువత ఎటు వంటి పొరపాట్లు చెయ్యకుండా బయట పడాలి అంటే వాళ్ళుకు పూర్తిగా నేరాలు–చట్టాలు–శిక్షలు గురించి పూర్తిగా తెలియ చెప్పాలి .ఒకప్పుడు ర్యాగింగ్ చట్టం గురించి చాలా మంది యువతకు తెలియక, ర్యాగింగుకు పాల్పడి జైలు పాలయ్యారు. ర్యాగింగ్ భూతానికి బలైన రుషికేశ్వరి ఉదంతం అందరికీ తెలిసిందే . కాని ర్యాగింగ్ చట్టం గురించి ప్రతి కళాశాలలో పెద్ద ఎత్తున ప్రచారం చెయ్యటంతో, అదికాస్త తగ్గు ముఖం పట్టిందనే చెప్పాలి. అదే విధంగా మాదాకద్రవ్యాల వినియోగం , ఆన్లైన్ బెట్టింగుల మీద కుడా పెద్దేత్తున అవగాహన కార్యక్రమాలు చెయ్యాలి . అనేక మంది తమ జీవితాలను పదు చేసుకోవటమే కాక ,పట్టు బడి జైలు పాలవుతున్నారు.

హైస్కూల్ విద్య పూర్తయ కాలేజీలోకి రాగానే యువతి యువకులు ఒకరి నొకరు ఆకర్షించటం సహజం. ఆ ఆకర్షణకు ప్రేమ అని పేరు పెట్టుకుని జీవితాలు పాడు చేసుకుంటున్న వాళ్ళు అనేక మందివున్నారు. అటువంటి వాళ్ళను హీరోలను చేసి యువతని రెచ్చకొట్టటానికి అన్నట్టు మొన్నటి తరంలో "సీతాకో చిలుక(భాగ్యరాజ) ,మరోచరిత) (బాలచందర్) ,ప్రేమసాగరం (టి.రాజేందర్) వంటి చిత్రాలు యువతను ఉర్రూతలూగించాయి. వీటిని ఖళాఖండాలని పొగుడుతూ చిత్ర దర్శకులకు సన్మానాలు జరిగాయి. కాని యువతను పెడదోవ పట్టిస్తున్నాయి అని ఎవ్వరూ నోరు మెదప లేదు. దానికి కారణం ఆరోజుల్లో యువత చుట్టుతా విలువలతో కూడిన సాకారత్మకమైన వాతావరణం వుండటమే. ఆ రోజుల్లో ఈ చిత్రాలు చూడటానికి కూడా యువత వెనుకే ముందూ ఆడేవాళ్ళు అంటే ,ఇంట్లో తల్లి దండ్రుల పెంపకం ఎలా వుందో అర్ధం చేసుకోవచ్చు.నిన్నటి తరంలో "నువ్వు నేను "(ఉదయకిరణ్), "జయం "(నితిన్), ఈశ్వర్(ప్రభాస్) వంటి చిత్రాల

కబుర్లు ...ఉత్తినే

వల్ల యువత పెడతోవ పట్టటం మొదలు పెట్టారు. ఎందుకంటె వాళ్ళ చుట్టూ ఉన్న సాకారాత్మకమైన వాతావరణం కలుషిత మవ్వ సాగింది . దాని ఫరితమే అమృత – ప్రణయ వంటి ఉదంతాలను మనం చూడాల్సి రావటం .

దానికి కారణం పిల్లలకు చట్టాలు తెలియక పోవటమే. మైనర్ అమ్మయలతో మగపిల్లలు ఎంత మెలుకువతో మెలగాలో చెప్తుతుంది నేటి చిత్రం. చదువు లేకున్నా ఫరవాలేదు చట్టం మాత్రం తెలునుండాలి అని చెప్పే చిత్రం . నిజంగా ఇటువంటి సినిమా తీయాలి అనే ఆలోచన రావటమే చాల గొప్ప విషయం .ఇక ఈ చిత్రం చూస్తున్నంత సేపు మెదళ్ళలో అనేక ప్రశ్నలు మొలకెత్తాయి

ప్ర : పేదవాళ్ళకు న్యాయం జరగాలి అనే పట్టుదలతో న్యాయ పోరాటం చేసి విజయాన్ని సాధిస్తాడు ఇందులో అబ్బాయి పక్కన నిలబడ్డ లాయర్ (ప్రియదర్శి) .ఇటు వంటి న్యాయవాదులు చాలా అరుదుగా మనకు తారపపడ తారు. ఎక్కువ మంది డబ్బుకోసం తిమ్మిని బమ్మిని చేసి నిజానికి సమాధి కట్టే వాళ్ళే . ఇటీవలే ఓ న్యాయమూర్తి ఇంట్లు నోట్ల కట్టలు గుట్టలు గుట్టలుగా పోగుపడ్డాయి అని అన్ని జాతీయ పత్రికలూ కోడై కుసాయి . ఇక ఆయన ఇచ్చిన తీర్పుల్లో న్యాయం ఎంత వుందోమనేకు అర్ధం కానిది కాదు,

డబ్బ ఉన్న వాళ్ళకు, ఆధిపత్యకులాల'కు న్యాయవాదులు, పోలీసులు, డాక్టర్లు సలాములు చేస్తున్న కాలం లో పేదవాడికి న్యాయం దొరుకుతునా అనేది పెద్ద ప్రశ్న .

ప్ర: యువతను నేటి తల్లి దండ్రులు సక్రమంగా పెంచుతున్నారా? సినిమాలో యువకుడు అమ్మయిని తన ఇంటికి తీసుకు వచ్చినప్పుడు, మందలించాల్సింది పోయి, ఆ అబ్బాయి తల్లి ,అమ్మయిని తన మొగుడికి కనపడ కుండా దాస్తుంది . అదే చివరకు సమస్య గా మారు తుంది. చాలామంది తల్లి దండ్రులు ఇదే చేస్తున్నారు. 17 ఏళ్ళ కుర్రాడు, 17 ఏళ్ళ అమ్మాయిని ఇంటికి తీసుకు వస్తూ వుంటే వారించి మంచి బుద్దులు చెప్పాల్సినది పోయి అబ్బాయి తల్లే వయసుకు వచ్చిన కూతుర్ని కూర్చోబెట్టుకుని కబుర్లు చెప్పటం ఎంత వరకు సమంజసం. "పిల్లల్ని అతి గారాబం చేసి, వాళ్ళు చేసి తప్పులను చూసి చూడనట్లు వుంటూ, వాళ్ళ చేతులతో వాళ్ళే పిల్లల భవిషత్తును పాడు చేస్తున్నారు . పిల్లలు పెడిపోవాలన్స్, బగు పడాలన్న మొదటి కారణం తల్లి దండ్రులే ,వీళ్ళ బాధ్యతా రాహిత్యం వాల్లే ఇన్ని అనర్ధాలు జరుగుతున్నాయి .తల్లి దండ్రులు ఇకనన్నా మేల్కొంటారా?

ప్ర : ఆడ పిల్లల మేనమామ మంగపతి ప్రతి చిన్న విషయానికి ఆడవాళ్ళను కించ పరుస్తుంటాడు . కొంత మందికి ఇది నచ్చ వచ్చు కాని , స్త్రీ స్వేచ్ఛకు ఇది గొడ్డలి పెట్టు . ఇటువంటి వాళ్ళ వాళ్ళే దశాబ్దాల తరబడి ఆడవాళ్ళకు స్వేచ్ఛ లేకుండా పోయింది . ఆడ పిల్లలు తమకు నచ్చిన దుస్తులు కుడా వేసుకోలేని పరిస్తితి అతను కల్పించాడు . అలా చేసే కంటే ఆడపిల్లలు ఎల్లా నడుచుకోవాలో విడమరచి చెప్పి ఉంటే బాగుండేది . ఈ రోజుల్లో ఎంత మంది పిల్లల దగ్గర కుర్చుని వాళ్లకు ప్రేమలు , ఆకర్షణలు వంటి విషయాల పట్ల అవగాహన కల్పిస్తున్నారు .తప్పు తమ వైపు పెట్టుకుని పిల్లలను భయపెడితే సరిపోతుందా ?

ప్ర : 6573 రోజులు (17సం .ల 364 రోజులు) కి , 6574 రోజులు (18 సం .ల) ఒక్క రోజూ కీ తేడా ఏమిటంటే , ఆ ఒక్క రోజుతో ఆడపిల్ల మేజర్ అవుతుంది. ఆ ఒక్క రోజు ముందు ఆడపిల్లపై చేసే అత్యాచారానికి, ఆ ఒక్క రోజు తరువాత. జరిగే అత్యాచారానికి శిక్ష ల్లో ఎంతో తేడా వుంది. ఒక్క రోజులో సంస్కారం లో కాని ,జ్ఞానంలో కాని, ప్రవర్తనలో కాని ఏ మార్పు రాదు . అటువంటప్పుడు ఆ ఒక్కరోజు తో శిక్ష ఎందుకు మారాలి ?

ప్ర : సినిమా చివరలో , అబ్బాయి నిర్దోషిగా విడుదల అవుతాడు .అంతవరకు సంతోషం . ఆ తరువాత వాళ్ళు ఇద్దరు ఎవరిదారిన వాళ్ళు చదువులు కొనసాగినట్లు చూపిస్తే సినిమా కష్టానికి నిజమైన ఫలితం తగ్గేది . కాని వాళ్ళిద్దరూ మళ్ళీ కలిసి ప్రేమించుకుందాం అనుకుంటారు .ఇలాంటి ముగింపు ఇవ్వటం అంటే ఏ దారైతే ఇబ్బందులకు గురి చేసిందో యువతను మళ్ళీ అదే దారిలో నడవమని చెప్పటమే. ఇది ఎంతవరకు సమంజసం ?ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానాలు వెతికితే మన సమాజం లో ఇటువంటి ఉదంతాలు ఇక ముందు జరగవు .

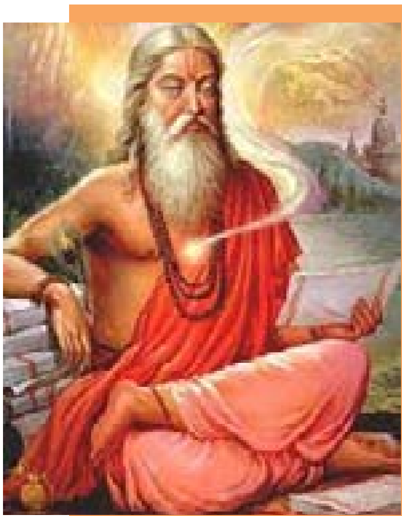

సువర్ణష్ఠీవి వృత్తాంతం

ఆచార్య ఇరపని మాధవి

పర్వతుడు నారదుడి చెల్లెలి కుమారుడు. వారిద్దరూ భూలోకంలో విహరించాలనే కోరికతో ఒకేసారి భూలోకం వచ్చారు. తమ మనోభావాలను దాచకుండా ఒకరితో ఒకరు చెప్పాలని, చెప్పక దాచినట్లైతే శాపార్హులౌతారని ఒప్పందం చేసుకున్నారు . దానికి తగినట్లుగా ప్రవర్తిస్తూ ఒకరోజు రాజైన సృంజయుడిని చూశారు. అతడు ఎంతో భక్తితో వారిని సేవించాడు. అతడి భక్తికి ముచ్చటపడి అతడి ఇంట కొంతకాలముండమా అని అడిగారు. అతడు ఎంతో సంతోషించి వారి సేవ కొరకు తన కుమార్తె అయిన సుకుమారిని నియోగించాడు. కావలసిన పదార్థాలనన్నింటిని ఏర్పాటు చేయగా ఆ మునులు ఎంతో సుఖంగా ఉన్నారు.

సుందరి సౌందర్యమే కాకుండా ఆమె ప్రవర్తించేటువంటి తీరు కూడా నారద మహర్షిని ఎక్కువగా ఆకర్షించింది. మన్మథ బాణాల బారిన పడినటువంటి నారదుడు ధైర్యం కోల్పోయి, నివారించలేని మనోవికార బాధలో కూరుకుపోయి నెమ్మదిగా చిక్కిపోయాడు. ఆ విధంగా సుందరిపైని వలపుతో బాధపడుతూ కూడా తనతో చెప్పడానికి సిగ్గుపడి మనసులో విషాదం, పాలిపోయిన ముఖం కలిగి నిరంతరం బాధపడుతూ ఉన్న తన మేనమామ నారదుడిని చూసి పర్వతుడు తన మామ ఎందుకు అంత బాధ పడుతున్నాడా అని ఆలోచించి, దివ్య దృష్టితో నిజం తెలుసుకున్నాడు. మాట తప్పి తనపట్ల దుర్బుద్ధి అయ్యి, రాజకుమారిపై తనకు కలిగిన అనురాగం తనకు చెప్పలేదని నారదుడిని శపించాడు. “రాజకుమారిపై కలిగిన ప్రేమ కారణంగా నీవా రాజకుమారిని వివాహం చేసి కొనకుండా ఉండలేవు. వివాహం అయిన వెంటనే కోతి ముఖం కలవాడవి అవుతావు” అని పర్వతుడు అనగానే “నీవు స్వర్గలోకానికి వెళ్ళకుందువుగాక” అని నారదుడు పర్వతుడికి ఎదురు శాపం ఇచ్చాడు.

పర్వతుడు ఆ ప్రదేశం వదిలి వెళ్లి భూలోకంలోని ప్రజల చేత పూజలు అందుకుంటూ తిరగసాగాడు. పం వచ్చినా సహించి సృంజయుడిని తానే అడిగి సుకుమారిని ఎంతో ఇష్టంగా వివాహం చేసుకున్నాడు. మరుక్షణం కోతి ముఖం పొంది తన అందాన్ని కోల్పోయాడు. అటువంటి వికారమైన రూపం పొందినా సుకుమారి భర్తపై అనిష్టం ప్రకటించకుండా అతన్ని సుఖ పెడుతూ ఉంది. భర్త కురూపి అయినా సుకుమారి పతివ్రత అయి భర్తను సేవిస్తూ ఉంది. ఒకరోజు ఏదో పనిమీద నారదుడు అడవికి వెళ్లగా హఠాత్తుగా పర్వతుడుచూచి నమస్కరించి తనకు ఇచ్చిన శాపాన్ని వెనుకకు తీసుకోమని ప్రార్థించాడు. దానికి నారదుడు ముందుగా శపించింది నీవు కనుక నీవే ముందు మరల్చాలి అన్నాడు.

దానికి పర్వతుడు సరేనన్నాడు. ఈ విధంగా ఇద్దరు పరస్పరం శాపాలు మరల్చారు. మామా అల్లుళ్లు ఇద్దరు వచ్చి ఇంటిలో ప్రవేశించబోతూ ఉండగా సుకుమారి తన భర్తను పరాయి వాడిగా భావించి తిరిగి చూడక పెడ మొహం పెట్టుకొని పోయింది. అప్పుడు పర్వతుడు నవ్వుతూ “సుకుమారి ఇతడు నీ భర్త అని నమ్ము అని శాపాల వృత్తాంతం, అవి పోయిన వృత్తాంతం వివరంగా చెప్పి ఆమె మనసులోని కలతను తీర్చాడు.

ఈ విధంగా నారదుడు, పర్వతుడు ఒకరికొకరు ఉపకారం చేసుకున్నారు. ఆ విధంగా నారదుడు , పర్వతుడు ఆసృంజయుడి వద్ద కొన్ని ఏళ్లు ఉన్న తర్వాత అతని ఆశ్రయంలో ఉన్న బ్రాహ్మణులు కోరగా, వారికి కూడా వెళ్లాలనే కోరిక కలగడంతో సృంజయుడికి ఏదైనా మేలు చేయాలనే ఉద్దేశ్యంతో ఆయన వద్దకు వెళ్లి వరం కోరుకోమన్నారు. అతడు మీరు సంతోష్టులవటానికి మించిన వరాలేమున్నాయ్ అన్నాడు. అతడిని గౌరవించి” దేవతలను మించిన కొడుకుని పొందాలని కోరుకుంటున్నావు కనుక అట్టి కొడుకును పొందుతావు” అని నారదుడు అన్నాడు. ఆ సమయంలో ఇంద్రుడి మహత్త్వం

రక్షించడంలో నిమగ్నమైన మనసున్న పర్వతుడు ఆ రాజుతో "విను ఆ బాలుడు దీర్ఘాయువు కలవాడు కాకుండా ఉంటాడు" అన్నాడు. దానికి ఆ రాజు బాధపడి పర్వతుడిని చూస్తూ "ఇలా ఎందుకన్నారు, మీ దయలో లోటు ఉండకూడదు కదా" అని వేడుకున్నాడు. ఆ మాటలకు పర్వతుడు మారు పలుకలేదు. నారదుడు ఆ రాజు పై ఉన్న ప్రత్యేకమైన దయతో "రాజా , నీవు అనుమానించవద్దు. ఇంద్రుడి వల్ల కలిగే ఆపద నీ కుమారుడిని సమీపించకుండా నీకు చేతనైనంత కాపాడు. ఎంత రక్షించినా, మరణం సంభవిస్తే ఆ సమయంలో నన్ను తలుచుకో. నేను ఆ చావును వెనక్కి తిప్పుతాను. మీకు పుట్టబోయే కుమారుడి ఉమ్మి మొదలైనవి బంగారంతో నిండినవి కావడం వల్ల సువర్ణష్ఠీవి అనే పేరుతో ప్రసిద్ధుడవుతాడు. నీవు సంతోషంగా ఉండు" అని ఓదార్పు మాటలు పలికాడు.

ఆ సృంజయుడు ఆనంద ప్రవాహంలో తేలియాడాడు. నారదుడు, పర్వతుడు యథేచ్ఛగా సంచరిస్తూ ఉన్నారు. ఆ రాజు కుమారుడిని పొందాడు. సువర్ణష్ఠీవి మలమూత్రాలు, ఉమ్మి, చెమట, కన్నీరు మొదలైనవి బంగారమయములుగా స్రవిస్తూ ఉండగా పెరిగి పెద్దవాడవుతున్నాడు. ఆ సమయంలో అవకాశం కొరకు ఎదురు చూచి అవివేకులైన దొంగలు ఆ బాలుడిని పట్టుకొని నోట్లో గుడ్డలు కుక్కి, అడవిలోకి తీసుకొనిపోయి, శరీరమంతా వెదకి బంగారం కనిపించకపోవడంతో ఆ శవాన్ని పారేసి వెళ్లిపోయారు. తన కొడుకుని ఇంద్రుడే దొంగలించాడనే ఆలోచనతో బాధపడి విచారిస్తూ నారదుడిని తలుచుకున్నాడు. నారదుడు వెళ్లి ఆ రాజుకి పూర్వరాజుల చరిత్రలు వినిపించి అతడి శోకాన్ని తగ్గించి,ఆ బాలుడిని అవివేకులైన దొంగలు చంపారని చెప్పాడు. "రాజా! సృంజయా! దొంగల మూర్ఖత్వం వల్ల చనిపోయిన, యమలోకంలో ఉన్న నీ కుమారుడిని నేను వేగంగా తెచ్చి నీకు తిరిగి ఇస్తాను. ఇకనైనా నీ శోకాన్ని వదిలిపెట్టు" అని చెప్పి మనసులో విష్ణుమూర్తిని తలుచుకొని ఆశీస్సు ఇవ్వగానే, ఎంతో ఆశ్చర్యం కలిగే విధంగా సువర్ణష్ఠీవి తిరిగి వచ్చాడు.

సృంజయుడు ఎంతగానో సంతోషించాడు.
నారదుడు తిరిగివెళుతూ సృంజయుడిని ఇంద్రుడు పసివాడిని చంపడానికి అవకాశం కొరకు ఎదురుచూస్తూ ఉంటాడని, కుమారుడి రక్షణ విషయం మరిచిపోవద్దని హెచ్చరించాడు. ఇక్కడ ఇంద్రుడు కూడా తనను మించిపోతాడేమో సువర్ణష్ఠీవి అని భయపడి ఆలోచించాడు. దేవగురువు బృహస్పతి ఇంద్రుడి భయాన్ని పోగొట్టాడు. అప్పుడు ఇంద్రుడు దివ్యమైనది కావడం వల్ల విచక్షణాజ్ఞానం కలిగిన వజ్రాయుధాన్ని పెద్దపులి రూపంతో వెళ్లి సువర్ణష్ఠీవిని చంపమని ఆజ్ఞాపించాడు. అదే సమయంలో సృంజయుడు తన భార్యలతో, కుమారుడితో కలిసి వన విహారానికి వెళ్లాడు. అతడు వినోదాలలో మునిగి ఉండగా అవకాశం కోసం చూస్తున్న వజ్రాయుధం బెబ్బులిగా మారి సువర్ణష్ఠీవిపై దూకి చీల్చి మాయమైంది. ఆ బాలుడు మరణించాడు. దాది పెట్టిన కేకతో అక్కడకు చేరిన రాజు, అతడి భార్యలు ఎంతో విలపించారు. సృంజయుడు నారదుడిని తల్చుకోగా నారదుడు ఇంద్రుడి మనసులోని శత్రు భావాన్ని పోగొట్టి ఆ బాలుడిని బ్రతికించాడు. ఆ రాజు ఎంతో సంతోషించాడు. ఆ సువర్ణష్ఠీవి తండ్రి సంతోషించేటట్లు ప్రవర్తిస్తూ పెరిగి పెద్దవాడై రాజ్య భారం వహించి శిష్ట రక్షణ, దుష్ట శిక్షణ చేస్తూ లక్ష సంవత్సరాలు రాజ్య పాలన చేశాడు.

★★★

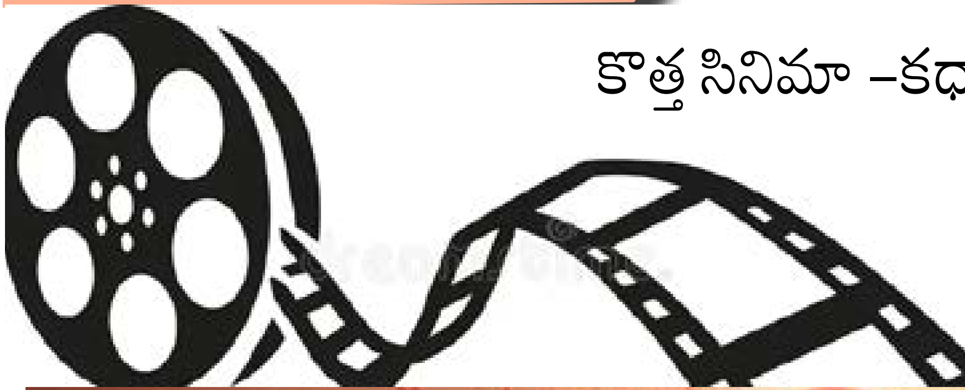

కొత్త సినిమా –కథా కమీషు

మ్యాడ్ లాంటి సూపర్ హిట్ సినిమాకు సీక్వెల్ గా వచ్చింది మ్యాడ్ స్క్వేర్. మొదటి భాగానికి ఏమాత్రం తీసిపోని విధంగా, ఇంకా చెప్పాలంటే, ఇంకాస్త ఎక్కువే ఫన్ ఉంటుందని, సరదాగా నవ్వుకోవచ్చని నిర్మాత నాగవంశీ ఊరించాడు. నటీనటులు కూడా అదే చెప్పారు. మ్యాడ్ స్క్వేర్ ఎలా ఉందో చూద్దాం.

మ్యాడ్ గ్యాంగ్ లో ఒకడైన లడ్డూ (విష్ణు) పెళ్లి చేసుకోవాలనుకుంటాడు. తన ముగ్గురు ఫ్రెండ్స్ ను మాత్రం పెళ్లికి పిలవడు. ఆ విషయం తెలుసుకున్న MAD గ్యాంగ్ (మనోజ్, అశోక్, దామోదర్), పిలవకపోయినా లడ్డూ పెళ్లికి వెళ్తారు. అనుకోకుండా పెళ్లి ఆగిపోతుంది. అతడ్ని ఆ బాధ నుంచి బయటపడేసేందుకు అంతా కలిసి గోవా వెళ్తారు. అక్కడో దొంగతనం కేసులో ఇరుక్కుపోతారు. దాన్నుంచి వాళ్లు ఎలా బయటపడ్డారనేది మ్యాడ్ స్క్వేర్ స్టోరీ.

కథేంటి ఇంత సింపుల్ గా ఉందని అనుకుంటున్నారా? ఈ సినిమాను కథ కోసం, అందులో వచ్చే లాజిక్స్ కోసం చూడొద్దని నిర్మాత ఇప్పటికే చాలాసార్లు చెప్పుకొచ్చాడు. కాబట్టి కథ గురించి చర్చ వద్దు, లాజిక్స్ ఉన్నాయా లేదా అనే పట్టింపు వద్దు. ప్రేక్షకుడు ఆశించిన, ఊహించిన స్థాయిలో కామెడీ ఉందా లేదా అనేది మాత్రమే చూద్దాం.

కామెడీ విషయంలో సీక్వెల్ గా రావడమే మ్యాడ్ స్క్వేర్ కు పెద్ద ప్రతిబంధకంగా మారింది. మ్యాడ్ తో కంపేర్ చేసుకొని చూస్తే, ఇందులో కామెడీ కాస్త తక్కువే అనిపిస్తుంది. అప్పటి ట్రెండ్ కు తగ్గట్టు అందులో కామెడీ కిక్కిచ్చింది. దీంతో ఇందులో కామెడీపై అంచనాలు భారీగా పెరిగిపోయాయి.

అలా భారీగా అంచనాలు పెట్టుకొని, ప్రతి సీన్ కు పగలబడి నవ్వేస్తాం అనుకొని థియేటర్లకు వెళ్తే మాత్రం కాస్త నిరాశ తప్పదు. ఎందుకంటే, సీక్వెల్ కూడా మొదటి సినిమా టెంప్లేట్ లోనే సాగింది. ఇనిస్టెంట్ పంచ్ లు, కామెడీ కోసం పెట్టిన సీన్లు కనిపిస్తాయి. వీటిలో కొన్ని బాగా నవ్విస్తే, మరికొన్ని ఓ మోస్తరుగా మెప్పించాయి.

మొదటి భాగంలో కాలేజీ బ్యాక్ డ్రాప్ లో లడ్డూ చెప్పే ఫ్లాష్ బ్యాక్ తో సినిమా మొదలవ్వగా, ఈసారి తీహార్ సెంట్రల్ జైలులో లడ్డూ చెప్పే ఫ్లాష్ బ్యాక్ తో సీక్వెల్ మొదలవుతుంది. ఈసారి కామెడీ కోసం పెళ్లి కాన్సెప్ట్ ఎత్తుకున్నారు. లడ్డూ పెళ్లి చుట్టూ అల్లుకున్న కొన్ని సీన్లు హిలేరియస్ గా ఉన్నాయి. మరికొన్ని మాత్రం బలవంతంగా ఇరికించినట్టు అనిపించాయి.

సినిమా అక్కడక్కడే తిరుగుతూ బలవంతపు కామెడీ కోసం కథను సాగదీసినట్టు అనిపించింది. నిజంగా ఇది 2 గంటల సినిమాయేనా అనే అనుమానం కూడా కలిగిందంటే సినిమా ఎలా నడిచిందో అర్థం చేసుకోవచ్చు. పోలీస్ దుస్తుల్లో గ్యాంగ్ చేసే ఎపిసోడ్ లో పెద్దగా కామెడీ పండకపోగా చిరాకు తెప్పించింది. దీనికితోడు కొన్ని డైలాగ్స్ సెన్సార్ అవ్వకపోవడం ఆశ్చర్యం కలిగిస్తుంది.

సినిమా మరీ 2 గంటలైనా లేకపోతే బాగోదన్నట్టు కొన్ని ట్రాక్స్ ను పొడిగించారు, పాటలు కూడా ఎక్కువే పెట్టారు. అవి కూడా లేకపోతే సినిమా గంటన్నరలో ముగిసేది. అయితే ఇవన్నీ పెట్టడం వల్ల అప్పటివరకు బాగా పేలిన కొన్ని జోకులు, మరికొన్ని పంచ్ లు ప్రేక్షకుడి మైండ్ నుంచి కనుమరుగయ్యాయి. మొత్తానికి ఓ చిన్న ట్విస్ట్ తో సినిమాను ముగించి, పనిలోపనిగా పార్ట్-3 కూడా ఉందని ప్రకటించుకున్నారు.

ఇంగ్లాండ్ లోని ఒక స్కూల్ విద్యార్థిని కేటీ లియోనార్డ్ అనే అమ్మాయిని చంపిన నేరానికి గాను తన క్లాస్ మేట్ అయ్యిన జేమీ మిల్లర్ (ఓవెన్ కూపర్) 13 ఏళ్ల కుర్రాడిని అక్కడి పోలీస్ అరెస్ట్ చేస్తారు. ఈ అరెస్ట్ తో జైలు పాలైన జేమీ కోసం తన తండ్రి ఎడ్డీ మిల్లర్ (స్టీఫెన్ గ్రాహమ్) ఏం చేశారు? అసలు ఆ మర్డర్ ని చేసింది జేమీయేనా? ఒకవేళ చేస్తే అందుకు గల కారాణాలు ఏంటి? పోలీస్ ఇన్వెస్టిగేషన్ లో జేమీ అమాయకుడా? నిజంగానే ఆ హత్య చేశాడా లేదా? ఇంకా చివరికి తాను విడుదల అవుతాడా లేదా? ఇంకా ప్రస్తుత జెనరేషన్ లో కౌమార దశలో ఉన్న యువత చేస్తున్న తప్పులు ఏంటి అనేవి తెలియాలి అంటే ఈ సిరీస్ ని నెట్ ఫ్లిక్స్ లో చూసి తెలుసుకోవాలి.

ఈ సిరీస్ ని చాలామంది మంచి హైప్ ఇస్తూ పైకి లేపారు. మరి ఆ రేంజ్ లో ఉందా అంటే ఉండనే చెప్పవచ్చు. మెయిన్ గా ఈ సిరీస్ లో ప్లాట్ ఇంకా దీనిని ఆవిష్కరించిన విధానం అంటే ఆడియెన్స్ కి అసలు ఎలా ఇలా అనే భావన తీసుకొస్తుంది. నమ్మడానికి నిజంలా అనిపించపోయినా కూడా ఒకో ఎపిసోడ్ సుమారు గంట ఉంటుంది కానీ ఈ గంట పాటుగా ఎపిసోడ్ మొత్తం సింగిల్ టేక్ అండ్ సింగిల్ షాట్ లోనే అనేకమంది నటీనటుల్ని మ్యానేజ్ చేస్తూ చేయడం అనేది అద్భుతంగా అనిపించక మానదు.

ఆ మధ్య వచ్చిన ఎక్స్ట్రాక్షన్ అలాగే విడుదల 1 సినిమాల్లో కూడా దాదాపు 15 నుంచి 20 నిమిషాల సింగిల్ టేక్ సన్నివేశాలకే ఆడియెన్స్ ఇంప్రెస్ అయితే ఈ సిరీస్ లో ఏకంగా గంటల వ్యవధిలో ఎపిసోడ్ ని అది కూడా ఎంగేజింగ్ గా ముగించడం అనేది చాలా ఇంప్రెస్ చేసే అంశం. ఇక ఈ సిరీస్ లో ప్రధానంగా నాలుగు పాయింట్స్ ఆసక్తిగా ఉంటాయని చెప్పవచ్చు.

అరెస్ట్, ఇన్వెస్టిగేషన్, ఇంటరాగేషన్ ఇంకా చివరిలో మంచి మెసేజ్ లు ఆడియెన్స్ ని మెయిన్ గా ప్రెజెంట్ జెనరేషన్ లో యువత వారి తల్లిదండ్రులని ఆలోచించేలా చేస్తాయి. పలు వెస్ట్రన్ కంట్రీస్ స్కూల్స్ లో జరిగే బుల్లీయింగ్ వాటి ప్రభావాలు యువతని ఏ విధంగా తప్పుడు దారిలోకి తీసుకెళ్తాయి అనేవి ఈ సిరీస్ లో ఆసక్తికర ఇన్వెస్టిగేషన్ అంశాలతో కనిపిస్తాయి.

నయన

శ్రీ విజయదుర్గ

కుర్చీలో బాధగా కూర్చున్న రామాచారి కోపంగా తల ఎత్తి,

“అనుకోవడమేమిటిరా! అదేగా జరిగేది. ఎన్ని చూడలేదు నా కళ్ళ ముందే” అన్నారు.

సుభాన్ వెర్రిగా ఒక నవ్వు నవ్వి,

“చాలా బాగుందండి. ఏమీ తెలుసుకోకుండా మీరు ఎంత పెద్ద పాపం చేశారో మీకు తెలియడం లేదు. పాపం నయన అమాయకురాలు. తనని నేను చూసిందే లేదు. ఒకే ఒక్కసారి పళ్ళ దుకాణానికి వచ్చింది. రెండవ సారి సిటీలో అల్లర్లు జరుగుతున్నప్పుడు ఒంటరి ఆడపిల్ల అని తనని బండి మీద ఎక్కించుకుని తీసుకుని వచ్చాను. అప్పుడే రెండు మాటలు మాట్లాడం అంతే, అంతకు మించి ఆ అమ్మాయిని నేను చూసింది లేదు. ఆ అమ్మాయి నాతో మాట్లాడింది లేదు.

నేనే, ఆ ముసుగు వేసుకున్న కారణంగా... మా వాళ్ళ అమ్మాయి అనుకుని ఎవరు అయ్యుంటారా అని తెలుసుకోవాలని ఒకటి రెండుసార్లు మీ వీధి వైపుగా వచ్చాను అంతే, అలా పై పైన తెలుసుకున్న వాటికి మీరు ఏవేవో అర్థాలను వెతికి, ఒక నిండు ప్రాణాన్ని మీ కన్న కూతురిని మీ చేతులతో బలి తీసుకున్నారు” అని జరిగిన దాన్ని వివరంగా చెప్ప చెప్పింది విన్న రామాచారికి భూమి బద్దలై తను అందులో కృంగిపోతున్నట్టుగా అనిపించింది.

“లేదు లేదు నువ్వు అబద్దం చెప్తున్నావు. నేను తప్పు చేయలేదు. మీరు ఇద్దరూ నా కళ్ళు కప్పి పారిపోవాలనుకున్నారు. నాకు తెలుసు. మీరు అలాగే చేసి నన్ను అందరిలోనూ తప్పు చేసిన వాడిలాగా నిలబెడతారు. అప్పుడు మా సంఘం వాళ్ళు అంతా నన్ను చూసి వెర్రిగా నవ్వుతారు” అన్నారు.

సుభాన్ కోపంగా...

“ఎందుకండి సమాజం, సంఘం, లోకులు అంటూ వాళ్ల కోసం ఆలోచిస్తారు. ఇప్పుడు ఏది సంఘం? మీ ఇంట్లో మీరు మీ భార్య మాత్రమే మిగిలారు. మీరు అనుకున్నారే, ఆ సమాజం, సంఘం, వారు వచ్చి ఏదో కంటి తుడుపుగా కాసేపు రెండు మాటలు మాట్లాడి వెళ్లిపోతారు. మీ కష్టసుఖాలని ఎవరు చూడగలరు? వాళ్ళకి లేవా జీవితాలు! వాళ్ళ బ్రతుకు వాళ్ళు బ్రతుకుతున్నారు. మీ బ్రతుకు మీరు బ్రతకుతారు. ఏదో జరిగిపోతుంది అనే భ్రమలో బ్రతుకుతూ... మీ కూతురిని చిన్నప్పటి నుంచి కష్టపెట్టి, అర్థం లేని అపోహతో నిండు నూరేళ్లు బ్రతకాల్సిన కూతురిని పంతొమ్మిదేళ్లకే కాటికి పంపించారు. చాలా సంతోషం. మీలాంటి తండ్రులు ఉండాల్సిందే, ఆ అమ్మాయికి పంతొమ్మిదేళ్లకే ముక్తిని ఇచ్చి తనకి స్వేచ్ఛ కల్పించారు” అన్నాడు.

రామాచారి సుభాన్ వైపు ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ...

'తన ఇంట్లో జరిగిన ప్రతిదీ సుభాన్ కి ఎలా తెలిసింది? పక్కనే ఉన్నట్టుగా ఇంట్లో వ్యక్తిలా అన్ని చెబుతూ ఉంటే, మరల తన వక్రబుద్ధికి పని చెప్తూ... తన కూతురే అన్నీ పూసగుచ్చినట్టు చెప్పినట్టు ఉంది అని, ఇతను పైకి మాత్రం ఏమీ జరగనట్టుగా అమాయకంగా మాట్లాడుతూ తనదే తప్పు అని వేలెత్తి చూపిస్తున్నాడు' అని అనుకున్నారు.

సుభాన్ రామాచారి మెదడులో ఏ ఆలోచనలు తిరుగుతున్నాయో అని పసిగట్టిన వాడై,

"మీకు ఇంకా విషయం అర్థం కాలేదు. కదూ... మీ ఇంట్లో జరిగిన ప్రతి విషయం నాకు ఎలా తెలిసిందా అని, జరిగినవన్నీ మీ అమ్మాయే చెప్పింది. అలా అంటే, మరలా మీరు తప్పుగా అర్థం చేసుకునేరు? తను నన్ను ఎలా అయితే కలిసిందో! అలానే ఆ ముసుగులోనే తన కళ్ళను మాత్రమే చూపిస్తూ నా ఎదురుగా వచ్చింది" అన్నాడు.

రామాచారి వెర్రీ నవ్వుతూ...

"నాకు తెలుసు రా! దాని దొంగ వేషాలు, అందుకే తప్పు అని తెలుస్తున్నా... దానిని నేను అదుపు చేయలేను అని నిర్ణయించుకుని, నా హృదయాన్ని పాషాణంగా మార్చుకుని, నా చేతులతో దాని ప్రాణాలను తీశాను. తొందర పడ్డానా... అని, ఇంత వరకూ చిన్న బాధ ఉంది. ఇప్పుడు నీ మాటలతో అది తీరిపోయింది. ఎంత సంస్కారహీనురాలు అయితే, ఇంట్లో విషయాలు అన్నీ ఒక పరాయి వ్యక్తి దగ్గర చెప్పుకుంటుంది. పైగా అదొక పతివ్రత అన్నట్టుగా... నువ్వు ఒక గొప్ప ప్రేమికుడివి అన్నట్టుగా నా ముందు కబుర్లు చెబుతున్నావు? మీరంతా ఇంతే, మేము ఎంతో ఇదిగా కూతురిని పెంచుకుంటాము. మీరు లేనిపోని కబుర్లు చెప్పి వాళ్ళ అందాన్ని పొగిడి ఆకర్షించుకుని మీ వైపు తిప్పుకుంటారు.

పెద్దవాళ్ల పరువు మర్యాదల గురించి ఏమాత్రం ఆలోచించరు. నా కూతురు కనీసం నా సంఘంలో వారిని ఇష్టపడి ఉన్నా... ఏదో ఒక రకంగా, ఆ విషయం బయటకు రానివ్వకుండా నెమ్మదిగా నేనే ఒక అడుగు ముందుకు వేసి నా కూతురు అభిష్టాన్ని నెరవేర్చే వాడిని. కానీ, ఆ దరిద్రపుగొట్టుది అన్యమతస్తుడైన నిన్ను ఇష్టపడింది. ఈ విషయం బయటకు వస్తే ఇంకేమైనా ఉందా? నా అనుకున్న వాళ్ళందరూ నన్ను అసహ్యించుకుంటారు. చనిపోయిన తర్వాత కూడా నాకు పుణ్య కర్మలు లేకుండా చేస్తారు. అందుకే ఇలా చేశాను. కేవలం అది నిన్ను ఇష్టపడింది అన్న కారణంగానే, ఈ చేతులతో నా కూతుర్ని చంపుకున్నాను" అని గట్టిగా అరిచి చెప్పారు

రామాచారి మూర్ఖత్వానికి సుభాన్ చిన్నగా నవ్వి,

"ఇప్పుడు నిజంగా మీ మీద చాలా జాలి వేస్తుందండి. ఎంత వెర్రి వాళ్ళు! కళ్ళకు కనిపించినది నిజం అని నమ్మి, దాని వెనక ఏమి ఉందో అని తెలుసుకోలేకపోయారు. ఇప్పుడు ఇంత వివరంగా నేను చెబుతున్నా... తొందరపడి మీ బుద్ధి ఏమిటో బయట పెట్టుకున్నారు. అసలు నయన నాకు ఈ విషయాలన్నీ ఎప్పుడు చెప్పిందో! ఎలా చెప్పిందో! మీకు తెలుసా? అది చెబితే మీరు విని తట్టుకోగలరా? అసలు తను ముందుగా... నాతో అన్న మాట ఏమిటో తెలుసా?" అన్నాడు.

రామాచారి సుభాన్ చెప్పేది వినకూడదు అన్నట్టుగా, తలతిప్పి కుర్చీలో కూర్చున్నారు.

"మీ ఒక్కగానొక్క కూతురు నయన నిన్న రాత్రి తన అందమైన కలువరేకుల్లాంటి నయనాలను మాత్రమే చూపిస్తూ... నా ముందు ప్రత్యక్షమై, తన మనసులోని బాధను నా ముందు ఉంచింది. తను మొదటగా అన్నమాట,

'నాకు ఇప్పుడు చాలా సంతోషంగా ఉంది. నాకు స్వేచ్ఛ లభించింది. అంతా మా నాన్న వల్లే, ఇప్పుడు నేను ధైర్యంగా ఎవరితోనైనా మాట్లాడగలను' అంటూ నా ముందుకు వచ్చింది అంటూ కన్నీళ్లు పెట్టుకున్నాడు.

సుభాన్ మాట్లాడుతున్నది అర్థం కాని రామాచారి ప్రశ్నార్థకంగా సుభాన్ వైపు చూసే సరికి,

"ఏంటండీ! నేనేం చెప్పానో, మీకు అర్థం కాలేదు కదూ! మీ అమ్మాయి నయనా ఆత్మగా మారి,

సీరియల్

తన బ్రతికున్నప్పుడు నేను తనలో ఏ నయనాలని మాత్రమే చేశానో! ఆ నయనాలతో మాత్రమే, నా ముందు ప్రత్యక్షమై ఇన్నాళ్ళుగా తన మనసులో గూడు కట్టుకున్న బాధనంతా నా ముందు చెప్పుకుంది. తనని చంపి తనకు స్వేచ్ఛను ప్రసాదించినందుకు మీకు కృతజ్ఞతలు చెప్పమంది. ఇన్నాళ్లుగా లేని స్వాతంత్రం తనకి ఇప్పుడు దొరికినందుకు చాలా సంతోషంగా ఉంది అని చెప్పింది" అన్నాడు.

సుభాన్ ఒక్కొక్క మాట శరా ఘాతంలా తగులుతూ ఉంటే,

'తప్పు చేశానా! తొందరపడి నా కూతురు ప్రాణాలను నేనే తీసుకున్నానా!' అనే చిన్న పశ్చాత్తాపం తనలో కలగగానే, కుర్చీలో కూర్చోలేక తన కాలు చేయి తన ఆధీనం తప్పిపోతూ ఉంటే, అలా జారుకుంటూ కిందకి పడిపోయారు రామాచారి.

సుభాన్ తన కన్నీళ్లు తుడుచుకుని, నేల పై పడిపోయిన రామాచారిని చూసి గబగబా చేతుల్లోకి తీసుకుని ఇంటి బయటకు వచ్చాడు.

తన ఇంటి గుమ్మంలోనే కూర్చుని ఉన్న సీతారాం సుభాన్ కి ఎదురు వచ్చి,

"ఏమైంది! ఏమైంది?" అని కంగారుగా అడిగాడు.

సుభాన్ రామాచారి ముఖం వైపు చూసి,

"చేసిన పాపం తెలిసి వచ్చింది. పశ్చాత్తాపంలో ఇలాగ అయిపోయారు" అంటూ చెప్పాడు.

రామాచారి తన వంకర పోయిన మూతిని కదిలిస్తూ... సుభాన్ కి ఏదో చెప్తున్నట్టుగా చేతులు తిప్పుతూ... కళ్ళ వెంపడ నీళ్లు కార్చుకుంటూ ఉన్నారు.

సీతారాం సుభాన్ తో,

"లోపలికి తీసుకుపద" అని, గబగబా మంచం వాల్చి రామాచారిని పడుకోబెట్టి నాడి పరీక్షించి, ఈయనకి పక్షవాతం వచ్చింది. కాలు చెయ్యి లాగింది మాట కూడా పడిపోయింది. అయ్యో! ఎంత కష్టం వచ్చింది. అటు భార్య చూస్తే అలా... కూతురేమో ఈ లోకాన్నే విడిచిపోయింది. ఇప్పుడు ఈయనకి చూసే దిక్కెవరు అంటూ సీతారాం బాధపడ్డాడు.

సుభాన్ రామాచారి వైపు చూస్తూ...

"అయ్యో! దిక్కు దేముందండి. ఈయన ఎప్పటి నుంచో ఆ దేవుడికి కైంకర్యాలు చేస్తున్నారు. మీ సంఘంలో ఈయన్ని పట్టించుకునే వాళ్లే ఉండరా! ఎవరో ఒకరు చూస్తూ ఉంటారు లెండి" అన్నాడు.

సీతారాం సుభాన్ వైపు అదొకలా చూస్తూ...

"ఏం మాట్లాడుతున్నావు అబ్బాయి! ఎవరో ఎవరినో ఎందుకు చూస్తారు? ఈ రోజుల్లో ఎవరి జీవితాలు వాళ్ళవి. ఒకరి గురించి ఒకరు పట్టించుకునే అంత ఖాళీలు ఎవరకున్నాయి చెప్పు," అని అన్నారు.

సీతారాం నోటి నుంచి వచ్చిన ఆ మాట, రామాచారి గారికి చెంప చెల్లుమనిపించేలాగా అనిపించింది.

సుభాన్ రామాచారి వైపు చూసి,

"చూశారు కదా! సమాజం సంఘం అన్నారు. ఇప్పుడు ఆ సమాజం, సంఘం! మీరు లేవలేని స్థితిలో ఉంటే జాలి పడుతుందే తప్పితే మీకు కావాల్సిన అవసరాలు చూసుకోలేదు" అని అంటూ...

సీతారాం గారితో,

"మీరు రామాచారి ఇంటి ముందే కాబట్టి, కాస్త ఆయన్ని కనిపెట్టుకుని ఉండండి. ఆయనకు కావలసిన అవసరాలన్నీ ఇక పై నేనే దగ్గరుండి చూసుకుంటాను. ఎంతైనా నా దగ్గరే ఆయన తనకు కావాల్సిన పళ్ళు అవీ కొనుక్కుని ఆ దేవుడికి నైవేద్యాన్ని చెల్లించి, నా దగ్గర కొన్న కొబ్బరికాయలే ఆ దేవుడికి నివేదన చేసి నాకూ కొంచెం పుణ్యాన్ని ఇచ్చారు కదా! అలాంటి ఆయన్ని నేను ఎలా వదిలేస్తాను? నేనే చూసుకుంటాను" అని చెప్పి ఆయనకి ఏమేమి మందులు కావాలో చూసి, సుభాన్ అక్కడ నుంచి వెళ్లిపోయాడు.

మంచం పై పడుకునే ఉన్న రామాచారి, అచేతనంగా గుమ్మం దాటి వెళ్లిపోతున్న సుభాన్ వైపే చూస్తూ కళ్ల వెంట నీళ్లు కార్చారు.

ఆ రోజు నుంచీ సుభాన్... జయంతి రామాచారి బాధ్యతను తన భుజాల పై వేసుకున్నాడు.

రోజూ... రాత్రులు తన ముందుకు వచ్చే నయన నయనాలతో ఎన్నో ఊసులు చెప్పుకుంటూ గడిపేసాడు.

క్యాంపస్ ఇంటర్వ్యూలో ఉద్యోగాన్ని సంపాదించుకుని, ఇటు తండ్రినీ

చెల్లిని... అటు నయన తల్లితండ్రులను చూసుకుంటూ నయనతో కబుర్లు చెబుతూ... నయన సలహాతో ఒక అందమైన అమ్మాయి జరీనాని పెళ్లి చేసుకుని ఆనందంగా జీవించాడు.

జరీనాకు నెలలు నిండి ప్రసవ సమయం దగ్గర పడింది.

సుభాన్ తన దగ్గరికి వచ్చిన నయన నయనాలతో,

"నాకు భయంగా ఉంది. జరీనాకు ఏమైనా అవుతుందేమోనని" బాధపడ్డాడు.

నయన కళ్ళతోనే చిరునవ్వులు చిందిస్తూ...

"నువ్వు ఇక భయపడాల్సిన అవసరమే లేదు. నువ్వు కోరుకున్నదే నీ ముందు ఉంటుంది. ఇక నేను నీకు కనపడలేను. వినపడలేను. మరో రూపంలో నిన్ను చేరుకుంటాను. ఇక సెలవు" అంటూ నయన నయనాలు కనుమరుగైపోయాయి.

అంత హఠాత్తుగా! నయన నయనాలు కనుమరుగైపోవడంతో, తనని వెతుకుతూ బయట పిచ్చివాడిలా తిరిగాడు.

ఈ లోపల తన ఇంటిలో నుంచి జరీనా పెద్ద కేక పెడుతూ ఉండే సరికి, జరీనా అంటూ వేగంగా ఇంట్లోకి పరుగు తీశాడు.

అప్పటికే పురిటి నొప్పులు ఎక్కువ అవ్వడంతో, అబ్దుల్లా సుభాన్ జరీనాను హాస్పిటల్ కి తీసుకుని వెళ్లారు.

తెల్లవారి సూర్యోదయం అవుతున్న సమయంలో, జరీనా కలువ రేకుల లాంటి కళ్ళు ఉన్న అందమైన అమ్మాయికి జన్మనిచ్చింది.

నర్స్ పుట్టిన అమ్మాయిని శుభ్రం చేసి తెల్లని గుడ్డలో చుట్టి లేబర్ రూమ్ నుంచి బయటకు తీసుకుని వచ్చి సుభాన్ చేతికి ఇచ్చింది.

సుభాన్ చేతిలోకి పసిబిడ్డను తీసుకోగానే, ఒళ్లంతా పులకరించినట్టు అయ్యింది. ఏదో కొత్త అనుభూతి తన మనసును తాకింది. కళ్ళు మూసి ఉన్న ఆ పసిపాప ముఖాన్ని అలా చూస్తూ ఉండగా... నెమ్మదిగా తన కళ్ళను విప్పాచి తండ్రి ముఖంలోకి తొంగి చూసింది ఆ పసిపాప.

సుభాన్ ఒక్కసారిగా ఆ కళ్ళను చూసి, "నయన" అంటూ అసంకల్పితంగా తన పెదవులతో పలికాడు.

అబ్దుల్లా కొడుకు చేతిలో ఉన్న మనవరాలు చూసి,

"నయన నా! ఆ నయనాలు ఎంత అందంగా ఉన్నాయో!" అంటూ మనవరాలని ముద్దాడాడు.

సుభాన్ గత రాత్రి నయన తనతో చెప్పిన మాటలను తలుచుకుని,

'అంటే, నయన నా కూతురుగా నా ముందుకు వచ్చిందా! ఇదే నా తన కొత్త రూపు' అని. తన చేతుల్లో ఉన్న బుల్లి నయనను తన గుండెలకు హత్తుకుని, ఈ ప్రపంచంలో ఉన్న సంతోషమంతా నాదే అనుకుంటూ... తండ్రితో,

"నాన్న! నయన వచ్చేసింది. ఇదిగో నాన్న నయన" అంటూ ఎంతో ఆనందంగా కూతురిని తండ్రికి చూపించాడు.

కొడుకు ముఖంలో కనిపిస్తున్న సంపూర్ణమైన సంతోషానికి అబ్దుల్లా మురిసిపోయాడు.

అంతా మనుషలమే అంతా సమానమే, కులానికీ మతానికి విలువను ఇచ్చి సాటి మనుషులని మనుషులుగా చూడలేక పోతున్నాము.

మనిషిని మనిషిగా గౌరవించండి. మనుషుల మధ్యలో కులాల మతాల గోడలు కట్టుకుని మనుషులలో ఉంటూ మనుషులకి దూరంగా బ్రతకొద్దు.

★★ సమాప్తం ★★

ఓ కథ వెనుక వ్యధ

ఈదర శ్రీనివాస రెడ్డి

చాలా రోజుల తరువాత సుబ్బారావు కొట్టు తెరిచాడు .నాకు చాలా సంతోషం వేసింది, ఎందుకంటే ఎప్పుడు అప్పు అడిగినా డబ్బులు అడక్కుండా సరుకులు ఇచ్చే వాడు .నాలుగు నెలలు సుబ్బారావు కొట్టు తెరవక పోయేటప్పటికి , నేను పడ్డ బాధలు అన్నీ ఇన్నీ కావు, ఆ దేవుడికే తెలుసు .

మధ్యతరగతి మనుషులకు కిరాణ కొట్టువాడు దేవుడితో సమానం. జీతం వచ్చిన మొదటి నాలుగు ఐదు రోజులు బాగానే గడుస్తాయి , కానీ నెలాఖరుకు వచ్చే సరికి ఖాళీ జేబు వెక్కిరిస్తూ కనబడుతుంది . అలా అని అవసరాలు ఆగవు కదా ?అప్పుడు అప్పుల కోసం రోడ్డున పడతారు . అలా రోడ్డున పడకుండా ఆదుకునే ఒకే ఒక్క దేవుడు కిరాణా షాపు యజమాని .అటువంటి వాడే మా కాలనీలో సుబ్బారావు కూడా .

దాదాపు పదేళ్లుగా సుబ్బారావు కోట్లోనే సరుకులు కొంటున్నా. సుబ్బారావు చాలా నిక్కచ్చి మనిషి.సరుకు నాణ్యతగా దగ్గర ఏమాత్రం రాజీ పడడు , అలా అని రేటు కూడా ఎక్కువ చెప్పడు . "నేను వ్యాపారం చేస్తోంది బతకటానికి కానీ , సమాజాన్ని దోచుకోటానికి కాదు "అంటూ తన లాభం ఎంతో కూడా చెపుతాడు అడక్కుండానే. ఇటువంటి నమ్మకమైన వ్యాపారస్తులు చాలా అరుదుగా ఉంటారు .

"నమస్తే సార్ , ఏమి కావాలి "అంటూ ఎప్పుడు నన్ను చూడగానే నవ్వుతూ పలకరించేవాడు .

కానీ ఎందుకో ఈ సారి నన్ను చూసి కూడా చూడనట్టు ఉండి పోయాడు . నాకు కూడా తొందర పని ఉండటం తో అంతగా నేను పట్టించుకోలా . కోట్లొకి వెళ్లి నాకు కావలసిన సరుకులు అక్కడున్న కుర్రాడి చేత కట్టించుకుని , కాష్ కౌంటర్ దగ్గర ఉన్న సుబ్బరావు దగ్గర కొచ్చి ," ఎంతయింది అన్నాను "

" పాత బాకీ , ఇప్పటిది కలిపి ఆరొందల యాభై " అన్నాడు ముక్త సరిగా "

" పాత బాకీ ఇచ్చేస్తాను , ఇప్పటిది పద్దులో రాసుకోండి" అన్నాను

" అప్పులేదు , మొత్తం ఇవ్వండి " అన్నాడు ముభావంగా

" ఏమైంది ఇతనికి అనుకుంటూ .." జేబులోనుంచి పర్సుతీసి చూసా .అందులో ఉన్న రెండే రెండు 500 నోట్లు నన్ను వెక్కిరిస్తూ కనబడ్డాయి .

ఇంకా నెలలో పది రోజులుంది అని మనసులో అనుకుంటూ,అయిష్టంగానే వాటిని తీసి సుబ్బారావుకి ఇచ్చాను

చిల్లర తిరిగిస్తూ ," మమ్మల్ని బజారున పడేశారుగా " అన్నాడు

చిల్లర లెక్క పెట్టుకునే తొందరలో నేను అతని మాటలు వినిపించుకోలేదు

సరుకుల సంచి బండి కి తగిలించి , బండి స్టార్ట్ చేసాను

మళ్లీ పెద్దగా ," మమ్మల్ని బజారున పడేశారుగా " అరిచినట్టన్నాడు

అప్పటికే నా బండి ముందుకు కదలటం తో అతని మాటలు నా చెవుల్ని సోకాయేమో గాని ,గుండె దాకా పోలేదు

★★★★★

ఆ సంఘటన జరిగి ఓ నాలుగు రోజులు గడచిపోయాయి . ఒక రోజు ఆఫీసు నుంచి వచ్చిన తరువాత , శ్రీమతి ఇచ్చిన టీ అందుకుంటూ కాస్త రిలాక్స్ అవుదామని సోఫాలో కులబడ్డాను

నాకు తెలియకుండానే ఎందుకో ఆలోచనలు సుబ్బారావు వైపు మళ్ళాయి.బహుశా సుబ్బారావు అన్న మాటలు మెదడు పొరల్లో ఎక్కడో నిక్షిప్తం అయ్యుంటాయి .అవి ఇప్పుడు బయటకు రావటానికి తపన పడుతున్నాయి అనుకుంటా

" మమ్మల్ని బజారున పడేశారుగా "...అవే మాటలు

నేను వాళ్లను బజారున పడేశానా ... ఎందుకలా అన్నాడు , అతని దగ్గర పెద్దగా అప్పు కూడా చెయ్యలేదే. అసలు సుబ్బారావుకు నాకు ఏమిటి సంబంధం ,విక్రయదారుడు – వినియోగదారుడికి ఉన్న సంబంధమే తప్ప మరొకటి లేదు . మరి ఎందుకంత మాట అన్నాడు . ఆలోచిస్తున్నానే కానీ ఏమీ అవగతం కావట్లా .

" ఏమిటి టీ తాగకుండా దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్నారు , చూడండి టీ చల్లారి పోయింది కూడా .." శ్రీమతి మాటలతో ఆలోచనల సుడిగుండం నుండి బయటికొచ్చాను

" ఏమి లేదు ..." అంటూ టీ కప్పు అందుకో బోయాను

" చల్లారిపోయింది , వేడి చేసి తెస్తాను ఉండండి ..ఏమి లేదంటారు మరి ఆ ఆలోచనలేమిటి " అన్నది శ్రీమతి

జరిగింది శ్రీమతికి చెప్పాను.

" అతను అన్నదాంట్లో తప్పేముంది " అన్నది శ్రీమతి

" అదేమిటి నువ్వు కూడా అలా అంటావు అతనికి నేనేమి అన్యాయం చేశాను .."

" అన్యాయం ఏమి చెయ్యలేదు ... కాకపోతే వాళ్ల పరువు బజార్న పడేశారు "

పరువా .. బజార్నా ? కాస్త అర్థమయ్యేటట్లు చెప్పు " అన్నాను

" నటించకండి .." అంది

" నటిస్తున్నానా ?ఏమిటి నువ్వంటోంది .."వస్తోన్న కోపం ఆపుకుంటూ అన్నాను

" మీకు గుర్తు లేదా మీరేమి చేసారో .."

" గుర్తుంటే నిన్నెందుకు అడుగుతాను " కాస్త గొంతు పెంచాను

" వాళ్ల కథ రాయవద్దు అన్నా విన్నారా ?"అంటూ చల్లారిన టీ ని వేడి చెయ్యటానికి వంటింట్లోకి వెళ్లింది

అప్పుడు కానీ నాకు అసలు విషయం గుర్తుకు రాలేదు

★★★★

కథలు ఎక్కడి నుంచో పుట్టుకురావు . కథలు మన జీవితాలనుంచే పుట్టుకొస్తాయి .కొందరి జీవితాలు మనల్ని ఆలోచింప జేస్తాయి , మరి కొందరి జీవితాలు మనల్ని చలింప చేస్తాయి , ఇంకొందరి జీవితాలు మనల్ని జ్వలింప చేస్తాయి .అటువంటి వారి జీవితం లో జరిగిన సంఘటనలను కథగా రాయాలనిపిస్తుంది .

అలాంటి సంఘటనే సుబ్బారావు కుటుంబం లో జరిగింది. సుబ్బారావు మా కాలనీలోనే ఉంటాడు .సుబ్బారావుకి ఒక్కతే కూతురు. మంచి సంబంధం చూసి పెళ్లి చేశాడు . అల్లుడిని ఇల్లరికం తెచ్చుకున్నాడు . అతనుకూడా సౌమ్యుడే . వాళ్లకు ఒక్కడే మగ బిడ్డ.

కాలం ఓ పది సంవత్సరాలు ముందుకు పరిగెత్తింది . సుబ్బారావు మనవడు చదువులో వెనుక బడుతున్నాడని చాలా సార్లు నా దగ్గర వాపోయాడు . తన లాగా , తన అల్లుడి లాగా వ్యాపారం కాకుండా వాడిని మంచి ఉద్యోగం లో చూడాలని వాళ్ళ అమ్మ కోరిక అని చెప్పే వాడు .

హాస్టల్ లో వేస్తే చదువు బాగా వస్తుందని ఎవరో చెప్పారని, వాడిని ఎనిమిదో తరగతిలోనే హాస్టల్ లో వేశారు .

ఆ పిల్లాడు ఒక పక్క తల్లి తండ్రుల మీద బెంగతో, మరో పక్క చదువుల వత్తిడి తట్టుకోలేక , హాస్టల్ మేడ మీద నుండి దూకి ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు .

ఒక్కగానొక్క కొడుకు మరణాన్ని జీర్ణించుకోలేక , ఆ బాధను తట్టుకోలేక సుబ్బారావు కూతురు ,అల్లుడు ఇద్దరు ఒక రోజు తెల్లవారు జామున వంట గదిలో ఉరి వేసుకుని మరణించారు . ఆ సంఘటన కాలనీలో కలకలం రేపింది.

సుబ్బారావుకి జరిగిన అన్యాయం మరొకరికి జరగ కూడదని , ఆ సంఘటనను కథగా మార్చి," తప్పెవరిది ?" అనే కథను రాసి ఓ ప్రముఖ పత్రిక కథలపోటీకి పంపాను .పోటీలో మొదటి బహుమతి రావటమే కాక , ఘనంగా సన్మానించారు కూడా .

సన్మానం పూర్తి చేసుకుని ఇంటికి తిరిగి వస్తుండగా ," ఈ కథ మన కాలనిలో సుబ్బారావుదే కదా?" అడిగింది మా ఆవిడ

అవునన్నట్లు ..తల ఊపాను

" అలా చెయ్యటం తప్పు కాదా ?"

" తప్పేముంది , వాళ్లు చేసిన తప్పు మరొకరు చెయ్యకూడదని రాసాను ..అయినా పేర్లు మార్చాను కదా "తేలిగ్గా తీసి పారేస్తూ అన్నాను

" వాళ్లు తప్పు చేశారు కాబట్టే వాళ్లకు వాళ్లు శిక్ష వేసుకున్నారు ..మళ్లీ మనమెందుకు వాళ్ల తప్పును ఎత్తి చూపటం ?"

" రచయతగా అది నా హక్కు , సమాజాన్ని మేల్కొలపటం నా బాధ్యత "

" ఓ సమాజాన్ని మేల్కొల్పటం మీ బాధ్యత! మరి వాళ్లు చనిపోయినప్పుడు కనీసం వాళ్ల శవాలనన్నా చూసొచ్చారా ? ఆ తరువాతన్నా సుబ్బారావుని పలకరించారా ? బిడ్డల్ని పోగొట్టుకుని పుట్టెడు దుఃఖం లో ఉన్న సుబ్బారావుని కనీసం ఓదార్చారా ? అది మీ బాధ్యత కాదా ?"

" నాకేం అవసరం , వాళ్లేమన్నా నా దగ్గర బంధువులా.. చూసి

రావటానికి ..”

“ అలాంటప్పుడు వాళ్ల జీవితాల్ని కథగా మార్చి రాసే హక్కు మీకెవరిచ్చారు “ కాస్త కోపంతో అన్నది

“ఇందులో హక్కుల ప్రస్తావన ఏముంది .. అలా అయితే ఇలాంటి సంఘటనలు రోజుకు వంద జరుగుతుంటాయి , పేపర్లో వస్తుంటాయి .. వాటిని చూసి రాశాను అనుకోవచ్చుగా “

“ మిమ్మల్ని మీరు సమర్థించుకుంటే నేనేమీ చెయ్యలేను .. ఒకరి జీవితాల్ని వాళ్ల అనుమతి తీసుకోకుండా కథలుగా మార్చటం తప్పే అవుతుంది “

“ అలా అయితే రామాయణం రాసిన వాల్మీకిది కూడా తప్పే అవుతుంది”

“ వాల్మీకి రామాయణాన్ని కథగా మార్చటమే కాదు , పుట్టెడు దుఖం లో ఉన్న సీతమ్మను చేరదీసి , చేయగలిగినంత సాయం కూడా చేశాడు .. మరి మీరు “

“ ఏమి జవాబు చెప్పాలో అర్థం కాక మౌనంగా ఉండి పోయాను

★★★★

“ బహుశా మీరు రాసిన కథ సుబ్బారావు చదివి ఉంటాడు .. అందుకనే అలా అన్నాడు “వేడి చేసిన టీ కప్పు నాకు అందిస్తూ

“ అంతలా బాధ పెట్టిందంటావా నా కథ “

“ తనకు దేవుడు చేసిన అన్యాయం తలుచుకుంటూ బతికే ఆ ఒంటరి మనిషికి మీ కథ చదివితే ఇంకా బాధ ఎక్కువ అవ్వదా .. అందరూ తాము చేసిన తప్పు కథలు కథలుగా చెప్పుకుంటున్నారని “

ఏమి జవాబు చెప్పాలో అర్థం కాక , తప్పు చేసిన వాడిలా మౌనంగా టీ కప్పు అందుకున్నా

“ ఇప్పటికైనా మించి పోయింది లేదు , ఒకసారి వెళ్లి జరిగిన తప్పుకు క్షమాపణ అడగండి ...కనీసం నాలుగు స్వాంతన కలిగించే మాటలు చెప్పి రండి.. రచయత గానే కాదు సాటి మనిషిగా కూడా ఇది కూడా మీ బాధ్యతే”

శ్రీమతి చెప్పింది సబబుగానే అనిపించింది ,కాని ఇత జరిగాక మొఖం ఎలా చూపించాలి .సరే ఏదైతే అయ్యిందని

“ అలాగే వెళ్లొస్తా ..” అంటూ బయల్దేరాను

★★★★

కొట్లో కాష్ కౌంటర్ ఎదురుగా సుబ్బారాచుకు బదులు ఎవరో కూర్చుని ఉన్నారు

“ ఎవరో బంధువులై ఉంటారు ..” అని మనసులో అనుకుంటూ

“ ఏమండీ సుబ్బారావుగారు ..” నా ప్రశ్న పూర్తిఅయ్యే లోపే

“ ఆయన మాకు కొట్టు అమ్మేసి వెళ్లి పోయారండి ..”

“ వెళ్లి పోయారా , ఎక్కడికి వెళ్లారో తెలుసా?”బాధపడుతూ అడిగాను

“ ఏమోనండి , వచ్చిన ప్రతి కష్టమరు వాళ్ళ పిల్లల ఆత్మహత్యల గురించే అడుగుతుంటే ,తలెత్తుకోలేక ఇల్లు వాకిలి , కొట్టు అన్నీ అమ్మేసి వెళ్లి పోయారు “ అంటూ తన పనిలో నిమగ్నమయ్యాడు

ఆ మాటలు వింటుంటే అప్రయత్నంగా నా కళ్లలో నుంచి కన్నీళ్లు వచ్చాయి , కాదు కాదు గుండె లో నుంచి ఉబికి వచ్చాయి

“కథలు జీవితాల నుంచే పుట్టుకు వస్తాయి , కాని అలా పుట్టిన కథలు జీవితాలకి గౌరవం ఇచ్చేటట్లు ఉండాలి కాని , కించపరిచేటట్లు ఉండకూడదు “ అని నాకు నేను సమాధానం చెప్పుకుంటూ, మనసులోనే సుబ్బారావును క్షమించమని మనస్పూర్తిగా కోరుకుంటూ ఇంటి దారి పట్టాను

★★★

ధర్మ సందేహాలు

సహస్ర వ్యాస కవి

అభిజిత్ ముహూర్తం అంటే ఏమిటి ?

మనకు తెలియని మరో నక్షత్రం! బ్రహ్మవైవర్త మహాపురాణం శ్రీకృష్ణజన్మ ఖండం తొంభై ఆరో అధ్యాయంలో ఉన్న విషయం.నక్షత్రాలు మొత్తం ఇరవై ఏడు. ఇవన్నీ దక్షప్రజాపతి కుమార్తెలు. దక్షుడు ఈ నక్షత్ర కన్యలను చంద్రుడికిచ్చి పెళ్లిచేశాడు. చంద్రుడు తన భార్యలందరిలోకి రోహిణి మీద ఎక్కువ అనురాగాన్ని పెంచుకొని ఆమెతోనే ఎక్కువకాలం గడుపుతుండేవాడు. ఓసారి వసంత రుతువులో చంద్రుడు ఒక్క రోహిణి దగ్గరే ఉంటూ మిగతా నక్షత్రాలను నిర్లక్ష్యం చేశాడు. దాంతో మిగిలిన నక్షత్రాలు కొంత రుకున్నా శ్రవణా నక్షత్రం మాత్రం సహనాన్ని కోల్పోయింది. ఓపిక పట్టలేక తన నుంచి తనలాగే ఉండే ఒక ఛాయను తీసి తన స్థానంలో ఉంచి చంద్రుడి విషయాన్ని గురించి తన తండ్రికి చెప్పేందుకు వెళ్లింది. ఆ శ్రవణా నక్షత్రపు ఛాయ ఒక నక్షత్రమైంది. దానిపేరు అభిజిత్తు. అలా ఇరవైఏడు నక్షత్రాలే కాక అభిజిత్తు అనే ఇరవై ఎనిమిదో నక్షత్రం ఏర్పడింది. ఆ తర్వాత కాలాలలో శ్రవణం చెప్పిన విషయాన్ని దక్షుడు వినటం, ఒకటికి రెండుసార్లు ఆయన చంద్రుడిని హెచ్చరించినా చంద్రుడు వినకపోయేసరికి ఆయన శపించటం ఇవన్నీ జరిగాయి. అయినా అభిజిత్తు మాత్రం ఓ పవిత్రమైన స్థానాన్నే పొందింది.

అభిజిత్ లగ్నాన్ని పల్లెటూళ్ళలో “గడ్డపలుగు”ముహూర్తం అని అంటారు. గడ్డపలుగు భూమిలో పాతిన దాని నీడ మాయమయ్యే మిట్ట మధ్యాన్న సమయాన్ని అభిజిత్ ముహూర్తంగా, మంచి ముహూర్తంగా నిర్ణయించారు. పూర్వకాలంలో బ్రాహ్మణులు పంచాంగం చూడటం రాని పల్లె ప్రజలకు ఎటువంటి గందరగోళం లేకుండా స్థూలమైన మంచి ముహూర్తం ఈ విధంగా ఎన్నుకోవచ్చని తెలియజేశారు. ఈ ముహూర్తంలో సూర్యుడు దశమ కేంద్రంలో ఉంటాడని ఈ యోగం ముహూర్తంలోని చాలా దోషాలను పోగొడుతుందని తెలియజేసేవారు. అభిజిత్తు అంటే మధ్యాహ్నం 11-45నుండి 12-30వరకు ఉన్న సమయాన్ని అభిజిన్ముహూర్తం అని, సూర్యోదయం నుండి లేదా సూర్యాస్తమయం నుండి ఎనిమిదవ ముహూర్తం అభిజిత్ ముహూర్తం అంటారు. పగటి భాగం లో ఎనిమిదవ ముహూర్తం ఇది. దీనికే ''విజయ ముహూర్తం '' అంటారు. ఈ అభిజిత్ ముహూర్తం లోనే శివుడు త్రిపురాసుర వధ చేశాడు. ఇదే ముహూర్తం లో దేవతలు సముద్ర మధనం మొదలు పెట్టారు. ఈ శుభ ముహూర్తం లోనే దేవరాజు ఇంద్రుడు దేవ సింహాసనం అధిరోహించాడు. శ్రీరాముడు జన్మించినది, సీతారాముల కల్యాణం, భీష్మ పితామహుడు ధ్యాన స్థితుడై ప్రాణాలను విడిచిపెట్టింది. ఇన్ని మంచి పనులు ఈ గొప్ప ముహూర్తం లో జరిగాయి.

అభిజిత్ లగ్నం (మధ్యాహ్న లగ్నం) లో పెళ్ళి జరిగింది కనుక ఇలా కష్టాలు వచ్చాయని అనుకోవడం కూడా తప్పే. అసలు ఆ లగ్నంలో ఏ శుభకార్యం చేపట్టినా, ఇక మిగతా విషయాలు ఏవీ ఆలోచించాల్సిన అవసరమే లేదు. అంతటి దివ్యమైన ముహూర్తం ఇది. ఇవ్వాళ పెళ్ళి చేసుకుని, రేపు విడిపోదామనుకునే జంటలు, ముహూర్త బలాన్నీ, పెద్దల ఆశీర్వాదాలను తప్పుబట్టడం అవివేకం. శుభముహూర్తమేదైనా జీవితాంతం ఆనందంగా ఉండాలనే నిర్దేశించబడుతుంది. అయితే, ముహూర్తం అందించే బలాన్ని జంటలు ఎంతగా పెంచుకుంటున్నాయన్నది ఆలోచించాలి.

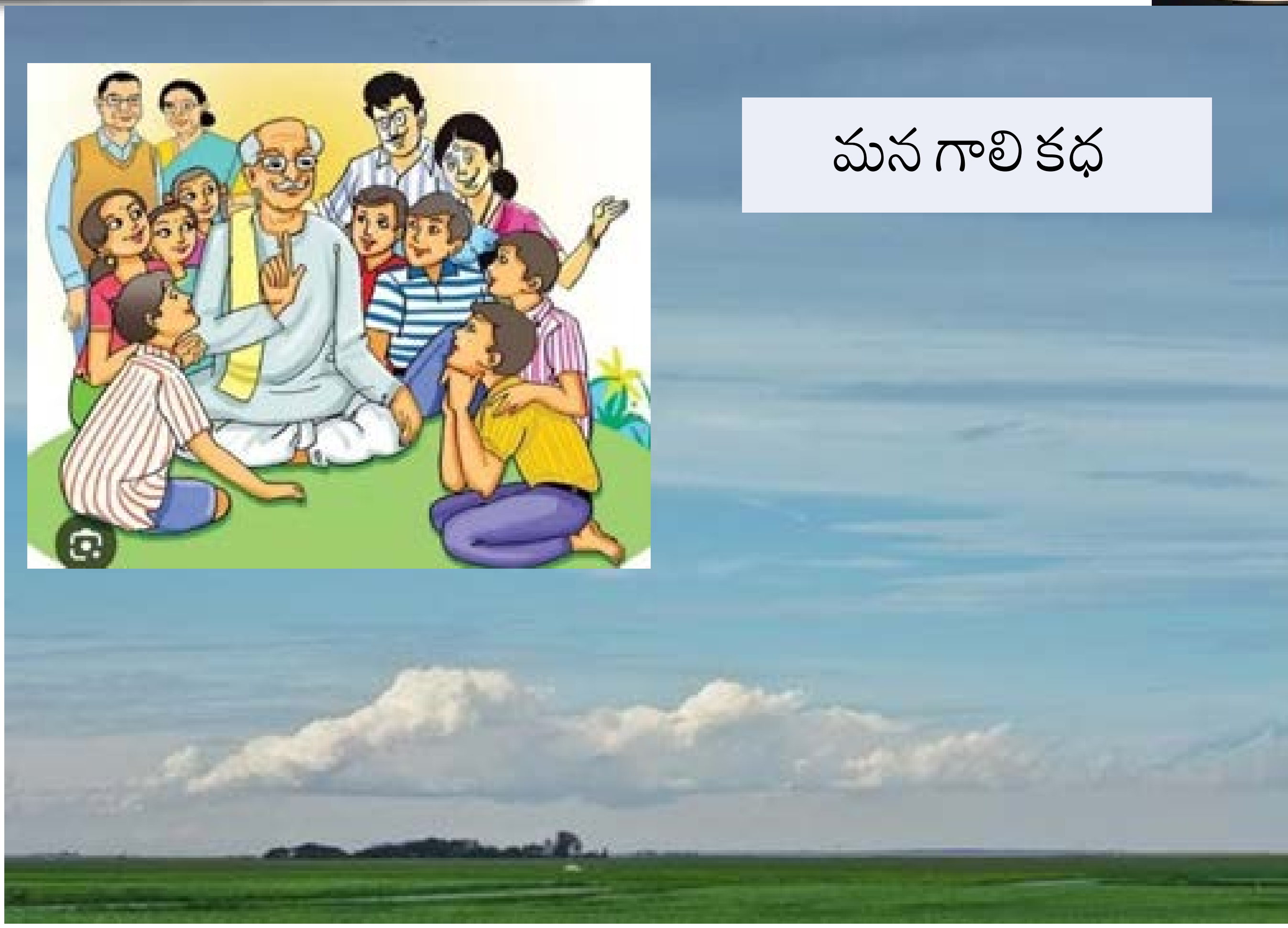

మన గాలి కథ

"మనచుట్టూ ఉండేగాలి వట్టిగాలికాదని కనిపెట్టిన కారల్ విల్హెల్మ్ స్కీలీ కథ ఏమిటి? ఈగాలి రెండు మూడు రకాల వాయువుల మిశ్రమమని ఋజువు చెయ్యడానికి ఏం చేశాడు?"

"గాలి రహస్యం మనకు ఒట్టబయలు చేసిన ఈ వైజ్ఞానికుడు దాదాపు 300 సంవత్సరాల క్రితం స్వీడన్ లోవు దేవాడు. ఇతడి పూర్తి పేరు కారల్ విల్హెల్మ్ స్కీలీ. కాస్తవయస్సు రాగానే పొట్టకూటి కోసం ఒక మందులకొట్టలో పనికి కుదిరాడు. మొదట్లో పని నేర్చు కుందామని చేరాడు .వయస్సు అటే లేకపోయినా తన ఈడు వాళ్ళకు మలే కాకుండా వళ్లు దాచుకోకుండా పనిచేసేవాడు. తన చాక చక్యంచేత, పట్టుదల చేత 'లేబరేటరీ అసిస్టెంటు" ఉద్యోగం సంపా దించుకున్నాడు. లేబరేటరీ అసిస్టెంటు అంటే అక్కడ పరిశోధనలు సాగించే వైజ్ఞానికులకు కావలసిన వన్నీ అందించి ఉద్యోగం అన్నమాట. ఇతని చొరవ, పట్టుదల విధిరన్విహాణంలో ఆసక్తి ఇవన్నీ చూసేసరికి యజమానులకు ఎంతో ఆశ్చర్యం వేసేది. ఇక మందులకొట్టులో "లేబ రేటరీ అసిస్టెంట్" గా ఉండి ఇతను చేసే ఉద్యోగం ఏమిటో తెలుసా? మాత్రలు కట్టడం, మందులు కలపడం, పాలాస్త్రీలు తయారు చెయ్యడం వగైరా, వగైరా.

కాని స్కీలీ ఎల్లప్పుడు తాను న్యాయంగా చేయవలసిన దానికంటే ఎక్కువ పనే చేసేవాడు మందులు కలపడం పూర్తి అయిందనుకో ఆ లేబరీట రీలోనే ఏదో మూలకొర్చొని తనకు ఇష్టం వచ్చిన మందులు (ఇక్కడ రసాయనిక పదార్థాల) గుండ గొట్టడమో లేకపోతే నీళ్ళలో కలిపి ఇగర్చడమో, అదీకాకపోతే ఒట్టీ పట్టడమో చేస్తూవుండేవాడు. ఈ పనిలో మునిగి పగలూ, రాత్రీ అసకుండా ఆస్తమాను లేబరేటరీ లోనే ఉండిపోయేవాడు, ఈ విధమైన పరిశోధనలతో అస్తమానం మనిగి తేలుతూవుండడం అవి అప్పుడప్పుడు ఇల్లంతా దద్దరిల్లేటట్లు పేలిపోతూ

వుండడం ఇలాంటివి యేమీలేకపోతే యజమానులు తనంటే అభిమానంతో పడిచచ్చేవారు . ఇంక ఇలాగ అస్తమానం పరిశోధనలతో మునిగి తేలుతూ వుండే ఇతని చేతులు సున్నపునీరు వగైరా క్షారాలు పడి ఇతని చేతులు ఎప్పుడూ బొబ్బలు ఎక్కి ఉండేవి.

ఒకరోజున వున్నట్టుండి వుల్ల బాదంకాయల వాసన వేసే ఒక మందును తయారుచేశాడు దాంట్లోంచి పొగలు తెగవచ్చేస్తున్నాయి. దాని అసలు వాసన ఏమిటో చూద్దామని ఈ పొగని గట్టిగా పీల్చే శాడు ఆతరువాత కాస్త రుచిచూశాడు, ఒక్కచుక్క నోటిమీద కోసుకున్నాడో లేదో నోరంతా భగభగ మండిపోవడం ప్రారంభించింది. ఈరోజుల్లో అయితేనా, ప్రాణాలమీద తీపివున్న వా రెవ్వరూ ఇలాంటిపని ఎప్పుడూ చెయ్యరు.

ఎందుకంటే అతను తయారు చేసింది , ఇప్పుడు "హైడ్రో సైయనిక్ దూసిక్" అని వ్యవహరించే ఘోర మైన విషం, ఇంతకీ స్కీలీ అదృషవంతుడు ఒక్కచుక్కమాత్ర మే నాలికమీద వేసుకున్నాడు కనుక బ్రతికిపోయాడు

అసలు తాను కనిపెట్టిన ఈ ద్రావకం ఇంత మహావిషమని ఈ స్కీలీకి తెలియదు ఒకవేళ ఏ కొంచెమో అనుమానం ఉన్నా సందేహించకుండా నోట్లో వేసుకు చూచేవాడే ప్రపంచంలో ఇంతవరకూ ఎవ్వరికి తెలియనిది, ఎవ్వరు ఎప్పుడూ కనంది, విన్నది అయిన కొత్త వస్తువును కనుగోవడంకంటే అతనికి వేరే ఆనందం లేకపోయింది. ఇలాంటి కొత్తకొత్త విషయాలు కనిపెట్టడం ఇతనికి అప్పటికే పరిపాటి అయిపో యింది.

అంతేకాదు. అందరికీ తెలిసిన పదార్థాలలోనే కొత్త కొత్త గుణాలు కనిపెడుతూ వుండేవాడు ప్రతిరోజు కొత్తకొత్త పరిశో ధనలు చేసేవాడు ప్రతి పరిశోధన ఫలితంగా ఎలాంటి కొత్తవిషయాలు తెలుస్తాయో అని ఊపిరిబిగ బట్టి ఆతృతతో కనిపెట్టకు కూర్చునే వాడు, ఇలాంటి సరదా ఇతనికి అనేకసార్లు లభ్యమైంది. ఇలాంటి అదృష్టం పట్టినందుకు ఇతడు తన్ను తానీ అభినందించుకోవలసి యున్నది. ఇతను ఓనమాలు చదవడంకోసమైనా ఎప్పుడూ బడిగుమ్మం తొక్కి చూడలేదు. ఇంక విశ్వవిద్యాలయాలలో చదువు అసలే లేదని వేరే చెప్పనక్కర లేదుకదా ఇతనికి సాయం చేసేవాళ్ళు అంతకంటే లేరు, అంతా తాను స్వయుగా నెచ్చుకున్నాడు . మందుల దుకా ణంలో ఉండే ఔన్సుగ్లాసులు, గాజుసీసాలు, మందులు దాచుకునే తోలుతిత్తులు వగైరా పరికరాలు ఉపయోగించడం ఎలాగో తానే కష్ట పడి నేర్చుకున్నాడు

ఈవిధంగా పధ్నాలుగు సంవత్సరాలపాటు ఆ మందుల దుకా ణంలో అదే ఉద్యోగం చేశాడు ఇతనికి ఉద్యోగం యిచ్చిన యజమాని పేరు "బాక్", ఆతరువాత పందొమ్మిది సంవత్సరాలకి స్వీడిష్ వైజ్ఞా నిక సభలో సభ్యుడుగా ఎన్నుకోబడ్డాడు. ఈసంస్థ సభ్యత్వం, దేశంలో ఏవైజ్ఞానిక నికైనా మనసారా వాంఛించదగిన గొప్ప గౌరవం. అప్పుడు ఇదే ఉద్యోగం చేసేవాడు తనకు ఏకొంచెం జీతం వచ్చినా అది పెట్టి పుస్తకాలు, రసాయినిక పదార్థాలు కొనుక్కుంటూ కాలక్షేపం చేసే వాడు.

ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే స్కీలీ జన్మకః వైజ్ఞానికుడు నిజ మైన వైజ్ఞానికులందరివలెనే సృష్టిరహస్యాన్ని తెలుసుకోవడానికి మన స్ఫూర్తిగా ప్రయత్నించాడు.

మవచుట్టుపక్కల సర్వత్రా కానవచ్చే యావత్తు పదార్థాల మూలం ఏమిటో తెలుసుకోవాలని కృషి చేశాడు ఇందుకోసం చిర కాలం సాగించిన పరిశోధనల ఫలితంగా నిప్పు" స్వభావ ఏమిటో పూర్తిగా తెలుసుకుం టేగాని మిగతా సృష్టి రహస్యం బోధపడదని తెలుసుకున్నాడు అసలు "అగ్ని స్పర్శ' లేకుండా రసాయనిక పరిశో ధన ఏదీ జరగదుకదా ?ఎప్పుడైతే "నిప్పు" రహస్యం తెలుసుకోవాలని నిశ్చయించు కున్నాడో అప్పుడే "మంటలు" మండడానికి గాలి ఎలా ఉపయోగపడుతుందో తెలుసుకోవాలని నిశ్చయించుకున్నాడు .

(ఇంకా ఉంది)

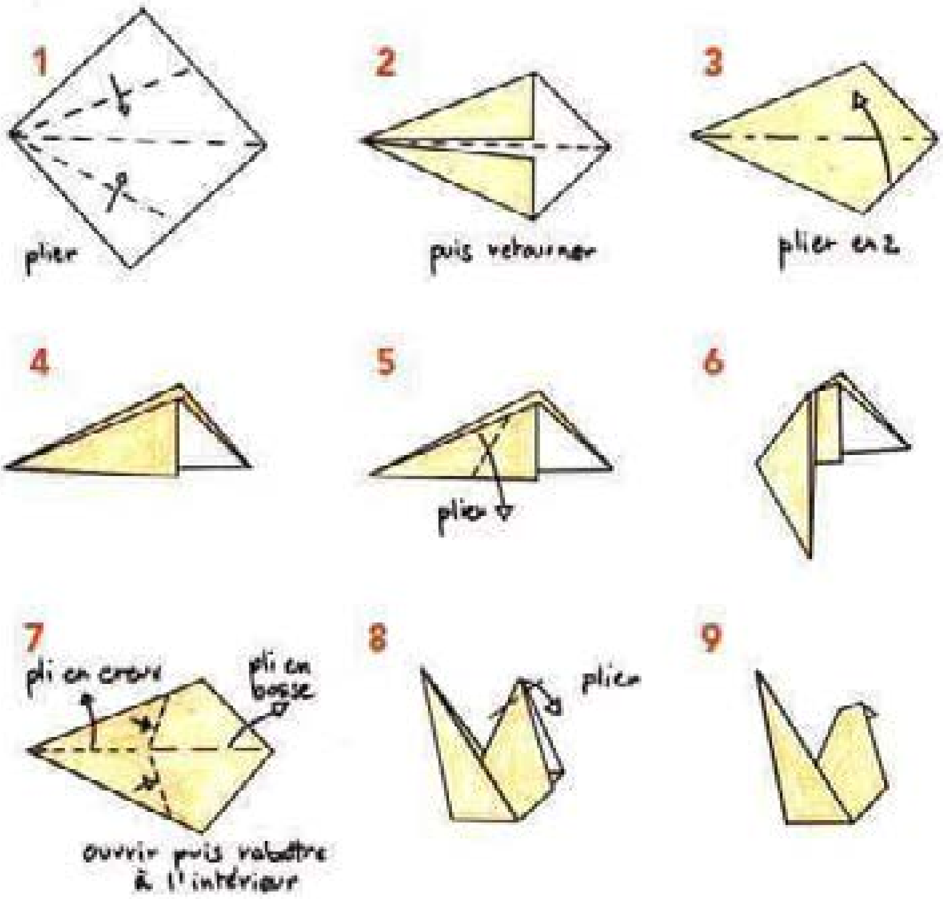
1
plier
2
puis retourner
3
plier en 2
4
5
plier
6
7
pli en creux
pli en bosse
ouvrir puis rabattre à l'intérieur
8
plier
9

దారి కనిపెట్టటానికి సహాయం చెయ్యండి

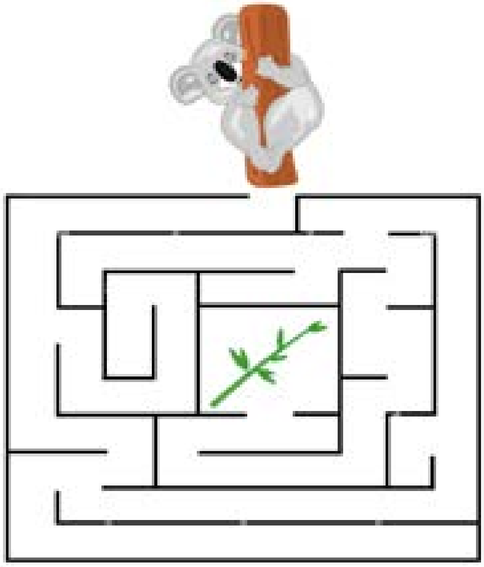

బొమ్మకు రంగులు వెయ్యండి

తేడాలు కనిపెట్టండి

తప్పులు కనిపెట్టండి

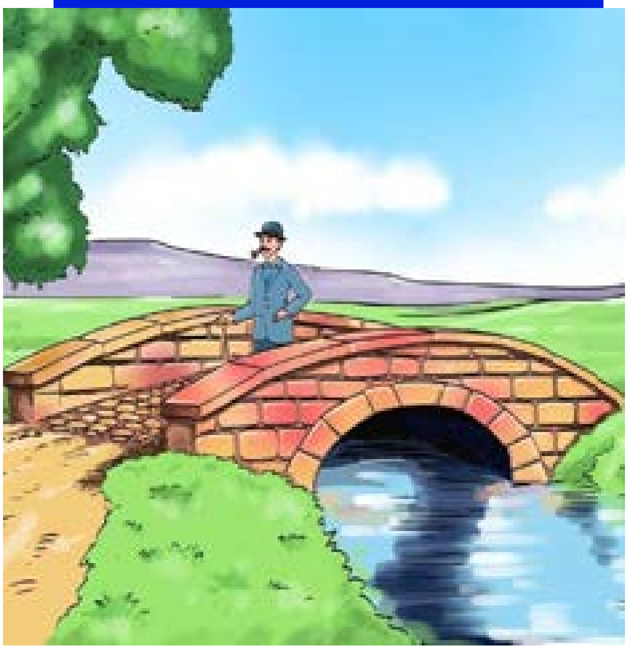

రాశి ఫలాలు

ఈ నెల మీ అదృష్టం....

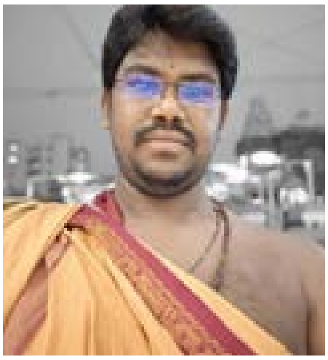

కొలుకుల చంద్ర శేఖర్

చైత్రం: వృత్తి, వ్యాపారాలు లాభసాటిగా కొనసాగుతాయి. ఆర్థికంగా ఒడు దొడుకులు ఉంటాయి. చిన్న నాటి మిత్రులను కలుసుకుంటారు. బంధువులు, ఆత్మీయులతో పనులు నెరవేరుతాయి.

చైత్రం: ఈ నెల మిశ్రమంగా ఉంటుంది. ఆశించిన స్థాయిలో రాబడి ఉండదు. ఉద్యోగ రీత్యా బదిలీలు ఉంటాయి. ఆరోగ్యం నిలకడగా ఉంటుంది. వాహనం మూలంగా పనులు నెరవేరుతాయి.

చైత్రం: ఈ నెలలో మిశ్రమ ఫలితాలు ఉంటాయి. వ్యాపారం అనుకూలి స్తుంది. వాహనం కొనుగోలు చేస్తారు. ప్రయాణాలు కలిసి వస్తాయి. చిన్న నాటి స్నేహితులను కలుసుకుంటారు.

చైత్రం: కుటుంబంతో కాలం సంతోషంగా గడుపుతారు. పిల్లల విష యంలో అనుకూల పరిస్థితులు ఉంటాయి. ఆరోగ్యంగా ఉంటారు. సంయ మనంతో పనులు పూర్తిచేస్తారు. ప్రయాణాలు అనుకూలిస్తాయి.

. చైత్రం: సమాజంలో పలుకుబడి పెరుగుతుంది. కుటుంబంతో సంతోషంగా ఉంటారు. పెద్దల సలహాలను పాటిస్తారు. సాంస్కృతిక, ఆధ్యాత్మిక కార్యక్ర మాలలో పాల్గొంటారు. చిన్ననాటి స్నేహితులను కలుసుకుంటారు.

చైత్రం: ఆత్మీయుల రాకతో ఇల్లు కళకళలాడుతుంది. సంతృప్తిగా ఉంటారు. కొత్త వస్తువులు కొనుగోలు చేస్తారు. సంయమనంతో పనులు పూర్తిచేస్తారు. కుటుంబ పెద్దల సలహాలు, సూచనలను పాటిస్తారు.

రాశి ఫలాలు

ఈ నెల మీ అదృష్టం....

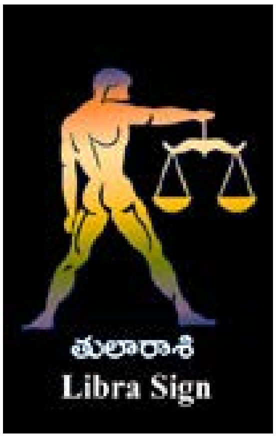

చైత్రం: పిల్లల విషయంలో మంచి నిర్ణయాలు తీసుకుంటారు. స్నేహితులు, ఆత్మీయుల సహకారంతో పనులు నెరవేరుతాయి. కొత్త వస్తువులు కొనుగోలు చేస్తారు. కోర్టు పనులు అనుకూలిస్తాయి.

చైత్రం: ఆదాయం పెరుగుతుంది. ప్రయాణాలు కలిసి వస్తాయి. ఆరోగ్యంగా ఉంటారు. వృత్తి, వ్యాపారాలు లాభసాటిగా కొనసాగుతాయి. చిన్ననాటి మిత్రులను కలుసుకుంటారు. సంయమనంతో పనులు చేస్తారు.

చైత్రం: కుటుంబంతో సంతృప్తిగా ఉంటారు. ప్రయాణాలు కలిసివస్తాయి. ప్రారంభించిన పనులు ఏకాగ్రతతో చేస్తారు. ప్రభుత్వ పనులు పూర్తి కావడం కొంత ఆలస్యమవుతుంది. ఖర్చుల నియంత్రణ అవసరం.

చైత్రం: ఆచితూచి నిర్ణయాలు తీసుకోవాలి. వృత్తి, వ్యాపారం లాభసాటిగా కొనసాగినా, సిబ్బందితో ఇబ్బంది ఉంటుంది. బంధుమిత్రులతో వివాదాలు ఉంటాయి. ఉద్యోగులకు ప్రతికూల పరిస్థితులు ఎదురవుతాయి.

చైత్రం: గ్రహస్థితి మిశ్రమంగా ఉంది. కొన్ని విషయాలలో అనుకూలత, కొన్నింటిలో ప్రతికూలత ఉంటుంది. వివాహాది శుభకార్య ప్రయత్నాలు ముందుకు సాగుతాయి. వృత్తి, వ్యాపారాల్లో ఆశించిన మేర లాభాలు పొందలేకపోతారు.

చైత్రం: వివాహాది శుభకార్య ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. వృత్తి, వ్యాపారాలు లాభదాయకంగా సాగుతాయి. ఆదాయం స్థిరంగా ఉంటుంది. ఆరోగ్యంగా ఉంటారు. సంయమనంతో పనులు చేస్తారు. ఆత్మీయుల సహకారం లభిస్తుంది.

సుమతి

అంతర్జాల సమగ్ర కుటుంబ మాసపత్రిక

సుమతి ఇప్పుడు ఆన్లైన్లో

సుమతి అంతర్జాల కుటుంబ మాసపత్రిక ఇప్పుడు ఆన్లైన్ లో వెలువడుతోంది . మీ మొబైల్ నుండి కాని లేదా మీ కంప్యూటర్ నుండి ఆన్లైన్ లో హాయిగా చదువుకోండి .

www.sumathimasapathrika.com

సుమతి మాసపత్రిక అంతర్జాల పత్రిక విడి ప్రతి వెల.

రూ. 25 /- రూపాయలు

సంవత్సర చందా కి కేవలం **రూ. 250/-**

ఐదు సంవత్సరాల చందా కేవలం **రూ. 1,200/-**

ఐదు సంవత్సరాలు చందా కట్టిన వారిక రూ.200 విలువచేసే పుస్తకాలను ఉచితంగా పంపబడును

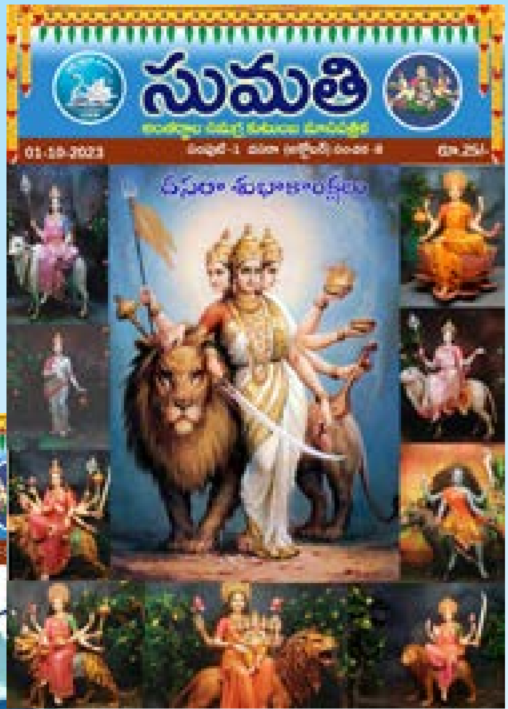

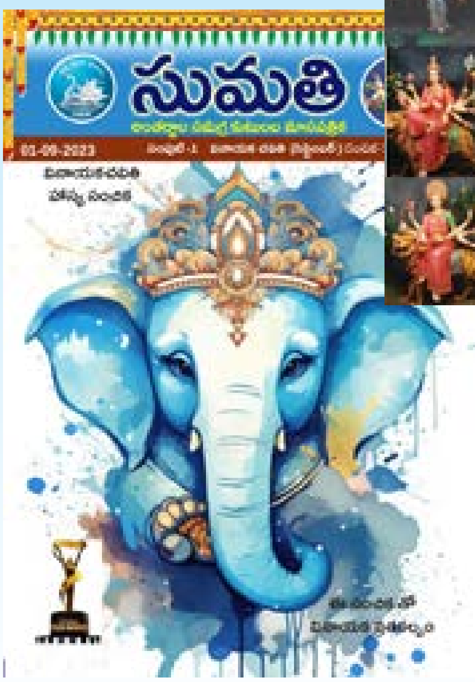

చందా కట్టదలచిన వారు కింది నెంబరుకు గూగుల్ పే లేదా ఫోన్ పే చెయ్యండి

7 8 9 3 1 1 1 9 8 5

చందా కట్టిన వారికి ప్రతి నెల flip బుక్ పాస్ వర్డ్ తో పంపబడును

సుమతి

అంతర్జాల సకుటుంబ మాస పత్రిక

సుమతి" సాహితి సామ్రాట్ " పోటీలు

సుమతి సాహితి సామ్రాట్ పోటీలు –2025

జనవరి 2024 నుండి డిసెంబర్ 2024 వరకు
ఒక సంవత్సరం పాటు దిగ్విజయంగా ప్రతి నెల కథలు, కవితల పోటి
నిర్వహించబడింది . బహుశా తెలుగు సాహిత్య చరిత్రలో ఇటువంటి పోటీలు
ఒక యజ్ఞం లా నిర్వహించటం ఇదేప్రథమం. అది సుమతి కే చెల్లింది
ఈ పోటిలో పాల్గొన్న రచయతలందరికి హృదయపూర్వక ధన్యవాదాలు

ఈ సంవత్సరం కుడా " సాహితి సామ్రాట్ పోటీలు "2025 ఉగాది నుండి ప్రారంభిస్తున్నాము

రచయతలు తమ కథలు ,కవితలు ,సాహిత్య వ్యాసాలు, సాహితీ విమర్శలు

ఈ కింది మెయిల్ కు పంపండి

sumathi.potilu@gmail.com

సుమతి” సాహితి సామ్రాట్ “
పోటీ విజేతల
బహుమతి ప్రధాన
దృశ్య మాలిక

ఎస్ .శ్రీనివాసరావు గారు

ఎం సుగుణా రావు గారు

వి .పూర్ణ కామేశ్వరి గారు

సాహితీ సామ్రాట్ అవార్డులు

డా.సి.ఎస్.జి .కృష్ణమాచార్యులు

టి హరీష్ గారు

ఎన్ లహరి గారు

యశోదా కైలాష్ గారు

సుమతి"దీపం
ఉగాది అవార్డుల "
మహోత్సవం
దృశ్య మాలిక

ప్రదానోత్సవ వేడుకలు